

سینۆهه

پزیشکی تایبتهتی فیرعهون

و: سهیدا شیخ زرار

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی موکریانى
کوردستان/ههولیر ت. (۲۲۲۹۹۹۲)

e.mail:mukriani@yahoo.com

- کتیبی ژماره: (۴۵)
- کتیب: سینۆهه پزیشکی تایبتهتی فیرعهون
- نووسینی: میگافالتاری
- وهرگیرانی: سهیدا شیخ زرار
- هونهرکاری: قاسم قادر
- چاپی یهکهه: ههولیر - ۲۰۰۱
- ژماره‌ی سپاردن (۱۷۸) ی سالی ۲۰۰۱ در اوتهتی.
- چاپخانه‌ی وهزارهتی پهروه‌ده/ههولیر

به‌رگی به‌کهه

پيیر است

247	جەزى رۇزى درۇ كەردن .....
	بەشى حەقدەيەم
273	بۇ رزگار كەردنى دوو كەس .....
	بەشى ھەژدەيەم
285	مينا و، بەھۇش ھاتنەھەدى كاپتا .....
	بەشى نۆزدەيەم
303	بووينە سى گالەجى گەرۇك .....
	بەشى بىستەم
313	لە وقاتى «ھاتى» .....
	بەشى بىست و يەكەم
325	(بەرەو سەر زەمىنى «كرىت»)
	بەشى بىست و دووھەم
335	لە كرىت چىم بىنى .....
	بەشى بىست و سىيەم
353	لە گۆرەپانى گابازىي (كرىت)دا .....
	بەشى بىست و چوارەم
375	چوونە ژوورەھەدى مەن و بەندەكەم بۇ خانەى خوا .....
	بەشى بىست و پىنجەم
389	گەرەنەھە لە كرىت و بارودۇخى تازەى ئەزىمىر .....
	بەشى بىست و شەشەم
397	نەخۇشىي مەدالىك .....
	بەشى بىست و ھوتەم
413	گەرەنەھە بۇ ميسر بۇ بىنىنى ھورم ھەب .....
	بەشى بىست و ھەشتەم
437	نىگەرانى خەلكى تەبەس بۇ داھاتوو .....
	بەشى بىست و نۆيەم
353	سەرەتاي فىتەنەيەكى گەرە لە ميسر .....
	بەشى سىيەم
473	كوشتار لە تەبەس .....
	بەشى سى و يەك
505	(«ئەخەتاتوون» فىرەھەنى ميسر) .....
	بەشى سى و دوو
439	ئەو ئارە تازەى كە فىرەھەون دروستى كەرد .....

	بەشى يەكەم
23	سەردەمى مەدالى .....
	بەشى دووھەم
39	چوونە قوتابخانە .....
	بەشى سىيەم
51	فىرگەى نامادەيى پزىشكى .....
	بەشى چوارەم
59	خوتىندەن لە خانەى ژيان .....
	بەشى پىنجەم
73	نامۆزگارى ھونەرەندى بەيكەرتاش .....
	بەشى شەشەم
87	چووين سەرى فىرەھەون بىلىشىنىن .....
	بەشى ھوتەم
101	جىنىشىنى ميسر و فىدارىيەكەى .....
	بەشى ھەشتەم
115	بوومە پزىشكى ھەزاران .....
	بەشى نۆيەم
125	گرىتەرتىرەن رووداوى جەوانىم .....
	بەشى دەيەم
165	نەخۇشىيەكى پەرەسەن و نەناسراو .....
	بەشى يانزدەھەم
159	(ھورم ھەب) ئاشناى رابردوو .....
	بەشى دوانزدەھەم
197	خوايەكى ئاناسايى (بۇ ميسرىيەكان) .....
	بەشى سىيانزەيەم
215	سەفەرە دىتۇ خايەنەكەم .....
	بەشى چوارەھەم
227	چاوپىتەھوتىن لە گەل پاشاى بابىل .....
	بەشى پانزدەھەم
237	پىشىنى رووداۋەكانى ئاينەدە .....
	بەشى شانزدەھەم

لهبیرنه کهین که ههلبژاردنی بابه تی وهرگیپران کاریگه ریتسییه کی زۆری ههیه لهسه رکه وتن و ئاکام دانه وهی کاری وهرگیپر.

ههروه ها ئیمه له وهرگیپراندا ده توانین سوود له زانیاری و تهکنیک و هونه ری وهرگیپری یه که مپیش وهرگیپرین و ئه گهر زمانیکی وهکو فارسی بیت، ئهوا له و رووه وه که رهگی زمانی ئیمه و ئهوان زۆر له یه که وه نزیکه، سوودی زیاتری لئ بهدی ده کریت. واته مهرج نیه ئه و بابه ته ته نها له زمانه ئه سللییه که یانه وه، یان له زمانیکی ئه وروپی و... بیت، ئه مه ش ئینکاری لئ ناکریت که وهرگیپران له زمانی نووسه ره ئه سللییه که ئیجاییاتی تایبته به خۆی ههیه.

سه بارهت بهم په رتووکه ی که له بهرده ستان دایه، ئه مه بهرگی یه که می (بهرگی دووه میشی په نابه خوا له داها توودا ده که ویتته بهرده ستان) سه رگوزه شته و بیروه ره بیه کانی (سینۆهه - پزیشکی فیعه ون) له که به زمانیکی شیرین و کار تیکه ر باس له روودا وه کانی ژبانی خۆی و خۆشه ویستی و شتیه ی ژبان و داب و نه ریت و بیروبا وه رپان و خوا به کانیان (بته کانیان) و فیعه ونه کان و زۆر شتی سه رنجرا کیتشه ری تری ئه و سه رده مه ده کات و له گه ل ئه وه شدا که نزیکه ی (. ۳۳۵) سال له مه و بهر (سینۆهه) ئه م یادداشتانه ی نووسیوه ته وه، به لام هه ندی له و کاره سات و به سه ره اتانه له ناخه وه ده روونی مرۆف ده ه ژینیت و له زۆر شوینی تر خوینهر چیتژیکی تایبته له ته کانی وهرده گریت.

له باره ی چۆنیه تی وهرگیپرانه که شه وه، ئه وه نده ی له توانامدا بووبی هه ولم داوه نویره به بونی پیوه دیار نه بیت و له زۆر شویتیشدا سوودم له وشه هاوبه شه کانی نیوان فارسی و کوردی وهرگرتوه و له جیگای پیوستندا ئاماژه م بو مانا و مورادیف و زاراهه کان کردووه هه ندی جاریش به مه بهستی ئاشنا کردنی خوینهر به و وشانه و ههروه ها بو زانینی چۆنیتی به کارهیتانی هه ندی له و ده رپرین و شتیا زانه له زمانی فارسی و ده وله مه ند کردنی خه رمانی وشه ی کوردی، خودی زاراهه فارسییه که م وهرگیپراوه وهک خۆی نووسیوه ته وه و مانا و روونکردنه وه شم

بهناوی یهزدانی مهزنی میهر و نهوا

سوپاس بو خوا، که ئاره زووی دیرینم بو وهرگیپرانی ئه م کتیبه و چه زی ئاشنا کردنی روشنبیران و خوینهرانی کورد، به زانیاری و روودا وه میژووییه گرنگه کانی ئه م سه رگوزه شته یه، ها ته دی و به بلا بوونه وه و که و تنه بهرده ستی ئازیزانی کورد زوبان، به شتیکی زۆری ماندوو بوون و شه که تی کاری وهرگیپرانه که می له یادچوو وه و ئومید ده خوازم که هه نگامه یه کی باش بیت بو ده وله مه ند کردنی کتیبخانه ی کوردی و خزمه تکردن و به ره و پیتش بردنی رهوشی روشنبیری و هونه ری له کوردستان.

لیردها، ئه گهر چی نامه ویت له گرفته ماددی و مه عنه ویه کان و ئه و ئاسته نگانه بدویم که دیته سه ری نووسه ران و روونا کبیران و هونه رمه ندانی کورد، به لام وهرگیپر له نزمی ئاسته روشنبیری و هونه ریه کانی کو مه ل و پاشکه وته یی له گرنگیدان به په رتووک و خویندنه وه و مو تالا کردن، ره نج ده بات و ئه و فاکته رانه تارا ده یه ک ئاکامی پوخینه ر و سارد که ره وه ی ده بیت.

ئه مه له کاتیکدا که له زۆریه ی ولاتانی ده ورو بهر ئه م گرفته نه نیه. بو نمونه ولاتی ئیران له زۆریه ی ئه و بو ارانه دا پیتشکه و تنیکی بهرچاوی هه یه، جا چ له به ره مه ناو خو بیه کانیان بیت یان له وهرگیپرانی نووسینه بیانییه کان و ئه مه له سه رنجی یه که مه دا هه ست پچ ده کریت وه له بهر ئه وه ی. به هۆی ئاواره بوونی به شتیکی زۆری برا کورده کائمان له ئیران، که سانیکی زۆر هه ن که ئاشنا ی روشنبیری فارسین، جیتی خو بیه تی که له م روژدها جیده ستیان له خزمه تکردنی ئاسته زانستی و روشنبیرییه کانی ئه م نیشتمانه به دیار بکه ویت و ئه وه ش

لهسه ر نووسیوووه .

بویه لهگه ل نه مانه شدا ، به خوش حال بیه وه گوئ له ره خنه و تبیینی و پیشنیاری خوینه رانی به ریز ده گرم و هز ده که م گوئ بیستی بیرو بو چونیان بم . چونکه له راستیدا هه لسه نگانندی چونیه تی کاری نووسین و هه رگیپان بو خوینه ران دهگه رپته وه ، نهک بو که سیکی تر و هیوادارم سوودی لی وه رگیردری و به نه زه ری لوتفه وه لیبی پروان .

ههروه ها به پیوستی ده زانم پیتان رابگه یه نم که ئەم کتیبه (که دوو بهرگه) ، له ئیران تا وه کو ئە مسال (۳۵) جار له چاپ درا وه ته وه .

له کو تاییدا ده مه ویت سوپاس و پیزانیی خۆم ئاراسته ی ئەم به ریزانه بکه م که به ته رتیب له پشتگیری و هاندان و تایپ و چاپکردندا هاو کاریان کردم و پیتمه وه ماندوو بوون :

× باوکی به ریزم

× خاله هه مرین (شاعیر و نووسه ر)

× هه ژار شیخ زرار- ی برام

سهیدا شیخ زرار

۲۰۰۰/۱۱/۲۱

کومه لایه تی و دهرووناسیسه.

به لّام نه گهر گه نجن رایان دهسپیرم که نه م پهرتوکه دواي خویندنه وه له کیس نه دهن و هه لیبگرن بوئه وهی کاتیک که گه یشتنه ته مهنی شهست سالی یان زیاتر سهر له نوئی بیخویننه وه و له و کاته دا هونه ری (سینۆهه) نووسه ری نه م پهرتوکه دیتسه بهرچاویان و زیاتر ههست به بایه خی کومه لایه تی و دهرووناسیسی نه م پهرتوکه ده کن.

یه کییک له سووده کانی تری نه م پهرتوکه، ناگادار بونه له میژووی کۆن و شوپنه واری ئاسه وارناسی هه ندی له ولاتانی رۆژه ه لاتی ناوه راست که له هه ندی له میژووه گشتییه کاندای ته نانهت ناوی نه و ولاتانهش نه براوه و له هه ندیکی تر ناویان هاتوه، به بی نه وهی له رووی میژووییه وه لیتی بکۆلنه وه. به لّام نیمه له م پهرتوکه دا له میژووی کۆنی ولاتیک وه کو (هاتی) و (میتانی) و (کووش)، زانیاری بهرچاومان دهست ده که ویت.

وه رگپر به پپووستی ده زانییت به خویننه ران بلّیت که شپوهی نووسینی نه م پهرتوکه به پپنووسی (سینۆهه) له شپوهی نووسینی باووباپیرانی کۆن نه چیت و له م جوړه دارپشتنه دا هه ندی له رسته کورته کان دووباره ده کرینه وه به بی نه وهی کار له جوانیی نووسینه که بکن.

ههروه ها له سه رده مه تاریکه کانی سه ده و هه زاره کانی بهر له زایین، گه لانی دو اکه وتووی رۆژه ه لاتی ناوه راست شه رایان ده خوارده وه و خوارده وهی شه راب له لایه نه وانه وه، نیشانه ی نه وه نبیه که وه رگپر یان لایه نی بلاوکه ره وه نه فرده تیان له م مایه ی زهره رو زبانه نه بیت که ده بیتته هو ی دارزاندنی له ش و گیانی مرۆف.

یه کییک له به شه سه رسورپهینه ره کانی نه م پهرتوکه نه وه یه که له میسری کۆندا، فیرعه ونه کان به دهستی پزیشکه کانی خو یان ده کوژران. به شه به سووده کانی تری نه م پهرتوکه له باره ی پزیشکه وتنی زانستی پزیشکییه له ولاتانی

پیشه کی جای سی و پینجه می وه رگپر فاسی

چهند روون کردنه وه یه ک

سه بارهت به نووسینی پهر تووکی سینۆهه

ئیستا، که سالی ۱۳۶۴ی هه تاوی سه دهی چوارده یه می ئیسلامییه (۱۹۸۵ی زایینی)، باوه رناکه م که تا کو کۆتایی نه م سه ده یه له بازاری نه ده بی جیهانیدا پهرتوکیک پهیدا بیت که له رووی میژووی کۆنی ولاتانی رۆژه ه لاتی ناوه راست و شیکردنه وهی کومه لایه تی و دهرووناسیسی نه و سه رده مه (سه رده می فیرعه ونه کان)، بگاته هاوشانی نه م پهرتوکه که له (۱۳۵۰) سال بهر له له دایکبوونی مه سیح نووسراوه ته وه.

نیمه نه م میژووه مان له سه ره تای پاشایه تی دامه زرتنه ری سیلسیله ی نوزده هه می فیرعه ونه کانی میسه روه وه رگرتوه به شپوه یه ک که (سینۆهه) نووسه ری نه م پهرتوکه ئامازه ی پچ ده کات، شه ش سال دواي دهست پچ کردنی پاشایه تیی نه و پاشایه، سینۆهه له میسر دوور ده خرپته وه و دهست ده کات به نووسینی نه م پهرتوکه و بو نه وهی نیمه تووشی هه لّه نه بین میژووی نووسینی نه م کتیبه مان به (۱۳۵۰) سال بهر له زایین دانا، که ده کاته سه ره تای پاشایه تی دامه زرتنه ری سیلسیله ی نوزده هه م و، ئاشکرشه که بو دۆزینه وهی میژووی راسته قینه ی نووسینه وهی نه م پهرتوکه ده بی شه ش سال له میژووی هاتنه سه ر ته ختی نه و پیاوه که م بکه ینه وه.

خویننه رانی نه م پهرتوکه چ گه نج و چ پیر، له خویندنه وهی نه م میژووه دیرینه، سووده رده گرن، که له هه مان کاتا مه عجونیکی شیکردنه وهی

رۆژه‌لاتی ناوه‌راست و به‌تایبه‌تی ولاتی میسر.

به‌بێ موباله‌غه له‌م په‌رتووکه‌دا هیچ به‌شیک نییه که له‌ رووی ده‌وله‌مه‌ندی زانیاری میژوویی کۆن به‌سوود نه‌بیت و، دیسانه‌وه به‌بێ موباله‌غه سه‌رجه‌می ئەم په‌رتووکه (دائرة‌ المعارف) یکی گه‌وره‌یه بۆ خویندنه‌وه‌ی میژوویی ولاتانی رۆژه‌لاتی ناوه‌راست له‌ سه‌ده‌وه‌ هه‌زاره‌کانی به‌ر له‌ زایین و هه‌ندی له‌ باسه‌ میژوویییه‌کانی ئەم کتێبه‌ هه‌میشه له‌ یاددا ده‌مینیتنه‌وه.

بۆمیرزا بنووسیکی وه‌کو من جوان نییه که کاتیک په‌رتووکیک وه‌رده‌گیریت خۆی مه‌دحی بکات، به‌لام به‌بێ ئەوه‌ی زیاده‌رۆیی له‌ پیاهه‌لدانی بکه‌م ده‌لێم: په‌رتووکی (سینۆهه‌ پزیشکی فیرعه‌ون) که ئیستا له‌ به‌ر ده‌ستیان دایه‌ په‌رتووکیکه که دوا‌ی خویندنه‌وه‌ی بۆتان ده‌رده‌که‌ویت که ئه‌رنشی ئەوه‌ی هه‌بووه‌ بیه‌خویننه‌وه.

زه‌بیحو‌للا حه‌کیم ئیلاهی ده‌شتی

نازناو (زه‌بیحو‌للا مه‌نسوری)

خاوه‌ن ناز ناوی نووسه‌ری (زییح الله منصور)

چەند وتەبەك لەبارەى وەرگىران لە خەتى مىسرىيەو بۆ يەككە لە خەتە نىودەولەتییەكان

لە پاش ئەوێ كە چاپى يەكەمى ئەم كەتیبە (سینۆهە پزىشكى تايبەتى فیرعەون) بلاوكرايەو، چەند كەسكە لە خۆتەران بە نامە داوايان لە وەرگىر كرد كە پىيان بلیت، كتیبی (سینۆهە) كە بەخەتى وینەیی (تصویری) مىسرى نووسراو، لە چ كاتیکدا وەرگىردراو تە سەر يەككە لە خەتە نىودەولەتییەكان و وەرگىرەكەى كۆ بوو.

وەكو هەمووان دەزانن، خەتى ئەسلى مىسرى، خەتى (هیروگلیف) واتە خەتى وینەیی بوو و مىسرىيە كۆنەكان شپۆهێ مرۆف و گیانەوهران و پروو كەكان و كەل و پەلەكانیان دەكیشاو مەبەستەكانى خۆيان بەهۆی ئەو وینانەو لە يەكترى دەگەيان.

مامۆستا مىسرىيەكان كە خەتى وینەییان فیری قوتابیان دەکرد، تەنها خەتەكانیان دەكیشاو سەرنجیان نەدەدايە سببەر و پروناكی وینەكان، بۆیە ئەو شتەى كە بەدەستى قوتابیان دەكیشرا نووسین و وینە بوو نەك وینەكیشان. مێژووی هاتنەكایەى خەتى هیروگلیف (خەتى وینەیی مىسرى) لەلای مێژوونوسان ئاشكرا نییە و دەلێن كاتیک كە يەكەمین زنجیرەى (سلسلە) فیرعەونەكانى مىسر لەو ولاتەدا فەرمانرەوايان دەکرد، خەتى وینەیی هەبوو و بەقسەى مێژوونوسان خەتى وینەیی لە بیروباوەرى ئایینی خەلكى مىسرەو هەلقولاًو.

لەگەڵ ئەو هەشدا مێژوونوسان لە مەر ژمارەى سیلسیلەى فیرعەونەكانى مىسردا لەگەڵ يەكترى كۆك نین، بەلام بیروكە كە يان سەبارەت بە سنج چاخى گەرە، كە لە مێژووی فیرعەونەكانى مىسردا هاتە ئاراو، چون يەكەو ئەو چاخانەش بریتین لە (كۆن و ناوەرست و نوێ).

لەسەر دەمى كۆندا كە لە سالى (٣٤٠٠ تا سالى ٢٤٧٥ ی بەر لە زایین) بوو خەتى هیروگلیف-ى مىسرى گۆرانكارى بەسەردا نەهات. بەلام لەسەر دەمى ناوەرست (لە سالى ٢٤٧٥ تا سالى ١٧٨٨ ی بەر لە زایین) و لەسەر دەمى نویدا (لە ١٧٨٨ تا سالى ١٠٩٠ ی بەر لە زایین)، شپۆهێ خەتى وینەیی مىسرى گۆرانكارى زۆرى بەسەردا هات. گۆرانكارى لە شپۆهێ خەتەكە، بەم جۆرە دەستى پیکرد، كە خەتنوسەكان (يان وینەكیشەكان) فراوانى گۆشەكانیان كەم كردهو و گۆشەى كراو یان كرده گۆشەى وەستاو و پاشانیش ئەو گۆشەكانیان كرده گۆشەى تیژ و لە كورت كردهو و خەتەكان بەرەوپیش چوون و هەندى لە خەتەكانیان وەك خالیک لى كرد و ئەگەر نووسەریك بیوستایە شپۆهێ بالندەیهك بكیشیت، وەك باو و باپیرانى خۆى وینەى بالندەیهكى تەواوى نەدەكیشا، بەلكو بەدوو هیلێ ئاسۆی كورت، هەردوو بالی بالندەیهكى دەكرد و بە دوو هیلێ ستوونى كورت، قاچەكانیان دەكیشا.

نووسەرە مىسرىيەكان ئەو هەندە لە گۆشەو قەوس و هیلێ نووسینی هیروگلیفیان كەم كردهو، هەتا خەتیک دروست بوو كە ناویان نا (دیموتیک) و ئەو رۆژەى كە (سینۆهە) هەروەكو خۆى لەم پەرتووكەدا دەنووسیت، لە قەرەغى دەریای رۆژەلانداندا نیشتهجى بوو و دەستى بە نووسینی بیرهوهرییهكانى خۆى كرد، خەتى مىسرى هەمان خەتى وینەیی كۆن نەبوو و مىسرىيەكان بەخەتى (دیموتیک) كە تەقربەن بە خەتیکى ئەلف و بییى لە قەلەم دەدریت، شتیان دەنووسی و سینۆهە بیرهوهرییهكانى خۆى بەهەمان خەت نووسیوهو (میکافالتارى) نووسیوهو ئەو لە خەتى (دیموتیک) یهوه وەرگىراو تە سەر

زمانی فیئلهندی و پاشان ئەم پەرتووکه وەرگیڤدرایه سەر هەموو زمانه
ئەوروپییەکان و خۆینەران ئەوهی سەبارەت بە گۆرانی خەتی وینەیی میسری
دەخۆیننەوه له دوو سەرچاوهوه وەرگیراوه که یه‌کیکیان (دائره‌ المعارف)ی
کۆلۆمبیا یه و ئەوهی تریان له ده‌قی پیشه‌کی فارسی کتییی (سینۆهه پزیشکی
تایبه‌تی فی‌رعه‌ونی) وەرگیراوه.

(وەرگیڤی فارسی)

مهراييان بۆ خويابه كان كردووه، يان بۆ خه لکی، واته فيرعه ونه كان. له م دنيايه دا تا ئه مړو له هيچ په رتووک و نووسراو پکدا راستی بوونی نه بووه و له و باوه رپه ش دام که له مه و به دواش له په رتووکه كاندا راستی به دی ناکریت.

له وانه يه جل و بهرگ و زمان و داب و نه ریت و بیرو باوه ری خه لک بگوردریت، به لام نه فامی خه لک ناگوردری و له هه موو سه رده ميک ده توانری به و ته و نووسراوی درو خه لک له خسته بیرئ. چونکه وه کو چۆن میش هه ز له هه نگوین ده کات، خه لکیش ئه وها هه ز له درو و ربایي و وه عده پروپوچه كان ده که ن که هه رگیز نایه ته دی.

ئایا نابین که خه لکی چۆن ده وره له چیرۆک بیژی جلوه بهرگ دراو ده دن و گوئی بۆ ده گرن که له سه ر خو ل دانیش توه، به لام باسی زیر و زیو و گه وه ریان بۆ ده کات و په یانی ده سته وتنی گه نجینه یان ده داتی.

به لام من که (سینۆهه) م له درو کردن له م کو تایی ته مه نه مدا بیزارم، هه ربویه ش ئه م په رتووکه بۆ خودی خو م ده نووسم، نه ک بۆ که سیکی تر. نامه وی که س ئه م په رتووکه م بخوینیتته وه و پیایدا هه لبدات و نامه وی مندالان له قوتابخانه كاندا نووسراوه كانی من له سه ر ته خته بنووسن و راهینانی له سه ر بکه ن.

من نامه وی زانا كان له کاتی قسه کردن نووسراوی په رتووکه كانم به شایه دی بهیننه وه و به م شیوه یه بیانه وی زانست و ژیری خویانی پی بسه لمین، هه رکه سی شتی ده نووسن هیواداره که که سانی تر له دواي ئه ودا کتیه به که ی بخویننه وه و به چاوی ریزه وه سهیری بکه ن و ناوی فه راموش نه که ن. له بهر ئه وه باوه ری خو ی ده خاته ژیر پیوه و ها وره نگی هه مووان ده بیت و بیبایه خترین و سوو کترین و ته كانی ده نووسیت که ته نانه ت خو شی باوه ری پییان نیبه، بۆ ئه وه ی خه لک ده ستخو شی و ئافه رینی لی بکه ن.

به لام من له بهر ئه وه ی نامه وی که س په رتووکه که م بخوینیتته وه، نامه ها وره نگی

کورتە پیشه‌گیی نووسەر

ناوی من نووسه‌ری ئه‌م کتیه‌به، (سینۆهه) یه و، من ئه‌م کتیه‌به بۆ ستایش‌کردنی خویابه‌كان نانووسم، چونکه لی‌یان بی‌زاربوومه. ئه‌م نووسینانه بو مه‌دح‌کردنی فی‌رعه‌ونه‌كان نانووسم، چونکه له فی‌رعه‌ونه‌كانیش به‌داخه‌م. ئه‌م کتیه‌به ته‌نها بۆ خو‌می ده‌نووسم به‌بێ ئه‌وه‌ی چاره‌روانی هی‌چ پاداشتی به‌ یان به‌وه‌ی ناوم له‌ جیهاندا بمی‌نیتته‌وه.

ئه‌وه‌نده له‌ فی‌رعه‌ونه‌كان و له‌ خه‌لك ئازارم چیش‌تتوه که له‌ هه‌موو شتی تیرم، ته‌نانه‌ت له‌ به‌ده‌سته‌هینانی ناویکی هه‌میشه‌یی و نه‌م‌ریش. من ته‌نها بۆ ئه‌وه‌ ده‌نووسم که خو‌می پی‌ رازی بکه‌م و له‌ و باوه‌ر په‌دام که تا‌که نووسه‌ری‌ک به‌م که به‌بێ هی‌چ مه‌به‌ستیکی ماددی و مه‌عنه‌وی کتیب ده‌نووسم.

ئه‌وه‌ی تا ئه‌م‌رو نووسراوه، یان بۆ ئه‌وه بووه به‌خیره‌اتنی خویابه‌كان بکات، یان بۆ ئه‌وه‌ی که مرۆف رازی بکات. من فی‌رعه‌ونه‌كان به‌ مرۆف ده‌زانم، چونکه هی‌چ جیا‌وازی‌یه‌کیان له‌ گه‌ل ئی‌مه‌دا نی‌یه و ئه‌م بابه‌ته به‌ باوه‌ر په‌وه ده‌لیم.

من له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی پزیشکی فی‌رعه‌ونه‌کانی می‌سر بوومه له‌ نزیکه‌وه شه‌وو روژ له‌ گه‌ل فی‌رعه‌ونه‌كاندا هه‌لسوکه‌وتم هه‌بووه و ئه‌زانم که ئه‌وان له‌ رووی لاوازی و ترس و زه‌بوونی و هه‌سته ده‌روونی‌یه‌کانه‌وه وه‌کو ئی‌مه‌ن. ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر فی‌رعه‌ونی‌ک هه‌زار جار گه‌وره‌تر بکه‌نه‌وه و بی‌خه‌نه ریزی خویابه‌كان، دی‌سانه‌وه هه‌ر مرۆقه‌وه وه‌کو ئی‌مه‌یه.

تا ئی‌م‌رو په‌رتووکێکم نه‌دیوه که راستی تیدا نووسرابی. له‌ کتیه‌به‌كاندا یان

همووان و ریز له خورافات و خه یالپلاوه کانی ئەوان نانیم. من لهو باوه ږهدام که مرۆف ناگۆرئ ته نانهت ئەگەر هه زاران سال به سه ریدا تیپه ریت، ئەگەر مرۆف تیک بخهینه پروباریکه وه، هه رئه وه ندهی هاته دهره وه و جل و بهرگه کهی وشک بووه وه هه رئه وه به که پیشتر بووه. ئەگەر مرۆف تیک گیرۆدهی خه م و خه فته بکهی له کرده وه کانی رابردوی په شیمان ده بیته وه، به لام هه رئه وه نده که خه م و په ژاره کهی نه ما ئەگه رپته وه دۆخی جارن و هه روه ک خۆی، خۆپه رست و بی به زهیی ده بیت. له به رئه وهی شکل و شیهوی هه ندئ شت و وشه ی هه ندئ له میلله تان ده گۆردی و هه ندئ خواردن و جل و بهرگی ئەمرۆ دیته کایه وه که دوینئ نه بووه، خه لک واده زانی که ئەمرۆ جیا به له دوینئ. به لام من ده زانم که وانیه و له داهاتووشدا هه روه ک ئەمرۆ و وه ک دوینئ که س راستی خۆش ناوی.

که واته نامه وی که س په رتوو که که م بخوینیته وه و چه ز ده که م له داهاتوودا به نه ناسراوی بمینمه وه. من ئەم په رتوو که بو ئەوه دهنوسم که ده زانم زانینه که م وه ک تیزاب دلی مرۆف ده سووتینئ و ئەگەر مرۆف ئەوهی ده زانی به که سی نه لئ له ناو ده چیت. من ناتوانم زانسته که م به که س بلیم له بهر ئەوه بو خودی خۆمی دهنوسم بو ئەوهی به م شپوهیه ئارام بگرم.

من له ماوهی ته مه نمدا زۆر شتم بینئ، بینیم که کورئ له بهر چاوی من باوکی خۆی کوشت. بینیم که هه ژاره کان له ده وله مه نده کان هه لگه رانه وه ته نانهت له خوایه کانیش. بینیم ئەوانه ی به کاسه ی زیرین شه رابیان دهنۆشی له که ناری رووباردا به ده ست ئاویان ده خوارده وه. بینیم ئەوانه ی زیره کانیا ن به قه پان ده کیشا ژنه کانیا ن بو بازنگیکی مسی ده فروشته ره ش پیسته کان بو ئەوهی نانی پی بکرن بو منداله کانی ئەو ژنه یان.

کاتی خۆی جیگای من کۆشکی فیرعه ون بوو و له لای راستی فیرعه ون ده وه ستام و ئەو گه وره پیاوانه ی که سه دان به نده یان هه بوو مه رابیان بو ئە کردم و دیاربیان بو دهناردم و چه نده ها ملوانکه ی زیرم هه بوو.

ئەمرۆ لیتره له جیگایه ک که که وتۆته قه راغ ده ربای رۆژه لات ژیان به سه ر ده به م، به لام ده وله مه ندییه که م له کیس نه چوو و وه ک زوو به توانام و به نده کانم هه ردوو ده ست له سه ر ئەژنۆ به رامبه رم سه ر داده نوین.

هۆی ئەوهی که میان له میسر و شاری (ته به س) دوورخسته وه و ناردمیا نه ئیره ئەوه بوو که من له ژیاندا هه موو شتیکم هه بوو، ئەمویست شتیکم به ده ست بهینم که پیوستی به ده ست هیئانی ئەو شته ئەوه بوو که مرۆف هه موو شتیکی خۆی له ده ست بدات.

من ئەمویست دادپه روهی فه رمانه وایی بکات و ریا و درۆ و پوالت سازی له ناو بچئ، نه مده زانی که فه رمانه وایی کردنی راسته قینه (حه قیقه ت) له ژیا نی مرۆفدا کاریکی مه حاله و هه رکه س راستگۆیت و بیه وی به راستگۆیی بژی ده بی هه موو شتی له کیس بدات و من ده بی زۆر خۆم به به خته وه ر بزائم که هیشتا ده وله مه ندییه که م ماوه.

سهردهمی مندالی

ئەو پیاوێی که من به باوه بانگم دهکرد له شاری (تهبهس) واته گهورهترین وجوانترین شاری دنیا، پزیشکی ههژاران بوو، ئەو ژنە ی که من به دایکی خۆمم دهزانی خێزانی ئەو پیاوهبوو.

ئەم ژن و پیاوێ تا کاتی پیریان مندالیان نهبوو، بۆیه منیان وهک کورپێکی خۆیان راگرت و به خێویان کردم. ئەوان له بهرئوهی زۆر سادهبوون دهیانوت که خوايهکان منیان به دیاری بۆ ئەوان ناردوو و نهیان دهزانی که ئەم دیارییهی خوايهکان تا چ رادهیهک دهبیته هۆی چاره رهشیی ئەوان.

دایکم به (سینۆهه) بانگی دهکردم، چونکه ئەم ژنه، که ههزی له ههکایهت بوو ئەو ناوهی له یهکێ له چیرۆکهکان بیستبوو. یهکێ له چیرۆکه به ناوبانگهکانی میسر ئهوهیه که (سینۆهه) به پێکهوت له ناو خیمه ی فیرعه وندا نهیئیهکی ترسناک دهبیستێ و له بهرئوهی زانی که فیرعه ونیش زانیویهتی ئەو نهیئیه که ی زانیوه، له ترسی ئهوهی بیکوژێ رای کرد و ماوهیهک له بیابانهکان تووشی زۆر تهنگ و چه له مههات تا له دواییدا سه رکهوت.

دایکیشم وای بیرده کردهوه که من له تهنگ و چه له مهکان رزگارم بووه و بهو گهیشتم و له مه و به دواش هه رتهنگ و چه له مه یه کم به سه ردا بیته ده توانم خۆمی لی رزگار بکه م.

کاهینه کانی^(۱) میسر ده لێن ناوی هه موو مرۆقی دیاریکه ری چاره نووسیه تی و به ناو ده زاندری که مرۆق چی به سه ردا دیت. له وانه یه هه ر له بهر ئه وهش بیته

که من له ژیاغدا تووشی زۆر گرفت بوومه ته وه و سه فه رم بۆ ولاتانی بیانی کردوو و له نهیئنی فیرعه ونه کان و ژنه کانیان (ئەو نهیئنیانه ی ده بوونه هۆی کورژانیش) ئاگادار بوومه وه. به لām من وابیرده که مه وه که من ئەگه ر ناویکی تریشم هه بووایه هه ر تووشی ئەم گرفتانه ده بوومه وه و، ناو له ژیانی مرۆقدا کاریگه ریتی نییه.

به لām که به ده به ختی یان به خته وه ری روو له هه ندی که س ده نیته به م بیرو باوه رانه دلێ خۆیان ده ده نه وه له به ده به ختییدا ئارامی ده ده نه خۆیان و له به خته وه ریشدا خۆیان به شیایوی ئەو به خته وه رییه ده زانن که پیتی گه یشتوون.

من له سالیکیدا له دایک بووم که کوری فیرعه ونیش له و ساله دا هاته دنیا وه ژنی فیرعه ون که ماوه ی بیست و دوو سال نه ی توانی کورپێک پێشکه ش به میترده که ی بکات، له و ده مه دا کورپێکی بوو. به لām کوری فیرعه ون له وه رزی به هار، واته سه رده می وشکی، له دایک بوو و، من له وه رزی پاییز کاتی ئاوی زۆر ها تمه دنیا وه.^(۲)

من نازانم که چۆن و له کوی چاوم به دنیا هه له یئناوه، له بهرئوهی کاتی دایکم منی له که ناری رووباری (نیل) دا دۆزیه وه من له سه به ته یه کدا بووم که له داری (جهگن) دروست کرابوو و کونه کانی ئەو سه به ته یه یان به جیوه ی درهخت گرتبوو بۆ ئه وه ی ئاوی تی نه چی.

خانوه که ی دایکم له که ناری رووبار بوو و، له وه رزی پاییز که ئاو سه ری ده کرد ئیتر مه جبوور نه ده بوو بۆ هیئانی ئاو له ماله وه دوور بکه ویتته وه. روژتیک که به رامبه ر به ماله وه را وه ستابوو ئەو سه به ته یه ده بیئنی که منی تیدا بووم و ده لێ په ره سیلکه کان له بان سه رته وه ده فرین و ده یان خویند، چونکه به رزیبونه وه ی ئاوی نیل ئەوانی له مالی ئیمه نزیک کردبووه وه.

دایکم منی برده ماله وه و له نزیک ئاگردان داینام بۆ ئه وه ی گه رم بیمه وه و ده می خسته سه ر ده م و قایم فووی تیده کرد بۆ ئه وه ی هه وا پرواته ناو

سییه کانه وه و هانایه کم بیتته وه. له وکاته دا من هاواریکم کرد به لام هاواریکی بن هیتز.

باوکم که بو چاره سهری نه خووشی خه لکی چوو بووه گه ره کی هه ژاره کان، به دهسته قی نه و رۆژی که دوو مراوی و ده فری ئارد بوو گه راپه وه و کاتی که گوپی له دهنگی من بوو، وای زانی دایکم به چکه پشیلله هینا وه ته ماله وه، به لام دایکم پیتی وت که نه مه به چکه پشیلله نیسه به لکو کوریکه و تو ده بی به خته وه ربی که بوینه ته خاوه نی کور.

باوکم سه ره تا رهنگی تیک چوو و به تووره بیسه وه به دایکمی وتبوو (کونده به بو) به لام دوایی که منی بینی زه ده خه نه یه کی هات و رازی بوو که من بکه نه کوری خویان و به خیتوم بکه ن. رۆژی دوایی دایک و باوکم به جیرانه کانیان وت که خویانه کان کوریکه پی به خشیون، به لام من له و باوه ره دانیم که نه وان سه لماند بیتیان، چونکه هه رگیز دایک میان به دوو گیانی نه بینی بوو.

دایکم سه به ته که ی به و لانکه یه وه هه لواسی که منیان تیدا دانا بوو و باوکم کاسه یه کی مسی بو پرستگا به دیاری برد، بو نه وه ی له پرستگا نوم بنووسری که کوری نه و و خیزانه که یم. نه وسا باوکم چونکه خوی پریشک بوو خه ته نه ی کردم، چونکه ده ترسان مبه نه لای پیاوه ئایینیسه کانی پرستگا، له به ره نه وه ی ده یان زانی که چه قوکانیان ده بیتته هوی برین و هه وکردن و کیم. به لام باوکم ته نه ا له بهر تووشبوون به برینه که نه بوو که خوی منی خه ته نه کرد و نه بیردم بو مه راسیمی خه ته نه کردن، به لکو له به ره نه وه ی ده یزانی که جگه له کاسه مسیه که ده بی دیارده یه کی تریش بیات بو پرستگا و باوکم ده ست کورت بوو و کاسه یه کی مسیش بو نه و شتیکی گرانه ها بوو.

ئاشکراشه که من ئاگام له نه م رووداونه نه بووه و نه م شتانه م دوایی له دایک و باوکمه وه بیستوهه. تا نه و کاته ی که مندال بووم نه وانم به باوک و دایکی خوم ده زانی، به لام له دوای نه وه ی که سه رده می مندالیم تیپه ری و چوومه قوئاغی

گه نجیسه وه و پرچمیان به بونه ی چوونه ناو نه م قوئاغوه بری، دایک و باوکم راستییه که یان پی وتم، چونکه له خویانه کان ده ترسان و نه یاننده ویست من به رده وام له گه ل نه و درۆیه دا بژیم.

من هه رگیز نه مزانی که دایک و باوکی راسته قینه ی من کین، به لام ده توانم به مه زنده و پروای خوم بلیم که ئایا دایک و باوکم له چینی هه ژاره کان بوونه یان له چینی ده وله مه نده کان و من یه که م کۆریه نه بوومه که به نیل سپیتر دراوم و به دو کۆریه ش له قه ل نه م نه ده درام.

له و کاته دا (ته به س) که له ولاتی میسره، بیوو به یه کییک له شاره پله یه که کان یان گه وره ترین شاری جیهان و له و شاره دا کۆشکی زور له لایه ن ده وله مه نده کانه وه بینا کرابوون. ناوبانگی (ته به س) بیوو هوی نه وه ی که بیانیسه کی زور له ولاتانی تره وه بین و له وی نیشته جی بن و زور به یان هه ژاریوون، که ده هاتن بو نه وه ی له و شاره دا ده وله مه نده بین.

له ته ک کۆشکی ده وله مه نده کان و پرستگه کاندا، له نه مبه ر و نه وه بری نیل تا چاوپری ده کرد خانوی هه ژارانی لی دروست کرابوو که له و خانوه بچوو کانه دا یان هه ژاره میسر یه کان ده ژیان یان هه ژاره بیانیسه کان.

زور جار رووی ده دا که ژنه هه ژاره کان له کاتی مندال بوون یان کۆریه که یان ده خسته ناو سه به ته یه که وه و به رووباری نیلیان ده سپارد که به ره و ده ریا پروات. هه روه ها جاری و اهه بوو ژنی ده وله مه نده کان منداله ناشه رعیه کانی خویان ده کرده ناو سه به ته یه که وه و ده یان خسته نیله وه. به لام له به ره نه وه ی میسر یه کان له دوای مندال بوون کۆریه که ی خویان خه ته نه ده کردو من خه ته نه نه کرابووم له و باوه ره دام که دایک و باوکی راسته قینه م بیانی بوویتن.

کاتی که سه رده می مندالیم به جیهیشت و چوومه ناو ته منه نی لاویتییه وه، واته سه ره تای گه نجیستیم، قژیان بریم و دایکم قزه براوه کان و یه که مین پیتلوی مندالیمی کرده ناو سندووقیکی داره وه و نه و سه به ته یه ی نیشان دام که من

تیایدا بهسەر نیلهوه تێپه‌ری بووم.

که سه‌یرم کرد هه‌ندی له داره‌کانی سه‌به‌ته‌که زه‌رد بووبوون و هه‌ندیکیان شکابوون و، هه‌ندیکیشیان به‌په‌ت به‌یه‌که‌وه به‌سترابوونه‌وه و، دایکم ده‌یگوت کاتێ که سه‌به‌ته‌که‌م دۆزییه‌وه ئه‌م په‌تانه‌ی پێوه‌بوو.

له وه‌زعی سه‌به‌ته‌که وادیاریبوو که دایک و باوکم ده‌وله‌مه‌ند نه‌بووبیتن، چونکه ئه‌گه‌ر ده‌وله‌مه‌ند بوونایه منیان ده‌خسته سه‌به‌ته‌یه‌کی باشتره‌وه و منیان نه‌ده‌دایه ده‌ست شه‌پۆله‌کانی نیله‌وه. ئه‌م‌پۆ که پیریومه سه‌رده‌می مندالیم به‌پرونی له‌پیش چاودا ده‌دره‌وشیتته‌وه له‌م رووه‌وه له‌ نیوان هه‌ژار و ده‌وله‌مه‌ند جیاوازی نییه و پیره‌مێردیکی هه‌ژار وه‌ک ده‌وله‌مه‌ندیکی پیر سه‌رده‌می مندالی خۆی به‌پرونی له‌به‌رچاوه، چونکه له‌ دیدی هه‌مووان وا ده‌رده‌که‌وێت که سه‌رده‌می مندالی باشتره له‌ ئه‌م‌پۆ.

خانوه‌که‌ی ئیمه له‌که‌ناری نیله‌وه نزیک په‌رستگا‌که، له‌گه‌ره‌کیکی هه‌ژارنشین بوو و له‌ پال خانوه‌که‌مان داره‌پایه‌کی له‌ بوو که که‌شتیه‌کانی رووباری نیل له‌وتوه که‌ل و په‌لیان بار ده‌کرد یان دایانده‌گرت.

له‌ کۆلانه ته‌سکه‌کانی ئه‌و گه‌ره‌که ده‌یان دوکانی مه‌ی فرۆشی له‌ بوو که مه‌له‌وانه‌کانی رووباری نیل له‌وێ ده‌یانخوارده‌وه. هه‌روه‌ها له‌و کۆلانه‌دا هه‌ندی خانووی پۆ رابواردن له‌ بوو و ده‌وله‌مه‌نده‌کانی چه‌قی شار به‌سواری که‌ژاوه‌وه پۆ خۆشگوزهرانی و رابواردن ده‌هاتنه‌ ئه‌وێ. له‌و گه‌ره‌که فه‌قیرنشینانه‌دا ئه‌وانه‌ی که له‌ گه‌ره‌که‌دا دیاریبوون بریتی بوون له‌ کاربه‌ده‌ستانی وه‌رگرنتی باج (سه‌رانه) و ئه‌فسه‌رانی به‌ش و سایه‌قی به‌له‌مه‌کان و چه‌ند کاهینیک له‌ کاهینه‌ پله‌ پێنجمه‌هه‌کانی په‌رستگا‌کانی ناوشار، باوکی منیش یه‌کیک بوو له‌وانه‌ که‌ له‌ ناو گه‌ره‌که‌دا دیاریبوو.

خانوه‌که‌ی ئیمه له‌ چاو خانووی هه‌ژاره‌کانی گه‌ره‌ک که به‌ قور دروست کرابوو وه‌ک کۆشک وابوو. له‌ خانوه‌که‌ماندا باخچه‌یه‌که‌مان هه‌بوو که باوکم

داریکی (ناره‌ن)ی له‌ چاندبوو و ئه‌م باخچه‌یه به‌ریزیک داری (ئاقاقیا) له‌ کۆلانه‌که جیا‌ده‌بووه‌وه و له‌ ناوه‌راستی باخچه‌که‌دا حه‌وزیک هه‌بوو که جگه‌ له‌ وه‌زی پاییز، واته‌ وه‌زی به‌رزبوونه‌وه‌ی ئاوی نیل نه‌مانده‌توانی ئاوی له‌ هه‌لبه‌ینجین. خانوه‌که‌مان چوار ژووری هه‌بوو که دایکم له‌ یه‌کیکیاندا چیشتی له‌ دهن‌او ژووریکیشیان عه‌یاده‌ی باوکمی تیدا‌بوو.

هه‌فته‌ی دووجار کاره‌که‌ریک ده‌هات و له‌ ئیش و کاری مالدا یارمه‌تی دایکم ده‌دا، هه‌فته‌ی جاریکیش ژنیک ده‌هات جل و به‌رگه‌کانی ئیمه‌ی ده‌برد و له‌ قه‌راغی نیل ده‌یشوشتن.

من به‌رۆژ له‌ژێر سیبه‌ری داره‌که‌دا راده‌کشام و کاتێ ده‌چومه‌ کۆلانه‌وه تیمساحیکی داریم هه‌بوو که یاریم پێ ده‌کردو به‌ په‌تیکه‌وه ده‌مه‌ست و به‌دووی خۆمدا به‌سهر به‌رده‌کانی کۆلانه‌دا رامده‌کیشا و هه‌موو منداله‌کان به‌ ئیره‌یه‌وه (حه‌سودی) سه‌یری تیمساحه‌که‌میان ده‌کرد که ده‌میکی سووری هه‌بوو و ئاره‌زوویان ده‌کرد که شتیکی وایان هه‌بوایه پۆ یاریکردن. منیش چونکه ده‌مزانی ته‌نیا مندالی خانه‌دانه‌کان ئه‌و جو‌ره‌ که‌ل و په‌لی یاریکردنه‌یان هه‌یه ده‌مه‌یشت که مندالانی تریش یاری پێ بکه‌ن. ئه‌و تیمساحه‌ی من، دارتاشی فیرعه‌ون دابووی به‌ باوکم، له‌به‌رئه‌وه‌ی باوکم چاره‌سه‌ری دوومه‌لی ئه‌و دارتاشی کردبوو که نه‌یده‌توانی دابنیشی.

به‌یانیان دایکم منی له‌گه‌ل خۆیدا ده‌برده‌ بازار، ئه‌گه‌رچی شتیکی زۆری نه‌ده‌کری، به‌لام خووی وابوو که ماوه‌ی یه‌ک سه‌عاتی ئاوی له‌سه‌ر شتی مامه‌له‌ی ده‌کرد.⁽³⁾

له‌ قسه‌کردنه‌که‌ی دایکم وها دیاریبوو که ده‌یویست و بنوینێ که هه‌یه‌تی، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه مامه‌له‌ی زۆری ده‌کرد که مالدارێ و که‌م خه‌رجکردن فیری من بکات و ئه‌یوت: ده‌وله‌مه‌ند ئه‌وه نییه که زێر و زیوی زۆری هه‌بێ، به‌لکه‌و ئه‌وه‌یه که به‌که‌م هه‌لبکات و رازی بیت.

ئەگەرچى ئەو قىسانەى دەکرد، بەلام كاتىچى كە چاوى بە كەل و پەلى بازاردا دەخشاند بۆم دەردەكەوت كە حەزى لە پارچە خورىيە رەنگاۋ رەنگەكان و ملوانكەى عاج (شفرەى فيل) و پەرى (وشتر مورغ)ە. من تا ئەو كاتەى گەورە نەبووم نەمزانى داىكم حەزى بە دەولەمەندىيەو لە ھەموو تەمەنىدا لەو ئارەزوودا بوو، بەلام چونكە ژنى پزىشكىتىكى گەرەكە ھەزارەكان بوو، ناچار بەكەم دەبىردەسەر.

شەوان داىكم چىرۆكى بۆ دەوتم و لە بىرم ناچى كە لە گەرماى ھاویندا جارىكىيان باوكم نارەزايى دەرپرى و وتى: بۆچى فكرى ئەم مندالە پىر دەكەى لە شتى پىر و پوچ؟

داىكم لە دواى توورەبوونەكەى باوكم بىدەنگ دەبوو، بەلام ھەرئەوئەندە كە دەنگى پرخە پرخى باوكم بەرزەبوو دەكەى داىكم دەستى دەكردەو بە گىرەئەوئەى درىژەى چىرۆكەكەى. جارى وا ھەبوو لە بارەى سىنۆھە و جارى واش بوو لە بارەى فىرەونەكان و دىپوھەكان و جادووگەرەكان ئەفسانەى بۆ دەگىرەمەو و من ئىستا تىدەگەم كە ئەو خۆشى لە وتنى ئەو داستانە چىژى وەردەگرت.

من ئەو داستانەم لەبەر ئەو حەز لى بوو كە لە كاتى بىستنىدا وام بىردەكردەو كە لە جىگايەكى تردام و لەو كۆلانە پىس و پىر لە مېشووولە و زىلانەدا نازىم. بەلام جارى و ابوو بۆنى ئەو دارە سەوز و بىرقەدارانەم دەكرد كە لە كەشتىيەكان داىان دەگرت و كاتى وا دەبوو كە بۆنى عەتر دەھات، لەو كاتەى كە كەژاۋەى ژنى بە تەكەمەو تىدەپەرى.

خۆرئاۋابوون كاتىچى كە كەشتى زىپىنى خوايەكەمان ئاموون (ھەتاۋ) دواى پەرىنەو بەسەر نىل و تىپەرىن بەسەر دەشتەكانى خۆرئاۋادا دەبوست لە خواروۋى گەردەكانەو خۆى بىرېكات، لەو كاتەدا لە مالىەكانى كەنارى نىل بۆنى نانى گەرم و ماسى سوورەو كراۋ دەھات و من ئەم بۆنەم لە مندالىيەو حەز لى بوو و ئىستاش كە پىر بوومە ھەر حەزم لىيەتى.

يەكەمىن قوتابخانە كە من وانەى ژيانى تىدا فىرېووم ھەيوانى مالىەكەمان بوو. شەو، كاتى نان خواردن لە ھەيوانەكەمان لەسەر سەكۆ دادەنىشتىن و داىكم چىشتەكەى بەش دەكرد و لە پىش ئەوئەى باوكم دەست بە خواردن بكات ئاۋى بەدەستىدا دەكرد. ھەندى جار روۋى دەدا چەند مەلەوانىكى مەست كە شەراب يان ئاۋى جۆيان خواردبوو ھەو بە كۆلاندا تىدەپەرىن و لە ژىر دارە (ئاقاقىيا)كانى ئىمە بۆ دەست بەئاۋ گەياندن دادەنىشتن و باوكم كە كەرابەكى دوورىن بوو لەو كاتەدا قسەى نەدەكرد، بەلام كە ئەرۆيشتن دەپوت: بەس رەش پىستەكان يا سىرپانىيەكان لە ناو كۆلاندا دەرىپىن و مىسرىيەكان ھەموو كات لە مالىەو ئەو پىوستىيەنە دەكەن. ھەرۋەھا دەشى وت: كاتىچى كە گۆزەبەك شەراب دەخۆنەو دەكەونە جۆگەيەكەو و، كاتىچى بە ئاگادىن دەبىنن جلوبەرگەكانىان دىزاۋە.

ھەندى جار بۆنى عەترىكى تىژ لە ناو كۆلانەو دەھات و كە دەگەيشتە ئاست دالانەكەمان ژنى دەردەكەوت كە كراسى رەنگاۋرەنگى لەبەردا بوو و دەم و چاۋ و لىو و مژولەكانى رەنگ كىردبوو و لە چاۋەكانى شتىكى ئاسايى ھەست پى دەكراۋ من دەمزانى كە ئەو جۆرە ژنانە لەگەل ژنە ئاسايىەكاندا جىاوازن و لەو خانووانەو دەردەچن كە بۆ مەبەستى رابواردنە.

باوكم دەپوت: لەو ژنانە بەدوور بە كە پىت دەلېن تۆ كورىكى جوانى و ھەرگىز بەدەم بانگەپىشتىيەنەو نەچى و مەچۆرە مالىەكانىان، چونكە دلېان بۆسەيە و ئاگرىك لەناو سىنەياندا ھەيە كە دەتسووتىنى.

لە ژىر كارىگەرئىتى ئەم قىسانەى باوكم من لە مندالىيەو لە گۆزەى شەراب و ئەو ژنە جوانانەى كە ۋەك ژنە ئاسايىەكان نەبوون، دەترسام. كە مندال بووم باوكم ئەبىردەمە عەيادەكەى خۆى، بۆ ئەوئەى شىۋەى چارەسەرى نەخۆشىيەكان بىنم. من بە زوۋى ھەموو ئەو كىرد و مەقاش و مەلحەمانەى بەكارى دەھىنا ناسىم و كاتىچى كە دەپوست چارەسەرى نەخۆشى بكات، من دەرمان و پەرىۋى پىچانەو و ئاۋ و شەرابم دەداپىتى.

دایکم وهکو هه موو ژنان له برین و دوومه ل و جه راحت ده ترسا و هیچ کات نه ده هاته عه یاد هکله ی باوکمه وه، مه گهر کاتې که باوکم بۆ هه ندی ئیش بانگی بکردایه .

من ئاگام لی بوو که باوکم به سی جۆر وه لآمی نه خو شه کانی ده دایه وه، به هه ندیکانی دهوت (نه خو شیه که ت چاره سه ر ده کری) و به هه ندیکی تری دهوت (چاره سه رکردنی نه خو شیه که ت پیوستی به کات هه یه) و هه ندی نه خو شی تر پارچه کاغه زتیکی پاپیروسی (کاغه زی به ناوبانگی میسری) پی ده داو ده یوت: ئەمه بیه بۆ (خانە ی ژبان) (۴) تا له وئ چاره سه رت بکه ن.

(خانە ی ژبان) جیگایه ک بوو که ئەوانه ی به سه ختی نه خو ش بکه وتنا یه له وئ چاره سه ر ده کران و هه رجاری که باوکم یه کتیک له و نه خو شانە ی ره وانە ی ئەوئ ده کرد دوا ی روشتنی به به زه بیه وه ده یوت: ئە ی بیچاره ..!

هه ر چه نده باوکم پزیشکی فیرعه ونه کان نه بوو، به لآم هه ندی جار خه لکی ده وله مه ندیش ده هاتنه لای و هه ندیکات له سۆزانیخانه کانه وه خه لک ده هاتن بۆ چاره سه رکردن که کراسیتی گرانه ها، یان که تانیان له به ردابوو.

کاتې که ته مه نم گه یشته ۷ سالان، دایکم پیتلاوه کانی مندالی له پی کردم و منی برده په رستگای (ئاموون) که گه وه ترین و جوانترین په رستگای خوا یه کانی میسر بوو، بۆئوه ی له وئ سه یری قوربانیه ک بکه م. شه قامیکی دوور و درێژ که له ئەملا و ئەولایه وه له مه ودای دیاریکراودا، «ئەبولهه ول» (۵) به درێژی په رستگاکه دانیشتبوون و کاتې گه یشتینه په رستگاکه سه یرم کرد دیواره کانی ده وری ئەوه نده به رزه که سه ره وه یم به زه حمه ت لیوه دیاره. کاتې چووینه ناو هه وشه ی په رستگاکه وه فرۆشیاره کان په رتووکێ مردووه کانیان (۶) (کوئترین په رتووک که له جیهاندا نووسراوه ته وه) ئاراسته ی دایکم ده کرد که بیکرێ، به لآم ئیمه له ماله وه هه مان بوو و پیوستمان پیتی نه بوو.

دایکم هه لقه یه کی مسی له په نجه ی خو ی ده ره یتنا و بۆ حه قی ئاماده بوون له

مه راسیمی قوربانیدا، به خشی و بینیم کاهینه کانی په رستگاکه، که کراسی سپییان له به ردابوو و سه ره تاشراوه چه ورکراوه که یان برقه ی ده دایه وه، ده یانویست مانگایه ک سه ربهرن که مۆرئ له نیوان دوو شاخه که یدا هه لواسرابوو که نیشانی ده دا له هه موو له شی ئەو مانگایه دا یه ک تاله موویه کی ره شی تیدانییه .

من بینیم کاتې مانگایه یان سه ربهری دایکم چاوی به فرمیسک بوو، به لآم من سه رنجم نه دایه سه ربهرینه که و سه یری کۆله که گه وره کانی په رستگا و شیتوه و وینه ی شه ره کانم ده کرد که له سه ر دیواری په رستگاکه دا نه خشیترابوون.

دوا ی ئەوه ی له په رستگاکه هاتینه ده ره وه، دایکم پیتلاوه کانی له پی داکه ندم و پیتلاوی تازه ی له پی کردم و کاتې گه راینه وه مآل دوا ی نان خو اردنی نیوه رۆ باوکم ده ستی خسته سه ر سه رم و پرسى: تۆ ئیستا بوو یته ته کورپتی حه وت سالان و ده بی پیشه یه ک هه لبرتری، بلتی بزانه ئە ته وئ بی به چی؟

وتم: به ته مام بیم به سه رباز، چونکه باشترین یاری که من له کۆلان له گه ل مندالاندا ده مکرد یاری سه ربازی بوو و ئەمبینه که سه ربازه کان چه کی برقه داریان هه یه و گالیسکه کانیان به ده نگیتی زۆره وه به سه ر به رده راخراوه کانی کۆلانه کانداه رۆن و ئالا ره نگاو ره نگه کانیان له سه ر گالیسکه کان ده شه کینه وه.

هه ره ها ده مزانی که سه ربازه کان پیوستیان به خو یتندن نییه و من له منداله گه وره کان که ده رۆیشن بۆ قوتابخانه، به سه ره اتی ترسناکم له باره ی ئازارو ئەشکه نجه ی خو یتندن ده بیست و ده یانوت مامۆستا تووکی سه ری ئەو قوتابییه یه ک یه ک هه لده که نن، ئە گه ر له به ر که مته ر خه می له وحه قورپنه که ی بشکیئن.

باوکم له وه لآمه که ی من که وته بیه کردنه وه، وا دیاروو ئەم بۆچوونه ی منی به دل نه بوو. دوا یی به دایکم و ت که گۆزه یه کی بداتې و دایکم گۆزه که ی دایې و باوکم ده ستی گرتم و به ده ستیکی تر گۆزه که ی گرت و منی برده که ناری نیل و

بینیم که هندی له کریکاره کان خه ربکی داگرتنی کهل و پهلی کهشتین و یه کن به قامچی نه کیشیت به پشتیاندا و نه وان ئاره قه ده پرتن و هه ناسه برکه یان پی که وتوو و باره کان داده گرن.

باوکم وتی: سهیرکه .. نه مانه باره رن و پیستی له شیان نه ونده بهر خۆرو با که وتوو که له پیستی تیمساح نه ستوور تر بووه و ناچارن تا خۆرئاوا بوون له ژیر لیدانی قامچی ماندوو ببن و شهو که ده چنه خانوو قوره که یانه وه خوار دنیان ته نها که رته نانیک و پیازیکه. باری ژبانی جووتیاریش ههروه هایه و به گشتی هه رکهس که به دوو دهسته کانی خۆی کار ده کات نه وها ده ژیت...

وتم: باوه .. من نامه ویت بيمه کریکار یان جووتیار، من ده مه ویت بيمه سه رباز و سه ربازه کان چه کی بریقه داربان هه یه و ملوانکه ی زیر له ملی هه ندیک یانه و له شه ره کاندای زیر و زیو و بنده و که نیز ده هینه وه و خه لکی باسی شه ره کان و قاره مانیتیبه کانیان بو یه کتر ده گپ نه وه.

باوکم بی دهنگ بوو و منی له گه ل خۆی برد و له وئ دوور که وتینه وه و گۆزه که ی پرکرد له شه راب که له شه راب فرۆشیکه کری و به ریکه وتین تا که یشتینه هۆده یه کی له قور دروستکراو له که ناری نیل. باوکم سه ری کرد به ناو هۆده که دا و بانگی کرد: (ئین تب)... (ئین تب).

پیاویکی پیری پۆخل که ته نها ده ستیکی هه بوو و پیتلاوه کانی له چلکنیدا دیار نه بوو چ رهنگیکه هه بوو، له هۆده که هاته ده ره وه و من به سه رسورمانه وه و تم: باوکه ئایا (ئین تب) ی سه ربازی به ناوبانگ و ئازا نه مه یه ؟

باوکم سه لامی له پی ره میرده که کرد و نه ویش ده ستی به رز کرده وه و به سه لامیکی سه ربازی وه لامی دایه وه. له به ره وه ی کورسی و ته خته ی دانیشن له به رده م ماله که یدا نه بوو، هه رله سه ر زه و بییه که دانیشن تین و باوکم گۆزه ی شه رابه که ی له به رامبه ر پی ره میرده که دانا، نه ویش به یه ک ده سته که ی گۆزه که ی بو ده می برد و به تامه زرۆبییه کی زۆره وه هه لی قۆراند.

باوکم وتی: (ئین تب) نه م کوره ی من (سینوهه)، هه ز ده کات ببیته سه رباز و منیش هیناومه ته لای تو بو نه وه ی تو ببینی و له زمانی تو ی قاره مانه وه به سه رهاتی نه و شه رانه ببیستی.

(ئین تب) گۆزه شه رابه که ی دانا و به تووره بییه وه سه یری کردم و به و ده مه بی ددان و چاره ناشرین و برۆ سپی و زۆرانه ی هاته ئاخوتن و وتی: سویندت ده ده م به (ئاموون) که واز بیته له م بزچوونه، مه گه ر شیت بو یته ؟

دوایی دیسان به و ده مه بی ددانانه ی خۆی پیکه نی و وتی: نه گه ر من به رامبه ر هه ر نه فره ت و جینوی که به خۆم داوه که بزچی بوومه ته سه رباز، قومی شه رابم وه ربه گرتایه به و هه موو شه رابه نه ک هه ر ده متوانی ده رباچه که ی فی رعه ون پرکه مه وه که بو خۆشگوزه رانیی ژنه که ی هه لیکه ندوو، به لکو ده متوانی شه رابی هه موو دانیشن توانی شاری ته به س تایه ک سال دابین بکه م. من وتم: ئاخ من بیستومه پیشه ی سه ربازی چاکترین پیشه یه له دنیا دا.

(ئین تب) وتی: ناوبانگی شانازی سه ربازی له م ولاته دا بریتیبه له زبل و پاشماوه ی ئازه لان که میش له سه ری کۆده بیته وه. ته نها سوودیک که من له و کاره وه رمگرتوو نه وه یه که نه مپرو ده بی نه و شتانه بو خه لکی باس بکه م تا تیکه نانئ یان که من شه رابم بده نی نه ویش له سه د نه فه ر، یه ک که س ده یدات. له به ره وه من پیت ده لیم کورم له نیوان هه موو پیشه کانی دنیا دا هیچ پیشه یه ک له سه ربازی خراپتر نییه و کۆتایی هه موو پا داشته کانی سه ربازی نه م هه ژارییه که منی تیدام.

له پاشان گۆزه شه رابه که ی تا دوا قه تره نو شی و تینی شه رابه که ده م و چاوی سوور کرده وه و سه ری هه لبری و وتی: ئایا نه م گه رده ن باریک و چرچه ی من ده بینی؟ نه مه گه ردنیکه که رۆژگاری پینج ملوانکه ی پیوه هه لواسرابوو و خودی فی رعه ون نه و ملوانکانه ی کرده ملم. هه رکاتی له مه یدانی شه ر ده گه رامه وه نه ونده ده ستی براو ده م ده هینایه وه که له به رده م خیمه که مدا که له که ده بوو، به لام

ئەمرۆ لەو ھەموو سەر بەرزى و دەستروۆبىيە ھىچم بۆ نە ماوہ. زىرە کانم لە ناوچوون و بەندە کانم و کەنيزە کانم لە برسا مردن يا رايان کرد و دەستى راستيشم لە مەيدانى شەردا بەجى ما.

لە کاتى لاويدا شەو و رۆژ لە بىبابانە کان لە گەل برسيتى و تىنووتى مەيدانى شەردا دەجەنگام، ئىستاش بەم پىرىبەم برسى و تىنووم. ئەگەر لە باوكت بىرسى کاتى دەستى برىندارى سەربازى ئەبرنەو و بەداخکردن برىنەكەى چارەدەكەن، پىت دەلى ئە چى بەسەردىت، چونكە ئەو پزىشكەو دەزانى.

ھەريارچەيەكى لەشم لە شەردا بەجى ماوہ و ددانە کانم و قزى سەرم لە كىس چوو و ئەمرۆ ئەگەر چەند پىاوئىكى خىرومەندى وەك باوكت يارمەتيم نەدەن دەبى لە بەردەم پەرسنگاى ئاموون-دا دەروژەبەكم.

دواى ئەم قسانە (ئىن تب) سەيرىكى گۆزەكەى کرد و وتى: بەداخەو تەواو بوو...

باوكم بازنىكى مسى لە دەستى خۆى دەرهينا و داى پىتى بۆ ئەوەى شەرابى پى بىرئى و (ئىن تب) لە خۆشيا ھاوارىكى کرد و بانگى مندالىكى کرد و بازە مسەكەى پىنداو وتى: ئەم گۆزەيە بىبە و شەراب بىرە و بە فرۆشيارەكە بلتى پىتويست ناكات شەرابى زۆر چاكامان بداتى، بلتى با شەرابى مام ناوئەند پىت و گۆزەكە پر بكات و باقى مسەكەت بداتەو.

مندالەكە رۆيشت و من وتم: باشەى سەربازى ئەوئەيە كە سەرباز پىتويستى بە خويئەن و نووسىن نىيە و ئەتوانى ئەركى چوونە قوتابخانە لە كۆلى خۆى بكاتەو.

(ئىن تب) وتى: راست دەكەى، سەرباز پىتويستى بە خويئەن و نووسىن نىيە و تەنھا دەبى شەردا بكات، بەلام ئەگەر خويئەندەواری ھەبى بەسەر ئەوانەى تردا ھەمانرەوایى دەكات و ئەوانەى تر لە ژىر ھەمانى ئەودا شەردا دەكەن. ھەرگىز نەخويئەندەواری نابىتە خاوەن پلەوپايە و يەكئىك كە نەتوانى بنووسى تەنانەت

كۆمەلئىكى سەد كەسىشى پى ناسپىرن و بەردەوام و ابووہ و لە داھاتووشدا ھەر وادەبى. كەواتە ئەگەر ئەتەوئى لە داھاتوودا ھەماندەى سەربازان بىت، دەبى نووسىن فىربى، ئەوساكە ئەوئەى ملوانكەى ئالتونى لە ملدایە سەرى رىزت بۆ دادەنەوئىت و لەكاتى شەردا سوارى كەژاوە دەبى و بەندەكانت ئەتەنە مەيدانى جەنگ.

ئەو مندالەى كە چووبو شەراب بىرە بە گۆزەيەكى پەوہ ھاتەوہ و چاوى پىرەمىردەكە لە خۆشيدا بىرسكەى دەدايەوہ و وتى: باوكى تۆقەت شەرى نەكردوہ و ناتوانى ژىتى كەوانى رابكىشى و شمشىرى لە كىلانەكەيدا دەربىت، بەلام چونكە ئەتوانى بنووسى، ئەمرۆ بەئاسوودەى ژيان بەسەردەبات و لەبەرئەوئەى كە پىاوئىكى رەوشت بەرزە من گومانى خرابى لى ناكەم.

من كاتى كە بىنيم پىرەمىردەكە گۆزەى شەرابەكەى بەرزكردەوہ، لەترسى ئەوئەى كە سەرخۆشى ئەو كار لە ئىمەش بكات و بىكەوئەى جۆگەى ئاوەكەوہ و جل و بەرگەكانمان بدزن، قۆلى باوكمم رابكىشا بۆ ئەوئەى لەوئەى دووركەوئەوہ. كاتى كە دوور كەوتىنەوہ (ئىن تب) يەكئەى لە سروودەكانى شەرى ئەخويئەندەوہ و ئەو مندالەى شەرابى بۆ كرىبوو بەدیاربەوہ پىدەكەنى.

بەلام من كە (سىنۆھە)م لە بىرارى خۆم كە بىمە سەرباز پەشىمان بوومەوہ، رۆژى دواى منيان برە قوتابخانە.

***

- ۱ - كاهىن: پىاوى ئايىنى، مەلاى جوولەكە - وەرگىرى كوردى.
- ۲ - رووبارى نىل لە پايىزان ئاوەكەى زىادى دەكرد و خەلكى دەيانكرد بە جەژن، چونكە كىلگەكانى تىرئاو دەكرد و چىنىك پەينى سروشتى بەسەر زەوى و زارەكاندا بەجى دەھىشت كە بۆ بەروبوومى جووتياران زۆر بەسوود بوو - وەرگىر.
- ۳ - كاتژمىرى ئاوى: قاپىك كە كونىكى بچووكيان تى دەكرد و دەيان خستە ناو تەشتى ئاو و لە ماوئەى سەعاتىكدا قاپەكە لە كونەكەيەوہ پر دەبوو لە ئاو و دواى ئاوەكەيان بەتال دەكردەوہ و

سەرلەنۆی دایان دەنایەوه سەرتاوەکه .. تا ٧٥ ساڵ لەمەوبەر ئەو سەعاتانە لە شاری (تەبەس) و
لە خوراسانی ئبیران باو بووه و بەکار هێنراوه.

٤- (دار الحیاة)

٥- ابو الهول

٦- کتیبی (أموات)

چوونه قوتابخانه

باوكم نه بیده توانی بمنیریتته ئه و خویندنگانیهی که له پهرستگاکاندا دامه زرابوون، له بهر ئه وهی ئه و خویندنگانه تایبته بوو به کور و کچی خانه دانه کان و کاهینه پله بهرزه کان و جگه له وهش خهرجیی فیرکردن له وی گران بوو.

ماموستاکه م کاهینیکی پله پینج بوو که له هه یوانی ماله که ی خویدا قوتابخانه یه کی کردبووه وه. ئیمه له کاتی به هار و هاویندا له هه یوانه که ی وانه مان ده خویند و له زستاندا ده چوینه ژووره وه. قوتابییه کانی بریتی بوون له کوری ئه فسه رانی بهش و مامه له چیه کان و کاهینه بچووه که کان که باوکیان به هیوابوون کوره کانیان بتوانن له سه ر ته خته بنووسن و حیسابی که ل و په لی دوکان بکه ن. یان بتوانن لیکی بده نه وه که گویدریتزه کانی سوپا له ته ویله (پشتیر)ه کان و، ههروه ها ئه سپه کانی هه ر گالیسه که یه ک له مه یدانی شه ردا چه نده ئالیکیان پیویسته.

له شاری (ته بهس)، که پایته ختی گه وره ی دنیا بوو له م خویندنگانیهی که له ماله کاندا کرابوونه وه زوری لی بوو و، ئه رکی خویندنی قوتابییان له مانه دا گران نه بوو، چونکه قوتابییه کان حه لقه ی مسیان نه ده دایه ماموستا کانیان، به لکو جاری و ده بوو خواردن یان کووتالیان بو ده هیتان، بو نمونه .. کوری خه لووز فرۆش له زستانان خه لووز و داری بو ماموستا ده هیتا و، کوری نه ساج هه موو سالی چه ند پارچه قوماشیکی بو ده هیتا و، کوره جووتیار گه فی بو ده هیتا. به لام باوكم له بری خویندنی من داو و ده رمانی پیده دا و جاری واده بوو کولاووهی

هه ندی گیام بو ماموستا ده برد که به شه راب ته ر کرابوو.

له بهر ئه وهی ئیمه که ل و په لی ژیانی ماموستامان دابین ده کرد ئه ویش زوری لیمان نه ده کرد و ئه گه ر مندالی له سه ر له وحه که ی خو ی بخره و تایه سزاکه ی ئه وه بوو که ده بوو روژی دوا یی که می هه نگوین یان پاقله بو ماموستا به یتنی.

ئه گه ر روژی قوتابییه ک گۆزه یه ک ئاوی جو ی به یتنایه، ئه و روژه ده بووه جه ژن، چونکه ماموستا که مان هه ر ئه وه نده که بیسه که ی ده خوارده وه ئیتر خویندن و فیرکردنی له بیر نه ده ما و به ده مه بی ددانه که ی حه کایاتی پیکه نیناوی له باره ی خوایه کان بو ده گپراینه وه، ئیمه وا پیده که نین که ئه وانیه به کۆلاندایه پیده پهرین ده وه ستان و گوئیان هه لده خست بو ئه وه ی بزائن ئیمه به چی پیده که نین.

به لام کاتی که گه وره بووم ئینجا تی گه یستم که ماموستا که مان له م کاره مه به سستیکی گرنگی هه بووه و ده یویست به هو ی ئه و چیرۆکه پیکه نیناویانه وه ئیمه به ئه رکه کانی ژبان ئاشنا بکات و تیمان بگه یه نیت که له نیوان خوایه کاندا خوایه ک هه یه که سه ری وه ک چه قه له و به رده وام ئاگای له کرده وه کانی مرۆقه و هه ر که سی کرداریکی خراب بکات ده رخوا ردی گیانه وه ریکی ده دات که نیوه ی له شی وه ک تیمساحه و نیوه که ی تری وه ک ئه سپی ئاوییه.

ده یوت: خوایه کی تر هه یه که له ناو رووباره کان که شتی لیده خوړی و دوا ی مردن، مرۆف ده باته ئه و جیگایه ی که ده بی بو ی پروات و تبایدا به خته وه ر بیته.

پاش ئه وه ی ماوه یه ک له و خویندن گه یه دا خویندم شتیکی سه یر رووی دا و ئه ویش ئه وه بوو که کاتی دوو وینهم لیکن نزیکن ده کرده وه له مانا که ی تیده گه یستم.

کاتی که وینیه ک به په یکان⁽¹⁾ له سه ر له وحه یه ک دهنه خشیتن، نه فامترین که سیش ده توانی له مانا که ی تی بگات، به لام ته نها یه کیتی خوینده وار ده توانی له مانای چه ند وینیه ک که له ته نیشته یه که وه ریزده کرا تی بگات.

ئه گه ر ئیوه شیوه ی مرۆقی له سه ر له وحه بکیشن و بیده نه نه خوینده واری

دهزانی ئەوه مرۆڤه و ئەگەر شتیوهی تیمساحیکیش بێت دهزانیت تیمساحه ، بهلام ئەگەر یهکی بتوانیت له مانای چهند وینهیهکی بهیهکهوه نووسیتندراوی مرۆڤیک و تیمساحیک و داریک و گالیسکهیهک تی بگات و بزانی که مه بهستی بهرامبه ره که ی چیه ، ئەوه پیتی ده لێین خۆینده وار .

لهو رۆژهی که توانیم له مانای دوو شکلی پیکه وه لکیندراو تیبگم ئیتر پیتیستم به هاندان و دهستخۆشی مامۆستا نه بوو ، چونکه زۆر پیتی دلشادبووم و که دهگه رامه وه بۆ مالتی داوام له باوکم ده کرد که شتیوهکان پیکه وه بنووسیتنی بۆ ئەوهی ماناکانیان تی بگم .

لهو کاتهی که له خۆیندندا به ره و پیتش ده چووم ، ههستم کرد که من وهک ئەوانی تر نیم ، چونکه شتیوهی دهم و چاوم هیلکه یی و دهست و قاچم ناسکه و رهنگی دهم و چاوم له هی خه لک رووتیره و هه ره بهر ئەمهش هه ندی له قوتابییان ئازاریان ده دام و ، کوری عه لافه که^(۲) قورگی ده گرتم و دهیگوشی و پیتی ده وتم: تو وه کو کچی و . . من ناچار بووم نووکی په یکانه که می پیتا بکه م بۆ ئەوهی به رم بدات .

سه ره پرای ئەمانه یه کتی له قوتابییان که باوکی ئەفسه ری بهش بوو منی خۆش ده ویست و هه موو رۆژی هه ندی خۆلی سووری ده هینا بۆ فیگرگه که و له وی په یکه ری ئازه لانی لی دروست ده کرد و رۆژی شکلی منی به قور دروست کرد و دای پیم . به لام که برده مه ماله وه دایکم خه م باربوو و ، وتی: ئەمه جادوو گه ربیه . .

به لام باوکم لهو هه له دا تیی گه یاند که ئەگەر دروستکردنی بت جادوو بیت ئەوا ئەو هه موو بته یان له کۆشکی فیعه ون دانه دنا .

ماوه یه ک تپه پری به سه ره خۆیندیم له قوتابخانه دا ، تا کو رۆژی باوکم جلکه نوویه که ی خوی له بهر کرد و دهستی گرتم و برده میه په رستگای ئاموون و وتی: ئەمه ویت تو بنیرمه (خانه ی ژبان) .

بۆ وه رگیرانی من له (خانه ی ژبان) ، ده بوایه کاهینه کانی په رستگه رازی بوونایه ، به لام باوکم که له هه موو ته مه نیدا بهس گه داکانی چاره سه ره ده کرد له هه لسان و دانیشتن له گه ل کاهینه کان بپه ش بوو و نه ناسینیان زبانیکی زۆری له ژبانی باوکم دا ، چونکه له میسر هه موو ئیش و کاری به ده ست کاهینه کان بوو و ئەوان قوتابیه کانیان هه لده بژارد که بچن له خانه ی ژبان بخوینن و هه ره ئەوان سه رانه (باج) یان داده نا و کاتی به رزبوونه وهی ئاوی نیل را دهی به رزبوونه وه که یان ئە پیتا و ئە وه نده ده سه لاتیان زۆر بوو که ئەگه ره فیعه ون حوکی به سه ره یه کیکدا بدایه و ئەو که سه له نیو کاهینه کان دۆستییکی هه بوایه فه رمانه که ی فیعه ونیان هه لده وه شانده وه .

له بهر ئەوهی باوکم له په رستگه که سی نه ده ناسی ناچار له حه وشه که له سه ره زه وی دانیشتن بۆ ئەوهی وه کو ئەوانی تر به نۆیه له لایه ن یه کتی له کاهینه کانه وه بانگه یشت بکرایه ، ئیمه که به یانی زوو چوو بووین بۆ په رستگه تا پاش نیوه رۆش سه ره مان نه هات .

لهو کاته دا پیاویک هاته په رستگاکه وه و باوکم هه ره که بینی ناسیه وه و وتی: ئەمه (پاتوور) ه که به یه که وه له خانه ی ژبان ده مان خۆیند و له یه ک پۆل بووین و ئەو ئیستا کاسه ی سه ری فیعه ون کون ده کات .

من ئەوسا نه مده زانی که کاسه ی سه ره کون کردن چیه و بۆچی ئەو شیاوییه ی ئەو که سه هیه تی ئەوانی تر نییانه و ، له دواییدا که خۆم بوومه پزیشک زانیم کون که ری کاسه ی سه ره ئەو که سه یه که کاسه ی سه ری فیعه ون یان که سانی تر (له کاتی نه خۆشی) دا کون ده کات و ئەو (غوده) زیادانه له نوا سه ریدا ده رده کات که له سه ره میتشکی دروست بووه . سه ره پرای ئەمه ، ئەوهی کاسه ی سه ره کون ده کات بو ئەوهش واده کات که گازه ترسناک و ژه هراوییه کان ده رپچی که له نیو کاسه ی سه ردا کۆبوونه ته وه و ده بنه هۆی نه خۆشی .

باوکم کاتی که (پاتوور) ی بینی هه لسا و سه لامی لی کرد و پاتوور

ناسییه وه و دهستی خسته سهرشانی باوکم و وتی: چۆنه هاتوویتته بۆ ئیره؟ ئایا ئیشت ههیه؟

باوکم وتی: هاتووم که له کاهینه کان روخسهت وه ربگرم که ئهم کورهم له خانهی ژیان وه ربگرن.

پاتوور وتی: ئهم کارهتان بێ سووده، له بهر ئهوهی که داواکارییه کهتان رته دهکه نهوه، من خۆم دواایی دیمه ماله وهتان و لهم بارهیه وه گفتوگۆ دهکهین.

سه ره به یانی روژی دواایی باوکم چوو به بازار و بۆ میوانداریتی پاتوور قازیک و چهند ماسییه ک و هندی ههنگوینی کری و هینایه وه بۆ دایکم که قازکه لی بنی و ماسییه کان سوور بکاته وه و به ههنگوینه کهش نایتیکی شیرین دروست بکات.

کاتی که بۆنی قازکه بلا بووه وه، دهروزه که رهکان و کویره کان له بهردهم ده رگای مالمان کوپوونه وه و هه رچه نده دایکم ده رده کردن نه ده رویشتن و ناچار هندی له نانه کهی له چه روای قازکه وه ردا و دای پیمان که له وی نه میتن.

باوکم گوژهیه کی پر کرد له گولا و دایه دهستم و وتی: که پاتوور هات به مه ئاوبه دهستیدا بکه و، دایکم پارچهیه ک کهتان، که بۆ (روپوشی) تهرمی خۆی ههلی گرتبو له تهک منه وه دانا و وتی: که ئاوت به دهستیدا کرد به مه دهستی وشک بکه ره وه.

ئیمه و امان دهزانی پاتوور وه کو جارن کاتی عه سر دیت بو مالمان، به لام تاریک داها و پاتوور هه ره نه هات. من چونکه برسیم بو دواکه و تنیم پی ناخوش بو، چونکه ده مزانی هه تا ئه و نه یهت نان نادهن به من.

باوکم ئه وه نده دلگران بو که کاتی تاریکیش داها و، چرای هه ل نه کرد و هه ردوو کمان له هه یوانه که له سه ره ته خته چوار پییه کان دانیشتبووین و نه مانده و تیرا سه ییری یه کتر بکهین. ئه و روژه من بۆم ده رکه وت که کهم تهرخه می یان گوئ نه دانی گه وره کان له ناستی ژیر دهسته کانیان چهند ده بیته هۆی دل ره نجانی

هه ژاره کان و ئه وانه ی له وان بچوو کترن.

هه ره چۆنی بی مه شخه لی له کۆلانه که دا ده رکه وت و له دوا یه وه که ژاوبه که ده بینرا که دوو رهش پیست هه لیان گرتبو، به لام ئه وه ی مه شخه له که ی پی بوو میسری بوو.

کاتی پاتوور ویستی دابه زی، باوکم دهسته کانی خسته سه ره ئه ژنۆی و داچه میه وه و پاتوور بۆ ده رپرینی خۆشه ویستی یان بۆ ئه وه ی نه که وی دهستی خسته سه رشانی باوکم. ئینجا هه ردوو کیان هاتن به ره وه هه یوانه که و دایکم به په له داریکی له چیشته خانه که هینا که ناگری پیوه بوو و هه ردوو چرا که ی هه لکرد.

باوکم پاتووری له سه ره کورسیه ی دانیشاند و من ئاوم به دهستیدا کردو به که تان دهستیم سربیه وه. کهس قسه ی نه ده کرد، تا وه کو پاتوور سه یریکی کردم و وتی: کورکه ت جوانیشه... دوا ی ئه وه وتی تینوومه و داوا ی شه رابی کردو باوکم شه رابی بۆ تیکرد و ئه ویش که می بۆن و تامی کردو که دلنیا بوو شه رابیکی باشه خوار دییه وه. کاتی که ئه و خه ریکی نو شینی شه رابه که بوو، من به دیقه ت سه یرم ده کرد، پیاویکی به سالا چوو بوو که قژی سه ری کهم بوو و قاچه کانیشی کورت بوون و سینگی به ناودا چوو بوو و سکی گه وره بوو و ملوانکه به کی زیری به مله وه بوو و، کراسه که ی له که ی زۆری پیوه بوو.

دوا ی شه راب خوار دنه وه باوکم نانی شیرین و ماسی بریانی و قاز و میوه ی له به رده می دانا. هه رچه نده وا ده رده که وت که پاتوور پیش هاتنی بۆ مالی ئیمه له میواندارییه کی تر بووی، به لام بۆ ده رخستنی ژیری و تیگه یشتوو یی خۆی له خوار دنه کانی خوار د و باسی به تام و له زه تی خوار دنه که ی کرد و، ناگام لی بوو دایکم ئه و مه دح کردنی پیخوش بوو.

پاتوور وتی: مه شخه لداره کهم ئه وه نده ی خوار دووه باوهر ناکه م هه یچی تری پی بخوری، به لام ئه گه ره ندی چیشته و بیره بۆ رهش پیسته کان به ن خراب نییه.

من نان و چیشتم بۆ بردن و ئەوان لە جیاتی ئەوەی که خوشحال بن هەندێ جێبوشیان داو وتیان: ئایا نازانی ئەم پیرەمێردە کهی هەڵدەستی پرۆین؟
وتم: من ئاگام لێ نییە و نازانم... گەر پامەوه و بینیم میسرێیه که لە ژێر دارەکان خەوی لێ کهوتوو.

ئەو شەوه باوكم بەبۆنە میوانە که یەوه لە خواردنەوه زیادەنۆشی کرد، بۆ ئەوەی هانی ئەویش بدات که بخواتەوه و دوای ئەوەی ئەو شەپا بەی که لە بازار کربوومان هەمووی خورایەوه، دەستیان بە خواردنەوهی ئەو شەپا بەش کرد که باوكم بۆ چارەسەر کردن بە کاری دەهینا و گۆزەیهک ئاوی جوکە لە مالهوه هەمان بوو خواردیانەوه و ئیتر کهوتنە کەیف و خوشی و لەبارە سالی کانی خۆتندنیان لە خانە ی ژیان گفتوگۆیان دەکرد و رووداوه کانی ئەوسایان و هبیر یەک دەهینایەوه.

پاتوور وتی: ئەم پیشە یە ی من که کون کردنی سەری فیرعه ونە بۆ یە کیتی ته مبه لێ وهکو من زۆر له باره، چونکه له نێوان هەموو بەشە کانی پزیشکی هیچ بەشێک لە بەشی کاسە ی سەر و میتشک ئاسانتر نییە، جگە لە ددان و گوێ و قورگ که ئەمانە پیتوستی بە پسپۆری تاییه تی خۆی هە یه.

پاتوور ئە یوت: من ئە گەر کابرایه کی ته مبه ل نه بوومایه و بچوومایه ته به شیک ی تر، پزیشکی ئاسایی وهکو تۆم لێ دهرده چوو که ده بوایه چاره سەری خه لکیم بکر دایه و ژیانم پێ ببه خشینایه، به لām ئە مپرو ئیشی من ئە وه یه که خه لک بمریم. کاتی که خه لک له پیر و په ککه وته و ئە وانە ی چاره سەر نا کر تین بێزار دهن، ده یه تین بۆ لای من که سه ریان هه لدریم و منیش کاسه ی سه ریان هه لده تلشیشیم بۆ نه وه ی هه لمه ئازار گه نه ره کان دهریچی و له ئە نجامدا ئە وه نه خۆش و به سالا چووانه دهمرن.

دوایی وتی: ئە گەر وهک تۆ ببوومایه به پزیشکی هه ژاران ئەم سکه زله م نه ده بوو و، ئەم ورگه ته نانه ت نا هیلێ به باشی به رتیدا برۆم، له بهر ئە وه ی

پزیشکی فیرعه ونم و هەموو جوړه خواردنیکی به هیز و نایاب دهخۆم. ئەم ورگه م په یدا کردوه، به لām تۆ چونکه کهم دهرامه تی ته نها ئە وه خواردنانه دهخۆی که بۆ له ش ساغیت پیتوسته و ورگت پیتی گه وره ناییت و دوو ئە وه نده ی من ئە ژیت چونکه. بۆ کورت کردنه وه ی ته مهن هیچ شتی له وه کاریگه تر نه ییه که مروفت ئە وه خواردنانه بخوات، که پیتوسته پێش خواردن بکولینری.

پاتوور ده می باوكمی کرده وه و سه یری ددانه کانی کرد و دوایی ده می خۆی نیشانی باوكم داو وتی: سه یرکه من له سیانزده ددان زیاترم نه ماوه و ددانه کانم بوونه ته به لاوگی پری خواردنه کولاه کان و تۆ له بهر نه بوونیت زۆریه ی کات خواردنی سروشتی و ساده دهخۆی و ددانه کانت پاراستوه.

دوایی سه یریکی باداو به په رو شه وه وتی: وام لێ هاتوو زور له ش قورس و کهم توانا بوومه و له بهر زێر و زیو و پارە ی زۆر وهک ئازە لیم لێ هاتوو.

باوكم وتی: کورم سینۆهه، بهم قسانه باوه مکه، چونکه پاتوور ئیستا گه وره ترین نۆژداری میتشکه و ئەم پیاوه ئە وه نده له هونه ره که ی خۆیدا کارامه یه که ده توانی لوبه ک به قه دەر هیلکه یه ک له میتشکی نه خۆش به ییتته دهره وه و سه دان کهس له کاهینه کان و گه وره پیاوانی له مردن پرگار کردوه و ئە وان دوای چاک بوونه و هیان ملوانکه ی زێر و کاسه ی مسی زۆریان داوه تی.

به لām پاتوور وتی: له جیاتی هه ر که سی که چاک ده بیته وه، ده یان و بگره سه دان کهس به دهستی من دهمرن. ئایا تۆ قه ت بیستووته فیرعه ونی له دوای نه شته رگه ری کاسه ی سەری له سی رۆژ زیاتر ژیا بیت؟

ئە وانە ی که ده لئین کیردی نه شته ری کردنه کهم که له به ردی (سماق) ه به خته وه ری ئە به خشی، له لایه که وه راست ده کهن، چونکه کاتی که کاهینێ یان شازاده یه ک یان یه کێ له خانه دانه کان، دوای هه لکه ندنی کاسه ی سه ریان به م کیرده دهمرن، زێر و پارە و مه ر و مالات و عه مباری ده غل و دانه که یان بهر میراتگره کان ده که وی و، ئە وه میراتگرانه پیتی به خته وه ر دهن. یان هه ر کاتی

فیرعهون له یه کئی له ژنه کانی خوئی بیزار ده بیت دیته لای من بو ئه وهی که من بهم کیرده بهردینه م کۆتایی به ژبانی بهیتم و هندی جار خودی فیرعه ونیش ههروا...

به لام پاتوور له م کاته دا وهک بلئی تیگه یشتی خه ریکه شتی بلئی، که دوایی لئی په شیمان بیته وه، ئیتر بیده نگ بوو و دوای چهند ساتیکی تر وتی: من زورشت ده زانم.. زور نهینی له دلئی مندا شاردرانه توه و خه لکی که ئەم بابه ته ده زانن لیم ده ترسن، به لام من کابرایه کی چاره ره شم، چونکه زورشت ده زانم و هه تا زانیاری مرۆف زیاتر بیت پتر هه ست به خه م و په ژاره ده کات.

له م کاته دا که وته گریان و فرمیسه که کانی چاوی به پارچه که تانه که ی دایکم سربیه وه و به باو کمی وت: تو پیاویکی هه ژاری، به لام شه ریفی و من پیاویکی دهوله مند م و له بری ئه وه خراپم و له ریخه مانگای سه ره پئی که مترم.

له و کاته ی ئەم قسانه ی ده کرد ملوانکه ئالتوونه که ی له ملی لیکرده وه و خستییه ملی باو کمه وه، به لام باو کم وه ری نه گرت چونکه ده زانی ئه وه ی له کاتی سه رخوشی به خشری دیارییه کی راسته قینه نییه و له وه یه ئه وه ی دیارییه که ده به خشی دوایی په شیمان بیته وه و پرۆژی دواتر لئی بستینیته وه.

باو کم و پاتوور له ته نیشته یه که وه له ژووره که نووستن و منیش له هه یوانه که خه وم لیکه وت. سبه ینی زوو له خه و هه لسام و سه یرم کرد پاتوور به خه به ره و دانیشته وه به هه ردوو ده ست سه ری خوئی گرتبوو و ده یوت: ئیره کوئییه؟ من بو لیره م؟

من لئی نزیک بوومه وه و دهستم به ئەژنومه وه گرت و داچه میمه وه و وتم: پاتوور ئیره مالی پزیشکی هه ژارانه و تو دوینی شه و لیره میوان بوویت و ئیستا له خه و هه لساوی.

له قسه کردنه که ی ئیمه باو کیشم به خه به رهات و دایکم که له پیش ئیمه وه به خه بهر بوو، گۆزه بهک دۆ و ماسیی سویر کراوه ی بو میوانه که مان هینا.

جاریکی تر ناوم به دهستی پاتووردا کرد و ئه و سه ری دانه وانوو وتی ناو به سه رمدا بکه و، دوایی ده ست و سه ریم به که تان وشک کرده وه.

(پاتوور) پیش ئه وه ی پاروویه ک ماسی و قومئ دۆ بخواته وه به ره و باخچه که رویشت و مه شخه لداره که ی خوئی به له قه یه ک به خه بهر کرده وه و به دهنگی بهرز وتی: ئە ی (جهعل) (۳) ی پۆخل ئاوها پاریزگاری له گه وره که ت ده که ی؟ کوا رهش پیسته کان؟ که ژاوه که ی بو لئی نه ماوه؟

مه شخه لداره که هه لسا و پاتوور پیتی وت بیان دۆزیته وه و، دوایی ده رکه وت که قوله ره شه کان شه وی رابردوو دوای خه وتنی ئیمه چوو بوون بو یه کییک له ماله سۆزانییه کان و که ژاوه که یان به بارمته دانابوو و به و پشت ئه ستوورییه وه تا درهنگ خه ریکی راباردن بو بوون و هیشتا به خه بهر نه هاتبوون.

پاتوور حه لقه یه کی مسی دایه مه شخه لداره که ی که ئەم هه والهی هینا، بو ئه وه ی بچئ رهش پیسته کان و که ژاوه که، که به بارمته مابوونه وه بهیئینیته وه.

دوای ئه وه پاروویه ک ماسی-ی خواردو قومئ دۆی خوارده وه وتی: ئیمه دوینی شه و نه مان توانی له باره ی ئەم کورپه بدوین و، من بو ئەم مه بهسته هاتبووم.. کورم.. ناوت چیه؟

وتم: ناوم سینۆه یه

(پاتوور) وتی: خویندن و نووسین ده زانی؟

وتم: به لئی

وتی: پرۆ کتییی (مردووه کان) بیینه

من رویشتم و دهسته یه ک (پاپیروس) که کتییی (مردووه کان) ی تیدا نووسرابووه هه یینام و ئه ویش هه ندیکی ده ست نیشان کردو منیش بۆم خوینده وه. پاشان چهند رسته یه کی وت و من نووسیم و چاوی لیکرد و په سندی کرد و وتی: زور باشه پییم بلئی حه ز ده که ی بی به چی؟

وتم: ئە مه ویت له خانه ی ژبان بخوینم بو ئه وه ی وهک باو کم بیم به

پزیشک...

پاتوور وتی: سینۆهه هه ندی ئامۆژگاریت ده کم، ده بی باش گوئی لی بگریت و له یادی نه که ی، به لام من له بییر بکه، که ئەم شتانه ت پین ده لیم و هه رگیز باسی ئەوه مه که که ئەم ئامۆژگاریبانه ت له پزیشکی تایبه تی فیرعه ون بیستوو. ئەو شوینه ی بو فیربوونی پزیشکی ده چیتسه ئەوی، جیگای کاهینه کانه و ژیان و پیشکته وتنی تو به ستراوه ته وه به ویستی ئەوان و تو که چوویتسه ئەوی ده بی ملکه چ و گوپرایه ل و بیده نگ بیت. هه رگیز نه که ی ره خنه له شت بگری و بیروباوه ری ده روونی خو ت ئاشکرا بکه ی ت و هه ر چیش ت پین ده لین ده بی رازی بی و ئەوه ش بزانه که مرۆف ده بی له ژیانیدا و به تایبه تی له خانه ی ژیان، وه کو رپوی فیلبازو وه ک مار بی دهنگ بی، به لام له پوآله تدا وه ک کو تریکی غه در لی کرا و مه ریکی بی ناگا خو ی نیشان بدات.

له بییری مه که که مرۆف ته نها له کاتدا ده توانی شیوه ی راسته قینه ی خو ی ده ربخات، که هیز و ده سه لات و زیره کییه کی زۆری هه بیت و تا ئەو رۆژه ی که ده گه یته ئەو هیز و ده سه لاته گوپرایه ل و له سه رخۆ و مل که چ به .

پاشان پاتوور وتی: ئەمپۆ ده چم کاهینه کان راده سپیرم که له قوتابخانه که ی په رستگای ئاموون وه رت بگرن و پاش ته واو کردنی خو لیتیکی سی سآله ده تخه نه خانه ی ژیانوه .

پاشان پاتوور خواحافیزی له باوکم و دایکم کرد و سواری که ژاوه که ی بوو و رۆیش ت.

***

۱ - په یکان: به ردیکی نووک تیژ که بو نووسین و وینه کیشان به سه ر له وحه که دا ده یانه ینا -

وه رگیزی کوردی

۲ - عه لاف: دانه ویله فرۆش ... ئەوه ی ده غل و دان له جووتیاران ده کپی و ده یفرۆشیتسه وه -

وه رگیزی کوردی.

۳- جه عمل : فالۆنچه - سیسارک - زینده وه ریکی ورده که له سه ر شه قامه کان پاشماوه ی ناژهلان

کو ده کاته وه - وه رگیزی .

فیرگه‌ی ئاماده‌یی پزشکی

له و سه‌رده‌مه‌دا خویندنی بالآ له (ته‌به‌س) به‌ده‌ست کاهینه‌کانی (ئاموون) به‌وه بوو، خانه‌ی ژبان به قوتابخانه و نه‌خۆش‌خانه‌یه‌ک له‌قه‌له‌م ده‌درا که‌له ناو په‌رستگا‌که‌دا ئه‌رکه‌کانی جیبه‌جی ده‌کرد. هه‌موو قوتابخانه‌ی بالآ‌کانی ته‌به‌س به‌هۆی ده‌ستی کاهینه‌کانه‌وه به‌پتوه ده‌چوون و ئه‌وانیش له‌هه‌لبژاردن و وه‌رگرتنی قوتابییان زۆر وربا بوون، بۆ ئه‌وه‌ی هه‌رکه‌سه‌ی دژایه‌تییان بکات، له‌و خویندنگه‌ی بالآ‌یانه‌ی دووری بخه‌نه‌وه و بێ به‌شی بکه‌ن.

جگه‌له قوتابخانه‌ی پزشکی، قوتابخانه‌ی ماف و بازرگانی و ئه‌ندازیاری و بێرکاری و ئه‌ستیره‌ناسیش له‌ناو په‌رستگای (ئاموون) دا هه‌بوون⁽¹⁾.

کاهینه‌کان له‌به‌ر ئه‌وه له‌ وه‌رگرتنی قوتابییان وردبین بوون، چونکه‌ نیوه‌ی خاکی میسر هی پیاوه‌ی ئایینییه‌کان بوو، واته به‌پرواله‌ت هی (ئاموون) بووه‌و ئه‌وان نه‌یانده‌ویست جگه‌ له‌ لایه‌نگرانی خۆیان که‌س بپیتته‌ پزشکی و مافه‌روه‌ر و بازرگان و ئه‌ندازیار و ئه‌ستیره‌ناس.

هه‌روه‌ها له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌فسه‌ره‌کانی سوپا پیتش چوونه ناو له‌شکره‌وه ده‌بوایه‌ خولێکی قوتابخانه‌ی مافیان ته‌واو بکرا، کاهینه‌کانی په‌رستگه‌ی (ئاموون) ده‌سه‌لاتیان به‌سه‌ر هه‌موو ده‌زگا‌کانی به‌پتوه‌بردن و سه‌ربازی میسر دا سه‌پاندبوو. له‌م قوتابخانه‌دا دووانیان له‌وانی تر به‌بایه‌ختر بوون که‌ به‌کیکیان قوتابخانه‌ی پزشکی و ئه‌ویتریان ماف بوو.

خولی ئاماده‌یی ئه‌م دوو قوتابخانه‌یه‌ی سه‌ی سال بوو، قوتابییان ده‌بوایه‌ سه‌ی سال له‌ویدا بمانایه‌ته‌وه تا له‌ دوا‌ی تا‌قی کردنه‌وه، ئه‌گه‌ر خوا (ئاموون) یان

ببینیایه‌ ئه‌وسا رینگایان ده‌دا که‌ له‌ قوتابخانه‌ی پزشکی یان ماف وه‌رگیرین. من له‌ به‌شه‌کانی داها‌توودا باسی ئه‌وه ده‌که‌م که‌ قوتابییان چۆن خوا (ئاموون) یان ده‌بینی. مه‌به‌ستی سه‌ره‌کی کاهینه‌کانی میسر له‌وه‌ی که‌ قوتابییان سه‌ی سال له‌و خوله‌ ده‌هیشته‌وه، ئه‌وه‌بوو که‌ هه‌موو بیرو بۆ‌چوونێکی سه‌ره‌خۆی قوتابییه‌کان له‌ناو ببه‌ن، که‌ له‌گه‌ڵ به‌رژه‌وه‌ندییه‌کانی ئه‌واندا نه‌ده‌گونجا.

له‌ماوه‌ی ئه‌م سه‌ی ساله‌ قوتابی له‌م خولانه‌دا هیچ کاریکی نه‌بوو، جگه‌له‌ خواپه‌رستی و فیروونی گێرانه‌وه‌ی ئایینییه‌کان. کاهینه‌کان ده‌یانزانی که‌ ئه‌وانه‌ی دینه‌ ئه‌و خوله‌وه‌ هیشتا مندالن و تازه‌هه‌نگاو ده‌نینه‌ قۆناغی لاوی. سه‌ره‌پرای ئه‌وه‌ش تا پیتش ئه‌و کاته‌ هه‌ر یارییان کردووه و بیرو باوه‌رێکی سه‌ره‌خۆیان نییه‌ و له‌و ته‌مه‌نه‌دا بۆ ئه‌وه‌ ده‌چنه‌ ئه‌و فیرگه‌ ئاماده‌ییانه‌ که‌ ببه‌ خاوه‌ن بیرورا. که‌واته‌ ده‌بوایه‌ له‌م خولانه‌دا ئازادیی بیروپرایان له‌ ناو ببه‌ن و بیانکه‌نه‌ بوونه‌وه‌ریک که‌ به‌بێ چهنده‌ و چوون هه‌رچییان پێ و تن بیسه‌لمینێ.

قوتابی کاتێ که‌ ئه‌م قۆناغی بری و چووه‌ قوتابخانه‌ی ماف یان پزشکی و خویندنی ئه‌ویشی ته‌واو‌کرد، ده‌بیتته‌ گه‌نجیکی ته‌واو به‌لام جگه‌ له‌وه‌ی کاهینه‌کان فیریان کردووه‌ هیچی تری نه‌خویندووه‌ و نه‌بیستووه‌ و به‌شیتوه‌یه‌ک بێرکردنه‌وه‌ی ته‌سک ده‌بیتته‌وه‌ که‌ له‌دوا‌ی ده‌رچوونی له‌و قوتابخانه‌ی بالآ‌یانه‌ ناتوانی به‌شیتوه‌یه‌کی تر جگه‌ له‌وه‌ی کاهینه‌کان پیتیان وتوه‌ بێرکاته‌وه‌.

ئیمه‌ کۆمه‌لێکی بیست و پینج که‌سی بووین که‌ له‌و خوله‌ ئاماده‌یییه‌ ده‌ستمان به‌ خویندن کرد و هه‌موو به‌یانیان زوو ده‌چومه‌ قوتابخانه‌ و نانی ئه‌و رۆژه‌م له‌گه‌ڵ خۆم ده‌برد و پیتش خۆرئا‌وا‌بوون ده‌گه‌رامه‌وه‌ مالی خۆمان.

له‌دوا‌ی چوونم بۆ ئه‌و قۆناغه‌، زوو تیگه‌یشتم که‌ (پاتوور) ناهه‌قی نه‌بوو ده‌یوت ده‌بێ ملکه‌چ و گوێراپه‌ل بی و هه‌رگیز ره‌خه‌ نه‌گری و بیروباوه‌ری خۆت نه‌درکینێ. هه‌ستم کرد که‌ کاهینه‌کان له‌ نیو قوتابییاندا جاسوسیان دانا‌بوو و

هر ئه وهنده قوتابیییه ک گومانی له بابه تی هه بووایه و بیوتایه وانیییه و کاهینه کان درۆده کهن، یه کسه ر ئه و قوتابیییه یان درۆده کرد و ئیتر مه حال بوو بتوانی بچیتته قوتابخانه یه ک له و قوتابخانه بالاییانه ی ته به س و بو درۆ کردنی شی به هانه ی ته و او یان هه بوو و ده یانوت که (ئاموون) ده لئی ئه م قوتابیییه لیته اتوو نییه .

ئه و رۆژه ی داخلی قوتابخانه ئاماده ییه که کرام، ته مه نم سیانزه سال بوو، ئه گه رچی یه کییک بووم له قوتابیییه که م ته مه نه کانی ئه و ئی، به للام له هه موو قوتابیییه کانی تر که زۆریه یان کوری کاهینه گه و ره کان و خانه دانه کان بوون لیته اتوو تر بووم و ده توانم بلتیم ئه گه ر هه ر ئه و کاته منیان بخستایه ته قوتابخانه ی پزیشکی، ده متوانی به ئاسانی بخوینم و تیبه گه م، چونکه جگه له خوینده واری، زانیاری زانستیشم هه بوو، له به ر ئه و هی باوکم پزیشک بوو و من له ژیر ده ستیدا ناوی زۆر له داو و ده رمانه کانم ده زانی و، ده مزانی برینی که کیمی نه بوو چۆن به رۆن چاره سه ر ده کری و به چ شیوه یه ک برینی که چلک و کیمی ده کرد دوا ی ده رهیتانی کیم و جه راحه ت و ده رمان کردن، به ئاگر داخی بکه م، که ئیتر جه راحه ت نه کات.

ههروه ها من بینبووم که باوکم کاتی به هانای مامانیکه وه ده چوو، چۆن به و که رسته تاییه تییه که له داری (سه در) دروست کرابوو، منداله که ی له سکی دایکیدا له ت له ت ده کرد و ده یهیتنایه ده ره وه، بو ئه وه ی گیانی دایکی له مردن رزگار بکات.

به للام سه ره رای ئه وه ی له زۆریه ی قوتابیانی ئه و ئی لیته اتوو تر بووم بو چوونه خانه ی ژیان، منیان سێ سال له و ئاماده ییه به خوړایی راگرت. ئه و قوتابیانییه که باوکیان له کاهینه کان و ده سه لاتداران بوون دوا ی چهنده هه فته یه ک ده نیردران بو خانه ی ژیان و کاهینه کان ده یانوت (ئاموون) ئه مری کردوو که بیانگوازی نه وه بو خانه ی ژیان . ئه گه رچی کاته کاتمان به خواپه رستی و فیروونی گیراوه ی

ئایینی ده برده سه ر، به للام هه ندی کاتمان ده ما که تیایدا کاهینه کان کتییی (مردوو هه کان) یان پی ده نووسینه وه له هه وشه ی په رستگاهه ده یانفرۆشت. پاش به سه رچوونی سێ سال له ته مه نم و کو تایی خوله که به و قوتابیانییه که له گه و ره کان نه بوون (منیش له وان بووم) راگه یه ندرا که خو یان بو خانه ی ژیان ئاماده بکه ن.

ده بوایه پیش رۆیشتن بو ماوه ی هه فته یه ک له په رستگا به رۆژوو بووینایه و له و ئی ده رنه چووینایه . له شه و ی کو تاییدا ده بوایه خوا (ئاموون) خو ی نیشانی ئیمه بدایه و له گه لماندا بدوایه و ئه گه ر بمانینیایه و له گه لئی قسه مان بکر دایه ئه وسا شیوا ی وه رگیران بووین له خانه ی ژیان وه کو باس م کرد دوا ی ئه و هه موو میشک شو رینه وه پر کردنه وه یه له باره ی (ئاموون)، سته م بوو که یه کییک بلتی نه مبینیوه و قسه م له گه ل نه کردوو.

له نیوان قوتابیانیاندا من له هه موویان چاو کراوه تر بووم، چونکه له گه ل باوکمدا ده چووینه دیار سه ری زۆر نه خو ش و مردنیانم به چاو ده دی و له مندالییه وه تا ته مه نی شانزده سالی زیاتر له په نجا نه خو شم بینی که له پیش چاومدا گیانیان ده رچوو.

من هه ر چهنده مندال بووم هه ر له و کاته دا هه ستم به وه کرد که هیچ شتی وه کو مردن مرۆف ئاگاداری هه ندی قسه ی پر و پوچی کاهینه کان ناکاته وه، چونکه به چاو ده بینری که مردنی مرۆف جیاوازی نییه له گه ل مردنی گیانه وه رانی تر و تیده گات که ئه گه ر کاهینه کان وه کو خو یان ده لێن نوینه ر و هه لبێژدرای (ئاموون) ن له سه ر زه و ی، بوچی جله و ی مردن ناگرن و هه ر نه بی و با بکه ن خو یان نه مر ن.

مرۆف کاتی مردن ده بینتی، ئینجا تیده گات که ئه و بیروبا وه رانه پر و پوچن و بگره به بی مانا ده روانیته هه موشتی. قوتابییه کانی تر وه کو من چهنده ها جار مردنیان نه دیسو، بو یه نه یانده توانی وه ک من بیر له گیرانه وه ی کاهینه کان

بکهنه وه. دواى ته و اوبوونى رۆژى حه و ته م که له په رستگاکه به رۆژوو بووین، سهريان تاشيین و ئيمه يان له حه و زى گه و ره ي په رستگاکه دا شۆزى و جلکيکى تاييه تى خانه ي ژيانيان له بهر کردین.

کاتى خۆرئا و ابوون که (ئاموون) له پشت گرده کانى رۆژئا و بزر بوو (لپره دا مه به ست له ئاموون خۆره که خواى گه و ره ي ميسر بيه کان بووه - وه رگيپر) پاسه وانه کان فوويان کرده که ره نا کانيان و ده رگای په رستگاکه داخوا و له و کاته دا يه کى له کاهينه کان که نه و نه ده ي خوار دبووه وه به لادا ده هات، بانگى کردین و ئيمه به دواى که و تين و له دالانکي (پيره و) دريژ تيره بووین و ده رگايه کى بو کردينه وه و چووبينه ژوو ريکى گه و ره وه که فه رشیکى تيدا راخرا بوو و، بينيم هۆده که تاريک بوو، به لām له ناوه راست هۆده که په رده يه که ه لواسرا بوو که که م تيشکى رووناکى له پشت بيه وه ده هاته نه م ديو. من تا نه و کاته نه چووبوومه نه و ژوو ره وه، به لām زانيم که ژوو ري ئاموونه.

کاهينه که په رده که ي لابر د و له و کاته دا من بو يه که مين جار چاوم به خوا (ئاموون) که و ت که وه ک مرۆف و ابو و چونکه گه نج بووم و باوه ر م به خوا (ئاموون) هه بوو له شم له رزى.

ئاموون کراسيکى له بهر دابوو و نه و هه موو چرايه له ده و ري ئاموون داندر ابوون و زيپر و به رده گرانبه ها کان له سه ر سه ر و ملي نه دره و شانده وه.

کاهينه که وتى: ئيوه ده بى نه مشه و تا به يانى به خه به ربن و خوا په رستى بکن، به لکو خوا (ئاموون) قسه تان له گه ل بکات و، نه گه ره له گه ل تان دوا نيشانه ي نه و ده يه که ئيوه به شياو ده زانى بو چوونه ناو قوتابخانه ي خانه ي ژيان و نه گه ره نه م شه ره فه تان پى به خشرا نه و سبه ينى به يه که وه (ئاموون) ده شۆين و جله کانى ده گۆرين و نه وسا ده چينه خانه ي ژيان.

دوا جار په رده که ي په رووى ئاموون-دا دادايه وه و به بى نه وه ي ده ست بخاته سه ر نه ژۆي و سه ر دانه و بينى له ژوو ره که چووه ده ره وه و ده رگای داخست.

هه ر نه و نه ده کاهينه که چووه ده ره وه ئيتر نه و قوتابخانه ي که له من گه و ره تر بوون، ده ستيان کرد به پيکه نين و قسه کردن و گوشت و نانيان له گيرفانيان ده ره ينا و که و تنه خوار دنى.

به کيکيان چووه ده ره وه و، قوتابخانه کان و تيان ده چيته ژوو ري کاهين که له وى نان بخوات و هه ر له و يش ده نویت، چونکه ناتوانى له سه ر به رده بخه و يت.

به لām من به رۆژوو بووم و ئاماده نه بووم که له خوار دنه که ي نه وان بخۆم و، نان خوار دنم له کاتيکدا که ئاموون له و ديو په رده که وه بوو به کوفر ده زانى.

گه نجه کانى تر دواى گوشت خوار دن، به ئيسکه کان ياريان ده کرد و پاشان هه ريه که يان له سه ر به رده سافه کانى ژوو ره که دا راکشان و خه و تن، به لām من نه مده توانى بنووم و به رده و ام له بير کردنه وه ي ئاموون-دا بووم و نزا تايين بيه کانم ده خویند و هه ستم راگر تبوو که له چ کاتيکدا گویم له دهنگى ئاموون ده بيت.

تا نه و کاته ي سپي ده ي به يانى ده رکه و ت من گوى بيستى هيچ دهنگيک نه بووم و نزیکى خۆره ه لاتن به شيوه يه کى ناديار هه ستم کرد که په رده که ي پيش ئاموون که مى جوو لايه وه.

به ره به يان پاسه وانه کانى په رستگاکه نه فيريان ليدا و ده رگا کانى په رستگا کرانه وه و خه لکى هاتنه ژوو ره وه و گویم له دهنگه دهنگيان بوو که وه ک دهنگى شه پۆله کانى ده ربا و ابو که له ده ره وه نه بيستى.

کاتى هه تا و هه له هات کاهينه که له گه ل نه و کوره ي که شه و چووه ده رى له چيگايه کى ئيسراحت پشوو بدات و بخه وى، هاتنه ژوو ره که وه و له سه رو چاوى هه ردوو کيان هه ستم کرد که خوار دوو يانه ته وه. پاشان رووى کرده ئيمه و وتى: نه ي نه و که سانه ي که ئاره زوو ده که ن بچنه خانه ي ژيان، ئايا شه و به خه بهر بوون و خوا په رستيتان کرد؟

هه موو به يه ک دهنگ گوتمان به لى کاهينه که گوئى: ئايا (ئاموون) له گه ل تان دوا و دهنگى نه و تان بيست؟ پاش که ميک بى دهنگى يه کى له قوتابخانه کان که

ناوی (مووسا) بوو وتی: به لئخ، قسه ی له گه ل کر دین ... قوتابییانی تریش ئەم و ته یه یان دوو باره کرده و ، به لام من هیچم نه وت، چونکه ناموون قسه ی له گه لم نه کردبوو و سهرم سورما بوو که چۆن ئەوان ده یانویرا ئەو درۆیانه بکه ن.

ئەو کورده ی که شه و چوو بووه هۆده ی کاهینه که و له وی نووستبوو به بی شه رمییه کی سه رسور هینه ره وه وتی: (ناموون) هاته لای منیش و چند نه یئینییه کی پی وتم، به لام جه ختی کرد که لای که س نه یدرکینم و من به بیستنی ئەو دهنگه هیمن و به سوژه ی زۆر که یف خو ش بووم.

مووسا وتی: کاتی که ناموون بینی دهستیکی به سه رما هینا و وتی ئە ی مووسا من فه ر و پیروزی ده رژیتم به سه رخۆت و خیزانه که تدا و تو له داها توودا ده بیته یه کی له پزیشکه به ناویانگه کانی میسر.

له دوا ی مووسا هه ربه که له قوتابییان کورته چیرۆکیکیان ریکخست، سه باره ت به بینی ناموون و قسه کردن له گه لیدا، تا سه ره گه یشته سه رمن و کاهینه که لئی پرسیم: سینۆه نایا تو ناموونت بینی و گفتوگۆت له گه لدا کرد؟ وتم: نا... من نه بینیم و نه گویم له دهنگی بوو و، ته نها به ره به یان هه ستم کرد په رده که ی که می ده جو لیته وه.

کاهینه که به گرژی سه یریکی کردم و بی دهنگی دایگرتین. یه کییک له گه نجه کان که له سه ره تای هاتنه قوتابخانه وه بیووه هاوړیم دهستی کاهینه که ی گرت و بردییه په نایه ک و به هیواشی قسه ی له گه لیدا کرد و کاتی گه رانه وه لام، کاهینه که به رقه وه وتی: سینۆه چونکه بیگومانم له باوه ری پاک ی تو، وه ره له وانه یه ناموون قسه ت له گه لدا بکات.

ئینجا به ئیشاره تی ئەو کورپه په رده که ی لا برد و منی برده به رامبه ر بته که ی (ناموون) و ناچاری کردم که سه رم بخمه سه رزه وی و هه ر به و حاله به جیتی هی شتم.

له ناکا و بانگییک له ژووره که دا دهنگی دایه وه و پیی وتم: سینۆه...

سینۆه... من دوینی شه و ویستم ناخاوتنت له گه لدا بکه م، به لام تو ی ته مبه ل خه وت لیکه وتبوو.

من سه رم هه لپی و، وا تیگه ی شتم که دهنگه که له ده می ناموونه وه دیته ده ری و دوا جار هه ر ئەو دهنگه وتی: سینۆه... من ناموونم و له سزای که م ته رخه مییه که ی دوینی شه وت ویستم ده رخاوردی خوا ی (تایبه ت به) قووت دانت بده م، به لام چونکه ده زانم بیرو باوه رت به من پته وه ئەمجاره لیت خو ش بووم ...

من ئیتر تینه گه ی شتم که له وه به دوا وه چی تری وت، چونکه زانیم که ئەو دهنگی من به ناموونم زانی بوو دهنگی که س نه بوو جگه له دهنگی کاهینه که و له م لیکدانه واندا تووړی و نه فره ت و سه رسورمانیکی زۆر دایگرتیم.

له دوا پیدا کاهینه که هات و منی له زه وی به رز کرده وه و وتی: وه ره له شو رین و جلک گوړینی ناموون به شداری بکه.

من به ته واوی نایه ته وه یادم که چۆن خه ریکی شوشتن و جل و به رگ گوړینی ناموون بووین، چونکه فکرم په ریشان بوو و وام هه ست ده کرد پیاکیشانیکی به هیزم به رکه و تووه و که لئینییک که و توته باوه رمه وه که به هیچ شتی پر ناییته وه.

ئەو روژه رو نی پیروزیان له سه ری من و ئەوانی تر داو (پا پیروس) یکیان داپیم که بریاری وه رگرتنم بوو له خانه ی ژیان.

کاتی مه راسیمی ئەو روژه ی وه رگیرانمان له خانه ی ژیان ته واو بوو، له په رستگا هاتمه ده ره وه که به ره و مال پرومه وه له بیزاری و کار تی کردنی ئەو روژه دا دلم به یه کدا ده هات.

***

۱ - ئەو قوتابخانه رۆلی کۆلیژه کانی ئیستایان ده بینی و له وه رگی رانه فارسییه که هه ر به قوتابخانه ناو براوه - وه رگی ری کوردی

خویندن له خانە ی ژیان

مامۆستاکانی خانە ی ژیان، ئەو پزیشکانەبوون که تایبەت بوون بە دەرباری فیرعهون و کهمتر دەهاتنه قوتابخانەکه، لهبەر ئەوەی سەرقالی چارهسەری ئەو دەولەمەندانەبوون که دەهاتنه لایان و زۆریە ی کاتەکان بە بینینی ئەوان خەریک دەبوون، بۆیە نەدەپەرژان لەوی، وانه ی پزیشکی بلتینهوه.

هەندێ جار پزیشکە ئاساییەکان چارهسەری هەندێ له نهخۆشییهکانیان پێ نەدەکرا، بۆیە داویان لەو نۆژدارە تایبەتی و پسپۆرانە دەکرد که بێنه خانە ی ژیان و ئەو نهخۆشانه بیینن و بەم شیوهیه تەنانهت کهم دەرامەتترین نهخۆشهکان جارجار له لایەن پزیشکە تایبەتییهکانی کۆشکەوه چارهسەر دەکران.

هەرچەندە له تەبەس هەژارتربنی خەلک دەیاننوانی بێنه خانە ی ژیانەوه و لەوی چارهسەر بکربن، بەلام من قەت حەزم نەدەکرد له جیاتی ئەوان بوومایه و بەخۆراییی چارهسەربکرامایه، چونکه پزیشکە گەنجەکان و قوتابیانی ئەوی هەموو جوۆره دەرمانیکی نوێیان لەسەر ئەم بیمارانە تاقی دەکردهوه، بۆ ئەوی کاریگەریتی ئەو دەرمانانە بزائن، هەر وهه ئه گەر بیانوبستایه برینی نەشتەرگەری بکەن یان کاسە ی سەری یه کێک کون بکەن یان سکی نهخۆشیکیان هەلدربایه بهبی بهنج ئەم کاره یان دەکرد. ئەو دەرمانانە ی بۆ نەهیشتنی ئازار و بهنج به کار دەهات گران بوون و هەموو کەسێ توانای کرینی نەبوو و زۆریە ی کات له خانە ی ژیاندا ئەو دەرمانانە یان بۆ نهخۆشهکان به کار نەدەهینا، بۆیە جاری وابوو که دەهاتییه ئەو نهخۆشخانه یه گویت له هاوار و نالە ی ئەو بریندارانە دەبوو که نەشتەرگەری دەکران و هاواریان دەروونی

خولی فیربوون له خانە ی ژیان درێژخایه ن بوو، چونکه قوتابی جگه له وه ی دەبوایه فیری زانستی پزیشکی و هونهری قلیشانندی سەر و هەلدربینی سک و چارهسەری سی و جگەر و گورچیلە و میزڵدان و نهخۆشی ژنان و نهخۆشییهکانی زگ و زابوویه، دەبوایه کارتیکردنی هەموو جوۆره دەرمانیکی بزانیبایه و بزانی چۆن ئەو دەرمانانە له گیایهکان دروست دەکربن و کە ی دەبوایه ئەو گیایهت هەلبکەندایه و چۆن وشکیان بکەیتەوه. قوتابی لەوی دەبوو جیگا و شوینی ئەو گیایانە و وهزی هەلکه نندیانی بزانیایه و بهیه کهم بینین گیایه که و وشکه وه بووه که ی بناسیتهوه.

بۆ نمونە سی جوۆره رهگی گیای پزیشکییان تیکه ل دەکرد و له بهردهم قوتابی دایان دەناو دهیانوت ئەم رهگه گیایانە لیک جیابکەر وه و من دلنیاتان ده که مه وه که جاری واهه بوو، پزیشکە تایبەتییهکانیش لهو لیک جیاکردنه وه یه دا هەلە یان دەکرد، چونکه رهگی زۆر لهو گیایانە وه کوبه ک بوو و به ئاسانی لیک جیانه ده کرانه وه. له م کاتانه دا تهنه رتگه یه کی لیک جیاکردنه وه ئەوه بوو که پزیشکە که گیایه که ی به ددان بجوویایه و به تام بیزانایایه که چ جوۆره گیایه که.

هەندێ له پزیشکە به ساللاچوو هکان که ددانیان نه بوو ناچار بوون رهگه که یان بکو تایه و ئینجا بیکه نه ده میان وه و به تامه که ی بیانزانیایه چ گیایه که.

له خانە ی ژیان قورسترین بابەت ئەوه بوو که ئیمه بتوانین به په نجه کان و چاوه کا ئمان هۆی نهخۆشییه که بزاین و شوینه به ئازاره که له لشی نهخۆشه که دا ده ستنیشان بکەین و هەر وهه ئەو ئازاره نیشانه ی چ نهخۆشییه که.

من له م باوه ره دام که پزیشکی راسته قینه ئەو که سه یه که سه یری دەم و چاوی نهخۆشه که ی کرد و چاوی بریبه ناوچاوی ههست به نهخۆشییه که ی بکات و کاتی که په نجه کانی به سه رله شیدا دینێ ههست به ئازاره که بکات. هەر له بهر ئەوهش بوو که ئەو قوتابیانی له خانە ی ژیان بوون جگه له چەند که سیکیان ئەوانی تر

هەر به ناو پزیشک بوون و ته نانهت ته گهر ببوونایه به پزیشکی فیرعه ونیش هەر توانای ناسینی نه خوشییه کانیان نه ده بوو.

له خانە ی ژیان دوو جوړه نه خوشی ده خوینراو لیکولینه وهی له سهر ده کرا که یه کیکیان نه خوشییه کانی له ش که به هوی خواردنی چیشتی کولاو و به سالوچوون تووش ده بوون و دووهمیان نه خوشییه کانی که به هوی رووحه وه تووش ده بوون، چونکه رووح ده بووه هوی نه خوشی و بو نه وهی نه خوشی دروست بکات هم نه رکهی به رووحه بچووکه کان ده سپاردو نه رووحانه نه وهنده وردن که سه ده هزار دانه یان له سهر نینوکیکی ده ست جییان ده بیته وه هه ریه که له رووحانه به ته نها ده توانی بیته هوی نه خوشییه ک.

ئیمه ده بوایه بزانی چون به دهرمانه هیورکه ره وه کان ئیش و نازاری نه خوشه که کم بکه یه وه، بو نه وهی له کاتی نه شته رگه ری هه ست به نازار نه کات. هه روه ها ده بوو بمانزانیایه که چون نازاری نه خوشه که زیاد بکه ین، چونکه هه ندی نه خوشی هه تا نازاره که ت زیاد نه کردایه چاره سهر نه ده کرا. یه کیکی تر له به شه کانی خویندن نه وه بوو که چون به تووش کردنی نه خوشییه ک، نه خوشییه که ی تر له ناوبه ین به شیوه یه ک که نه خوشییه کی ترسناکمان به تووش کردنی نه خوشییه کی بی مه ترسی چاره سهر ده کرد و دوا جار به ناسانی نه خوشییه دروست کراوه که مان دهرمان ده کرد.

ئیمه ده بوایه دهربرینه کانی نه خوشمان لیک جیابکر دایه ته وه که کامیان راسته قینه یه و کامیان له نه نجامی بیرکردنه وه و خه یالاتدا به سهر ده میدا دیت. له بهر نه وهی نه خوش وه ک بوونه وه ریک که گرفتاری گیانه نازار گه یه نه ره کان بووی تووشی خه یالات و اهیمه ی ترسناک ده بیت و نه وه درده خه یالییانه له لاشه یدا دروست ده بیت و له گه ل درده راسته قینه کاندایه تیکه ل ده بیت و بهوشیوه یه دهربرینه کانی نه خوش پزیشکه که دوو چاری هه لده کات و به بی ناگایی چاره سهری بو داده نیت و له نه نجامدا نه خوشه که گیانی له ده ست ده دات.

کاتی که له خانە ی ژیان بووم ههستم به و راستییه کرد که زانایی و لیها تووی له پیگه یاندنی پزیشکدا زور گرینگه و بووم دهرکهوت که نه و لیها تووی و کارامه ییه ته نانهت له خودی خویندنه که ش به بایه ختره له په روه رده کردنی پزیشک و نه گهر قوتابی نه و زانایی و شیواوییه ی نه بی، نه گهرچی له و خویندنگه گه وره یه شدا بخوینتی ناتوانی بیته پزیشکیکی راسته قینه.

نه وهی بیهوی بیته خانە ی ژیان وه ده بی عاشقی پزیشکی بیت و ناماده بیت له پیناویدا هه موو شتیکی خوی به خت بکات و به پله ی یه کم پشوودان و هه سانه وه له خوی بی ری.

هه روه ها ههستم به وه کرد که باوه ری نه خوشه که به پزیشکه که ی خوی له پرووی چاره سهر وه زور گرینگه و نه خوشه که ده بی ئیمانی به وه هه بی که نه و پزیشکه ی چاره سهری ده کات زور زبره ک و بلیمه ته و له کاره که یدا هه لده ناکات. له بهر نه وه پزیشک نابی هه لده بکات، چونکه نه گهر کردی نه خوشه کان نه و متمانه یه یان پی نامینی و هه ر دهرمانیکیان بو بی رته وه کاریگه ریتی نابی.

من به تیپه ری نه و ماوه یه ی خویندنه له م رسته یه ی که ده یانوت (پزیشکه کان هه موویان به هاودهستی یه کتری، نه خوشه کانیان ده نیژن) تیگه یستم، چونکه کاتی چند پزیشکی ده چنه دیار سهری نه خوشی له ماله ده وله مهنده کان، پزیشکی دووهم و سییه م که هه لده ی پزیشکی یه کم ده بین ناید رکینن، بو نه وهی کار له باوه ری خه لکی نه کات. نه وانه ی داوایان لی ده کرا بی بو چاره سهری نه خوشه ده وله مهنده کان پزیشکانی تایه تی کوشک بوون و نه گهر خه لکی بیانزانیایه هه لده یه کیان کردوه ئیتر باوه ریان به هیچ پزیشکی نه ده ما. به تیپه ری نابی خه لکی هه رگیز هه ست به هه لده ی پزیشک بکه ن، چونکه نه گهر ههستی پی بکه ن واتنی ده گهن که هه موو پزیشکی له وه یه هه لده بکات.

نه مه یه که هه ر پزیشکی به وریایه وه کارده کات که بی دنگ بی له هه لده ی

ئەوئەى تر، بۆ ئەوئەى ھەر نەبى پارىزگارى لە متمانەى خۆى بکات و ھەر لەبەر ئەوئەى ئەو قسەىەىان بەسەردا داپراوہ کہ بەىەکەوہ نەخۆشەکان دەنێژن.

ئەگەرچى لە خانەى ژياندا خزمەتکار ھەىە، بەلام ئەوان ئىشيان نەدەکرد و ھەموو کارەکانيان بە قوتابىيە تازە وەرگىراوہکان دەکرد. ئەو گەنجەى کہ بۆ خۆتندن دەھاتە ئەوئەى لە کەمترین کارەکەرەکان سووکتر بوو و خراپترین و پىس و پۆخترین کارەکانيان بەو دەکرد. تەنھا کورى خانەدانەکان و دەوڵەمەندەکان بەبۆنەى دەوڵەمەندیيەکەيان کاريان نەدەکردو، تەنانەت کارەکانى خۆشيان بە کورہ کەم دەرامەت و فەقىرەکان دەسپارد، بۆىە قوتابىيى ھەژار لەوئەى ھەم خزمەتکارى خۆتندنگەبوو، ھەم خزمەتکارى کورہ دەوڵەمەندەکان.

پىش ئەوئەى توێژىنەوئەى پزىشکى دەست پى بکات، دەبووایە قوتابىيان لە ھونەرى پاک و خاوتى ناگاداربوونایە و ئەم گرنگىيە بچوواى تەمىشکىانەوہ کہ ھەرگىز لە ھىچ کاتىدا کىردىکى بەردىن يان ئاسنى بەکار نەھىن تا لە ناگردا داخى نەکەن و، ھىچ کاتى پەرۆيىک بەکارنەھىن ھەتا لەناو (شۆرہ) ^(۱) و ئاودا نەىکوئىن و ھەموو کەرەستە دارىيەکان کہ نەدەکرا بخرتنەناو ئاگرەوہ دەبووایە بۆ ھەموو بەکارھىنانى لە ئاودا بىکوئىن.

ئەم بابەتەى داخ کردنى کىردە بەردىن و ئاسنىيەکان و کولاندنى پەرۆ لە ناو ئاو و شۆرەدا، ئەوئەى ھەستى پەرىشان کردبوو کہ شەوان لەترسا لەخەو رادەپەرىم و وام دەزانى کىردىکەم بەبى داخ کردن بەکارھىناوہ. ئەم بابەتە لەھەموو پەرتوووکە پزىشکىيەکاندا باسى لىوہ کراوہ و لەوہ زىاتر لىتى نادوئەم و ئاساييە ھەرکەسى کتیبى لەم بابەتانە بخوئىتتەوہ دەتوانى ھەست بەمانە بکات، بەلکو باس لە ھەندى شت دەکەم کہ لەھىچ کتیبىک نەنووسراوہ و لە داھاتووشدا باوەر ناکەم بنووسرى.

لەخانەى ژيان جلىکى تايبەتى ھەبوو و کہ دەچوونە ژوورەوہ ئەو جلىکەمان لەبەردەکرد کہ ئەوئەى وەک ھەموو شتەکانى کہ لەوئەى بەکاردەھىتران لە ئاو و

شۆرەدا گەرم کرابوو. ھەموو قوتابىيەکانى ئەوئەى يەک جۆرہ کراسيان لەبەردا بوو، بەلام ملوانکەکانيان جىواز بوو و قوتابى ھەرچەندە لە ئاستەکانى خۆتندنىدا بەرەوپىشتەر دەچوو ملوانکەىەکى ترىشى بە ملەوہ زىاد دەکرد.

من وام لى ھاتبوو کہ دەمتوانى ددانى زەلامىکى بەھىز دەرىھىنم و دوومەل بکەمەوہ و کىم و جەراحەتەکەى دەرکەم و ئىسکى شکاوم و ھەا دەھىتايەوہ يەک کہ بەزوىيى لىم دەبووہوہ و لەگەل ئىسکى ساغدا فەرقى پى نەدەکرا.

ھەرۆھەا بەشىوہىەکى باش لاشەکانم مۆمىايى دەکرد و مۆمىايى کردنى ئەو تەرمانە لەلای ئىمە کارىکى پزىشکى نەبوو، بەلکو خەلکى ئاسايى کہ خۆتندەوارىشى نەبوو دەتوانى لەژىر چاودىرى پزىشکدا لاشەىەک مومىايى بکەن.

من لە ھىچ کارىکى سەخت رووم ھەلنەدەسووراندا، چونکە حەزم بە پىشەکەم بوو و لەسەرداواى خۆم کاتى نەشتەرگەرى و تىمارکردنى ئەو نەخۆشانەى کہ چارەسەرنەدەکران پىستىرنى ئەو کارانەم دەکرد بۆ ئەوئەى بزائم کہ پزىشکە تايبەتییەکان چۆن چارەسەرى ئەو نەخۆشانەيان دەکرد کہ چارەسەريان زۆر زەحمەت بوو، ھەرچەند لە دە نەخۆش نۆيان دەمردن.

پزىشکە تايبەتییەکان بۆ چارەسەرى ئەو جۆرہ نەخۆشانە بەشىوہىەک نەشتەرگەرىيان دەکرد کہ تىمساحىش بەو درندەىيە چارەسەر نەدەکرا و من باش تىگەىشتم کہ خەلکى بەخۆرايى لەمردن دەترسن، چونکە خودى مردن ترسى نىيە و بگرہ بۆ ھەندى کەس خەلاتىکى خوايىيە و وەک شەرەفى بىنىنى خوا (ئاموون) ە.

ئەو نەخۆشانەى چارەسەر نەدەکران تا ئەو رۆژى زىندوو بوون لە ئازاردا ئەتلانەوہ، بەلام کاتى کہ دەمردن لە دەم و چاوياندا حەسانەوہ و ئارامى بەدى دەکرا بەشىوہىەک کہ ھەرکەس بىانى بىنىيايە ئەيزانى کہ ئىتر ئاسوودە بوونە.

لەو کاتەى خەرىکى فىربوونى ھونەرەکانى پزىشکى بووم و لەژىردەست

پزیشکه تاییه تییه کاندانده خوشه کانم چاره سهر ده کرد له ناکاو ههستم به شتیکی زۆر گرنگ کرد وهک ئه وههسته ی رابردوو که له قوتابخانه بهره نگارم بووه وه و له روحمدا پرسیماری (بوچی؟) دروست بوو. من تا ئه و کاته بیرم له (بوچی؟) نه کردبووه و له و کاته دا تیگه یشتم که (بوچی؟) کلیلی هه موو نهیینه کانه و ئه گهر که سی بتوانی به خووی بلتی (بوچی؟) و جوابی بوچییه که شی به دلنیا بی بداته وه هه موو نهیینه کان و نه زانراوه کانی له لا ئاشکرا ده بیته.

ئه وه هۆیه ی وای لێ کردم ههست به بوونی (بوچی؟) بکه م ده گه پزیه وه بو ئه وه ی:

رۆژتیک ئافره تی چل سالان که تائه و ته مه نه مندالی نه بوو بوو هاته خانه ی ژبان و به په رۆشه وه وتی عاده ی مانگانه که م وه ستاوه و ئیستا که گه یشتوومه ته ته مه نی چل سالان ئیتر به یه کجاری مندالم نابیت و، پرسیماری ده کرد ئایا عاده نه بوونه که ی هی به ساله چوونه که یه تی یان روو حیکی ئازارگه یه نه ر چووه ته له شیه وه.

من پیم وت: به پتی ئه وه ی له کتیه که دا هاتوو ه تا قی ده که مه وه بو ئه وه ی بزانه ئه عاده نه بوونه هۆیه که ی دوو گیانییه، یان نا. به لام ده بی هه موو رۆژی بیته بو ئیره و نمونه ی میزه که ت بهیته.

ئافره ته که پرسیمی: ئیوه میزی منتان بوچییه؟

من وتم: به و میزه تا قی کردنه وه له سه ر چاندنی گه نم ده که یین.

دوایی به و شیوه یه ی که له کتیه دا نوو سرا بوو دوو ده فری بچووک له گه نم له دوو جیگا له بهر هه تا ودا چاند و رۆژانه یه کتیکیان ئاوی ئاساییم پیدا ده کرد و ئه و پتریان میزی ئافره ته که و به وریاییه وه نیشانم کردبوو که ئه و دوو کیتلگه یه م لێ تیک نه چی، پاش ئه وه ی چهند رۆژی ئه م کاره م دوو باره کرده وه گه می ئه و کیتلگه یه ی به میزی ژنه که ئاودیری کرابوو قه دی گه مه که ی به هیتر بوو و گه می

کیتلگه که ی تر لاواز بوو و من به ژنه که م وت ده بی خوشحال بی له بهر ئه وه ی عاده نه بوونه که ت په یه ندی به به ساله چوونه وه نییه و (ئاموون) سکی پی به خشیوی و تو ئیستا دوو گیانی. ژنه که له خووشی ئه م مزگیتیه هاته گریان و حه لقه یه کی زیوی دا پیم که کیشه که ی دوو (دنیه) (2) ده بوو.

ئه و داماو ه ئومیدی مندال بوونی نه مابوو و وای ده زانی هه رگیز مندالی نابیت. دوایی لێ پرسیم: منداله که م کچ ده بی یان کوپ؟

منیش چونکه ده زانی دایکان هه ز له کوپ ده که ن، وتم: منداله که ت کوپه .. به لام ئه مه ی دواییم هه ر له خو مه وه وت و له کتیه دا له م باره یه وه هیچ شتی نه نوو سرا وه و من وام بیرده کرده وه کاتی که ژنی دوو گیان بیت شانی کچ و کوپ بوونی وه ک یه که.

له دوای ئه وه که ژنه که به شادمانیه وه له خانه ی ژبان چووه ده ره وه له ناکا ودا بیرم کرده وه که (بوچی؟) ده که گه می توانای زانی شتیکی هه بی که پزیشکی نه توانی پتی بیته و بیزانی؟

هیچ پزیشکی ناتوانی له مانگی یه که م و دووه می دوو گیانی ئافره ت و پیش هه لا وسانی سکی بزانی که بارداره. مه گه ر ئافره ت خو ی به بۆنه ی را وه ستانی عاده ی مانگانه ی بزانی و، مه رج نییه هه موو ئافره تی وه ک ئه و ژنه هه ست به م شتانه بکات.

جا له و رۆژه دا بو یه که م جار واتای (بوچی؟) له بیرمدا گیرسایه وه و چوومه لای یه کێ له مامۆستا کان و لیم پرسی: بوچی ده که گه می ئه توانی بزانی که ژنیک دوو گیانه یان نا، به لام ئیمه ناتوانین بزانی؟

مامۆستا که به سه رسو پرمانه وه سه یرتیک کردم و وتی: له بهر ئه وه ی که ئه م بابه ته له کتیه دا وه ها نوو سرا وه.

به لام ئه م وه لامه رازی نه کردم و چوومه لای مامۆستایه کی تر که مندالانی کوشک به دهستی ئه و له دایک ده بوون و لیم پرسی: بوچی مشتتی گه نم که له

زهويدا چيندراوه پيمان دهلي ژني دوو گيانه يان نا؟

نه وپيش وتي: له بهر نه وهی ناموون که خوی هه موو خواجه کانه، وه های داناوه که نه گهر گه نم به میزی ژنی دوو گیان ناو بدریت باشر گه شه ده کات.

کاتې که نه م وه لامه ی دامه وه تیگه ی شتم که وهک لادیبیه کی نه خوینده وار سه یرم ده کات و به م پرسیاره له لای نه و زور که م بوومه ته وه، به لام وه لامه که ی دلنیای نه کردم و تیگه ی شتم که نه وپیش وهک پزیشکه کانی تر ههر ناوهرؤکی کتیبه کانیان ده زانی و له هؤکاره کان و بوچی به کارهینانی دهرمانه کان بی ناگابوو و هیچیان نه گه یشتبوونه نه و ناسته ی له خویمان بپرسن بوچی ده بی کیرده به ردی و ناسنیبه کان پیش به کارهینانیان به ناگر داخ بکرین...

روژتیکیان له یه کتی له پزیشکه کانی کوشکم پرسى: بوچی تالی هیلانه ی جالجالوکه و که پروو ده خرپته سهر برین و چاک ده بیته وه؟

له وه لامدا وتي: له بهر نه وهی که له کتیبدا وا نووسراوه و ههر و اباو بووه. له کتیبه که دا روخسه ت درابوو که نه وهی کیردی به ردی یان ناسنی به کاردینې ده توانې (۱۸۲) نه شته رگه ری له له شی مرؤقدا بکات و شیوه ی ههر یه که له (۱۸۲) نه شته رگه ریبه که ش له کتیبه که دا باس کرابوو و، کاتې ده مپرسی بوچی ناتوانی (۱۸۳) نه شته رگه ری پی بکری؟ وه لامیان ده دامه وه که له کتیبدا وا نووسراوه و هه روا باو بووه و ده بی شوین که وتوو نووسینه کانی کتیب بین.

که سانې هه بوون که له پرو لاواز ده بوون و دم و چاویان سپی هه لده گه را و پزیشکه کان نه یانده توانی نه خویشیه که یان بدوژنه وه، به لام له کتیبدا نووسرابوو که نه و که سانه ی به بی نه خویشی له رده بن و رهنگیان سپی ده بی، ده بی جگه ری ناژهلان به کالی (بی کولاندن) بخون و، کاتې ده مپرسییه وه بوچی نه وانه ی جگه ری خوی ناژهلان ده خون قه له و دهن و سپیتی دم و چاویان نامینې؟

ده یانوت: له بهر نه وهی له کتیبدا وا نووسراوه و ری و په سمی هه میسه بی ههر و اباووه...

من حالی بووم که پرسیاره کانی من کاری کردوته سهر قوتابییان و ماموستاکان و به شیوه یه کی تر سه یرم ده که ن و وهک بلتی گومانیان له ژیری مندا هه بی یان به بی عه قل و نه زانم تی بگن که پرسیار له و شته روون و ناشرایانه ده که م.

نیمه قهت له خانه ی ژیان نه ده چوینه دهره وه، چونکه نیش و کاره کانیان نه ونده زور بوون که دهره تی چونه دهره وه مان نه بوو و، جگه له وهش له سالی یه که م و دووم چونه دهره وهی قوتابی قه ده غه بوو و پاسه وانه کان نه یانده هیشت که سمان بچینه دهره وه، به لام له سالی سییه مه وه مه جالی قوتابییان ده درا له خانه ی ژیان بچنه دهره وه، به مه رجی کار له خویندنه که یان نه کات.

سالی یه که م و دووم ته و او بوو و سالی سییه م ده ستی پی کرد و له م ساله دا بوو که نه و ژنه هه لقه زیوه که ی داپیم و بو یه که مین جار له بیرمدا (بوچی؟) گه لاله بوو.

له سالی سییه مدا من له پرووی دهرامه ته وه له هه موو قوتابییان ده ست کورتر بووم و ههر له بهر نه مهش گواستنه وهی لاشه کانیان به من سپارد و کاتی نه شته رگه ری سه ریکیان ده کرد یان سکیتکیان هه لده دری و نه و که سه ده مرد، ده بووایه لاشه که یم له خانه ی ژیان ده بکر دایه، به لام هیچ که س جگه له وانه ی له ویتدا کاریان ده کرد نه یانده زانی که من لاشه یه ک ده به مه دهره وه، چونکه تهرمه کانم له دهرگای دواوه وه دهره کرد و دواى دهرکردنی ههر لاشه یه ک له حه وزی پشته وهی خانه ی ژیاندا که به رده وام ناوی نیلی به سه ره وه بوو خوم ده شورد.

روژتیکیان دواى دهرکردنی لاشه یه ک له حه وزه که خوم شورى و جله کانم له بهر کرده وه و ویستم بگه پیمه وه، له ناکاو گویم له دهنگی ژنیک بوو که وتی: کوره جوانه که ناوت چیه؟

که سه یرم کرد نه و ژنه ی له ناوم ده پرسى کراسیکی که تانی له بهر دایه و

کراسه‌که‌ی ئه‌وه‌نده ناسک بوو که سینگی دیاربوو دیاربوو که ژنیکی ده‌وله‌مه‌ندیشه، چونکه زیاتر له ده‌ه‌لقه‌ی زیر و زبوی له‌ده‌ستدا بوو و لیوی سوور بوو و چاوه‌کانی ره‌ش بوو و له‌پرچی سه‌ری که به‌رۆن چه‌ور کرابوو بۆنیکی خو‌ش ده‌هات. نازانم بۆچی منی که له‌خانه‌ی ژیان ئه‌و هه‌موو ژنه نه‌خۆشه‌م بینیبوو کاتییک که ئه‌و ژنه‌م بینی شهرم دایگرتم، که‌چی شهرم له‌و ژنانه نه‌ده‌کرد که کی‌رده به‌ردیبه‌کانم به‌سه‌ر له‌شیاندا ده‌هیتنا.

ژنه‌که نره‌یه‌کی هاتنی و وتی: بۆ وه‌لامم ناده‌یته‌وه؟ ناوت چیه‌ی؟

وتم: ناوم (سینۆهه) یه...

وتی: ناوه‌که‌ت چه‌ند خو‌شه، تو به‌م سه‌ره تاشراوه‌وه ئه‌وه‌نده جوان بی ده‌بی به‌قژه‌وه چه‌ند جوانتر بی؟

وام هه‌ست کرد به‌ بیستنی ئه‌م قسه‌یه له‌ شه‌رما سوور هه‌لگه‌رام، چونکه یه‌که‌م جار بوو که ژنی به‌و شێوه‌یه قسه‌ی له‌گه‌ل ده‌کردم و بۆ ئه‌وه‌ی ته‌ریقی خۆم بشارمه‌وه و قسه‌یه‌کم کردبیت و تم: ئایا تو نه‌خۆشی و بۆ چاره‌سه‌ر هاتووی؟

ژنه‌که به‌ پیکه‌نینه‌وه وتی: به‌لێ... من نه‌خۆشم، به‌لام نه‌خۆشی ئاسایی نا، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که‌سم نییه له‌گه‌لیدا رابویرم، ئه‌م‌رۆ هاتومه‌ته ئیره که‌بزانم کام یه‌ک له‌گه‌نجه‌کانی ئیره سه‌رنجی من راده‌کیشیت. کاتییک که ئه‌و ژنه ئه‌م قسه‌یه‌ی کرد من ئه‌وه‌نده ته‌ریق بوومه‌وه، که‌ترسام و ویستم بۆم و ئه‌و پرسى: (سینۆهه) بۆ کوئی ده‌رۆی؟ و تم ئیشم هیه و ده‌بی بگه‌ریمه‌وه. ژنه‌که پرسیه‌وه (سینۆهه) تو خه‌لکی کویت؟ و تم من خه‌لکی ئیره‌م. ژنه‌که وتی درۆده‌که‌ی چونکه ره‌نگی له‌ش و ده‌موچاوی تو سپییه‌و گوچکه‌و لووت و ده‌سته‌کانت بچووک و جوانن و کاتییک که‌من تو له‌دوو‌روه بینی، وام زانی که کچی و جلکی قوتابییه‌کانی خانه‌ی ژیان له‌به‌ر کردوو.

کاتییک که ئه‌م قسانه‌م بیست، نازانم بۆچی دل‌م که‌وته لیدان و باریکی نائاسایی و سه‌رسوره‌ینه‌رم له‌خۆمدا هه‌ست پیکرد و ئه‌و وتی (سینۆهه) ئایا تو

قه‌ت لیوه‌کانت خستوته سه‌ر لیوی ژنیکی گه‌نج و ده‌زانی چه‌نده له‌زه‌تی هیه. . وتم نا... من هه‌رگیز لیوه‌کانم نه‌خستوه‌ته سه‌ر لیوی ژنیکی گه‌نج. ... ژنه‌که وتی ناوی من (نه‌فر)ه و له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که‌هه‌مووان پیم ده‌لین جوانی، به (نه‌فر نه‌فر نه‌فر) (٣) بانگم ده‌که‌ن وه‌من له‌دوای هاتنم بۆ ئیره جوانیبه‌که‌ی تو‌م په‌سند کردوو و بانگه‌یشتت ده‌که‌م که بییت بۆ مالی من بۆ ئه‌وه‌ی به‌یه‌که‌وه بخۆینه‌وه و من فیرت ده‌که‌م که چۆن له‌گه‌ل ژنیکی گه‌نجا رابویرت.

هاته‌وه یادم که‌باوکم پیمی و تبوو ئه‌گه‌ر ژنیکی به‌تۆی وت جوانی، ده‌بی خۆتی لی بیاریزی، چونکه له‌سینه‌ی ئه‌م جو‌ره ژنانه ئاگریک بلێسه ده‌دات که ده‌تسووتینی و وتم: (نه‌فر نه‌فر نه‌فر) له‌ دووپات کردنه‌وه‌ی ناوه‌که‌شی چی‌ژم وهرده‌گرت) له‌سینه‌ی تو‌دا ئاگریک هیه که‌من ده‌سووتینی. ژنه‌که پیکه‌نی و وتی کچی به‌تۆی و تووه که له‌سینه‌ی مندا ئاگریک هیه که‌تو ده‌سووتینی. وتم باوکم ئه‌م قسه‌یه‌ی کردوو. ژنه‌که ده‌ستی منی گرت و نای به‌سینه‌ی خۆبه‌وه واته سه‌ر کراسه‌که‌ی و وتی ئایا تو لیره‌دا هه‌ست به‌ بوونی ئاگرده‌که‌یت و ده‌ست ده‌سووتنی؟ و تم نا... ژنه‌که کراسه‌که‌تانه‌که‌ی برده‌دواوه ده‌ستی خسته‌سه‌ر سینه‌ی خۆی و وتی له‌وانه‌یه کراسه‌که‌ی من نه‌یه‌یشتی به‌هه‌ست به‌و ئاگره‌ بکه‌یت و... ده‌ستت لیره‌ دابنی و پروانه ئایا ئاگر له‌سینه‌ی مندا هیه یان نا؟ من نه‌ته‌نھا هه‌ستم به‌ئاگر نه‌کرد، به‌لکو هه‌ستم کرد کاتییک که ده‌ستم خسته‌سه‌ر سینگی، له‌خۆمدا هه‌ستم به‌ له‌زه‌تیکی بی هاوتاکردو ژنه‌که کاتییک که زانیی خۆراگری منی تیک شکاندوو، وتی (سینۆهه) وهره با پرۆین بخۆینه‌وه و من وه‌کو که‌نیزی که‌ خۆی ده‌خاته به‌رده‌ست خاوه‌نه‌که‌یه‌وه، خۆم ده‌ده‌مه ده‌سته‌وه. من که له‌پیشیاری ژنه‌که ترسا بووم، وتم (نه‌فر نه‌فر نه‌فر) چاوپۆشی له‌من بکه، چونکه من ده‌ترسیم.

ژنه‌که وتی له‌چی ده‌ترسیتی؟ و تم له‌ تو ده‌ترسیم و ناویرم بۆ مالت. ئه‌و به‌ پیکه‌نینه‌وه وتی کوری فی‌عه‌ون له‌ئاره‌زووی مندایه‌و گه‌نجه

نامۆزگاری هونه رهندی په بیکه رتاش

(پاتوور) پزیشکی دهسه لاتدار که به سه رقلیشین ناوی دهرکردبوو ته و روژهی که هاته مالمان و نانه کهی خوارد، له لای باوکم پتی وتم له خانهی ژباندا ده بی ملکچ و گوئی رایه ل بی و هیچ کاتی ره خنه نه گری و هه رچییان وت و هری بگری، به لام من که نه مده توانی ههستی به دووی راستی ویل بوونم دامرکینم هه ر ده موت (بوچی؟).

پزیشکه کانی پاشایه تی که له خانهی ژبان بوون و ماموستامان بوون، هه روه ها قوتابییه کانیش له م له شوین گران و پرسیارکردنه ی من بیزار بوو بوون و سالی سییه می خویندنم به ته و اووی تیگه یشتم که (پاتوور) بوچی نه یوت نابی ره خنه بگری و هه رچییان وت بی چند و چوون بیسه لمینه. به لام باسم کرد که زانایی وهک تیزابه و دهروونی مرؤف ده سووتینی و پی اووی ژیر ناتوانی وهک خه لک خوی بی عه قل بکات و وهک نه وان نه زان بیت. یه کیک که له بنه ره تدا نه فامه له نه فامیه که ی خوی دلگران نابی، به لام نه وه که سه ی هه ست به راستییه کان ده کات ناتوانی خوی ها ورهنگی نه وه نه فامانه بکات.

کاتی که من دهمدی نه وه پزیشکانه ی له هه موو جیهاندا ناوبانگیان دهرکردبوو و نه خویش له نهینه وا و بابله وه بو چاره سه رکردن ده هاتنه لایان و نه وان نه وهنده تیگه یشته ووییان نه بوو که بزنان بوچی نه م جو ره دهرمانه ده دهنه نه وه نه خویشه و هه ر ده لاین له کتیب وانوسراوه، ئیتر من نه مده توانی بیده نگ بم و خو م پی رانه ده گیرا. نه نجامی ره خنه گرتن و پرسینه وه کانم وای کرد له خانه ی ژبان به ربه ستیان خسته به رده م پزیشکه وتن و قوناع برینه کانم و نه یانه یشته

نه وانه ی پیکه وه قوتابی بووین پیش من که وتن و چند قوناعیکیان بری، به لام من له سالی سییه مده له خانه ی ژبان به جی مام نه گه رچی نه توانم بلیم له ناو هه موو قوتابییانی نه وی هیچیان وهک من کارامه و لیها توو نه بوون و هیچیان نه وهنده ی من شه یدای کاره که ی نه بوو. به خوشحالیییه وه ده لیم له و ماوه یه ی که به نه مری پزیشکه تاییه تییه کان دووا که وتبووم، ناوی (ئاموون) م به سه ر دهمدا نه هات و ته نها لییانم ده پرسی (بوچی؟).

چونکه نه گه ر باسی (ئاموون) م بگردایه و بموتایه که (ئاموون) نه یزانیوه و هه ر له بهر نه وه نه زانینه شی خه لکیشی دوو چاری هه له کردوه، له خانه ی ژبان دهریان ده کردم و ئیتر نه مده توانی له ته به س بخوینم و ناچار ده بووم برؤم بو سوریا یان بابل له ژیر ده ست پزیشکیک هه تا کوتابی ژبانم کارم بگردایه. به لام نه وه پزیشکانه بو دهرکردنی من هیچ به لگه یه کیان نه بوو و ته نها شتی که له ده ستیان ده هات نه وه بوو که نه هیلن قوناعی به رزتر بپریم.

پاش نه وه ی چند سالی به سه ر مانه وه م له ویدا تیپه ری، روژیکیان جل و بهرگی قوتابخانه م له بهر داکه ند و خو م خاوین کرده وه و به جلکی ناسایی چومه دهره وه ی خانه ی ژبان، بو نه وه ی سه ریک له دایک و باو کم بده م. کاتی به سه ر شه قامه کانی ناوشاری ته به س-دا تیده په ریم، بینیم وه زعی شار زور گو زاوه و خه لکیکی زور له دانیشته ووانی سووریا و ره ش پیسته کان به جل و بهرگیکی که شخه به ناوشاردا ده سووران وه، له کاتی کدا که پیشتر ژماره یان نه ده گه یشته نه وه هه مووه.

هه روه ها له هه ر لایه که وه دهنگی مؤسیقای سربانی (مؤسیقای ولاتی سووریا-وهرگیی) ده هات که تایبه ت بوو به و خانانه ی رابواردنی تیده کرا. نه گه رچی له شاردا ناسه واری ده وله مه ندی و خو شگوزهرانی زیاد بوو بوو، به لام خه لکیم په ریشان ده بینی، وهک بلتی چاوه پروانی تووش بوونی کاره ساتیک بن

و له بهر ئه وه ناتوانن كه لك له م كاته ی ئیستا وهریگرن و دلخۆش بن. منیش وهك ئه و خه لكه دلتهنگ بووم، چونكه ده مزانی ته مه نم به خۆرایی له و خۆتندنه گه یه دا به سه ر ده چی و ناهیلن بۆ قۆناعی به رزتر ده رچم.

كه چومه ماله وه به بیینی دایك و باوكم كه ههردووکیان پیر بوویون زۆر خه مباربووم. باوكم له بهر به ساله چوویی نه یه ده توانی به ئاسانی كاغه ز بخۆنیتته وه و ده بوایه كاغه زه كه ی به لووتیه وه بنوساندا یه و دایكم به س باسی مردنی خۆی ده كرد و زانیم كه ئه وو باوكم به له ده م خۆ گرتنه وه یه کی زۆر و كه م خه رج كردن توانیویانه قه بری له لای رۆژئاوای رووباری نیل بکرن و منیان له گه ل خویاندا برد كه قه بری دایكم ببینم كه باوكیشم ده بوایه هه ر له ناو ئه و گۆرهدا بشاردرایه ته وه، قه بره كه به خشت دروست كرابوو له خانویه کی بچووك پێك هاتبوو كه دیواره كانی شكّل و شێوه و وشه ی ئاسایی پێوه بوو.

دایك و باوكم له سه ره تای ژن و میردایه تییه وه له ئاره زووی ئه وه دا بوون كه گۆرپێکی له به رد دروست كراویان هه بی بۆ ئه وه ی له ئاینده دا هه تاو و باران و لافاوه ئاساییه كانی رووباری نیل کاری تی نه كات و تێکی نه دات، به لام به و ئاره زوو نه گه یشتبوون و ناچار گۆرهدا یان له خشت دروست كرده بوو.

ئه و شوپنه ی گۆرهدا ی دایك و باوكمی لی بوو قه بری فیرعه ونه كانی میسر له دووره وه وهك قووجهك هه ره م ئه بینرا و، هه ر كاتێ قووجه كه كانیان ده بیینی هه ناسه یه کی ساردیان هه لته كیشا، چونكه ده یان زانی ئه و ئه هرامانه هه رگیز ویران نابن و باران و خۆر و هه لسانی لافاوی نیل كار له دیواره كه ی ناكات.

من كتیبێکی (مردوه كان) م بۆ دایك و باوكم نووسیبووه وه كه له نووسیندا هه له ی تێدانه بوو، بۆ ئه وه ی دوای مردنیان ئه و كتیبه له قه بره كه یاندا بیته و له و دنیا به هۆی هه له ی نووسینه كه ریگا ون نه كهن. كاتێ له سه یر كردنی گۆرهدا بوینه وه به ره و مالّ گه راینه وه و دایكم خواردنی بۆ هینان و باوكم له باره ی خۆتندنه كه مه وه پرسیاری لی كردم و وتی: كورم له باره ی مردنی خۆت چ بیرتكت

كردۆته وه؟^(۱)

وتم: باوكه من هیشتا هیچ ده رامه تێكم نییه كه جارێ بیره مردن بكه مه وه و هه ر كاتێ شتیكم هه بوو ئه وسا بیره له ژبانی ئه و دنیا ده كه مه وه.

كاتی رۆژئاوا دایك و باوكم به چی هیشته و پێم وتن ده چمه وه بۆ خانه ی ژبان، به لام دوای ده رچوونم له ماله وه به ره و قوتابخانه ی هونه ره جوانه كان كه له په رستگه یه كدا بوو كه و قه بری، چونكه یه کی له هاویری كۆنه كانم له وی بوو. ئه م هاویرییه م كورپێك بوو ناوی (توقس) بوو كه لیها تووییه کی زۆری له هونه ره جوانه كان هه بوو و ماوه یهك بوو نه مدیوو.

كاتێ كه چومه ژووره وه ببینم كه قوتابییان به رتیمایی مامۆستا كه یان خه ریه کی كار كردن و به بیستنی ناوی (توقس) كه من پرسیم، به رقه وه هه موویان تفیان كرد و یه كێکیان وتی: لیره ده ریان كرده وه.

یه كێکی تر وتی: ئه گه ر ده ته وی بیدۆزیتته وه بچۆ بۆ جیگایه ك كه جنیو به خواجه كان ده دن، چونكه توقس جنیو به خواجه كان ده دات. یه كێکی تر وتی هه ر شوپنیك كه مشتومری تیدا ده كری توقس له وی دایه و له دوای هه موو پێك دادانیك زامداری ده كهن.

به لام كاتێ مامۆستا چوو ده ره وه و قوتابییان زانیان له وی نه ماوه وتیان: ده توانی له خواردنگه یه ك كه ناوی (گۆزه ی سووریا) یه بیینی و ئه م دوكانه له كۆتایی گه ره کی هه ژاره كان و سه ره تای گه ره کی ده له مه نده كانه و هونه رمه نده نه بووه كان و ئه وانیه ی لیره ده رده كرتین شه وان له وی دایا كوده بنه وه و جیگای دانیشتیان ئه وییه.

من به بی ماندوو بوون دوكانه كه م دۆزییه وه و سه یرم كرد توقس به كراسیێکی كۆنه وه له سووچی دانیشتوو و وادیار بوو تازه به شه ر هاتبی، چونكه نیو چاوانی ئاوساوییه کی پێوه دیار بوو. توقس كه منی بیینی ده ستی هه لپری و وتی: سینۆه تۆ له كوی و ئیره له كوی و چۆنه ریت كه وتۆته ئیره؟ من وام زانی بووی

به پزیشکیتی گه وره.

وتم: زور دلته نغم و پیوستیم به هاوړتییه که له گه لبا دانیشم و که می بخوبینه وه، چونکه باو کم ده لای که می نوشینه وه بولابردنی خه م و په ژاره به سووده و له و رووه ده دلگرام که که س نییه وه لای (بچی؟) په کانم بداته وه و کاتی ناتوانن جوابم بده نه وه به چاوی شیتی سه یرم ده که ن.

(توقس) دهسته کانی نیشان دام که پیم بلای بکړینی خواردنه وه کانزای پی نییه. به لای من دوو حلقه زیوه که می که له ده ستمدا بوو نیشانم دا که په کتیکان هی ژنه دوو گیانه که بوو. بانگی خاوه ن دوکامان کردو که هاته پییشه وه دهستی به نه ژنوبه وه ناو داچه میه وه و من لیم پرسی: چ جوړه خواردنه وه په کتان هه یه؟

وتی: لیبره دا هه موو جوړه خواردنه وه په که هه یه و خواردنه وه کان له پیتی رهنگا و رهنک دیته به رده ستان بولنه وه به سه یر کردنه که می دلتنان زووتر شاد بیت.

توقس پتی وت: خواردنه وه په کمان بولینن که عه تری نیرگی تیکه ل کرابی.

به نده په که هات و ناوی به ده ستمدا کردین و دوابی قاپی ناوکه شووتی برژاویان له سه ر میزه که دانا و دوابی خواردنه وه هیئا. نه و پیکانه ی شه رابه که می تیا بوو تنک و رهنکا و رهنک بوو. توقس خواردنه وه که می به یادی نه وه قوتابخانه ی هونه ره جوانه کان و ماموستا کانی تووشی خوی مرؤف قوتودر بن نوشی و منیش به یادی تووش بوونی کاهینه کانی (ناموون) به هه مان خودا نوشیمه وه، به لای به هیواشی قسم ده کرد. توقس وتی: مه ترسه هه موو موشته ریبه کانی نه م دوو کانه وه که نیمه خاوه ن بیروای نازادن. له دوابی دوو پیک خواردنه وه نووری شه رابه که دلی رووناک کردینه وه و من وتم: له خانه ی ژیان من له رهش پیسته کان زور سوو کتر سه یر ده کړیم و هه لسوکه وتیان له گه ل مند او هک تاوانباریک وایه.

توقس وتی: بوچی نه و رفتارته له گه لدا ده که ن؟

وتم: له بهر نه وه ی که ده پرسم (بوچی؟).

توقس وتی: تو شایانی گه وره ترین سزا کانی، چونکه کاتی که ده لیتی (بوچی؟) به گژتایین و باوهر و سامان و توانای نه و که سانه دا ده چی که له میسر دا فرمانه وایه ده که ن و نه وان ده زانن که پرسیاره که می تو بناغه ی ده سه لات و ده وله مهندی و به خته وه ریبان نه له رزینی و ناچار دهن دهرت بکه ن و پیم سه یره چونه هیشتا دهرنه کراوی و چاره نووست وه ک نیستای منی لی نه هاتوه. نه مانه ی تو ده بیینی نه گهر چی له روی رووخسارو رهنک و بالایان و ته نانت باوهره نایینه کانیشیان لیک جیاوازن، به لای له یه ک رووه وه باوهریان وه که یه که و له سه ری کوکن، نه ویش نه وه یه که نه م خه یال و بیروباوهره پووجه و نه م پیکهاته یه رابگرن، چونکه نه م پیکهاته یه به رده وام له به رزه وندی خو بان و مال و مندالیاندا یه و نه وان له میزه ده سه لاتیان رویشتووه به سه ر نه م بارودوخه داو هیز و توانا و ده وله مهندیان له حساب ده رچووه. جا تو که ده لیتی (بوچی؟) ده ته وی بناغه ی نه م پیکهاته یه برووخینی و نه فامی نه وان ناشکرا بکه ی.

ده بی بزانی نه وان نه گهر چی له ناو یه کیشدا ناکوک بن، به لای زور ناساییه دژی تو یه ک بگرن و له ناوت به ن، چونکه مه ترسی تو له ناکوکیه کانی نیوانیان زیاتره. هه تا میسر بی و قووجه که کان له م ولاته دا بمینی نه وان نه م پیکهاته یه به هه موو بیروباوهره پووجه کانیانه وه ده پاریزن نه گهر چی سه ده ه زار که سی وه کو توش له ناو به ن، چونکه ده سه به ری پایه داری و ده سه لاتیان و هه ر که سی دژیان بوهستی به ناوی ناموون یان به ناوی فیعه ونه وه ده یکوژن.

دوابی توقس وتی: کاتی که چوومه خوتیندنگه ی هونه ره جوانه کانه وه نه وندده دلخوش بووم که وام ده زانی له دوابی مردنم له نه هرامدا ده منیژن. ده ستم به کار کردو به پینوس له سه ر له وحه کان وینه م ده کیتشا و دوابی خاکی (رؤس) م^(۲) بو

دروست کردنی په یکه به کارده هیتا، له پیتشا قالبی هه په یکه ریکم به میو پرده کرده بو ته وهی له سهر ته و قالبه په یکه به دردییه که ی دروست بکه م، من وهک تینویه ک و ابووم که گه یشتبیته تاو و همموو کاریکم به تامه زرؤییه کی زوره وه نه نجام ددا. تا ته و روزهی که ویستم به حه ز و ناره زووی خووم وینه و په یکه دروست بکه م، به لام له پرپکا ماموستا کانی ته وی ناره زایبان دهرپری و وتیان ته م په یکه وهی تو ده ته وی دروستی بکه ی پیچه وانیه یاسایه و، وهک چون پیته کانی نه لف و بی یه ک شپوه یان هه یه و به جوړیک کی تر نانووسری، ته و وینه و په یکه رانه ش له هونه ره جوانه کاندای شپوه یه کی دیاری کراوی هه بوو و نه ده بووایه له وانه لات بدایه و شپوه یه کی تازه و رنگیک کی نویت به کاربهیتایه. له سهره تایی دروست بوونی هونه ره جوانه کان شپوه ی دانیشتنی پیاو کی که له سهر زووی دانیشتنی یان وه ستای دیاری کرابوو و نیمه ده بووایه وهک باوکامان و پیشینه کمان شپوه مان دروست بکر دایه و له سهره تایی دروست بوون، هونه رماندان شپوه ی هه لبرینی ده ست و پی کی گو کی دریزبان له کاتی به ری رویشتنای دیاری کردبوو و نه گه ر پیچه وانیه ته و شپوه یه وینه یه کمان دروست بکر دایه به کوفر له قه له م ددرا و به و که سه یان نه ده وت هونه رماند، به لکو پیبان ده وت هه رکه س به پی یاسا وینه بکیشیت و په یکه داتاشی لیره دای جی ده بیته وه و، کاغزی (پاپیروس) و خاکی روست و به رد و رنگ و پینوس و که رسته ی به ردتاشی ده دینتی و، ته وهی نه مانه ره چاوه نکات و چاوه له پیشینه کان نکات له قوتابخانه دهری ده که ی.

سینوهه، منیش وهک تو بووم و به ماموستا کانم ده وت بوچی ده بی وایی؟... بوچی تاوها نه بی؟ بوچی ده بی سینه ی په یکه هه موو کاتی رنگی شین بیت و چاوه کانی سوور بیت...؟

تایا باشتر نییه چاوی (بته که) ره ش بکه ی و کراسه کی هاوړهنگی پارچه کانی به ری بکه ی؟...، به لام کاهینه کان که له هه موو جیگایه ک ماموستا

و فیرکه رن، له و قوتابخانه یه دهریان کردم و بویش ئیستا له م دوکانه دا به سه رو چاوی شینه وه بوو ده مینتی.

سینوهه، هه رچه نده کاهینه کانی په رستگه له و قوتابخانه یی که له ناو ته و په رستگایانه دا دروستیان کردوو به هه ر دوو ده ست بیروباوهر و ری و رهمه کانی خو بان له باوه ش گرتوووه ده پیاریزن و هه ول دده ن هه موو هزریکی نو کی له مندالندان بخنکیتن و هه موو هه نگانان و گوړانیک کی به ره و پیش چون بوه ستین، به لام من به باشی هه ست ده که م که ته م دنیا یه به شپوه یه کی سه رسور هیتنه ر گوړاوه. ته م خه لکه ی ته مړه به شه قامه کانی شاردا ده سوورینه وه نه گه رچی هیتتا باوهریان به ناموون و خوابه کانی تر ماوه، به لام ئیستا لیبان ناترسن و له جل و به رگ پو شین زور که م ته رخم بوونه و ته م گو کی نه دانه گه یشتوته راده ی بیشه رمی، له بهر ته وهی خه لکی به بی نابرووییه کی زوره وه سنگ و سکی خو بان به پارچه ی رهنگاو رهنگ داده پو شن. خوابه کان مرؤقیان به روتی دروست کردوو بو ته وهی به رده وام روت و قوت بن و هه رگیز له شیان دانه پو شن، ته نانه ت ژنه کانی و هک پیان بیشه رم بوونه و جلکه کانیان سینگ و سکیان داده پو شی^(۳).

من هه رکاتی بیر له م بارودوخه ده که مه وه له و گومانه دام که نیمه له کوتایی دنیا دین و به زووی ناخر زمان (روژی دوا یی) دیت. نه گه ر په نجا سال له مه وه به رن یان پیان کراسیک کی له بهر بکر دایه که سینگ و سکی داپوشیبایی، به تاوانی ریز لی نه نانی خوابه کان به ر دباران ده کران و ئیستا هه مان ژن و پیان به تاوانی له شاردا ده سوورینه وه. نا...! که ته م دنیا یه چنه د کون بووه و خو شی له وانه ی که دوو هه زار سال بهر له ئیستا ته م قوچه که گه وره یی فیرعه ون و هه زار سال بهر له ئیستا ته م قوچه که بچووکانه یان دروست کردوووه رویشتن و نه مان که ته م بارودوخه بیین.

پیکه کانی شهرباب جگه له وهی دلای روناک کردبووینه وه گیانیشی سووک

کردبووین و دهتوت په پره سیلکه یین که له پاییزاندا د درده که وتین.

توقمس وتی: وا باشته که هه لاسین و بچینه شوینتی، سه ماگردنی چاو لی بکه یین، بو ئه وهی ئه مشه و چی دی بیر له (بوچی؟) نه که یینه وه.

بانگی دوکانداره که م کردو که نزیک که وه ته وه دهستی به ئه ژنویه وه ناو چه مییه وه یه کتی له حه لقه زیوه کانم داپتی که به های خوار دنه وه ناو که شووتییه برژاوه که هه لبرگرتی و دوا ی لی دهر کردن چند حه لقه مسیتی دامه وه یه کتی له مسه کانم به به خشیش دایه ئه و به نده یه ی شهربابی بو هیناین و ئاوی به ده ستدا کردین.

که ویستمان بیینه دهر وه مه ی فرۆشه که داچه مییه وه و وتی: ئه گهر حه زتان له ئاوازی کچه سریانییه کانه من ئاماده م بتان به مه ئه و گهره کانه، یان ناو و نیشانی گهره کی کوچکه ره کانتان بده می به مهر چی پاره ی گۆزه به ک خوار دنه وه م بده نی.

من وتم: موسیقای سریانیم حه ز لپییه و ئه گهر بمانبه ی، ئه و مهر جت جتی به جتی ده که م...

به لام توقمس وتی: من له و کچه گۆرانی بیژه سریانییه کانه که زۆربه یان وه کو دایکی من پیر و ناشیرین بوونه بیتارم و وابزانم ئه وانه ئه وه ن که باوکم کاتی گه نجیتی له گه لیاندا رایده بوارد.

دوکانداره که وتی: حه ز ده که ن مالی ئه وانه تان نیشان دده م که موسیقا و ئاوازه کانیان دهنگی کی دلگیران هه یه و که دلتنان پر له شادی ده کات و ئه وان به خو شیییه وه پیشوازی و میوانداریتان لی ده که ن و دهنه خوشکتان.

به لام توقمس رازی نه بوو و منی له دوکانه که برده دهر وه و به سه ر شه قامه کانی شاردا که وتینه ری.

شاری ته به س شه و و روژی بو نه بوو و له شه ویشدا وه ک روژ خه لکی له شه قام و کۆلانه کانی شاردا هاتوچوبان ده کرد. ده وله مه نده هه وه سبازه کان به

سواری که ژاوه وه تیده په رین و له به رده م ماله سۆزانییه کان و له سه ر چوار رییه کان مه شخه لیان هه لکردبوو. له هه ندی له و گهره کانه دا دهنگی موسیقای سریانی (موسیقای سووریا) ده هات و له هه ندی خانووی تر دهنگی ته پللی رهش پیسته کان ئه بیستراو ده مانزانی ژنه کانی ئه و ماله رهش پیستن و توقمس له و باوره دابوو که هه ندی له ژنه رهش پیسته کان جوانن و مروث ئه گهر بیانکاته خوشکی خو ی به خته وه ر ده بی^(۴).

من چه نده ها جار شه وان له گه ل باوکمدا بو چونه مالی نه خو شه کان به شه قامه کانی شاردا دهر ویشتن، به لام تا ئه و شه وه چونیه تی باری ناوه وه ی ئه و مالانه م نه ده زانی. توقمس منی برده ناو خانوویه کی بچووک له و مالانه که ناوی خانووی (پشیلهی تری) بوو و له ویدا فه رشی نه رمیان راخستبوو و له بان چراکان سه رچرای زه ردیان لی دانا بوو.

ژنه جحیله کانی ئه و جیگایه له رو شنایی ئه و تیشکه زه ردانه جوانتر ده هاتنه به رچاو و هه ندی کیان خه ریکی شمشال لیدان بوون و هه ندی کی تر سه رگه رمی عوود لیدان بوون. یه کتی له کچه کان کاتی که منی بینی شمشاله که ی داناو هه لسا هاته لام و دهستی خسته سه ر دهستم و کچی کی تر له توقمس نزیک بووه وه و ئه ویش دهستی خسته سه ر دهستی توقمس و کچه که ی لای من دهستی به رز کرده وه و سه یری کرد، له پاشان روانییه سه ره تاشراوه که م و وتی: له قوتابخانه ی پزیشکی ده خوینی یان ماف، یان بازرگانی و ئه ستیره ناسی. دوا یی سه یری توقمی کردو چونکه دهستی توقمس له دهسته کانی من در تر بوو هه مان کچ پیی وت: تو قوتابی هونه ره جوانه کانی چونکه دهستی په یکه رتاشان له دهستی قوتابییه کانی پزیشکی و قوتابیایی شوینه کانی تر زبر تره.

دوا جار به هۆی زیاده نووشی ته واو له بیرم نییه چی روویدا و وا هه ست ده که م که له گه ل رهش پیستی دهسته و یه خه بووم و کاتی هاتمه وه هۆش خو م له دهر وه ی ماله که دا له نیو جوگه یه کی ئاو دییه وه حه لقه زیو و مسه کانم پی نه ما بوو و

بیرم له و ته کانی باو کم کرده وه که دهیوت مرۆف که زۆری خوارده وه ئاکامه که ی
ئه وه ده بیته که خۆی له جوگه له ئاو پکدا ده بینیته وه. تومس برده میه که ناری
رووباره که بو ئه وه ی له وئ ده ست و سه ر و چاوه قوراویه که م بشۆم.

کاتی که گه رامه وه خانه ی ژیان هه تا وه له هاتبوو، هه رچه نده له به ر
خواردنه وه ی زۆر، نه هاتبوو مه وه سه رخۆ، به لām خۆم گه یانده به شی نه خۆشییه کانی
گوئ، چونکه له و رۆژهدا ده بوایه له وئ ئیشم بکر دایه .

له رپه وه که دا مامۆستا که م که پزیشکی پاشایه تی و پسپۆری تایبه تی
نه خۆشییه کانی گوئ بوو تووشم بوو و روانییه جله دپاوه که م و ئاوساوییه که ی
سه رم و وتی: ئایا دوینتی شه و به شه ر هاتوی؟

من سه رم دانه واند و ئه و وتی: چاوه کانتیم نیشان بده. که سه یری چاومی کرد
دوایی زمانیشمی بینی و مه چه کی دهستی گرتم و ههستی له لیدانی دلم راگرت
و وتی: تو دوینتی شه و زۆرت خوارده ته وه و بو قوتاییی خانه ی ژیان زیاده نوژی
خرابه، چونکه ناهیتلی کاره کانی نه نجام بدات و نه گه ر خۆت چاره سه رنه که ی تا
سبه ینتی بئ حال و شه که ت ده بی و ناتوانی به ئاگاوه کار بکه یت، وه ره با هه ندئ
(سه سل) ت^(ه) بده می که ناو سکت خاوتین بکاته وه و ئاسه واری سه رخۆشیت
پیتوه نه مینتی، به مه رجی چی دی نه لینی (بوچی؟) چونکه له خانه ی ژیان چوون
بو ماله کانی رابواردن و خوارده وه نا به جی نیبه، به لām پرسباری (بوچی؟)
عه بیکی گه وره یه .

من تا ئه و شه وه هه رگیز له نزیکه وه له گه ل ژنیکدا گفتم گوتم نه کردبوو و
نه مده زانی هاو نشینی کردن له گه ل ژناندا تا ئه و راده یه ده بیته هۆی ئارامی و
هیور بوونه وه ی مرۆف. دوا ی ئه وه که لکم له کاته کان وه رده گرت و هه ر زیو و
مسیکم ده ست بکه و تایه نه چووم له و مالانه دا سه رفم ده کردو له به رئه وه ی، چونکه
هه ندئ له نه خۆشه کان مس و نه گه ر ری بکه و تایه زیویان ده دا پیتیان، په یدا کردنی
کانزا بو ئیمه زه حمه ت نه بوو.

له وه به دواره ههستم کرد مامۆستا کانی ئه وئ که له رابردوودا خراب ده یان
روانییه من، هه لئو یستیان گو رابوو، نه گه رچی ده یانزانی به مه به ستی رابواردن و
خۆشگوزه رانی هاتو چۆی ئه و مالانه ده که م و تیگه یشتبوون که وه ها خووم پیتوه
گرتوه که ئیتر بیرم له ره خنه گرتن نه ده کرده وه .

له ماوه ی ئه م بارو دۆخانه دا فیرعه ون که ناوی (ئامن هوتپ) بوو به سه ختی
نه خۆش بوو و پزیشکه تاییه تییه کانی کۆشک چاره سه ریان پئ نه ده کرا. هه ر
چه نده له په رستگای ئامووندا رۆژانه قوربانییه کیان بو ده کرد، به لām ئاسه واری
چاکبوونه وه له جهسته ی ده رنه ده که وت. ئه یانوت پاشا له گه ل ئه وه شدا که کوری
خوایه له خوا (ئاموون) تووره بووه چونکه چاره سه ری ناکات .

فیرعه ون دهسته یه ک خه لکی نارده نه ینه وا که که وتوته نیوان (دوو رووبار)،
بو ئه وه ی له خوای نه ینه وا که ناوی (عه شتار) ه داوای یارمه تی بکه ن بو چاک
بوونه وه ی. ئه وه نده ئه م با به ته له رووی نه ته وایه تییه وه سه ر شو ری بوو، که که س
نه یده وپرا به دهنگی به رز بلتی فیرعه ون بو چاره سه ر کردنی خۆی داوای یارمه تی
له خوای نه ینه وا کردوه و به رده وام و به هیواشی ئه م با به ته باس ده کرا.

رۆژی په یکه ری خوای نه ینه وا هاته (ته به س) له وه و بینیم هه ندئ پیوا ی
ئایینی که ریشی درپژ و لوولیان هه بوو ده وره ی بته که یان دا بوو .

له گه ل ئه وه شدا که من خۆم به قوتایییه کی رووناکبیر ده زانی، هاتنی خوای
بیانیم له لا گران بوو و زانیم که هه موو قوتاییییانی خانه ی ژیان وه ک من پیتیان
ناخۆشه .

خوای بیگانه ماوه ی هه فته یه ک تا به ر له به رزبوونه وه ی ئاوی نیل له
ته به س- دا مایه وه، به لām ئه ویش نه یتوانی هیچ شتیکی به سوود بکات و
چاره سه ری پئ نه بوو و ئیمه هه موومان له م سه رنه که وتنه ی خوای نه ینه وا دلخۆش
بووین .

پاتوور سه ر قلیشینی کۆشک، وه ک پزیشکه کانی تری تایبه ت به پاشایه تی

قلیشاندنی کاسه سهر هه لبرارد. یه کیکیان پیره میتردیک بوو که چاره سهری نه بوو و مردن بوو و به خته وهری بوو و، نه وی تریان بنده به کی ره شی که له گه تی به هیزبوو که به ردیکیان به سهریدا کی شابوو و نه یده توانی قسه بکات و نه ندانه کانی له شی بجوولینیتته وه.

ههردووکیان برده قاوشی نه شته رگه ری و بی وهستان یه کسه ر شیرهی (ترباک) یان کرده ده ماریانه وه بوو نه وهی هه ست به تازار نه کن.

من به ده ستوریدی سهری ههردووکیانم تاشی و تیکه له ی (شنجرف) (۱) و (که پرو) م پیاکرد، چونکه له کتیدا نو سرابوو پیش هه ر نه شته رگه ریه ک ده بی جیگی نه شته رگه ریه که به م ده زمانه خاوتین بکریته وه.

پاتوور کیترده که ی خوئی گرتنه ده ست و پیستی سهری بری و له ههردوولاه نوشتان دیبه وه، له م کاته دا خوین له ههردوو قه راغی پیسته که ده هاته خوار، به لام پاتوور سهرنجی نه ده دایه. پاشان که ره سته ی سهر قلیشینه که ی گرتنه ده ست و به سهریا کرد و هه ر نه وهنده که می چوو نه وه سووراندی، به شپوه یه ک که کهرته ئیسکیکی بازنه یی له سهری جیابوو وه میتشکی ده رکه وت. پاتوور سهری پیکتی میتشکی کرد و وتی هیچ عه بیکی لی نابینم و، ئیسکه که ی خسته شوینی خوئی و پیسته قه دکراوه که ی هینایه وه یه ک و سهری پیچایه وه.

به لام له و کاته ی که خه ربکی به ستنه وهی سهری بوو رهنگی نه خو شه که وه ک وه نه وشه ی لیته ات و گیانی ده رچوو. کاتن لاشه ی نه و پیاوه یان برده ده ره وه به رپرسی خانه ی ژیان و هه ندی له قوتابییان له وی بوون و (پاتوور) رووی کرده قوتابییان و وتی: یه کیکتان که له هه مووتان گه نجتره بجیت پیاله یه ک خواردنه وه م بوو بهینیت، چونکه که می ده ستم ده له رزی. یه کیکیان رویش و پیاله یه ک خواردنه وهی بوو هینا و دوا ی نو شینی شه رابه که له رزینی ده ستی نه ما و نه وسا فه رمانی دا بنده که بهین و بوو نه شته رگه ری بیبه ستنه وه و به هیتوا شیش وتی: که لوپه لی له قالب دانی ئیسکی سهر ناماده بکن.

چووین سهری فیرعه ون بقلیشینین

هه موو پزیشکه کان له چاره سهری فیرعه ون نائومیدبوو بوون و ته نها ریگایه ک مابوو، نه ویش نه وه بوو که پارچه یه ک له کاسه ی سهری هه لبرگن و تیی پروانن که نایا میتشکی عه یی هه یه یان نا. هه ر چوئی بیت نه م کاره سوودمه ند بوو چونکه نه گه ر عه یبه که له میتشکیدا بووایه چاره سهر ده کراو نه گه ر نه ویش عه یی نه بووایه هه لمه کوشنده کانی ناوسه ری ده رده چوو و سهری سوو کتر ده بوو.

له و روژی که بریاربوو (پاتوور) بجیتنه کوشکی فیرعه ون و سهری بقلیشینین، سهر له به یان بیبه که ی هاته خانه ی ژیان و منی بانگ کرد و سندوو قیتی ره شی دایه ده ست و وتی: شتومه کی نه شته رگه ری من که به تاگر داخ کراوه یان کولینراوه له م سندوو قه دایه و ده مه وی پیش چوونه کوشک لیره دا سهری دوو که س نه شته رگه ری بکه م بوو نه وهی ده سته کانم رابین و نه مه وی توو نه و شتومه که بده بته ده ست.

تیگه ی شتم یارمه تی دانه که ی که ده یه وی له گه لمدا بیکات نه مه یه ، کاتن قوتابییه ک له لایه ن پزیشکی تایبه تیبه وه ده ستینشان ده کری که پیداویستیبه کانی نه شته رگه ری بداته ده ستی، مانای نه وه یه نه و قوتابییه لیبه وه نزیکه و شایانی نه وهی هه یه بیته یاریده ده ری پزیشکی نه و.

پاتوور له پیشه وه و من له دوا یه وه چووینه به شی که نه خو شه بی عیلاجه کان و ئیفلیجه کان و سهر شکاوه کان له ویدا خه وتبوون.

(پاتوور) دوا ی چوونه ژوو ره وه سهری هه ندیکتی پشکنی و دوو که سی بوو

جاریکی تر من پیداو یستییه کانی نه شته رگه ریم دایه دهستی و نه و سهره تا پیستی سهری هه لدری و نه مجارهیان به فه رمانی نه و دوو کهس له راست و له چهپ پیش خوین به ربوونه که یان ده گرت، چونکه نه دیده ویست خوئی به م کاره ساکاره وه خه ربک بکات و له ئیشه سهره کییه که ی مه شغوولی بکات.

له خانهی ژبان پیاویتیکی نه خوینده وار هه بوو که کاتی ده هاته دیار سهری نه خوئ خوینی برینه که ی ده وه ستا، به لام له و کاته دا پاتوور نه دیده ویست نه و پیاو به نه و ئیشه به کاربیتی و هه لی گرتبوو بو کاتی سهر قلیشانندی فیرعه ون.

کاتی سهری به نده که ی کون کرد، (پاتوور) ئیسکی سهری نیشانی ئیمه و قوتابیییه کانی تر دا که به شی له ئیسکه که به هوئی پیاکیشانی به رده که به ناوا چوو بوو.

ئینجا به کیرده تاییه تییه که و مشار نه و به شه ئیسکه و ده و به رده که ی له سهری هه لگرت، که به قه در له پی دهستیکی بی په نجه ده بوو و میشکی سپی رهش پیسته که ده رکوت، که نه جوولا یه وه و نیشانی هه موومانی دا.

که سهریمان کرد که می خوین رژابووه سهر میشکی و له ویدا مه ییبوو. (پاتوور) وتی: نه م خوینه مه ییوه ی سهر میشکی بووه ته هوئی له کارکه وتنی زوبانی و نه ندامه کانی تری له شی. ئینجا خوینه مه ییوه که ی به وردی که رت که رت کردو له سهر میشکی هه لیگرت، له گه ل ئیسکیکی بچوو کیش که که وتبووه سهر میشکی.

له و کاته ی نه و خه ربکی نه م کارانه بوو نه وانی تر به په له له سهر ئیسکه که ی سهری که لی کرابزووه قالبیان دروست کرد، به شیوه یه که که ئیسکه قوو پیاوه که یان به چه کوشیتیکی دار راست کرده وه و دایانه ده ست پاتوور و نه ویش نه و زیوه، که به قه باره و شیوه وه که که رته ئیسکه بر او ده که بوو خستییه سهر کونه گه ورده که ی سهری و به گیره ی بچووکی زیو به قه راغه که یه وه نووساند و

پیستی سهری دایه وه به سهر زیوه که و دوور بیه وه پاشان برینه که ی پیچایه وه و وتی: ئیستا نه م پیاو هه لسیین، به لام نابی تا سی روژ بجوولیتته وه. نه خوئ که یان هه لسانده وه و نه و قوله ره شه که پیش نه شته رگه ربیه که نه دیده توانی قسه بکات و له شی بجوولیتی هه م قسه ی کرد و هه مییش ده ست و قاچی جوولاندو پاتوور پیی وت نابی تا سی روژ سهرت بجوولیتی.

کاتی که به نده که یان گواسته وه ژوورده که ی تر که بنویت پاتوور پیمانی وت: نه گه ر تا سی روژی تر نه م پیاو نه مرئ چاک ده بیته وه و ده توانی له خانهی ژبان بچیتته ده ره وه و توله ی خوئی له و که سه بکاته وه که سهری شکاندوه. دوایی قوتابیییه کانی روخسه ت دا و به منی وت: ئیستا کاتی نه وه هاتووه شتومه که کانی من بخه نه ناگره وه و بیکوئین، بو نه وه ی بچینه لای فیرعه ون و توش له گه ل مندا دیتت.

من به په له پیداو یستییه کانی نه شته رگه ریم شوئی و نامه ناگره وه و کولاندم و له خانهی ژبان هاتینه ده ره وه و من سندو و قه که ی پاتوورم هه لگرتبوو و سواری که ژاوه که ی به رده م خانهی ژبان بووین که چاوهر وانی ئیمه ی ده کرد و، له گه ل نه و پیاو هی که بوونی ده بووه هوئی وه ستانی خوین، به ره و کوشک به ری که وتین. به نده کان به شیوه یه که که ژاوه که یان هه لگرتبوو و ده یان برد، که نه ده جوولا یه وه و من له خوئا هه ستم به شکومه ندی ده کرد، چونکه ده مزانی به زوویی ده چینه کوشکی پاشایه تی و فیرعه ون له نزیکه وه ده بینین.

پاش نه وه ی به که ژاوه که هه ندی روشتین، گه یشتینه که ناری نیل و دابه زینه ناو به له می تاییه تی کوشک و به ره و (خانوی زپ) واته کوشکی فیرعه ون که وتینه ری. کاتیک له وی نزدیک بووینه وه به له م و که له کیکی زورمان توش بوو و نه وه نده زوربوون ناوی نیلیان داپوشیبوو و نه و به له مانه گرانبه ها بوون و له داری به نرخ دروست کرابوون، هه روه ها به له می تریشی لی بوو.

خه لکی ده م به ده م ده یانوت (سهر قلیشیتی پاشایه تی هات) و هه موو

دهستیان به نیشانه‌ی ماتم به‌رزده‌کرده‌وه و ده‌گریان، چونکه ده‌یانزانی تا ئیستا رووی نه‌داوه سه‌ری فی‌رعه‌ونج کون بکه‌ن و بتوانی به زیندوویی بمینی.

ئیمه به‌رامبه‌ر به کۆشک له به‌له‌مه‌که دابه‌زین و له ده‌روازه‌ی کۆشک که (زهنه‌ق)یان پج ده‌وت، ئیمه‌یان کرده ژووره‌وه. گه‌وره‌کان و پیاوانی ده‌سه‌لات‌داریتی به‌رامبه‌ر ئیمه ده‌ستیان به‌ئه‌ژنۆیانوه ده‌ناو سه‌ریان دائه‌نه‌واند، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ده‌یانزانی ئیمه هه‌لگری مه‌رگین.

ئیمه‌یان به‌ره‌و ته‌ختی فی‌رعه‌ون رینوما‌یی کرد و بینیم که فی‌رعه‌ون له‌سه‌ر قه‌ره‌ویله‌که‌ی راکشاهه، که قه‌دیفه‌ی بریقه‌داری پتوه‌بوو و قاچه‌کانی قه‌ره‌ویله‌که‌ی بته‌ی خوایه‌کان بوون.

له‌وکاته‌دا هیچ ئاسه‌واریکی پاشایه‌تی پتوه‌دیار نه‌بوو و ده‌موچاوی ئاوسابوو و نه‌ندامه‌کانی رووت ده‌هاته به‌رچاو و سه‌ری به‌لایه‌کدا سووراندبوو و له‌گۆشه‌ی ده‌میوه‌لیک ده‌هاته خواره‌وه. کاتج فی‌رعه‌ونم له‌م وه‌زعه‌دا دی، زانیم ده‌سه‌لاتی ئه‌م دنیا‌یه ئه‌وه‌نده ناپایه‌داره که فی‌رعه‌ون له به‌سته‌ری نه‌خۆشی و مردن له‌گه‌ل هه‌ژارترین نه‌خۆشه‌کانی خانه‌ی ژیان که چاره‌سه‌رده‌کران و ده‌مردن جیا‌وازی نه‌بوو، به‌لام جوانکاریه‌کانی ژووره‌که‌ی شکۆمه‌ند بوو و قه‌دی دیواره‌که‌ی به‌ویته‌ی گالیسکه‌ی پاشایه‌تی نه‌خشینرابوو که فی‌رعه‌ون له ناو ئه‌و گالیسکه‌نه‌دا تیری بۆ شیره‌کان ده‌هاویشته. ره‌نگی ئالتوونی و شین و سووری سه‌ردیواره‌کان ئه‌دره‌وشانه‌وه، زه‌ویی هۆده‌که‌یان له شتوه‌ی کانی‌اویتی گه‌وره رازاندبووه که ماسیه‌کان هاتوچۆیان تیا‌ده‌کردو مراوی و قازه‌کان به‌سه‌ر کانی‌اوه‌که‌دا ده‌فرین.

ئیمه هه‌ردوو ده‌ستمان خسته سه‌ر ئه‌ژنۆمان و له‌به‌رامبه‌ر فی‌رعه‌وندا سه‌رمان دائه‌وانده‌وه. من و (پاتوور) ده‌مانزانی که هه‌لدرینی سه‌ری فی‌رعه‌ون هیچ سوودیکی نییه و وه‌زعه‌که‌ی وا ده‌رده‌که‌وت که ده‌مری، به‌لام داب و نه‌ریت وابوو که ده‌بووايه پيش مردنی، سه‌ریان کون بکرايه که هه‌لمه‌کانی سه‌ری

ده‌رچج و نه‌لین که‌س و کاره‌که‌ی ئه‌م دوا چاره‌سه‌ریه‌یان بۆ نه‌کرد.

من سندووقه ره‌شه‌که‌ی پاتوور که له داری (ئه‌به‌نووس) دروست کرابوو، کرده‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی پیداو‌یستیه‌کانی بده‌مه‌ده‌ست. پيش هاتنه‌ژووره‌وه‌ی ئیمه پزیشکه‌کانی پاشایه‌تی سه‌ری فی‌رعه‌ونیان تاشیبوو که بۆ نه‌شته‌رگه‌ری ئاماده‌بۆ.

پاتوور فه‌رمانی دا به‌و پیاوه‌ی که له‌دیار سه‌ری‌وونی ده‌بووه هۆی وه‌ستانی خوین، که بیته‌دیار سه‌ری فی‌رعه‌ون و سه‌ری بخاته سه‌ر له‌پی هه‌ردوو ده‌ستی. به‌لام له‌م کاته‌دا شازنی میسر که ناوی (تی تی) بوو هاته پيشه‌وه و وتی: نا...

تائه‌و کاته به‌بۆنه‌ی گرنگی جیگا‌که و گه‌وره‌یی شوپنه‌که نه‌متوانیبوو شازنی میسر و جینشینه‌که‌ی فی‌رعه‌ون و خوشکه‌که‌ی بینیم که هه‌موویان به‌رسمی ماتم ده‌ستیان هه‌لبۆی بوو.

من و جینشینی فی‌رعه‌ون هه‌روه‌کو له پيشتریش باسم کرد، هه‌ردوو کمان له‌یه‌ک سالدا له دایک بووین، به‌لام ئه‌و له من بالا‌به‌رزتر بوو و چه‌ناگه‌ی پان و سینگیکی به‌نا‌واچووی هه‌بوو و ئه‌ویش وه‌ک دایک و خوشکی به‌بۆنه‌ی ماتم ده‌ستی به‌رز کردبووه.

خوشکه‌که‌ی یه‌کیک بوو له جوانترین کچه‌کانی میسر، چونکه وینه‌که‌یم له په‌رستگه‌ی (ئاموون)دا بینیبوو و له‌م باره‌یه‌وه ده‌مزانی. له باره‌ی (تی تی) شازنی میسر که ژنیکی ئه‌سمه‌ری قه‌له‌و بوو زۆر قسه‌ده‌کرا و ده‌یانوت ژنیکه له چینی ساده‌ی خه‌لکی و هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌ش ناوی باو و باپیرانی له به‌لگه‌نامه ره‌سمیه‌کاندا نه‌نووسرابوو.

ئه‌و پیاوه‌ی ده‌بووه هۆی وه‌ستانی خوین که شازن وتی (نا)، دوو هه‌نگاو چووه دواوه‌وه، ئه‌و کابرایه لادیتیه‌کی ساده و نه‌خوینده‌واربوو و بچوو‌کتترین زانیاری له‌باره‌ی پزیشکییه‌وه نه‌بوو و، چونکه وه‌ستانی له‌بان سه‌ری نه‌خۆش

دهبووه هۆی وهستانی خوتین، له خانەیی ژیان دایانمەزراندبوو کە لە کاتی نەشتەرگەری بێتە دیار سەری نەخۆشەکە و ئەو خوتین بەربوونە بوەستینی. من وای بۆ دەچم کە هۆی وهستانی خوتین بە نزیک بوونەوهی ئەو پیاوێ دەگەریتەوه بۆئەوهی ئەو پیاوێ بۆنیکی ناخۆش و کارتیکەر و تیشی هەبوو و ئەم بۆنەیی ئەوەندە تیشبوو کە هەرچەندە دەیانوشوت بۆنەکەیی هەردەما و وەک بزماری کە بیکەیی بە مێشکی مرۆفدا ئەوا دەچووێ ناو کاسەیی سەرەوه و لەبەر ئەوهی کە مێشک و شادەماری مرۆف فەرمانرەوای ئەندامەکانی تری لەشن خوتین هاتنەکە دەوهستا.

من بە دلنیا بیهوێ نالیم کە بۆنەکەیی لەشی دەبووه هۆی وهستانی خوتین، بەلام چونکە هۆکاریکی تر نییه شایانی گومان لێ کردن بێت ئەوا دلیم، لەوهیه هەر ئەو بۆنەیی بێت.

ژنەکەیی فیرعهون وتی: من ناهیلیم ئەم پیاوێ سەری خوا بگرێ و بەدەستی خۆم سەری دەگرم.

پاتوور وتی: خانم کردنەوهی سەر دەبیتە هۆی خوتین رزان و بینینی خوتین بۆتۆ باش نییه.

بەلام ئەو وتی: من لە سەیری خوتین ناترسم و خۆم سەری رادهگرم. لەبەر ئەوهی پێش هاتنی ئیمه پزیشکەکانی تر فیرعهونیان بیهۆش کردبوو و پاتوور دەیزانی گوتی لە دەنگی ئیمه نابیت و ئەگەریش گوتی لێ بیت توانای بەرپەرچ دانەوهی نابیت، دەستی کرد بە قسەکردن و هاوکات بەکێردەبەردیبهکەیی خۆی پێستی سەری فیرعهونی هەلدی و وتی: فیرعهون لە خوایهکانه و بەرهو ئاسمان دەچیت و لە بەلهمی زێرینی (ئاموون)ی باوکی دادەنیشی، فیرعهون لە خۆره و بەرهو خۆر دەگەریتەوه و ناوی هەتا هەتایه دەمینیتەوه... ئەی کابرای بۆگەن... تۆ لە گوتی؟... بۆ نایهی خوتینەکە بوەستینی.

پاتوور ئەم وشانەیی دوا بێی لەگەڵ کابراکەبوو کە خوتینی دەوهستاند، چونکە

بەخوتین هاتنەکە پاتوور تیشگەیشت کە کابرا لەوهی نەماوه، بۆیه خوتینەکەیی سەری فیرعهون ناوهستی.

دەرکەوت کابرا لەترسی شازن پالی بەدیوارەکە دابۆوه و کاتی بیستی لەگەڵ ئەویانە لە قەرەوێلەکە نزیک بووهوه و هاتە دیار سەری فیرعهون و دەستی هەلپری و یەکسەر خوتینەکەیی سەری فیرعهون، کە رزابۆوه سەر لەشی خیزانەکەیی وهستا، بەلام بۆنیکی زۆر ناحەز هۆدەکەیی پر کرد.

پاتوور لە دواي خوتین وهستانه که دهستی کرد به برینی ئیسی سەری و لە هەمان کاتدا قسەیی دەکرد، بەلام قسە کردنەکەیی بۆئەوهبوو کە شتیکی وتی، چونکە دەیزانی پزیشک لەکاتی نەشتەرگەری نەخۆشەکەیی دەبیت لەگەڵ کەس و کاری بدویت، بۆئەوهی هەستیان پەرت و بلاو بکات کە ترس و پەرتیشانی کاریان تی نەکات.

پاتوور وتی: خانم خوا لە دواي چوونی بۆ ئاسمان لەلایه ن ئاموون بەرکەتی بەسەردا دەباری...

لەوکاتەدا جینشینەکەیی فیرعهون لە پاتوور نزیک بووهوه و وتی: تۆ لە هەلەدای و (ئاموون) فەر و پیرۆزیی بەسەر نارژینتی، بەلکو (ئاتوون) پارێزگاری لێ دەکات.

پاتوور وتی: تۆ راست دەکەیت و من هەلەم، باوکت (ئاتوون) پالپشتی لێ دەکات...

پاتوور ناهەقی نەبوو نەزانی کە فیرعهون کام بەک لە خوایهکانی زیاتر خۆش دەوێت، چونکە جگەلهوهی کەس ناتوانی هەر لەخۆبهوه بزانی چ خوایهک زیاتر لە دلی مرۆفدا خۆشەویسته، لە میسر دا زیاتر لە سەد خوی لێ بوو و تەنانەت کاهینهکان کە کاریان زانیی ناوی خوایهکان بوو ناتوانن بلین ناوی هەموو خوایهکان دەزانین.

کوپرەکەیی کەوتە گریان و پاتوور لەگەڵ قسەکردنەکەیدا دلی ئەویشی

دهدايه وه، تا ئيسكه كهى سهرى به ته واوى برى و ئيسكيتك له ههردوو لايه وه بهقه دهردوو گرتى په نجهى له كاسهى سهرى فيرعه ون هه لگرت و ههردوو كمان به وردى سهيرى ميشكى فيرعه و نمان كرد كه رهنگى خو له ميشى بوو و دهجوو لايه وه.

پاتوور وتى: سينيۆهه چراكه بېنه ئەملاوه بابە باشى سهيرى ناوه وهى بكم و من چراكه به شيوه يه ك راگرت كه رووناكيبه كهى بدات له ناوسه رى و پاشان پاتوور وتى: زۆر باشه .. زۆر باشه .. كارى من ته وا بوو و ئيتتر چى ترم له دهست نايه ت به لكو (ئاموون) ده بى برياريدات، چونكه ليبره دواوه ئيشه كه ده چيته دهستى خوايه كانه وه.

دواى به ستنى برينه كه پاتوور به شازنى وت: ئەگەر خوايه كان روخسه ت بدەن تاخۆر هه لاتن زيندوو بميتى ئەوا ده ژيت، ئەگەر نا ده مرى (۲).

له كو تا ييدا پاتوور دهستى به نيشانهى ماتەم هه لبرى و ئيمه ش ههروه ها دهستمان به زر كرده وه و شتومه كى نه شته رگه ريم كو كرده وه و دواى گه رم كردن و خاوين كرده وه كردمه ناو سندوو قه ره شه كه وه.

شازن وتى: من دياريبه كى به رچاوتان ده ده مى و، روخسه تى ئيمه ي داو ئيمه له و هۆده يه ي فيرعه ونى لى نووستوو هاتينه دهروه و چووينه ژوو رپكى تره وه و له ويدا نانيان بو هينان و به نده يه ك ناوى به ده ستدا كردين.

من پرسى يارم له پاتوور كرد كه بوچى كور كهى فيرعه ون ده بوت باوكى لايه نگرى (ئاتوون) به نه ك (ئاموون)؟

پاتوور وتى: ئەم بابە ته به سه ره اتى كى دوور و دريژى هه يه ئەگەر له سه ره تاوه دهستى پى بكم زۆر ده خايه نييت و هه ر ئەوه نده ت پي ده ليم كه (ئامن هوتپ) كه ئيستتا سه ريمان قلى شاند، روژى واهه ست ده كات كه خوا (ئاتوون) ي هاتۆته به رچاو و بو ئەم خوايه په رستگه يه كى له م شاره دا دروست كرد كه جگه له بنه ماله ي پاشايه تى كه س هه نگاوى تى نانى و كاهينى ئەم په رستگه يه (ئامى)

ناوه و ئەم كابرايه و ژنه كهى به خيتو كه رى جيتشيني ميسرن كه تو ئيستتا بينيت و شيرى ئەو ژنه ي خواردوو و (ئامى) كچى كى هه يه ناوى (نه فر تى تى) يه و چونكه به يه كه وه شيربان خواردوو، ناچار روژى ده بيتته خوشكى (۳).

پاتوور پيكيكى خواردوو و تى: سينيۆهه بو پيره مي ردپكى وه ك من هيج شتى له وه به تامتر نييه كه بخوات و بخواته وه له باره ي ئەو رووداوانه بدويت كه په يوه نديى به وه وه نييه. چونكه پيره مي رده كان زۆر چه زيان به قسه كردنه. من ئەگه ر نيوچاوانى خو م بقليشينم ئەبيني نه ينييه كى زۆرى تيدا كه له كه بووه، ئايا تو هه رگيز بيرت له وه كردۆته وه كه بوچى ژنه كانى فيرعه ون هه موو جارى كچيان ده بى نه ك كور؟

وتم: نا .. له م باره يه وه بيرم نه كردۆته وه ..

پاتوور وتى: ئەم فيرعه ونه ي ئيستتا له لاي بووين، له كاتى گه نجي تى خويدا زياتر له پينج سه د شير و گاكى وى له خواروى سوودان راو كرده وه و پيا وى كى به هيز بوو كه له ته به سدا هه ر روژه و له گه ل كچى كدا جووت ده بوو، له گه ل ئەوه شدا له هه موو ئەو كچانه جگه له مندالى كچ، هيجى ترى نه بوو و ته نيا له م شازنه كورپكى بوو كه ئيستتا جيتشينه و ئايا تو ئەم بابە ته به فه رمانى كى ئاسايى تى ده گه ي؟

ئەو هۆيه ي كه واى كرد فيرعه ون جگه له كچ چيى ترى نه بيت ئەوه يه كه شازن به هۆى پزىشكه كانى پاشايه تى خويان، نه يده هيشت كه ئەو كورانى له ژنه كانى تر ده بوون زيندوو بمين و هه موو جارى كه كورپى له داىك ده بوو يه كسه ر دواى بوونه كهى ده يانكوشت.

دوايى پاتوور چاويكى لى داگرتم و وتى: به لام سينيۆهه تو باوه ر به م پروپاگه ندانه مه كه، له بهر ئەوه ي كه شازن ژنيكى ميه ره بانه و له باشتري ن ژنه كانى ميسره.

ئيمه ماوه يه ك خه ريكى خواردن و خواردنه وه بووين و من له زه تم له و

خواردنه پاشايه تيبه ده كرد، چونكه چيژي من واي ههست ده كرد كه نهو چيشتانه يان به شيويهك لي دهنا كه به تامتر بوون له خواردنه كاني خانه ي ژيان. كاتيكمان زاني شهو داها و پاتوور وتي: سينووه دهستم بگره و ليژه بمبهره دهره وه، چونكه خواردنه وه نه گهر چي دلمان شاد دهكات، به لام ئيمه مانان سهرووش دهكات و نه گهر يارمه تيم نه ده ي له وهيه بكهوم.

من دهستيم گرت و له كووشك چووينه دهره وه و كاتي گه يشتينه دهره وه بينيم رووشناييه كاني شار له لاي روژه لاته وه ناسماني رووناك كردوته وه. له و رووه وه كه منيش زياده م نوشيبوو، له خووما ههستم به تهنيايي و نامويي ده كرد و دلم وهك كوژتري له سينه مدا لتي ده دا.

وتم: پاتوور من دهبي بروم و له يه كني له خانووه كاني سهريانييه كان گوئي له تاوازي كچه گوراني بيژه كان رابگرم خهريكي رابواردن بم.

پاتوور وتي: هه موو پياويكي گهنج كاتي شهو دواي ته و او بووني كاري روژانه ي ههست به ته نهايي دهكات و به دواي (خوشه ويستي) عه شقدا دهروات، به لام هيچ عه شقني له كايه دا نيبه.

وتم: پاتوور ئينكاري له بووني عه شق ده كه يت؟... ئه ي ئه مه چيبه كه ئيستا رووحي من بولاي دنياي ناموي كوچك ره سهريانييه كان راده كيشي.

پاتوور وتي: ئه مه ي ئيستا تو بو گه ره كي كوچك ره سهريانييه كان راده كيشي پيويستي تو به بو نه هيشتني ماندوييتي، چونكه پياو نه گهر دواي روژي كار كردني سهخت و گران نه تواني ژني پهيدا بكات و له گه ليده كونه بيته وه، غه مگين دهبيت، به لام دواي ئه وه ي شه وه كه ي خهريكي سه رگه رمي ئابرو به ر و سووك بو و اته ژنه كه ي كرده خوشكي خزي ديسانه وه غه م رووي تي دهكات.

وتم: بوچي پياو ناتواني ههست به به خته وه ري بكات و له پاش هه ر جاريك كه ژنيك دهكات ه خوشكي خوي زياتر له پيشوو خه مبار دهبيت؟

پاتوور وتي: ئه م پرسيا ره ي تو ده يكه ي پرسيا ريكه خوايه كانيش ناتوانن

وه لامي بده نه وه. له وه ته ي دنيا ههيه واهاتووه، له مه و به دواش واده بيت و من واي بو ده چم كه پياو ته نانهت دواي ژن هينانيش له گه ل خوشه ويسته دلخوازه كه ي خوي و بگره نه ساتانهش كه له ته كيه وه داده نيشي زياتر له و ساتانه ي كه هيشتا نه بو ته هاوسه ري، به لام گرفتاري په ژاره يه.

وتم: پاتوور قهت نه ويندار بوويته ؟

(پاتوور) وتي: نه گهر بهتوي له باره ي عه شق له گه ل مندا بدوييت ناچارم ده كه يت سهري توش وهك سهري فيرعه ون كون بكه م، بو نه وه ي هه لمه سووتينه ره كان كه له مي شكتدايه ده ريچي، چونكه نه وه ي ده بيته هو ي بير كردنه وهت له نه ثين هه مان نه وه له مانه يه كه له سه رتدا كو بو ته وه. له بهر نه وه ي نه ثين بووني نيبه و نه وه ي به ناوي عه شق ناسراوه نياز يكي رووحيه بو را كردن له ته نيايي و هه مان ههسته كه ژن و مي رد راده كيشي بو هينانه كايه ي خيزان تا وه كو له ته نيايي ده ريچن.

دوايي پاتوور كه زوري خوارد بووه، ماندووييتي خوي ده بري و وتي: من ببه و له و ژووره تاييه ته ي كه بو من دانراوه بمخه ويينه و توش هه ر له ويده بنووه، چونكه ئيمه نه مشه و دهبي له كووشكدا بين، بو نه وه ي له كاتي مه رگي فيرعه ون ده رچووني بالنده كه له لووتي بينين.

وتم: پاتوور له پياويكي وهك تو به دووره قسه ي خوږايي بكه ي...

وتي: بو من قسه ي خوږايي ده كه م...

وتم: به لي... چونكه له كاتي مردندا بالنده له لووتي مرو قدا نايه ته ده ري و من پيش هاتنم بو خانه ي ژيان و دواي هاتنم بو نه م قوتابخانه يه زور كه سم بيني كه ده مردن و له لووتي هيچ يه كيكيان بالنده دهره چوو، سه ره راي نه مه زانستي پزيشكي ده لي له له شي مرو قدا ته نيا جيگايه ك هه يه كه گياندار يك بتواني ژياني تيده بيا ته سه ر نه و يش سكي ژنه له كاتي دوو گيانيدا و جگه له وه هيچ جيگايه كي مرو ق نيبه كه گيانه وه ريك تييدا بژيت، ئيتر به م حاله چون

بهشی حهوتهم

جینشین ميسر و فیذاریههههه

له ناکاودا له نیو گولەکاندا گوتم له دهنگی بوو و زانیم یه کئی لیم نزیك ده بیته وه . که لیم نزیك بووه وه سهیری کردم که بمناسیت .

من ئەوم ناسی و زانیم جینشینه و لهو کاته دا بینینی ئەو پیاوه گه نجهم له ویدا پی سهیریوو و ترسام و دهستم به ئەژنۆمه وه ناو داچه میمه وه . جینشین وتی : سهرت هه لبره کهس لیره ئیمه نابینیت و پیویست ناکات خۆت بچه میتیته وه ، ئایا تۆ ئەوه نیت که ئەمڕۆ له ژووره کهی باوکمدا چه قۆ و چه کوشت ده دایه مه میونه پیره که ؟

من که به بیستنی ناوی مه میونی پیر سهرم سوپما بوو سهرم هه لبری و ئەو وتی : مه بهستم له مه میونی پیر ئەم (پاتوور) هه یه که ئیمڕۆ سهری باوکمی هه لدری و ئەم ناوه دایکم لیتی ناوه و تۆ و ئەو ، هه کاتی باوکم بمری ده کوژرین .

له م وته یه ی زۆر ترسام ، چونکه نه مده زانی ئەگه سهری فییره ونیک هه لبردن و چاره سهر نه کری ، ئەو پزشکیه که نه شته رگه ربی ده کات ده کوژری .

(پاتوور) ئەم بابه ته ی به من نه وتبوو و من پیم سهیر بوو بوچی ئەو پیاوه بی دهنگی لی کردبوو و ، هه روه ها من تاوانم نه بوو که منیشی له گه لدا بکوژن . که سی که له کاتی نه شته رگه ربی کیردو چه کوش ده داته ده ست پزشکیه که گونا هبار نیبه و نابج بکوژری ، چونکه چاک بوونه وه ی نه خو ش به ده ست ئەو نیبه .

جینشین وتی : من ئەزانم ئیمشه و خوام لی دهرده که وی ، به لام له کو شکدا نایاته لام ، به لکو له دهرده وه ی کو شک خۆی نیشانم ده دات ، ده زانم له کاتی دهرکه وتنی خوا هه موو له شم ده له رزی و دهنگم دهرناچی و ده بی یه کیک هه بی یارمه تیم بدات و له بهر ئەوه ی تۆم له سه ر ریگا که م دیبه وه وه ئەزانم پزشکی له گه ل خۆم ده تبه م . . . و هه ره برۆین .

من نه مده ویست له گه ل ئەو کوره گه نجه دا برۆم ، چونکه پاتوور پیی وتبووم که ده بی له کاتی مه رگی فییره ون له کو شکدا بین ، به لام نه مده توانی له فه رمانی جینشین سه ریچی بکه م و ناچار بووم له گه لیدا برۆم .

جینشین سوخمه یه کی کورتی له بهر بوو ، به شپوه یه که که رانه کانی دیار بوو و من سه یرم کرد که ئەو له من بالایی به رزتره وه هه نگا وه کانی گه و ره تر بوو . کاتی گه یشتینه که ناری نیل جینشین وتی ده بی له رووبار بپه رینه وه وه خو مان بگه یه نینه روژه لات و گوربسی به له میتکی کرده وه که له که ناری رووبار بوو و هه ردوو کمان تیایدا دانیشتن و من به (سه ول) به له مه که م لیخوری .

کاتی گه یشتینه ئەو به ری رووبار جینشین به بی ئەوه ی به له مه که به ستیته وه به ره لالی کرد و ناو به له مه که ی برد و ئیمه به ره و روژه لات که وتینه ری و ، چونکه ئەو به خیرایی ده رۆی من ناچار بووم له دوایه وه رابکه م و له شم عاره قه ی کرد ، تا گه یشتینه شوینی که شاری ته به س و باخه کانی که وته پشتمانه وه و سی شاخی نزم که له روژه لاتدا پاسه وانی (ته به س) بوون دهرکه وت .

کاتی گه یشتینه ئەو شوینه ی که که سمان لیوه دیار نه بوو و هیچ شتی نه ده بیسترا ، جینشین له سه ر زه وی دانیشت و وتی : له م جیگا یه دا خوا خۆی ئاشکرا ده کات .

من سه رم سوپما بوو که چۆن خوا خۆی بو دهرده خات و ئایا منیش ئە بیینم یان نا ؟ تا کاتی که هه تاو هه له ات و جینشین بانگی کردم : (سینۆهه) و هه ره خوا هات . . . و هه ره بگره دهستم ده له رزی .

من دهستم گرت و هەر چهنده هه تاو بهرزتر دهبووهوه شله ژانی جینشین زیاتر دهبوو و كهوته سه رخاك و بهدهوری خویدا سوورایهوهو، نهو ساكه من، كه لهو تیکچوونهی ترسابووم ئاسووده بووم، چونكه زانیم كه جینشین تووشی گهشكه بووه و نهو جوړه نه خوشیبهه له خانهی ژیان بینی بوو.

كاتی كه یه كچی فی دهیگرئ لهوهیه زوبانی خوئی به ددان بقرتینی، بو به كه رته داری دهخه نه نیوان دوو ریزه ددانه كانی و من لهوی دارم پی نه بوو و ناچار بووم كه رتی له كراسه كهی خویم بدرینم و بیکه مه به بینی ددانه كانی بو نه وهی زمانی نه برئ. نهوسا بهو شیهویهیه كه له كتییدا نووسرابوو كه و تمه شیلانی لهشی و لهوكاته دا كه خه ریکی شیلانی بووم هه لویه كه وهك نه وهی له خوړه وه بیته ده ری دهركهوت و به بان سه ری ئیمه وه ده فری و وهك نه وه وابوو بیه وی بنیشیته بان سه ری جینشین.

من له دلئ خویدا و تم: لهوهیه نهو خوایهی كه جینشین چاوهروانیتی نهو هه لویه بیت. بهلام چهنده دهقیقهیه کی تر گه نجیگی جوان كه رمیگی به دهسته وه بوو و وهك دانیشستووانی شاخه كانی سووربا سینه پوشیگی له بهردا بوو دهركهوت.

نهوهنده نهو كوره جوان بوو، كه من له بهرامبه ریدا چه میمه وه، چونكه وام زانی خوای (جینشینه). گه نه كه به زمانی میسری له منی پرسی نه مه كتییه؟ ئایا نه خوشه؟

من و تم: نه گه تر خوایت، نهو كوره چاك بكه وهو نه گه ر چه تهی بزانه كه ئیمه هیچمان پی نییه بندهینی.

هه لوكه، كه له ئاسماندا ده فری هاته خواره وه و له سه ر شانی كوره كه نیشته وهو دواپی كوره كه و تی: من خوانیم و كوری ژن و پیاویگی په نیر فروشم، بهلام توانیومه نووسین فیترم و، پیشبینیان کردوه كه من ده به فه رماندهی خه لك و ئیستا هاتومه بچم بو شاری ته بهس بو نه وهی له لای فیرعه ون خزمهت

بكه م، چونكه بیستوومه فیرعه ون نه خوشه و پاشایه کی نه خوش له هه مووكات زیاتر پیوستی به هی وهك من هه به كه پاریزگاری لی بكات.

دواپی سه ریگی جینشین کردو و تی: ئایا نه مه بهم نه خوشیبه ده مرئ؟ و تم: نا... نه خوشیبه كهی نابیتته هوی مردن، بهلام مرؤف له هوش خوئی ده بات و ئاگای له خوئی نامینیت.

جینشین هاته وه هوش، بهلام له بهر سه رمای به یانی لهشی كهوته له رزین و نهو گه نه جی رمی پی بوو سوخمه كهی خوئی داكه ندو دای به سه ر جینشیندا و تی: ئیستا چی ده كهی؟

و تم: نه گه تر یارمه تیم بدهی ده بیهینه شار و لهوی كه ژاوهیه ك پهیدا ده كهین و دهیخهینه ناوی و ده بیهینه وه بو مالی خوئی.

كوره كه و تی: زور باشه من ئاماده م یارمه تیت بدهم و بیهینه وه شار. جینشین دانیشت، بهلام ده له رزی به شیهویه ك كه كوره رم به دهسته كه یارمه تیی دا تا سوخمه كه مان له بهر كرد و پی می و ت: نهو كوره له ده و له مه نده كانه چونكه پیستی لهشی سپیبه و دهستیگی سپی و ناسکی هه به. دواپی دهسته كانی منیشی گرت و تی: تووش دهستی نه رمت هه به، ئیشی توو چییه؟

و تم: من پزیشكم و له خانهی ژیان له ناو په رستگای ئاموون-دا فیری پزیشکی بوومه.

كوره رمداره كه و تی: وادیاره نهو كوره گه نه جت هیناوه لیتره چاکی بكه یته وه، بهلام باش بوو جلیكت له بهر كرد، چونكه به یانیا ن هه وای بیابان سارده.

جینشین به هوی گه رمیی كراسه كه و به رزیبونه وهی خوړ له رزینه كهی نه ماو له ناكاودا كه گه نه جی دی، و تی: نهو كوره زور جوانه و... لی پی پرسی: ئایا توو له لایه ن خوا (ئاتوون) هاتوو یته ته لای من؟

كوره نه یزه داره كه و تی: نا...

جینشین وتی: ئەمڕۆ من توانیم خوا (ئاتوون) ببینم و کاتێ که خۆر
هەلەت بینیم و وام زانی تۆی ناردۆتە لای من.

کورە که وتی: من لە لایەن خواوە نەهاتوو مە بە لکو دوینێ شوو کە و تەمە ری که
ئیمڕۆ سەر لە بە یانی بگەمە تە بەس و بچمە ژێر دەسە لاتی فیرعە و نەو و دوا
خۆرە لاتن بینیم هە لکو م بەرەو پیشە وە فری و زانیم لێرە دا شتیک سەرنجی
راکیشاوە و کاتێ هاتم ئێوە م بینێ.

جینشین وتی: ئەم رمەت بۆ بە دەستە وە یە؟

گەنجە که وتی: سەری ئەم رمە لە (حە و جۆش) هە و من هاتووم که بە خوینی
دوژمانی فیرعە و ن سووری بگەم.

جینشین وتی: من لە خوین رشتن بێزارم، لە بەر ئەو ی رشتنی خوین خراپترین
شە.

گەنجە که وتی: بە لām من رایەکی پێچە و انە ی تۆم هە یە و لە و باوەر دە دام رشتنی
خوین دە بیته هۆی پاک کردنە وە ی گە لان و بە هیزیان دە کات و خوا یە کان خوینیان
خۆش دە ویت، چونکە بە خواردنی خوین قە لە و دە بن و تا ئە و رۆژە ی شەر هە یە
خوین رشتن بە ر دە و امە.

جینشین وتی: من کارێک دە کە م که ئیتر شەر دروست نە بیته.

کورە که سە ی رێکی کرد و وتی: و ابزانم ئە م کا برا یە شیتە، چونکە شەر هە ر دە م
هە بوو و بە ر دە و امیش دە بیته و خە لکی هە ر چی یە ک بکە ن کە لە جە نگ
دوو رکە و نە وە زیاتر لیتی نزیک دە بنە وە. جە نگ وە ک هە ناسە کیشان پێویستە بۆ
ژیانی میللە تان.

جینشین سە ی رێکی خۆری کرد و وتی: هە موو گە لان کوری ئە و ن، چونکە ئە و
(ئاتوون) هە و بە پەنجە ئیشارە تی بۆ خۆر کردو و تییە وە: هە موو زە مین و
زە مانە کان هێ ئە و ن، من لە تە بەس پەرستگایە کی بۆ دروست دە کە م و شیو هە کی
بۆ هە موو پاشاکان دە نێرم و من لە وە وە دروست بوومە و دە گە ریمە وە لای ئە و.

کورە رمدارە که دوا ی بیستنی ئە م قسانە وتی: گومانم نییە که ئە و شیتە و تۆ
نا هە قت نە بوو هینا و تە بۆ ئە م بیابانە که چاکی بکە ی تە وە.

من وتم: ئە و شیت نییە، بە لکو لە کاتی گە شکە کە یدا توانیو یە تی خوا ی خۆی
بینی و ئیمە مافی ئە وە مان نییە دە ر بارە ی ئە وە ی بینییو یە تی رە خنە ی لێ بگرین،
چونکە هە موو کە سی دە توانی هەر خوا یە ک که خۆی حە ز ی لێ یە تی هە لیبژیری و
ببێه رستی و گوێر ا یە لێ بیته.

دوا یی جینشینمان هە لگرت و بەرە و شارمان برد و لە بەر ئە وە ی که بە هۆی
گە شکە گرتنە کە ی لاواز بوو بوو لە دوو لاو ه قۆ لمان گرت و هە لکو کە ش لە پیش
ئیمە دا دە فری و لە نزیکی شار بینیم که کاهینی بە کە ژا وە یە ک و هە ندی بە ن دە وە
چا وەر وانی جینشینە و، بە گومانی خۆم وتم دە بی ئە م کاهینە (ئامی) بیته.

یە کە م هە و الێک که نامی بە جینشینێ را گە یاند ئە وە بوو که با وکی، (ئامن
هوتپ) ی سی یە م کۆچی دوا یی کردو وە، پاشان کراسی کە تانی لە بەر کرد و
کلا وێکی خستە سەری^(۱).

(ئامی) وتی: سینۆ هە ئایا ئە و توانی خوا ی خۆی ببینی؟

وتم: خۆی دە لێ خوا م بینوو، بە لām من لە بەر ئە وە ی ئا گام لێ بوو که هیچی
لێ نە بیته و چارە سەرم دە کرد خوا یە کە ییم نە بینێ. بە لām تۆ چۆن ناوی منت زانی،
چونکە من باوەر ناکە م تۆم لە هیچ کاتی بینیی؟

(ئامی) وتی: ئەرکی من ئە وە یە که ناوی تۆ بزانم و لە روودا وە کانی کۆشک
بە ئا گابم و من زانیم که جینشین که ئیستا فیرعە و نە شو ی پێشو و تووشی
گە شکە دە بیته و دە بی تە نه ا بیته، چونکە هەر کاتی هە ست بکات ئە م
نە خۆشی یە رووی تی دە کات تە نیایی هە ل دە بژیری و ئە گە ریش نە یە ویت تە نه ا
بیته ئیمە هە ول دە دە یین کە سی لە لا نە بیته، لە بەر ئە وە ی هیچ کە سی نابی
گە شکە ی جینشین بینێ و پروانی تە کە ف کردنی دە می. شە و کاتی بینیم دوا ی
دەر چوونی لە کۆشک گە یشتە تۆ ئیتر دلنیا بووم چونکە دە مزانی تۆ پزیشکی و

به كاهینی په‌رستگه‌ش له‌قه‌لهم ده‌درتی، چونکه هه‌تا یه‌کچی نه‌بیتته كاهینی په‌رستگه‌ نا‌هیتلن بیتته خانه‌ی ژبان‌ه‌وه، من كاهینی په‌رستگه‌ی (ئاتوون)م و نه‌گه‌رچی من و تو شوین كه‌وتووی دوو خوی جیا‌وا‌زین، به‌لام هیشتم جینشین شه‌وی رابردو له‌گه‌ل تودا پرواته ده‌روه بو‌ئه‌وه‌ی پزیشکی‌ ئا‌گاداری لی بکات و من دلنیا‌بووم له‌وه‌ی كه‌ فیده‌ی‌گری.

دوایی ئیشاره‌تی بو‌گه‌نجه رم به‌ده‌سته‌كه‌ کرد و وتی: ئه‌مه‌ کیته؟
وتم: ئه‌وه‌ گه‌نجیکه‌ كه‌ ئیمرو به‌یانیه‌كه‌ی تووشی ئیمه‌ بوو و هه‌لویه‌ك له بان سه‌ریه‌وه ده‌فری و، ئه‌و بالنده‌یه‌یه‌ كه‌ ئیستا له‌سه‌ر شانیتتی.
(نامی) وتی: ئایا کاتی گه‌شکه‌ گرتنه‌كه‌ی جینشین ئه‌م جه‌وانه له‌وی بوو و دیمه‌نی نه‌خوشیه‌كه‌ی ئه‌وی بینی؟

وتم: به‌لئی

وتی: كه‌واته ده‌بی ئه‌م كوره‌ بكوژیت.

وتم: بوچی؟

وتی: له‌به‌ر ئه‌وه‌ی جینشین ئیستا فیرعه‌ونه و ئه‌گه‌ر خه‌لکی بزانی فیرعه‌ون تووشی نه‌خوشی گه‌شکه‌ بووه و جار‌جار ئه‌م باره‌ی تووش ده‌بیت و ده‌بووریتته‌وه باوه‌ری پی‌ نا‌هین.

وتم: ئه‌م گه‌نجه‌ی ده‌بینی ئه‌مرو له‌ بیابان سینه‌پوشه‌كه‌ی خوی داکه‌ندو دای به‌ جینشین كه‌ له‌ سه‌رمادا نه‌له‌رزئ و خوی ده‌لئی بو‌ئه‌وه هاتووه كه‌ له‌گه‌ل دوژمنانی فیرعه‌وندا شه‌ر بکات و جگه له‌مانه‌ش كورپکی ساده‌یه و عه‌قلی به‌وه ناشکی جینشین تووشی نه‌خوشی گه‌شکه هاتووه.

(نامی) بانگی كوره‌كه‌ی کرد و وتی: بیستومه تو ئیمرو خزمه‌تیكت به جینشین کردووه و ئه‌م حه‌لقه‌ زیره‌ پاداشتی خزمه‌ته‌كه‌ی تویه. دوای ئه‌مه حه‌لقه زیره‌كه‌ی بو‌ه‌لدا، به‌لام گه‌نجه‌كه‌ حه‌لقه‌كه‌ی نه‌گرتته‌وه و كه‌وته سه‌ر زه‌وی.
(نامی) وتی: بوچی ئه‌و زیره‌ی ده‌تده‌می وه‌ری نا‌گریت؟

كوره‌كه‌ وتی: له‌به‌ر ئه‌وه‌ی من ته‌نها له‌ فیرعه‌ون فه‌رمان وه‌رده‌گرم نه‌ك له‌كه‌سی تر و ایزانم فیرعه‌ون ئه‌م گه‌نجه‌یه‌ كه‌ ئیستا كلاوی له‌سه‌ردایه و، ئه‌مرو هه‌لویه‌ی من به‌ره‌و ئه‌وی هینام. دوایی به‌ره‌و فیرعه‌ونی تازه‌ روئی و وتی: من هاتووم كه‌ خوم بخمه‌ ژیر خزمه‌تی فیرعه‌ون، ئایا تو كه‌ ئیمرو فیرعه‌ونی ئاماده‌ی من له‌ خزمه‌تدا وه‌رگیری؟

فیرعه‌ونی نوئی وتی: به‌لئی تو له‌ خزمه‌تی مندا ده‌بی، به‌لام به‌ مه‌رجی رمه‌ك‌ت بده‌یتته ده‌ست یه‌كچی له‌م به‌ندانه‌ی من، چونکه من له‌ رم كه‌ وه‌سیله‌ی خوینپرشته‌ن بیزارم و هه‌موو گه‌لان به‌ یه‌كسان ده‌زانم، چونکه هه‌موو كوری (ئاتوون)ن و له‌به‌ر ئه‌وه‌ش كه‌سیان نابی یه‌كتری بكوژن.

پیاوه‌ گه‌نجه‌كه‌ داره سه‌ریه‌ ئاسنه‌كه‌ی دایه یه‌كچی له‌ به‌نده‌كان و ئینجا فیرعه‌ون سواری كه‌ژاوه‌بوو و ئیمه به‌پی له‌ دوايه‌وه به‌ری كه‌وتین تا گه‌یشتی‌نه نیل و سواری به‌له‌م بووین و به‌ره‌و كوشك هه‌نگاو‌مان نا. كوشك پرپوو له قه‌ره‌بالغی و فیرعه‌ون دوی چوونه ژووره‌وه، ئیمه‌ی به‌جیه‌یشت و چووه لای شازن واته دایکی.

كوره‌ نه‌یزه‌داره‌كه له‌ منی پرسی ئیستا من چی بکه‌م و بو‌كوئی پروم؟
وتم: هه‌ر لی‌ره به‌و مه‌جوولیه‌، تا فیرعه‌ون له‌ روزه‌كانی داها‌توودا ده‌تبینی و جی‌گایه‌كت بو‌ دیاری ده‌كات، چونکه فیرعه‌ون خواجه و خواجه‌كان فه‌راموش‌كارن و ئه‌گه‌ر ئه‌و تو نه‌بینی قه‌ت بیری ناکه‌ویتته‌وه كه‌ توئی هیناوه‌ته ژیر رکیفی خزمه‌تی خویه‌وه.

كوره‌كه‌ وتی: من بو‌ ئاینده‌ی میسر زور به‌ په‌روشم.

من وتم: بوچی؟

وتی: له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌م فیرعه‌ونه نو‌تیه‌ی ئیمه له‌ خوین ده‌ترسی و حه‌زناکات خوین پرژیت و ئه‌لئی هه‌موو میلله‌تان ده‌بی یه‌كسان بن و من كه‌ شه‌رکه‌ری‌کم ناتوانم ئه‌م باوه‌ره‌ بسه‌لمینم چونکه ده‌زانم ئه‌م بیرو باوه‌ره‌ بو‌ سه‌ربازیکی جه‌نگی

زۆر زەرەرى ھەيە و ، بەھەر حال من دەچم رمەكەى خۆم لە بەندەكە دەستینمەوہ .
وتم: ناوی من سینۆھەيە و لە خانەى ژياندام كە لە پەرستگەى (ئاموون) ە و
ئەگەر كاریكت ھەبوو وەرەلام . من لیتی جیابوومەوہ و بەرەو ئەو ژوورەى كە
شەوى رابردوو پاتووری تیدا نووستبوو چووم و كەمنى دى ناپەزایی دەری و
وتی: سینۆھە تۆ ھەلەيەكى گەرەت کردوہ كە لیخوش بوونی نییە .

پرسیم: ھەلەى من چییە ؟

پاتوور وتی: شەوى رابردوو كە فیرعەون كۆچى كرد تۆ لە كۆشك چووبویتە
دەرەوہو شەو لە يەكێ لە مائەكانى راباردن بوویت و ، بە ھۆى لیترە نەبوونت
كەس منى خەبەر نەكردوہ و من لە كاتى مەرگی فیرعەون لەوئ نەبووم و
دەرچوونی بالندەكەم نەبینى .

وتم: ھۆى لیترە نەبوونم خەتای منى تیدانەبوو ، بەلكو جینشین فرمانى دا
كە لەگەلى برۆم و ئەوسا ھەموو رووداوەكانم تا كۆتایی بۆگێرایەوہ .

پاتوور كاتى گوتی لە قسەكانم بوو وتی: پەنا بە (ئاموون) ، چونكە
فیرعەونە نوێیەكەى ئیمە شیتە . .

وتم: ئەو شیت نییە ، بەلكو تووشى نەخۆشیی گەشكە بووہ و ھەندى جار ئەم
نەخۆشییە دەیگرئ .

(پاتوور) وتی: فیدار و شیت يەك شتە ، لەبەر ئەوہى يەكێ كە تووشى فى
دەبیت عەقلى تەواوى نییە و بە زووی دەبیتە وەسیلەى دەستى خەلك و من
بۆگەلى میسر كە دەبى لە ژێر دەسلات و فرمانى ئەم فیرعەونە فیدارەدا بژین
بە پەرۆشم .

لەم كاتەدا لە لایەن دادوہرى گەرەوہ خەبەریان ھینا كە بچینە لای بۆ ئەوہى
بە پیتی یاسا سزا بدریین چونكە یاسا دەلى كاتى فیرعەون بەھۆى كون كردنى
سەرى دەمرئ دەبى ئەوانەى دەستیان لەم كارەدا ھەبوو بكوژرین .

من لەم ھەوالە لەشم لەرزى ، بەلام پاتوور دیسانەوہ چاویكى لى داگرتم كە

نەترسم و بە ھیتواشى وتی: ئەم یاسایە ھەرگیز بەمانا راستەقینەكەى جیبەجى
ناكرئ .

ھەندى سەرباز ھاتن و ئیمەیان بردە لای دادوہرى گەرەوہ ، كە لە كۆشك بوو و
بینیم كە چل پیستى لوول دراو ، كە یاسای چل دانەيى ولاتى میسرە ،
لەبەردەمیدایەو ھەریەكە لەم لوول دراوانە (دەفتەریكى درێژ)بوو كە یاسایان لە
سەرى نووسیبوو .

(پاتوور) دواى چوونە ژوورەوہ ، چووە شوینى دادوہر و لەگەلیدا دوا . ئیمە
سج كەس بووین كەبە پیتی یاسا سزیمان مردن بوو: - يەكەم پاتوور ، دووہم من
و ، سێیەم ئەو كەبرایەى خوینى دەوستاند . دواى نامادەبوونمان لەبەردەم دادوہر
سەربازەكان ریگاكانى چوونە دەرەویان گرت كە نەتوانین ھەل بیین و دوايى
(جەلاد) ھاتە ژوورەوہ .

دادپرسی گەرەوہ وتی: ئیوہ لەبەر ئەوہى نەتانتوانى فیرعەون چاك بكەنەوہ
شیاوى مردن و دەبى بمرن . كەبرا چارە رەشەكەى خوینى دەوستاند لەشى
دەلەرزى و پاتوور بە دەمە بچ ددانەكەى خۆى لیتی پرسى تۆ داىكت ماوہ یان نا ؟
كەبرا وتی: داىكى من چوار سال لەمەوبەر مردوہ .

پاتوور بە دادوہرەكەى وت: كەواتە لە پیتشا ئەم پیاوہ لە ناو بھەن ، چونكە
داىكى لەو دنیا ئابگۆشتى^(۲) نۆك و لۆبیای بۆ لیناوە و چاوەروانى رۆشستنى
ئەم دەكات بۆ ئەو دنیا .

كەبراى بیچارە كە نەیدەزانى ئەو قسانە گالتەيە لەبەردەم جەللادەكە ئەژنۆى
خستە سەر زەوى و ، جەللاد شمشیرە گەرەوہ گرانەكەى خۆى ، كە رەنگى سوور
بوو ھەلیسووراندو بە ھیتواشى خستییە سەر ملی پیاوہكە و ھەر چەندە ھیچ
نازارىكى پى نەگەیشت ، بەلام لە ھۆشى خۆى چوو .

جەللاد بەسەربازەكانى وت لای بھەن و دوايى من ئەژنۆم دانەواند و جەللاد
بە پیکەنینەوہ شمشیرەكەى خستە سەر ملم و من بەبى ھیچ نازار و برینى

کاتی نۆزه‌ی (پاتوور) هات، جه‌ل‌لاد هه‌ر ئه‌وه‌نده شمشیره‌که‌ی خۆی له بان سه‌ری جوولاند. دوایی خه‌به‌ریان داپیتمان فیرعه‌ونی نوێ ده‌یه‌وی پاداشتی ئیمه‌ بداته‌وه‌و ئیمه‌یان له هۆده‌ی دادپرس ده‌رکرد، به‌لام هه‌رچه‌نده هه‌ولیاندا کابرای له هۆش چوو هه‌لبستین نه‌یان‌توانی و به‌سه‌رسورمانه‌وه سه‌یرمان کرد مردووه‌.

من ناتوانم بلێم هۆی مردنی ئه‌و پیاوه چی بووه، چونکه هیچ نه‌خۆشیه‌کی نه‌بوو مه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی بلێین له ترسا مرد و ئه‌گه‌رچی کابرایه‌کی نه‌زان بوو، من به‌مه‌رگی دل‌گران بووم، چونکه دووهم که‌سه‌ی نه‌بوو که بتوانی به‌ ئاماده‌بوونی له دیار سه‌ری نه‌خۆش خۆینه‌که‌ی بوه‌ستینی و له دوای ئه‌و له هه‌موو سه‌رده‌می پزیشکی خۆمدا نه‌مدی که‌سه‌ی بتوانی به‌ له دیار سه‌ربوونی خۆی خۆینی برین به‌ند بکات.

فیرعه‌ونی نوێ ملوانکه‌یه‌کی زێری دایه پاتوور و ملوانکه‌یه‌کی زیوی دایه من، که کردیانه ملمان و، هه‌ردوو کمان کراسی که تانمان له‌به‌ر کراو له کۆشکی پاشایه‌تی گه‌رامه‌وه خانه‌ی ژیان. له‌وێ هه‌موو قوتابیانی به‌رامبه‌رم داچه‌مییه‌وه‌و مامۆستاکان مه‌راییان له‌به‌ر ده‌کردم.

کۆنوسی چۆنیه‌تی نه‌شته‌رگه‌رییه‌کی فیرعه‌ون له لایه‌ن پاتووره‌وه به‌ من سپێردرا و ئه‌و وتی: سینۆهه له‌م ناوه‌رۆکه‌دا ده‌بی هه‌ندی شت بنوسی، به‌که‌م ئه‌وه‌ی که کاتی سه‌ری فیرعه‌ونمان کرده‌وه بۆنی عه‌ترمان لیتی کرد و، دووهم له کاتی مه‌رگیدا بالنده‌یه‌کمان بینی که له لووتیه‌وه هاته‌ ده‌ری و یه‌که‌راست به‌ره‌و خۆر چوو.

وتم: (پاتوور) ئه‌گه‌ر له هه‌له‌دانه‌بم کاتی فیرعه‌ون مرد هیشتا خۆر هه‌ل نه‌هاتبوو.

پاتوور وتی: گه‌وجه خۆر هه‌موو کاتی هه‌یه به‌لام هه‌ندی کات له خوار ئاسۆه‌یه‌وه هه‌ندی کات له سه‌ریدا‌یه.

پاتوور وتی: هه‌روه‌ها بنوسه که فیرعه‌ون چه‌ند ساتی پێش مردنی چاوی هه‌له‌یناو به‌خوایه‌کانی وت ئیستا بۆ لای ئیوه دیمه‌وه.

من باسیکی تیر و ته‌سه‌ل و سه‌رنج راکیشم له باره‌ی مردنی فیرعه‌ون نووسی، به‌شیه‌یه‌که کاتی پاتوور خۆیندییه‌وه که‌وته پیکه‌نین و وتی باشت نووسیوه و، دوایی کۆنوسه‌که تا حه‌فتا رۆژ له په‌رستگه‌کانی (ئاموون) و په‌رستگا‌کانی تری شاری گبس خۆیندرا‌یه‌وه. له‌و حه‌فتا رۆژه‌ی لاشه‌ی فیرعه‌ون له (خانه‌ی مه‌رگ)⁽³⁾ بۆژیانی دنیای تر ئاماده‌ ده‌کرا و مۆمیایان ده‌کرد، هه‌موو دوکانه‌کانی خواردنه‌وه و خانوه‌کانی خۆشگوزه‌رانی له ته‌به‌س داخرا‌بوو، به‌لام له‌م باره‌یه‌وه‌ش هه‌ر وه‌ک له سی‌داره‌دانی پزیشکه‌کان هه‌ر به‌ رواله‌ت یاسایان چی به‌چی ده‌کرد، چونکه هه‌موو دوکانه‌کانی خواردنه‌وه و خانوه‌کانی رابواردن دوو ده‌رگایان هه‌بوو و خه‌لکی له ده‌رگای دواوه ده‌چوونه ئه‌م جی‌گایانه و ده‌یان‌خوارده‌وه و که‌یف خۆشییان ده‌کرد.

له‌و رۆژانه‌دا که ته‌رمی فیرعه‌ون مۆمیایی ده‌کرا، مزگینییان داپیتم که ماوه‌ی خۆیندتم له خانه‌ی ژیان ته‌واو بووه و ده‌توانم له هه‌ر گه‌ره‌کیکی شار که مه‌وی خه‌ریکی پزیشکی بم. خانه‌ی ژیان چوارده به‌شی پسپۆری تایبه‌تی هه‌بوو که قوتابی کامیانی به‌دل بوایه هه‌لی ده‌بژارد و من به‌ ره‌زامه‌ندییه‌وه له‌م قوتابخانه‌یه هاتمه‌ ده‌ری و به‌ ملوانکه‌ زیوه‌که‌ی فیرعه‌ون دا‌بووی پیم خانویه‌کی بچووک و به‌نده‌یه‌کم کپی که ناوی (کاپتا) بوو و یه‌ک چاوی هه‌بوو و ئه‌و دوای ئه‌وه‌ی زانیی من پزیشکم وتی: من له هه‌موو شوینی ده‌لیم هه‌ر دوو چاوم کویر بوو و گه‌وره‌که‌م چاویکی شیفای داو چاکی کرده‌وه.

داوام له (تومس) دۆسته هونه‌رمه‌نده‌که‌م کرد، خانوه‌که‌م به‌ نه‌خش پرا‌زینیته‌وه و، ئه‌و خوای پزیشکی له قه‌د دیواری هۆده‌که‌ی مندا کیشا و وینه‌ی منیشی له ته‌کیدای کیشا که خوای پزیشکی ده‌بیوت: سینۆهه باشت‌ترین قوتابی

منه و زيره كترین و سه رده رچووترین پزیشکی (ته بهس) ه و من. چند رۆژی له
مالهوه دانیشتم، به لام کهس بۆ چاره سه ر نه هاته لام.

۱- لییره دا مه بهست له کلاو تاجه - وه رگیتر .

۲ - ئابگوشت : نوکاوی به گوشت

۳ - خانه ی مه رگ : دارالمات

بوومه پزیشکی ههزاران

روژتیکیان له عه‌یاده‌که‌ی خۆمدا چاوه‌روانی نه‌خۆشم ده‌کرد که بینیم یه‌کێ له پاسه‌وانه‌کانی کۆشک هاته ژووره‌وه‌و پرسیی: سینۆهه‌ کێیه‌؟

وتم: منم

وتی: پاتوور بانگه‌یشتی جه‌نابتانی کردووه‌.

پرسیم: پاتوور له‌ کۆتیه‌؟

وتی: ئه‌و له‌ کۆشکی پاشایه‌تی چاوه‌رپیت ده‌کات.

پرسیمه‌وه‌: نازانی چ ئیشیکێ به‌منه‌؟

وتی: وابزانم له‌ باره‌ی تهرمه‌که‌ی فیرعه‌ونی پیشووه‌...

هه‌لسام چوومه‌ کۆشک و پاتوورم بینیه‌وه‌و وتی: سینۆهه‌ وه‌ک ده‌زانی ئیمه‌ ناخرین که‌س بووین که‌ فیرعه‌وتمان چاره‌سه‌ر کرد، له‌به‌ر ئه‌وه‌ش مۆمیایی کردنی ده‌بێ له‌ ژێر چاودێری ئیمه‌دا بکریت.

وتم: ئه‌م فه‌رمانه‌ بۆ له‌م کاته‌دا به‌ ئیمه‌ی ده‌سپێرن؟ چونکه‌ وابزانم ماوه‌یه‌که‌ که‌سانی تر ده‌ستیان پێ کردووه‌.

پاتوور وتی: بوونی ئیمه‌ له‌ ئه‌نجامدانی مه‌راسیمی مۆمیایی ته‌نها به‌ مه‌به‌ستی چاودێرییه‌، چونکه‌ خۆم ناتوانم به‌شداربم، ئه‌م کاره‌ به‌ تۆ ده‌سپێرم.

وتم: ئیستا ده‌بێ چی بکه‌م؟

وتی: ده‌بێ ئیستا بجیته‌ (خانه‌ی مه‌رگ) هه‌وه‌ و وا باشتره‌ خواردن و جل و به‌رگی خۆت ببه‌ی، چونکه‌ مانه‌وه‌ت له‌ ویدا زیاتر له‌ پانزه‌ روژ ده‌خایه‌نی و له‌م

ماوه‌یه‌دا تو چاودێری کاره‌ کۆتاییه‌کانی مۆمیایی کردنه‌که‌ ده‌بی.

وتم: ئایا به‌نده‌که‌ی خۆم به‌م؟

پاتوور وتی: باشتر وایه‌ واز له‌ بردنی به‌نده‌ به‌یینی، چونکه‌ ئه‌و وه‌ک تۆ پزیشک نییه‌ و به‌ بینینی هه‌ندێ شتی (خانه‌ی مه‌رگ) ده‌حه‌په‌سی.

من که‌ پزیشکیکم تا ئه‌و کاته‌ وام ده‌زانی له‌ باره‌ی مردن ئه‌وه‌ی پتوبست بیته‌ بینومه‌ و وام ده‌زانی که‌ ئیتر هه‌یج شتی نییه‌ په‌یوه‌ندی به‌ مردنه‌وه‌ هه‌بێ و من له‌ نزیکه‌وه‌ نه‌مدی.

له‌ پیشه‌کیی ئه‌م به‌سه‌ره‌هاته‌دا باسم کرد، ئیمه‌ی پزیشکانی میسر مۆمیایی کردنی مردووه‌کافان به‌ به‌شیکێ زانسته‌ پزیشکییه‌کان نه‌ده‌زانی، چونکه‌ ئه‌م کاره‌ که‌سانیک که‌ پسپۆریش نه‌بوونه‌ ده‌یانته‌وانی ئه‌نجامی بدن. دوا‌ی ئه‌وه‌ی چوومه‌ (خانه‌ی مه‌رگ) هه‌ستم کرد من زۆر به‌هه‌له‌داچووم که‌ وه‌ک هه‌موو پزیشکه‌کانی تری میسر پسپۆریم به‌و که‌سانه‌وه‌ به‌ستبووه‌وه‌ که‌ ده‌رچووی کۆلیژی خانه‌ی ژیان بوون. ئیمه‌ی پزیشک له‌ رووی خۆپه‌سه‌ندییه‌وه‌ وامان ده‌زانی ته‌نها پتگیای پسپۆربوونی پزیشک، ته‌واو کردنی قوتابخانه‌ی پزیشکی و خانه‌ی ژیان وه‌ ئه‌گه‌ر که‌سی له‌م قوتابخانه‌یه‌ نه‌خوینێ ناتوانی بیته‌ پزیشکیکی کارامه‌. به‌لام کاته‌ی چوومه‌ خانه‌ی مه‌رگ و ئه‌و کریکارانه‌م بینی که‌ هه‌رگیز نه‌هاتبوونه‌ خانه‌ی ژیان و له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا کارامه‌یی ئه‌وان له‌ ئیش و کاری شیکردنه‌وه‌ی تهرمه‌کان، له‌ من که‌ پزیشکیکی تایبه‌تی بووم زیاتر بوو^(۱).

پاش گه‌رانه‌وه‌م بۆ عه‌یاده‌که‌ی خۆم تا چه‌ند روژی خۆم ده‌شوری بۆ ئه‌وه‌ی بوونی (خانه‌ی مه‌رگ)م پیوه‌ نه‌میته‌ و ئه‌م جاره‌یان نه‌خۆشه‌کان ده‌هاتنه‌ لام و بۆ ده‌رده‌ جو‌راو جو‌ره‌کان داوا‌ی ده‌رمانیان لێ ده‌کردم.

له‌ ماوه‌یه‌کی که‌مدا له‌ ناو فه‌قیره‌ که‌م ده‌رامه‌ته‌کاندا خۆشه‌ویستییه‌کی زۆرم په‌یدا کرد، چونکه‌ هه‌رچییه‌کیان له‌بری چاره‌سه‌ر بدایه‌پێم وه‌رم ده‌گرت و وه‌ک پزیشکه‌کانی پاشایه‌تی له‌ خۆیایی نه‌بووم که‌ بلێم ده‌ست هه‌ق، به‌س زێر یان زیو

شهووان به بونهی نهوهی که دلم گهرمی گه نجیستی تیدابوو، دهچوموه دوکانه که و له گه ل توتمسی هاوړیتمدا ده مخواردهوه و له باره ی بارو دوخی نه و کاته قسه مان ده کرد.

(نامن هوتپ) ی سیتیهم فیرعه ونی پیشوو که من چاودیری مومیایی کردنه که ی بووم، قووچه کی نه بوو که تیایدا بینیزن و له یه کی له گوره ناساییه کاندانا نشتیان. دوا ی ناشتني فیرعه ون (جینشین) ی کوری هاته سهر تهخت و وتی به ته مایه سهره تا لای خوایه کان خوی پاک بکاته وه و دوا یی به شپوهی ره سمی بیته فیرعه ونی میسر و له ماوهی چاوه روانی بوونه فیرعه ونی کوره که ی، دایکی ریشیکی به چه ناگه وه ناو کلکیکی شیری به دوا یه وه نو ساند که له کاتی به ری ریشتندا کلکه که ی به دهوری پشتییه وه ده به ست و له سهر تهختی پاشایه تی دانیش و له جیاتی کوره که ی به به ریوه بردنی کاروباری ولات خه ریک بوو.

یه که م کار ی که دایکی (جینشین) کردی نه وه بوو که دادوه ری گه وره ی له کارخست و له جیاتی نه و (نامی) ی که کاهینی په رستگه ی (ئاتوون) بوو کرده حاکم و، نامی له شوین دادره سی پیشوو له به رده م چل پارچه نووسراوی چه رمی دریت که یاسای میسری تیدابوو دانیش و دهستی به دادوه ری کرد.

به هو ی نه م رووداوه وه هندی له خه لکی خه وی سهیر سهیر بان بینی و باری ناسایی شاری گرتوه و تادوو روژ باران باری و نه م بارانه هندی له گه نمه کانی که ناری نیل، که کومه ل کرابوو رزاندی، به لام که س نه م رووداوانه ی پی سهیر نه بوو، چونکه به رده وام کاتی تووره بونی کاهینه کانی (ناموون) نه م شتانه رووی دده او له م کاته دا کاهینه کانی په رستگای ناموون به بونه ی گرتنه دهستی پوستی دادره سی گه وره له لایه ن (نامی) یه وه که پی او یکی نه ناسراو بوو، تووره بوون. له گه ل نه وه شدا که کاهینه کانی (ناموون) نارازی بوون، به لام چونکه

مووچه ی سهربازه کان به ریک و پیتی که ددراو له رووی خواردن و خواردنه وه وه گرفتیان نه بوو، هیچ کاره ساتیکی ناخوش رووی نه دا.

هه موو پاشاکان به مردنی فیرعه ون دلگران بوون و له ولاتانی دراوسی نه لواحی گلی روس (له کووره گهرم کراو) یان نارده میسر که له سهری چه ند وشه یه که به بونه ی ده برینی خه م و په ژاره یان نووسرابوو و پاشای (میتانی) کچه شه ش سالانه که ی خوی نارد که بیته خوشکی جینشینی میسر، اته فیرعه ونی نوی^(۲). ولاتی میتانی له سووریا یه و نریک ده ریا یه و که وتوته نیوان سووریا و ولاتانی باکوور و کاروانه کانی که له ولاتی دووئاوه وه ده هاتن به میتانیدا تیده په رین و ده گه یشتنه ده ریا.

هه موو شه وی من و توتمس چه ند کاترمیری پیکه وه له دوکان دادنه نشتین و له م قسانه مان ده کردو جاری و ابوو دوا ی نه وه ی له دووکانه که ده هاتینه ده روه کاترمیری به ناوشاردا پیاسه مان ده کرد و ده مانروانییه به له مه کانی سهر ئاو که خه لکه شه ونخونه کانیان پی ده سوورانده وه. هندی کاتیش له سهر داوی توتمس ده چوینه گه رکی سربانییه کان و گویمان له ئوازی کچه گورانپیته کان ده گرت، یان سهیری سه مامان ده کرد، به لام نه سه ماو نه ئاوازه که یانم به دل نه بوو.

له و روژه وه ی که (نه فر نه فر) م له خانه ی ژبان بینی هیچ دیمه نیکی تر نه ده هاته به رچاوم و روژ به روژ ثاره زوی بینی نه و ژنه له دلما زیادی ده کرد. شه وان کاتی ده گه رامه وه مال له به رخوا رده وه یه کسه ر خه وم لی ده که وت و به یانیا ن که هه لده ستام مه ستییه که له گیانم ده چووه ده ری. (کاپتا) به نده یه که چاوه که م ئاوی به ده ست و ده م و چاو و سه رم دا ده کرد و دوا یی نان و ماسیی سویری ده اپیم.

دوا ی نه وه ی تیکه یه ک نانی به یانیم ده خوارد له ژووری نووستن ده چوموه ژووری عه یاده که مه وه و خه لکی هه ژار بو چاره سهر ده هاتنه لام و مندالی هندی له و ژنانه نه وه نده لاوازی بوون که به نده که ی خوم ده نارده بازار بو نه وه ی گوشت و

میوه‌یان بو بکری و بیانداتی.

نه گهر نه م خه رجیبه بی سووانه م نه کردایه نه متوانی دهوله مه ندبیم، به لام هه ر چییه کم پهیدا ده کرد یان له مه یخانه دا سه رفم ده کرد یان له ماله کانی خوشگوزهرانی، وه یان ده ستگیری هه ژارنم پیده کرد. روژی توتمس هاته عه یاده کم و وتی: سینوهه ئیمرو له مائی یه کییک له گه وره کان ناههنگ ده گپردی و چهنده هونه رمه ندیکیان بانگه یشت کردوه بو نه وی، کاتی که به منیان وت، وتم باشه له گهل سینوهه دا به یه که وه له و جه ژنه ناماده دهبین.

پرسیارم کرد: کییه نه م میواندارییه ده کات؟

وتی: ژنیکه به لام ژنیکی زور دهوله مه ند که ده توانی زپ وه ک حه لقه ی مس خه رج بکات (حه لقه ی زپ و زیو و مس وه ک پاره ی ئیستا مامه له ی پیوه ده کرا - وه رگپری).

هه ردوو کمان خومان خاوپن کرده وه و بوئمان له خومان دا و به ره و ماله که ی توتمس ده بیوت به ری که وتین و هیتستا ته واو نه گه یشتبوینه نه وی بوئی عه ترمان ده کرد و دهنگی موسیقا له دووره وه ده هاته بهر گوئی.

چوپینه ماله که وه و ههنگاومان نایه ته لاریکی به رفراوان و، بینیم ژماره یه کی زور له جوانترین ژنه کانی میسر له وی بوون و هه ندیکیان میتردیان هه بوو و نه وانی تر بیوه ژن بوون، پایوی گهنج و پیریشی هه ر لیبوو و له سه ر ته لاره که وینه ی خوی (مراز دان)^(۳) کیشرابوو که سه ری له شیوه ی سه ری پشیله بوو.

هه ندی له ژنه کان که له و ناره زووه دا بوون پایویکی دهوله مه ندیان به نسیب بیته، جامی مه یه که یان هه لده بری و به ره و نه و خوییه ئیشاره تیان ده کرد و ده یاننوشییه وه. به نده کان له ته لاره که دا به گۆزی پر له خواردنه وه ده سوورانه وه و پیکه کانیان پر ده کرد. نه وه نده گول ژرابوه سه ر زه وی که بنی هۆده که دیار نه بوو و (توتمس) وتی: سه یرکه ئایا له هیچ جیگایه ک و هیچ کات و سه رده میکی ژبانت ته لاری وا رازاوه و شکومه ندت بینیه؟

وتم: نا ...

توتمس وتی: تو ده توانی زپ و پاره پهیدا بکه ی و به زووی خانویه کی جوان بو خوت بکری.

له ناکا و ژنییک به ناوه راست ته لاره که دا تیپه ری و به ره و ئیمه هات و هه ر نه وه نده چاوم پیته که وت، دللم که وته له رزین و وتم: توتمس من وا هه ست ده کم خوییه کانیش دللیان به م ژنه وه یه.

سه یرکه چۆن به پرتدا ده پروات، سه یرکه چ چا و ده میکی جوانی پیوه یه ... به لام سه رسورمانه کم به وه زیاتر بوو که بوچی که س سه رنج ناداته نه م ژنه که له ناو هه موو ژنه کانی نه وی له جوانیدا تاکه. (توتمس) وتی: نه م ژنه خاوه نی خانویه که یه و نه م ناههنگه ی به بوئنه ی خوی مرزده ره وه به ریا کردوه، بو نه وه ی نه و ژنانه ی میتردیان نیبه بتوانن له م جه ژنه دا داوا له خوا بکه ن میتردیان بداتی و نه وانه ی میتردیشیان هه یه داوا بکه ن میتردی دهوله مه ندریان به نسیب بکات.

وتم: توتمس من نه م ژنه م بینیه وه نه یناسم، ئایا نه م ژنه (نه فر نه فر) نییه؟

توتمس وتی: به لئی خویه تی

وتم: کاتی له خانه ی ژیان بووم جاریکیان هاته لام و قسه ی له گهل کردم. (نه فر نه فر) لیمان نزیک بووه وه و به پرووی هه ردوو کماندا زه رده خه نه یه کی هاتی و من به سه رسورمانیکه وه بووم ده رکه وت نه گه رچی ده می به زه رده خه نه یه به لام چاوه کانی پیناکه نن.

(نه فر نه فر) دهستی خسته سه ر دهستی توتمس و ئیشاره تی به یه کی له دیواره کانی هۆله که کرد و وتی: من له توکه نه م دیوارانه ت نه خشانده وه زور رازیم، ئایا دهسته هقی تو بیان داوه؟

توتمس وتی: به لئی من پاداشتی خوم وه رگرتوه.

تیگه یشتیم من ناسیته وه و خوم پی ناساند و وتم: من (سینوهه ی)

پزیشکم.

وتی: من سینۆهه ناویکم دهناسی که له خانە ی ژبان دەبخوێند.

وتم: من ئەو سینۆهه یەم

ژنەکه چاوه کانی برییه دەم و چاوم و وتی: درۆ دەکە ی تۆ (سینۆهه) نیت، چونکه سینۆهه کورپیکی گەنج بوو که لۆچ له دەم و چاویدا نەبوو و ئیستا دەبینم نێوان برۆکانت لۆچی تیکه وتوو، سینۆهه دەم و چاویکی جوانی هەبوو، بەلام تۆ شکل و شێوهیەکی سیسه وەبووت هەیه.

وتم: (نەفر نەفر نەفر) من هەمان سینۆهه م و ئەگەر باوەر ناکەیت من بەلگە یەکت نیشان دەدەم که بۆ ناسینەوهی من گومان نەمیئێ و ئەویش ئەنگوستیلە که یە که له خانە ی ژبان پیتم بەخشی.

دوایی ئەنگوستیلە که ی دەستم نیشان داو وتم: هانێ بگره له بەر ئەوهی رقت لیمه ئەوه ئەنگوستیلە که ته، با هیچکه یادگاری تۆ له لای من نەمیئێ.

(نەفر نەفر نەفر) وتی: هەلی بگره، چونکه ئەمه بۆتۆ گرانبه هایه و که متر روودەدات من دیاری به یه کتی بدەم. دوایی وتی: لیره بمیئنه وه و دوای رویشتنی میوانه کان قسه ت له گه لدا ده که م.

له و کاته دا ئیشاره تم بۆ یه کتی له بنده کان کرد که په یمانه که م پر بکات و ئەوهی بۆی تیکردم به تامترین خواردنه وه بوو که له ژباندا خواردبوومه وه، چونکه دەمزانی (نەفر نەفر نەفر) منی خوش دەوێت و ئەگەر رقی لیم بووایه پیی نەده وتم تا کوتایی ئاههنگه که لیره بمیئنه وه. هەندێ له میوانه کان له بەر زۆر خواردنه وه تووشی رشانه وه بوون و بنده کان دەفریکیان دەدایپیان که تیایدا برشیئنه وه، تەنانەت توتمسیش له بەر زۆر نۆشینه وه دلێ به یه کا هات و رشایه وه و ئاگای له خۆی نەما. بەلام لهو ئاههنگه دا دوو کهس له خواردنه وه ی زۆر خوێان پاراست، یه کیکیان خاوهن مال و ئەوهی تر من که به ئاره زوو بووم قسه ی له گه لدا بکه م.

کاتی زهویی هۆده که به گۆزه و په یمانه ی شکاو داپۆشرا و میوانه کانی ناو ته لار، که تا ئەو کاته مابوونه وه له هیلاکیدا خهویان لی کهوت و کهس نەیده توانی قسه بکات و گوی بگری، ئیتر مۆسیقا ژهنه کان دهستیان له مۆسیقا لیدان هەلگرت و بنده کان هاتنه ژووړی که گه وره سه رخۆشه کانیان بیه نه ماله وه. له و کاته دا (نەفر نەفر نەفر) هاته لام و منی له ته لاره که وه برده ژووړیکی تر و له ته ک خویه وه داینیشاندم.

وتم: ئایا ئەم خانووه هی خۆته؟

وتی: بەلی خانووی خۆمه.

وتم: بهو پییه بیت تۆ زۆر دهوله مەندی؟

ژنەکه وتی: له ته بهس-دا له ناو ئەو ژنه دهوله مەندانە ی ناوت بیستوون هیچیان له من دهوله مەندتر نین. دوایی دهستی نەوازش کردم و وتی: بۆچی ئەو رۆژی که پیتم وت وەرە بۆ مالی من نه هاتی؟

وتم: ئەو رۆژه لیت ده ترسام چونکه مندال بووم.

(نەفر نەفر نەفر) وتی: دیاره له دوای ئەوهی بووی به پیاو له گه ل زۆر ژن ناشناییت په یدا کردووه؟

وتم: من نالیم به درێژایی ئەم ماوه یه زۆر ژنم نەناسیوه، بەلام تا ئەم ساته ی که له ته ک تۆه دانیشتووم هیچ ژنی سه رنجی رانه کیشاوم.

(نەفر نەفر نەفر) وتی: درۆ ده که ی چون ده بیت پیاییکی جوانی وه کو تۆ بۆ هه موو جیگایه کی ئەم شاره چوو بیت و هیچ ژنی سه رنجی رانه کیشابی؟

وتم: هه رکاتی ژنی به ره رووم ده هات تۆم بیره که وه ته وه و که شیوه ت ده هاته وه یادم بۆم ده رده که وت که ئیتر ئەو ژنه له چاومدا جوانی نه ماوه.

(نەفر نەفر نەفر) وتی: ئەگەر یه کتر ناسینه که مان به رده وام بیت و تۆ درۆت له گه ل کردی بتم رۆژی هه ر تیده گه م و بۆم ده رده که ویت تۆ درۆت له گه ل مندا کردووه.

وتم: من درۆت له گه لدا ناکه م و هه رگیز درۆم نه کردوه .

(نه فر نه فر) پرسیی : ئیستا نه ته وی چی بکه ی؟

وتم: تا ئیمرو باوه ریم به خواجه کان نه بوو و بروا پیکردنی خواجه کانم به شتیکی له بنچینه دا نه بوو ده زانی، به لام ئیستا ده رۆم و به پیزانیی نه وه ی خواجه کان منیان گه یاندۆته تو و تو م دیته وه، له په رستگا کاندای قوربانی ده که م و عه تر به ده رگای ماله که تدا ده رژیتم، بو نه وه ی کاتی هاتییه ده ره وه بونی بکه ی و گو ل لی ده که مه وه و له کاتی هاتنه ده ره وه تدا ده پریژمه ژیر پیت.

ژنه که وتی: ئەم کارانه مه که چونکه به لای منه وه سه رنج راکیش نین، چونکه خو م هه م عه تره هیه و هه م گو ل و پیوستیم به گو ل و بونی تو نییه و ئەگه ر میواندارییه که ی نه مشه و ماندووی نه کردووی و هه زت به پشوودان نییه وه ره بچینه باخه که وه بو نه وه ی داستانیکت بو بگپرمه وه .

وتم : (نه فر نه فر) من تو م ده وی نه ک داستان ...

ژنه که وتی: ئەگه رمنت ده وی ده بی گو ی له داستانه که م بگری چونکه له وه یه روژی تو م خو ش بو ی، هه ز ده که م به یه که وه نان ی بخو ین.

دوایی چووینه باخه که وه و کاتی بونی گو له کانی (نا قاقیا) م کرد شادییه کی زۆرم له خو مدا هه ست پیکرد که هه ر له خو مه وه که ومه گو رانی وتن.

به لام (نه فر نه فر) خو ی لادا و وتی: جار ی گو ی له داستانه که ی من بگه ر. رووناکیی مانگ له هه وزی باخه که ی ده دا و گو له کانی (نیلوفه ری) ده وری هه وزه که له به ر تاریکیی شه و، ده میان هاته وه یه ک و ته یه رکه کانی شه و که و تنه خو یتدن. به فه رمانی ژنه که به نده یه ک مرواییه کی برژاو و خو اردنه وه ی بو هی تاین و ده ستمان به خو اردن کرد. هه رکاتی ده مو یست له باوه شی بگرم، یان ده مو یست له به ره ی خو شه ویستی نه وه وه قسه یه ک بکه م، ده یوت: بو هه سته و جار ی گو ی له به سه رها ته که بگه ر پاشان ئەگه ر نه وه ی و تم په سندات کرد نه وسا قسه بکه .

به لام دیسانه وه په رو شی گه نجیتیم وای لی ده کردم په لاماری بده م و نه هی لیم

داستانه که ی بلتی و وتم: (نه فر نه فر) ده کری نه مشه و له ژیر رووناکیی مانگ سه ره تاشرا وه که ت بییم؟

وتی: با وه ختی خو ی بی ت نه وسا ئەم قه ژه ده سترکه ده له سه رم لی ده که مه وه و ده هی لیم سه ره تاشرا وه که م نه وازش بکه ی (۴).

***

۱ - چونکه سینۆه له به شه کانی داهاتو دا به درژیی باسی چۆنیه تیی مۆمیایی کردن له خانه ی مه رگ ده کات که به هۆی مومیایی کردنی لاشه ی دووان له خو شه ویسته کانی بو، لیتره باسی چۆنیه تیی مۆمیایی کردنی لاشه ی فیعه ون ناکات، به شیوه یه کی گشتی مۆمیایی کردنی فیعه ون و گه وه رکه کانی په رستگه و ده وه له مه نده کان به م شیوه یه بو که هه رچی له ناو سک و سینه و کاسه ی سه ردا بوو و هه ره ها گلینه ی چاوی، ده ره کرا (چونکه بو گه ن ده بو) و لاشه که یان ماوه ی چل تا شه ست رو ژ ده خسته ناو خو یواوی خه ست و دوایی ده ربان ده کرد و کونه کانی له شی و چاوه کانی پر ده کرا له (نیترۆن). شاره زایانی مۆمیاکاری نه مپرو هه ره وه کو وه رگپه له رابردو دا له گو قاری گریر (چاره سه ر) ی فه ره نسیدا خو یتدۆته وه ده لیتن: میسر بییه کان رو نی که رچه ک یان رو نی کونجییان به نیترۆنه که زیاد ده کرد و لاشه که یان ده خسته ژوو ریکی گه رمه وه بو نه وه ی شیی ته رتییه که ی نه مپنی و دوایی به په تی پان که قیربان پیوه کرد بو هه مو له شیان ده پتچایه وه و چه ند تو ییه ک له م تینی په رو ییه پانانه یان لیوه ده ئالاند و ته رمی فیعه ون و گه وه ر پیاوان تا هه وت تو ییان لی ده ئالاند و دوایی بو ناشتن ده یان برده گو رستان - وه رگپه

۲ - ولاتی (میتانی) له ولاته به ناویانگه کانی دنیای کۆن بووه له رو ژه لاتی ناوه راست و ناسه وارناسان ده لیتن ناوه ندی ولاتی میتانی له به شی سه روو یان له سه رچاوه کانی دوو رووباری دیجله و فورات بووه و پاشاکانی میتانی هه ندی کات ولاته که یان له لای رو ژئاواوه تا که ناره کانی ده ربای ناوه راست که ئیستا و شکانیی ولاتی سووریا به به ربین ده کرده وه و ولاتی دوو ئاو که له ناوه رۆکه که دا ده یخو یتنه وه (بین النهرین) ه که دوو رووباری دیجله و فوراتی تیدا یه - وه رگپه

۳ - مرز دان : خوای به خشیی ویست و هه ز و ناره زووی دل - وه رگپه کوردی

۴ - هه ر چه ند دوویات کردنه وه ی روونکردنه وه کان له لایهن وه رگپه ره له وه یه خو یتنه ران بیزار بکات به لام ده بی بلتیم : چوار هه زار سا ل له مه و به ر له ولاتی میسر ژنی ده وه له مه نده کان سه ربان ده تاشی و قه ژی ده ستردیان له سه ر ده کرد و یه کن له گه وه ره ترین هه زو ده سته و ته کانی پیاو له

به شی نۆیه م

گریینه ترین رووداوی جه وانیم

ئهوسا (نه فر نه فر نه فر) وتی: له کونا پیاویتک هه بوو ناوی (ساتنی) بوو، روژتیکیان بو بینینی کتیبیکی نایاب ده چیتته په رستگه و له ویدا ژنیککی کاهینه ده بیینی و به شیوه یه ک له یه کهم بینیندا دلی که و ته سه ری، که له دوا ی گه رانه وه ی بو ماله وه به نده که ی خوی نارد ه لای ئه و ژنه و داوا ی لی کرد که بیت بو مالی و یه ک کاترمیتر بییتته خوشکی و له بری ئه وه حه لقه یه کی زیپی قورس وه رگری.

ژنه که وتی: من نایه م بو مالی (ساتنی)، چونکه هه موو ده مبین و واده زانن من ژنیککی ئابروو تکاوم و، به گه وره که ی خوت بلتی با ئه و بیت بو مالی من و له ویدا به ئاسانی ده توانی له گه لمدا بدویت.

(ساتنی) چوه مالی ژنه که و حه لقه یه کی زیپیشی برد که بیداتی. ژنه که که دهیزانی ساتنی بوچی وتی: تو ده زانی من (کاهینه) م و ناتوانی ژنیککی کاهینه بکری.

(ساتنی) وتی: ئه گه ر تو که نیز بوویتایه من تو م ده کپییه وه و ئیستا که که نیزنیت داواکاریه کهم هه یه که کاتیک ژنیک ئه و شته به پیاوئ ده سپیئر، هیه شتیکی لی که م نابیتته وه و بو یه نرخ ی ئه و شته له هه موو شوینی هه رزانه.

ژنه کاهینه که وتی: ئه م داواکاریه ی تو له دیدی مندا بی بایه خترین شته، به لام له هه مان کاتدا به گرنگترین شتیش له قه له م ده دن. ئه م داوا یه بو ئه و که سانه ی بایه خ ی پی نه دن بی به هاترین کاره، به لام هه ر ئه وه نده پیاوئ یان ژنی بایه خ ی پی بدات ده بیته گرانبه هاترین شت و ئه و که سه ی به راستی داواکاری

پیکه وه ژبان له گه ل یه کیککی تره، ده بیت به هایه کی گران بدات. ئیستا پیتم بلتی ئه گه ر داواکاریه که ت جیبه جی بکه م چی ده ده بیت به من؟

(ساتنی) وتی: من ئاماده م هه رچی زیرم هه یه بیده مه تو بوئه وه ی داواکه م قه بوول بکه ی.

ژنه که وتی: ئه مه شایانی ژنیککی وه کو من نییه و تو ده بی هه رچییه که ت هه یه بیده ی به من.

پیاهه که له به رئه وه ی له ئاره زووی ژنه که دابوو وتی: هه رچییه کهم هه یه ده یده م به تو و، هه ر ئه و کاته نو سه ریکیان هینا و پیاهه که هه رچییه کی هه بوو له خانوو و کیلگه و به نده و زیپ و پاره و مس، هه مووی کرد به ناوی ژنه که وه. ئینجا دهستی برد بو سه ری که قه ده ده ست کرده که ی لابدات و سه ری بیینی، ژنه که نه یه یشت و وتی: ده ترسم له دوا ی ئه وه ی منت هینا په شیمان بیسته وه و بگه ریسته وه لای خیزانه که ت، له به ر ئه وه ئه گه ر ده ته وی بیمه هاوسه رت ده بی ئیستا بروی ژنه که ت له مال دهریکه ی.

پیاهه که که ئیتر چیی دی به نده ی نه مابوو، یه کیک له به نده کانی (کاهینه) که ی ناردو ژنه که ی دهر کرد، ئه وساکه ویستی ده ست بو سه ری ببات و ژنه که دیسانه وه وتی: تو له م ژنه ی که دهرت کرد سی مندالت هه یه و ده ترسم روژی خوشه ویستی باوکایه تی به ره و منداله کانت ببات و من فه راموش بکه ییت و بو ئه وه ی بی خه م بم ده بی منداله کانت به یینی بو ئیره بوئه وه ی من بیان کوژم و گوشته که یان بده مه سه گ و پشیله کانم.

(ساتنی) یه کسه ر به نده کانی ژنه که ی به شوین منداله کانی نارد و دوا یی دایه ده ست ژنه که و ئه ویش هه ر سیکیانی به کیرده به ردییه که ی خوی سه رپری و له و کاته ی کابرا سه رقالی خوار دنه وه بوو ژنه که گوشتی منداله کانی دایه سه گ و پشیله کانی و، پاشان (کاهینه) که وتی: ئیستا برو گوژه یه ک په یدابکه و بیه یینه که به یه که وه گوژه بشکینین^(۱) و دلنیابه به دلئسوژییه وه ده مه هاوسه رت،

چونکه ژن کاتې ناماده دهبې بهخوښهويستياوه ببيت هوسهري پياو، که بزاني خوې بهکم دانهناوه و له بههاکهي دانهبهزيوه. تاکه جياوازي نيوان ژنه ناساييهکان لهگهډ ژناني تری وهک من نابروومهند نهويه که، نهوان، بو شوو پيکرديان داواي هيچ له هوسهري داهاتويان ناکهن، بهلام ژنه بهشهرهفهکاني وهک من داواي شتي گرانبهها دهکهن.

وتم: (نهفر نهفر نهفر) من هم داستانهم بيستووه و نهزانم همموو هم رووداوانه له خهودا رووي داوهو له کوتايي داستانهکه (ساتني) که نووستبوو بهخهبر ديت و سوپاسي خوايهکان دهکات که مندالهکاني ماون.

(نهفر نهفر نهفر) وتي: وانويهو ههر پياوي دلبيهستهي ژني بيت وهک (ساتني) وايه و بوئهوهي بتواني دلې بهدهست بهيني نامادهيه ژن و مال و مندالي له پيناويدا بهخت بکات و لهکاتي دروست کردني قووجهکي گهورهوه تا نياستا وابووه و تا کاتي که باو باران و خوږ بهيهکجاري له ناوي دهبات ههر وادهبيت. تيا تو دهزاني بوچي سهري نهو خوايهي که له خوښهويستيدا مراز دهکات وهک سهري پشيله دروستي دهکهن و نهکيشن؟

وتم: نا ...

وتي: لهبهرئهوهي بلين ژن وهک پهنجهکاني پشيله وايه، چونکه کاتي پشيله دهيويت نيچيرهکهي خوې فريو بدات پهنجه نهرمهکاني خوې بهسه لهشيدا دهيني و نهویش نهرميهکهي له لا خوښ دهبيت، بهلام له ناکاودا نووکه تيزهکاني چرنووکي له ژير پسته نهرمهکوه دهرديني و له لهشي نيچيرهکه دهیچهقيني. من چونکه نامهوي لهمنهوه زبانت پي بگات، که دوايي بهخرابه ناوم بهيني، ههر له نياستاوه پيت دهليم، سينوهه ليره پرو و نيتتر به نيرهدا مهيهوه.

وتم: (نهفر نهفر نهفر) تو خوټ نهمرې وتت ميتهوه و لهلام مهرو بوئهوهي قسهټ لهگهډ بکهټم.

ژنهکه وتي: بهلي وام وت و نياستا پيت دهليم پرو، چونکه ههر کاتي بتهوي کهټک لهمن وهرگري گران لهسهرت دهوستي و دوايي نزاو خراپم لي دهکهي که بوومهته هوې زيان پي گيشنت.

وتم: من ههرگيز گلهي له گيرودهيي و زيانهکانم ناکهټم و نهگهر مبهستت زيږ و زيو و مسه، ههرچيهکم ههيه نهيدهم به تو بو نهوهي داواکاريبهکهټم قهبوول بکهي.

(نهفر نهفر نهفر) وتي: ههروهکو بينيت نهمرې ناههنگيکي گهورهټان ههبوو و نهټم ميواندارييه مني ماندوو کردوه و نهوهي بنووم و تو پرو و روژيکي تر وهرهوه.

ههرچهنده ههولم دا سهعاتيکي تر لهلاي ميتمهوه، نهيهيشت و، ناچار لهمالهکهي هاتمه دهرهوه گرامهوه مال، بهلام تا سبهيني خهوم لي نهکوت. روژي دوايي، سبهيني زوو به بندهکهي خوم (کاپتا) م سپارد که وهلامي ههموو نهخوښهکان بداتهوه و پييان بلني نهمرې تواناي دانيشتم نيه و، دوايي چوومه سهرتاشخانه و خوم خاوين کردهوه و، بوټم له خوم داو بهرهو مالي (نهفر نهفر نهفر) کهوتمهري.

بهندهيهک لهوي مني برده ژورهکهي و سهيرم کرد خهريکي خوږازاندنهويه و من که پشتم به دوستايهتبيهکهي دويني شهوي بهستبوو لي نيک بوومهوه، بهلام نهو خوې لي دوورگرم و وتي: سينوهه، بوچي هاتووي بو نيره؟ ... بوکاتم لي دهگري؟

وتم: (نهفر نهفر نهفر) من توټم خوښ دهويت و نهمرې لهسهټ قسهي خوټ هاتوومهته نيره که گوټم لي بگري.

ژنهکه وتي: سينوهه من نهمرې زور سهټالم، چونکه بازگانن له سوورياوه هاتوه چاوپيکهوتنم لهگهډ بکات و لهبارهي کاريکي گرنگ گفټوگوټ دهکهن. دوايي لهسهټ قهروهيلهکهي راکشاو بهکهنيزهکهي وت: (تاني) نهوهي پشوو

بدەم و لەگەڵ ئەم بچۆرە دەرەو.

من که نەمدەویست برۆم، پیتی و تم سینۆهە بۆ سەرم دەبەشینی و نارۆیتە دەرەو؟

و تم: لە بەرئەوێ من خۆشم دەویتی و، دەمەویتی تۆ ئەو کەسە بیت که دەبیتە هاوسەری من.

(نەفرنەفرنەفر) وتی: جارێکی تر وەک دوینی شەو پیت دەلیم که نامەوێ ئازارت بدەم و پیت دلیم برۆ بەدوای ئیشی خۆتەو و واز لە من بێنە.

و تم: (نەفرنەفرنەفر) هەرچیت دەوێ دەتەم بۆ ئەوێ تەنھا ئەمڕۆ لەم مالهەدا بێنمەو.

وتی: تۆ چیت هەیه؟

و تم: هەندێ حەلقە زبو و مسم هەیه که لەبری چارەسەر لە نەخۆشەکانم وەرگرتوو و خانوویە کیشم هەیه که عەیادە کەمی تێدا یەو ئەم خانوو قوتابییە دەرچوو کانی خانە یان بەنرخێکی باش دەیکرن.

(نەفرنەفرنەفر) که لەسەر قەرەوێڵە کەمی درێژ بوو بوو و کەنیزیک بە روئی بۆن خۆش لەشی چەور دەکرد لەگەڵ بێرکردنەو دا یاری بە پەنجەکانی دەکرد، وتی: باشە.. برۆ و نووسەرێک بەیتە که ئەم بابەتە بنووسێ و نووسراوە کە لای دادپەسی گەورە دا بندریت بۆ ئەوێ گواستەوێ شتە کانت بۆ من یاسایی بیت و لە داها توو دا نەتوانی لیمی بسەنیتەو.

من که (نەفر نەفر) م بە لەشولاریکی لە مەرەمەر سپیترو خاوینتر دەبینی، و هەا گیرۆدە بوو بووم که نەمدەتوانی بەسەر خومدا زال بم و وام دەزانی بەخشینی هەموو داراییە کەم لە بری بینینیکی ئەو شتیکی بێ بەهەیه و تم: (نەفرنەفر) ئیستا دەرۆم و نووسەر دەهینم.

ژنە که وتی: هەرچۆنی بیت وەک پیم وتی ئەمڕۆ ناتوانم لەگەڵتدا بم، بەلام تۆ نووسەرە که بەیتە و شتەکان بکە بە ناوی منەو، روژێکی تر دەهیلیم لەلام

بیتنیتەو.

من بەزوویی نووسەرێکم هینا و هەرچیە کەم لە پارەو مس و خانوو، تەنانەت بەندە کەشم بەناوی (نەفرنەفر) هەو کرد، ئەویش بەلگە نامە کەمی، که بە دوو وینە نووسرابوو و هری گرت و یەکیکی هیشتەو و ئەوێ تری دا یە نووسەرە که کە لە لای دادپەسی گەورە دا بینیت و بینیم بەلگە نامە کەمی خۆی خستە ناو سندوو قیکی بچوو کەو و وتی: زۆر باشە من ئیستا دەرۆم و تۆ سبەینێ وەرەو چاوم پیت دەکەویتی.

ویستم بلیم ئەمەوێ لە لای تۆ بێنمەو، بەلام بە دەنگیکی بەرز وتی: لیم دوورکەو و چونکە میوانم هەیه و تۆ ریگام لێ دەگری. دوایی سواری کەژاوە یە ک بوو و لەگەڵ بەندەکانی رویشت و منیش گەرامەو بۆ مائی خۆم و شتەکانم کوکردەو بۆ ئەوێ کاتی خاوەن خانووی نوێ دیت بتوانی بیتە ناوی.

کاپتا کاتی بینی من خەریکی کوکردنەوێ کەل و پەلی خۆم وتی: مەگەر دەتەوێ بچی بۆ سەفەر.

و تم: نا.. من هەموو شتیکی خۆم داو بە یەکیکی تر که تۆش دەگریتەو و بەزوویی یەکیکی دیت و ئەم خانوو و تۆش دەبنە هی ئەو و هەول بە کاتی لە لای ئەو کاردە کەمی کەمتر دزیی لێ بکەمی، چونکە لەوێ ئەو لە من بێ بەزەبیتر بیت و دارکاریەکی باشت بکات.

کاپتا بەرامبەر بە من سەری نایە سەرزەوی و وتی: گەورە می من دلە بەسالا چوو کەمی من تۆی خۆش دەویتی و من لەخۆت دوور مەخەرەو، لە بەرئەوێ ناتوانم لە لای گەورە یەکی تر کاربکەم. راستە من هەندێ دزیم لێ کردووی، بەلام هیچ کات دزییەکانم نەدەگە یان دە رادەمی بێ وێژدانی و لە کاتە گەرمەکانی روژ کە تۆ لە مالهەو پشوووت دەدا، من دەچومە کوڵانەکانی تەبەس و مەدحی تۆم دەکرد و دەموت (سینۆهە) گەورە کەمی من باشتترین پزیشکی میسرە، تۆ دەزانی بەندەکانی تر بەردەوام جنیو بە گەورە کەمی خۆیان دەدەن و لای خوا یەکان نزای

ئەم قسانەى کاپتا دلتهنگى کردم و دەستم خسته سەر شانى و وتم:
(کاپتا) ههستهوه... که متر ریک دهکوت که بهندهکەى خۆم بهناوى (کاپتا)
بانگ بکەم، چونکه دهترسام واههست بکات که له ریزی مندایه و زۆریه کات
به تیمساح یان دز، یان نهفام بانگم دهکرد.

کاتی که ناوى خۆى بیست که وته گریان و قاچهکانى منى خسته سهرسهرى و
وتى: گهوره جوامیرهکەم من دهرمهکه و رازی مه به خه لکی تر ئەم بهنده پیرەت
دارکاری بکەن و بهردبکیشن بهسهریدا و خواردنى بۆگهنى دهرخوارد بدن که
تهنها بۆ فپیدان باشه.

ههچهنده بهزه بییم پیدا دههاتهوه، بهلام گۆچانهکەى خۆم (بههیتواشى) دا به
پشتیدا و وتم: ئەى تیمساح ههلسهوه، ئەوهنده مه گری، ئەگەر ئەبینى له خۆمت
دوو دهکهمهوه له بهرئهوهیه که ناتوانم خواردنت بدهمى، چونکه هه موو شتیکی
خۆم بهخشیوه و گریانهکەت بى سووده.

کاپتا ههلسایهوه و دەستی به نیشانهى ماتەم بهرزکردهوه و وتى: ئەمپۆ
یهکیکه له رۆژه شوومهکانى میسر. دواى کهمى بیری کردهوه و وتى: سینۆهه
ههچهنده تۆ گهنجى بهلام یهکیکه له پزیشکه گهورهکانى میسر و من پیشنیار
دهکەم ههچهنده زیو و مست ههیه ههلبگره و ئەمشه و سواری به لهم ده بین و لیتره
دهرۆین و تۆ له یهکیکه له شارهکانى میسر که له خوارووی رووبارهوهیه
دهرمانگهکەت بکهرهوه و ئەگه ریش وازیان لى نههینا ئەتوانین برۆین بۆ ولاتی
سوور و لهو ولاته پزیشکه میسریهکان ریزیکی زۆریان ههیه (مه بهست له
ولاتی سوور عهره بستانى ئیستایه که له رۆژهه لاتی دهریای سوورهوهیه -
وهرگێر) ئەگه ریش ناتهوئى لهوئى بژین دتهوانین بۆ میتانى یان ولاتی دووئاو
بچین و من بیستوومه له ولاتی دووئاو دوو رووبارى لییه که رهوت
(ئاراستهئى) ی ئاوهکەى به پیچه وانه وهیه و له باتى باکوور به رهو باشوور

وتم: کاپتا من ناتوانم له ته بهس رابکەم، له بهرئهوهى ئەو (که مه ند) انهى
دلى منى به ئیره وه بهستوه له لوول دراوى مس ئەستوورتره.

دواى کاپتا له سهر زهوى دانیش و وهک ماتەم گپیرى سهرى تهکان ده داو
وتى: خوا (ئاموون) ئیمه ی بهجى هیشتووه و خوشى ناوین، چونکه ماوهیه که
دیاریت بۆ په رستگهکەى نه بردووه... من له و باوه ره دام ئەمپۆ دیارییهک بۆ
خوایهکی تر بهین تابتونین له خواى نوئى به هره مه ند بین.

وتم: کاپتا تۆ له بیرت چوه که من ههچم نییه پیشکەش به خوایهکی تری
بکەم و ته نانهت تۆش که بهندهى من بووى ئیستا هى که سیتیکی تری.

وتى: ئەم کهسه کییه؟ ئایا ژنه یان پیاو؟

وتم: ژنه...

هه ره ئه و نه ده کاپتا زانیى خاوه نه کەى ژنه که وته ناله نال و من ناچار بووم بۆ
بیدهنگ کردنى هه ره شه ی گۆچانه کهمى لى بکەم. دواى وتى: ئەى دایه بۆ رۆژى
له دایک بوونه کهم به ریحۆله ی ناوکم نه تخنکاندم؟ بۆئه وهى نه میتەم و ئەم
ناخۆشیانە نه چیژم. بۆجى من به بهنده یی دروست کرام که ئیستا گرفتارى ژن
بم؟ چونکه هه میسه ژنهکان له پیاوان بى به زه بیترن، ئەویش ژننى وهک ئەم ژنه ی
هه موو شتیکی له دهستت سه ندووه، ئەو ژنه رۆژ تائىواره راکه راکەم پى دهکات
و ناهیتلى ساتى ئاسووده بم و هه رگیز خواردنیکی ریک و پیکم ناداتى، ئەویش
ئەگەر لای خۆى رامبگری، ئەگه رنا ده مفرۆشى به خاوه ن (کانگه) یهک که له
کانه کهیدا ئیشم پى بکات و دواى چه ند رۆژ به هوئى کارى کانگه وه به سه ختى
ده مرم و کهس لاشه کهم مومیایى ناکات و گۆرپیکم نابیت که تبایدا بنوم.^(۲)

من دهمزانی کاپتا راست دهکات و له مالى (نه فرنه فرنه فر) جیگای مانه وهى
پیره میتدیکی وهک ئەو که ته نها چاویکی هه یه نییه و ئەو ژنه ده یفرۆشیتە
یهکیکی تر و به دره فتارى له گه ل دهکهن و له ماوه یه کی کهمدا له بهر سه ختى ژیان

وتم: مه به ست چیه؟

وتی: تو تا که کوری باوکتی و خوشکت نییه که له دوای مردنی باوکت به شی زوری میراته که ی بهرکه ویت و تو ده بیته خاوهن هموو میراتییه که ی. که واته مافی ئه وهت هه به له کاتی زیندوویتی باوکت خانوو که ی بگوازیته وه بو من، له بهرئه وه ی ئه و مؤره که ی خوی داوه به تو و بو فرۆشتنی خانوو که تو ی سه رپشک کردوو.

کاتی که ئه م و ته یه م لپی بیست له شم که و ته له رزین، چونکه من ده سه لاتی خانووی خۆم هه بوو، به لام نه مده توانی خانووی باوک و دایکم بده م به (نه فرنه فرنه فر) و وتم: ئه م داوایه ت زور سه یره، له بهرئه وه ی ئه گهر خانوو که ی ئه وان بده م به تو ئیتر کیتلگه یان ناییت که ئه م ماوه یه ی کو تایی ته مه نیان تیایدا بژین.

(نه فرنه فرنه فر) به که نیزه که ی خوی و ت بچیته ده ره وه و منی بانگ کرد بۆلای خوی و وتی: سینۆهه وه ره سه یری سه رم بکه و من هه لسام و ده ستم به ته ماشا کردنی سه ری کرد.

ژنه که وتی: تو ده بی بزانی من ژنیک نیم که خۆم به که م بزانی و خانوو که ی تو که دوینی داتیپیم شایانی منی نییه و ئه گهر مه یلت لپی به بیته هاوسه ری من ده بی خانوو که ی باوکیستم بده یته بوئه وه ی بزانی به راستی دلت به منه وه یه.

وتم: (نه فرنه فرنه فر) دوینی کاتی به لینی ئه مرۆت دایپم باسی خانووی باوکی تیدانه بوو.

ژنه که وتی: له بهرئه وه ی دوینی من نه مده زانی تو ده سه لاتی فرۆشتن یا گواستنه وه ی خانووی باوکیشت هه به و، دوینی، دوینی بوو و ئه مرۆ رۆژتیکی نوئییه، ئه گهر خانوو که ی باوکیشت بگوازیته وه سه رناوی من ئه وا تا خۆرئاوا له مالی مندا ده بیته، به مه رجی له پیشا بچی نووسه ریک به ینی و به لگه نامه ی گواستنه وه ی خانوو که بده ی به من، تا بتوانی لیره بمینیته وه و قسه م له گه لدا

بکه ی، چونکه باوه رم به پیاو نییه، له بهرئه وه ی ده زانی درۆزن.

وتم: (نه فرنه فرنه فر) هه رچییه ک تو بلتی من واده که م...

ئه وسا منی له خوی دوور کرده وه و وتی: که واته له پیشا برۆ نووسه ریک به یته و کاری گواستنه وه که ته واوبکه، پاشان وه ره لام و ئه گهر شتیکت هه به بیلی.

من له ماله که ی ها تمه ده ره وه و جاریکی تر نووسه رم هینا و ئه م جار ه یان خانوو که ی باوکم، که دشمنانی جگه له گۆره که یان تا که دارایی ئه وانه گواستنه وه بو سه رناوی (نه فرنه فرنه فر).

کاتی نووسه ره که ویستی پروات من زیوم پی نه بوو بیده می و ژنه که حه لقه یه کی باریکی زیوی داپیی و وتی: ئه مه هه ق ده ستی تو به و، نووسه ره که رۆیشت.

(نه فرنه فرنه فر) فه رمانیدا به نده کان نانی به یانیمان بو به یتن و ئه وان ماسیی شو رو ئاوی جۆبان هینا و دوایی وتی: تو ئه مرۆ تا خۆرئاوا له م ماله دا میوانی و ده خویت و ده نۆشی و له گه ل مندا ده رده دل ده که ی. له و کاته وه تا پیش خۆرئاوا بوون (نه فرنه فرنه فر) له ماله که یدا له گه ل من به خۆشه ویستییه وه هه لسوکه وتی ده کرد و هیشتی پروانه سه ری و، ده بیوت: ئه مرۆ ده بی هندی شت به تو بلیم که زانینی بو تو پیویسته، چونکه تو گه نجیکی ساده و خۆش باوه ری و له م سه رده مه دا که هه رکه س له فکری خۆبه تی ئه و خۆش باوه رییه بو مرۆف ده بیته مایه ی ده رده سه ری و ناخۆشی، چونکه له بهر ئه م جۆره ئاکارانه گیرۆده ی داوی فیلبازان ده بی و ژبانی له ناوده چیت.

کاتی که خۆر گه یشته جیگه یه ک که دیار بوو شه و نزیک بووه ته وه، ژنه که پی می و ت: سینۆهه ئیستا کاتی ئه وه ها تووه به جیم به یلی و برۆی، چونکه ماندوو بوومه و ده بی پشوو بده م و له بییری ئارایشتی سه به ینی بم، مووه کانی سه رم رواه ته وه و زیادی کردوو، ده بی ئه مشه و بو می بتاشن که بو سه به ینی

لووس بیت.

من له گه لّ خه م و په ژاره ی لی جیابوونه وهی بهرې که وتم و دواى ساتی سوورانه و م له ناوشاردا ریگای ماله و م گرت بهر، هرچه نده ده مزانی ئه و خانووه مافی به سهر منه وه نه ماوه. که گه یستمه ماله وه شه و داهاتبوو. شهرمه زاری و په شیمانی زور هندی جار وهک تریاک خه وهینه ره و من له و شه وده دا له شهرمه نده بی فرۆشتنی خانووه که ی باوکم یه کسهر خه وم لی که وت و چونکه بهرله وه زورم خواردبووه تا سبه ینی به ناگا نه هاتم.

بهره بیان کاتی چاوم هه لهنه ینا که و تمه وه یادی (نه فرنه فرنه فر) و سهری و ههستم کرد ناتوانم له ماله وده دا بمیتمه وه ئه ویش مالیک که ئیتر هی من نییه. پاشان هاتم دهروه و بهرهمالی ئه و ژنه که و تمه ری. من وام زانی نووستووه، به لام دوايي ده رکه وت به خه به ره و له باخچه که دایه، کاتی منی بینی وتی: سینووه بو هاتووی و چیت له من ده ویت؟

و تم: هاتوومه له تهک توه بم و وهک دوینی سهری سهرت بکه م و داوات لی بکه م قسه م له گه لدا بکه ی.

وتی: ئایا شتیکت هه یه بیده ی به من که له بری ئه وه ئه مړو کاته کانم بو توو تهرخان بکه م؟

و تم: خانووه که ی خوم و خانووی باوکیشم داوه به تو و ئیتر هیچم نییه، به لام من چونکه پزیشکم و ده رچووی خانه ی ژیانم له ناینده دا که زه نگین بووم ده توانم دیاری ئه مړوت بده می.

(نه فرنه فرنه فر) پیکه نی و وتی: باوه به به لینی پیاو ناکه م، چونکه تا کاتی له سهر به لین و په یمانی خو یانن که سروشتیان نارزوو بکات ژنی بیین و سهرنجی راکیشن و هه رئه وده نده توانییان بولای خو یانی راکیشن و هها فهراموشی ده کن که تاکوتایی ته مه نیان ناکه ونه وه یادی. به لام له بهرئه وهی دوینی شوین ریتماییه کانی من که وتی و داواکارییه کانت جیبه جی کرد، له وه یه ئه مړوش به وئ

قسه ت له گه لّ بکه م و ریگا چاره یه ک بو دیارییه که ی ئه مړو بدو زینه وه.

من به وپه ری ساده بییه وه له ته نیشتی دانیشتم و بانگی کرد خواردن و خواردنه و هیان بو هیناین و وتی: له وه یه ئه مړو لای من بمیستته وه بو یه له ئیستاوه ده ست به خواردن و نو شینه وه ده که م.

پاش ئه وهی هه ندیکمان نو شیییه وه (نه فرنه فرنه فر) وتی: سینووه بیستوومه دایک و باوکت گوړپیکیان هه یه که دروستیان کردووه و رازاندوویانه ته وه و توش ده سه لاتی ده ست به سه راگرتنی داراییه کانی باوکت هه یه و ده توانی ئه ویشم بده یتی.

و تم: (نه فرنه فرنه فر) ئه م قسه یه ی تو ده یکه ی من گرفتاری تو وره یی خوا (ناموون) ده کات، چون ده توانم گوړی دایک و باوکم بده م به تو و بیمه هو ی به دبه ختی ئه و ژن و پیاره له دنیا ی تر دا، که بی جیگا بمیستته وه و لاشه که یان وهک تا وانباران و به نده کان فری دهنه رووباری نیله وه.

(نه فرنه فرنه فر) وتی: چون رازی نابی دایک و باوکت بی جیگا بمیستته وه، به لام رازی ده بی من خوم سووک بکه م.

و تم: من دوینی دوو دیاریم دا پیت، ئایا بایی ئه وه نده نابی که ئه مړو به بی دیاری له گه لّ مندا به یته سهر؟

ژنه که وتی: ئه م دوو دیارییه ت بایی نیورژ له جوانییه که ی من نابیت، ئیستا پیوا ی که خه لکی ولاتی دووئاوه هاتووه ئاماده یه بو هینانی یه کن له خزمه تکاره کانم (که نیز) سه د (دیین)^(۳) زپری ته واو بدات. دوايي جامیکی تر خواردنه وهی داپیم و دوو پاتی کرده وه که تو ده بی بزانی من ژنیکی هه ژار نیم، ئه گه ر حه زده که ی له لای من به ریزیت و بمکه یته هاوسه ری خوت، ده بی گوړی دایک و باوکیشتم بده یتی.

و تم: باشه و، هه رئه وده نده زانیی رازی بوومه به به ناوکردنی گوړکه ی دایک و باوکم، خیرا ناردی به شوین نووسه ریکدا و به لگه نامه که ریخراو خوشی هه ق

دهستی نووسینه‌کە‌ی داپیتی، چونکه من هیچم نه‌بوو بیده‌می. ئینجا پیتی وت با هه‌لسین و، له‌باخه‌که‌دا هه‌لساین و چووینه ژووره‌وه، چونکه هه‌وای باخه‌که گهرم بوو وتی له‌ویدا ناتوانین پشوو بدهین.

دوای ئه‌وه‌ی چووینه ژووره‌کە‌ی وتی: من ژنیکم که به‌لینی خۆم ده‌به‌مه‌سه‌ر و تو له‌ئاینده‌دا نالیتی هه‌لی خه‌له‌تان دووم، له‌به‌رئه‌وه‌ی ئه‌مرۆ دیارییه‌کت داوه‌پیم تاخۆرئاوابوون له‌لات ده‌میتمه‌وه‌و، دوایی به‌کیک له‌خزمه‌تکاره‌کانی خۆی که کچیکی جوان بوو بانگ کرد و وتی: (ساز)مان بۆ‌لی بدات و هه‌ر ئاوازی خۆی هه‌زی لێیه‌ بۆمان بلیت.

به‌نده‌کانی پینج جوهره‌گۆشتیان بۆ‌هینان، به‌لام هه‌ستم ده‌کرد هه‌موو جارێ له‌پشت سه‌رمه‌وه‌ گالته‌م پێ ده‌که‌ن، چونکه هه‌موو ده‌یانزانی من ته‌نانه‌ت گۆری دایک و باوکیشم داوه‌ به‌ (نه‌فرنه‌فرنه‌فر) بۆئه‌وه‌ی بتوانم روژی له‌گه‌لی بم.

نازانم بۆچی ئه‌و روژه ئه‌وه‌نده‌ به‌زوویی تیپه‌ری و بۆچی ئه‌و خۆشییانه‌ی مرۆف به‌پاره‌یه‌کی زۆر ده‌یکری له‌چه‌ند ساتیکدا کۆتایی پێ دیت، به‌لام روژه ره‌شه‌کان ته‌واوبوونیان نییه‌ و کاتیکم زانی روژ کۆتایی پته‌هات و شه‌وداهات و (نه‌فرنه‌فرنه‌فر) وتی: ئیستا کاتی ئه‌وه‌یه‌ لێره‌ بڕۆیته‌ ده‌ره‌وه‌ چونکه ده‌بیته‌ شه‌و و من ماندووم و ده‌بی خۆم بۆ‌سبه‌ینی ئارایش بکه‌م.

وتم: (نه‌فرنه‌فرنه‌فر) من هه‌زده‌که‌م ئیمشه‌ویش لێره‌ له‌لات بمیتمه‌وه‌ و سبه‌ینی به‌یانیه‌که‌ی لێره‌ ده‌رۆم.

وتی: بۆئه‌وه‌ی ئه‌مشه‌و له‌لام بیت چیم ده‌ده‌یتی؟

وتم: من هیچ شتیکم نه‌ماوه‌ پیتشه‌ستی بکه‌م و، له‌به‌رخاتری تو دایک و باوکم له‌و دنیا بیجیگا و ریگا کرد و ئیستا گرفتاری تووره‌یی ئاموون بوومه‌.

ژنه‌که‌ وتی: جانه‌هاتیایه‌ بۆئیره‌، ئایا من نارووومه‌ به‌شوئیتدا که بیی و لیره‌ سه‌رم بیه‌شینی؟

زۆر هه‌ولمدا شه‌و له‌لای بمیتمه‌وه‌، به‌لام (نه‌فرنه‌فرنه‌فر) وتی: ئه‌مشه‌و

بازرگانی که خه‌لکی دووئاوه‌ دیت بۆئیره‌ و سه‌د (دیین) زێر ده‌دات و من ناتوانم له‌وه‌موو زێره‌ چاوپۆشی بکه‌م. هه‌یشتا ئه‌گه‌ر تو شتیکت هه‌بووایه‌ و بتدایه‌ به‌من له‌وه‌یه‌ هه‌ندێ له‌زه‌ره‌که‌م ببژاردایه‌، به‌لام چونکه هیچت نییه‌ ده‌بی بڕۆی.

پاشان له‌ته‌نیشت منه‌وه‌ هه‌لسا بروات، به‌لام من ده‌سته‌کانیم گرت که نه‌هیتلم بروات و له‌و کاته‌دا به‌هۆی ئه‌وخواردنه‌وانه‌ی پیتی نوشیبوومه‌وه‌ نه‌مه‌دزانی چی ده‌لیم و که بینیی ده‌سته‌کانیم به‌توندی گرتوه‌و ریم له‌رویشتنی گرتوه‌ بانگی به‌نده‌کانی کرد و وتی: کێ پیتی وتوون ئه‌م پیاوه‌ سوآلکه‌ره‌ بکه‌نه‌ ژووره‌وه‌؟ زوو لیره‌ بیبه‌نه‌ ده‌ره‌وه‌ و ئه‌گه‌ر به‌رگری کرد ئه‌وه‌نده‌ به‌دار لیتی بده‌ن که نه‌توانی بجوولیتته‌وه‌.

به‌نده‌کانی شالاوایان بۆهینام و من ئه‌گه‌رچی سه‌رخۆش بووم ویستم به‌رگری بکه‌م و نه‌چمه‌ ده‌ره‌وه‌ و ئه‌وان ئه‌وه‌نده‌ داربان به‌سه‌ر و گوێلاکدا کیشا که خوین له‌سه‌ر و ده‌م و چاو و سینه‌ و سکمه‌وه‌ هاته‌ خواری و دوایی منیان گرت و فرییان دامه‌ ده‌ره‌وه‌. کاتی خه‌لک له‌سه‌رم کۆیونه‌وه‌ و پرسییان بۆچی ئه‌م کابرایه‌تان وای کردووه‌، وتیان: له‌به‌رئه‌وه‌ی بی ریزی به‌خانمه‌که‌مان کردووه‌ و هه‌رچه‌ند پیمان وت تو پیاویکی سووک و بینه‌وای و خانمه‌که‌ی ئیمه‌ ژنی نییه‌ بیته‌ هاوسه‌ری تو، میشکی وه‌ری نه‌گرت و ئه‌یه‌ویست به‌زۆر بچیتته‌ ژووره‌که‌یه‌وه‌ و ئیمه‌ش ده‌رمان کرده‌ ده‌ره‌وه‌.

من ئه‌م قسانه‌م له‌کاتی نیوه‌ بیه‌هۆشیدا گوئی لێ بوو و ئه‌وه‌نده‌م لیدان خواردبوو که نه‌مه‌دزانی له‌وێ بڕۆم و هه‌ر به‌و له‌شه‌ خویناوییه‌وه‌ خه‌وم لێ که‌وت. سبه‌ینی زوو له‌ده‌نگی پیتی ریواران و ده‌نگی گالیسکه‌کان به‌ئاگاهاته‌وه‌. هه‌موو له‌شم ژانی ده‌کرد و مه‌ستی شه‌راهه‌که‌ له‌گیانم ده‌رچوو بوو، به‌لام ئه‌وه‌نده‌ی له‌شه‌رمه‌زاری و په‌شیمانی ره‌نجم ده‌برد له‌ژانه‌که‌ی له‌شم هه‌ستم به‌ئازار نه‌ده‌کرد.

بهري كه وتم و خوم گه يانده كه ناري نيل و خوينه كاني له شم شويش و دوايي بهر وه دهر وهی شار كه و تمه پري، چونكه نه وهنده شهرم و تهريقي دايرگرتبوم كه نه مده تواني بگه ريمه وه بومال. ماوهی سي روت له قاميشه لانه كاني كه ناري نيل مامه وه و له ماوه يه دا جگه له تاو و هه ندي گيا هيچي ترم نه خوارد. دواي نه و سي روت گه رامه وه مال و بينيم ناوي پزيشكيكي تر له سه ر خانوه كه م نووسراوه و دياربوو فروشراوو.

كاپتا له خانوه كه هاته دهر وه و كه مني بيني كه وته گريان و وتي: گه وره به دبه خته كه ي من، پزيشكيكي گه نج خانوه كه تي داگير كردوه و ئيستا من به ندهی نهوم و كاري بو ده كه م. دوايي وتي نه گه ر بمتوانيبايه تاكه چاوه كه ي خومم ده داپتي كه له م چاره ره شيبه رزگارت بكه م، چونكه دايك و باوكيشت مالئاوايبان لي كردين.

دهسته كانم به رزكرده وه و وتم: په نابه (نامون)، دايك و باوكم چون مردن؟ كاپتا وتي: له بهر نه وهی تو خانوه كه يانت فروشتبو، نه م به يانيه له لايه ن دادوهی گه وره وه چونه سهريان كه دهر يان بكه ن و بيده نه خاوه نه كه ي كه دهستي به سه ردا بگري، به لام دايك و باوكه كه ت له سه ر زوهی كه وتبوون و نه ده جو لانه وه و هيشتا نه زانراوه خويان مردوون يان دواي نه وهی زانيوبانه له و خانوه دهره كرين خويان زه هر خواروو كردوه و كو تايبان به ژيانيان هيناوه، به لام ده تواني بچي و تهرمه كانيان كه هيشتا له خانوه كه دا ماوه ته وه ببيني و دوايي بيهی بو (خانهی مهرگ).

وتم: ئايا تو دايك و باوكم نه ببيني؟

كاپتا وتي: دويني كاتي گه وره تازه كه م هاتبوو ئيره ببيني و دايكيشي ئيشي پي ده كردم، بينيم كه باوك هاته ئيره و له بهر نه وهی نابيناوو دايكه دهستي گرتبوو و هه ر دوو كيان هاتبوون تو ببين و، من بينيم دايكيشت له بهر به سالاچووي نه يده تواني به باشي به ريدا بروات. نه وان وتيان پيم

فه رمانبه ره كاني دادره سی گه وره هاتوونه و موربان له هه موو شتي داوه و وتويانه به زووترين كات ده بي خانوه كه به جي بهي لن نه گه رنا ده تانكه ينه دهر وه. باوكيشت وتبووي بوچي ده تانه وي له خانوه كه دا دهر مان بكه ن. نه وان له وه لامدا وتبوويان سينزهی كورتان هه ل خه له تاوه و نه م خانوهی داوه به ژنيكي به دناو و ئيستا نه و ژنه خاوه نيه تي.

باوكت داواي لي كردم كه پيت رابگه يه نم كه بچيته لايان، به لام من نه مده زاني له كوتي. له و كاته دا باوكت كه كوتربوو ده يو بست شتي بنووسي، به مني وت كه رته مسيكي باريكم به ري كه بتوانم به هو ي نووسه ره وه نامه يه ك بنووسم كه له دواي مردنم نامه كه بده نه كوره كه م، دانيشتم و وتم: كاپتا هه رچيه ك مس و زيوت پاشه كه وت كردوه بيهينه و بيده به من، چونكه دايك و باوكم مردوونه و بو موميابي كردنيان هيچ كانزايه كم نييه. نه گه ر بمينم مس و زيوه كه ت ده ده مه وه و نه گه ر يش مردم نامون پاداشتي تو ده داته وه.

كاپتا دهستي كرد به گريان و وتي: نه گه ر تاكه چاوه كامت ده وي ناماده م بيدم به تو، به لام زيو و مسم نييه.

من نه وهنده ليتي پارامه وه هه تاكو رويشت و دواي نه وهی به وردی روانيه دهر و به ري خوي كه كه س نه ببيني، به رديكي له باخچه كه هه لگرت و له ژيربه وه په ر كو نه يه كي هينايه دهر وه كه چند كه رته زيو و مسيكي تيداوو و به مني وت: نه ي گه وره ي به ريزم نه م زيو و مسه پاشه كه وتي هه موو ته مه نه و جگه له مه له م دنيايه دا هيچي ترم نييه.

وتم: كاپتا من له بهر نه وهی پزيشكم نه گه ر بمينم ده نه وهنده ي نه مه ت ده ده مه وه... من ده متواني پرؤم له و كاته نائاساييه دا له پاتور پزيشكي پاشايه تي، يان تو مسي هاو ريم هه ندي كانزا قه رزبكه م، به لام له بهر نه وهی گنج و بي نه زمون بووم وام بي رده كرده وه نه گه ر داواي قه رزيان لي بكه م كه سايه تي و نابرووم له لايان كه م ده كات.

کاتی گه یشتمه مائی دایک و باوکم، جیرانه کانم بینی کۆبوونه ته وه و دهم و چاوی دایک و باوکم رهش بیوو و له ناوه راستی هۆده که دا ناگردانیکی له خشت دروست کراوی گه وره ی لئ بوو که هیشتا ناگری تیدابوو. زانیم که دایک و باوکم به خه لئوز خۆکوژییان کردبوو و ناگردانه گه وره که یان پرکردوو له خه لئوز و ناگریان داوه و له بهرته وهی ده رگای هۆده که داخرابوو خنکابوون. پارچه یه کم هه لگرت و دایک و باوکم پیچایه ناویه وه و خاوه ن گوی درێژتیکم بانگ کردو که رته مسیکم داپیتی که دایک و باوکم بۆ بگه یه نیتته خانه ی مه رگ، له وی ئاماده نه بوون دایک و باوکم وه رگرن و وتیان له پێششاده بی پاره ی مۆمیا کردنه که ی هه ردووکیان بده ی، بۆته وه ی بیانکه یه ناو و خۆپوه.

من وتم: تائیه مۆمیایی ده که ن من پاره که ی په یدا ده که م، به لام کریکاره کانی خانه ی مه رگ رازی نه بوون. هه تا یه کیچ له وان که به ساللاچووبوو و له کاتی مۆمیایی کردنی لاشه ی فیرعه ون بیوبه هاوړیم و له ناویاندا دهستی ده رۆیشت، که فیلی منی کرد که هه قده سه ته که یان له ماوه ی مۆمیا کردنه که به یه کجاری یان به ش به ش بده م.

دوایی گوربسیکیان به پیتی دایکم و یه کیکی تریشیان به پیتی باوکمه وه گریدا که له گه ل مردوه کانی تر نه گۆرین و خستیانه چه وزی خۆپواوی تاییه ت به راگرنتی ته رمی هه ژاران. کاتی که دلنیا بووم لاشه کان له خۆپواودا جیتی خۆیان گرتوو، گه رامه وه مال بۆته وه ی ئه و پارچه یه ی له وی هه لم گرتبوو بۆته و خانووه ی بگه رینمه وه، چونکه ئه و پارچه یه مافی به ئیمه وه نه ما بوو و هی خاوه نه تازه که ی خانووه که بوو و، ئه گه نه مدایه ته وه ده یکرده دزی.

کاتی ویستم له ماله که ده رچم و بگه ریمه وه خانه ی مه رگ پیاویک که له سووچی کۆلانه که له نزیک دووکانی نانه واخانه که داده نیشته و کاغه زنووسی ده کرد، هه لساو بانگی کردم سینۆه... سینۆه... من لیتی نزیک بوومه وه و ئه و پاپیروسیکی (کاغه زی میسری) داپیم و وتی ئه م نامه یه باوکت بۆ تۆی

نووسیوه و رایسپاردم کاتی که تۆ هاتی بیده مه ده ست.

من نامه که م کرده وه و وام خۆینده وه:-

(سینۆه.. کورپه نازیزه که مان.. له وه ی گۆره که ی ئیمه ت فرۆشتوو هه مبارمه به، چونکه هه رته وه باشتره که ئیمه گۆرمان نه بیته و به یه کجاری له ناو بچین، بۆته وه ی له دنیای تر دا تووشی بازار و مه یه نه تی سه فه ره دوورو درێژه که ی ئه و جیهانه نه بین. تۆ کاتی هاتیبه مائی ئیمه هه ردوو کمان پیریوین و هاتی تۆ بۆ مائی ئیمه، ساله کانی دوایی ته مه نمانی پر کرد له شادی و، ئیمه له خوایه کانی میسر داواکارین به ئه ندازه ی ئه وه ندیه که تۆ بوویته هۆی خۆشی و به خته وه ریبی ئیمه، منداله کانت ئه وه ندیه بینه مایه ی به خته وه ری و خۆشیت. ئیمه به ئاسووده یی و دلنیا ییه وه ئه م دنیایه به جی ده هیلین و به بی گۆر به ره و نه مانیتکی ره ها ده چین، به لام ده زانین که تۆ خۆت نه تده ویست ئیمه بی گۆر بمینینه وه، به لکو ئه و رووداوانه ی که جله وی له ده سه لاتی تۆ ده رچووبوو، بووه هۆی ئه م پێشها ته⁽⁴⁾.)

کاتی ئه م نامه یه م خۆینده وه، ماوه یه ک گریام و هه رچه ندیه نووسه ره که دلێ ده دامه وه ئارام نه ده گرت و کاتی فرمیسکه کانی چاوم ته واو بوو، به نووسه ری نامه که م وت: من دراویکم نییه که پاداشتی گه یاندنی ئه م نامه یه ت بده مه وه، به لام ئاماده م له بری ئه وه سوخمه که ی خۆمت بده می. سوخمه که م له به رم داکنه د و ئه و به سه رسورمانه وه کراسه که ی لئ وه رگرتم و هه ندی سه یری کرد که بزانی گرانبه ها و نوپیه یان نا و له نا کاو شادمان بوو و، وتی: سینۆه ئه گه رچی خه لکی به خراپه باست ده که ن و ده لین خانووی دایک و باوکت و ته نانه ت گۆره که شیانت فرۆشتوو وه ئه و انت بی جیگا و ریگا کردوو، به لام به خشنده بی تۆ گه لیک زۆره له مه و به دوا هه رکه سیکی بیه وی به خراپه باست بکات له سه رت ده که مه وه، به لام ئیستا که سوخمه که ت داوه به من خۆت بی کراس ماویته وه و گه رمی خۆر شانه کانت و له شت ده سووتینتی و ده یکاته برین و کیم و خۆینی لئ

وتم: تو نازانی به گه یاندنی ئەم نامە یە چ خزمەتییکی گەورەت بە من کردوو و چەند منت شادمان کرد، هەلی بگرە و خەمی منت نەبێ.

کاتی پیاووە که رویشت، من که له سینە پۆشیک زیاترم له بەردا نەبوو، بەرەو خانە ی مەرگ که و قەرێ بوئەو هی لهو ئی وهک کریکاریکی ئاسایی کاربکه م تا مۆمیایی کردنی لاشە ی دایک و باوکم تەواو دەبیت. وەستا بە سالاجوو هە که ی خانە ی مەرگ که له رابردوو دانی بینی بوو و سەرنجی دابوو، ناوی (راموز) بوو و پیتم وت: دەمەوئ بیمە شاگردی تو و له لای تو کاربکه م.

ئەو وتی: من بە خوێش حالییەو ئەمادەم تو ببیتە شاگردی من، بەلام تو دەرچوو خانە ی ژبانی و پزیشکی، چۆن خۆت رازی دەکە ی که بیت و لیترە شاگردی من بکە ی؟

وتم: مەیلی ژنیکی منی هەژار کردو هەرچی هەم بوو لیتی سەندم و ئیستا دەرمانگە م نییە که پزیشکی تیدابکه م و کە سیش نییە بتوانم زیتر و پارە ی لئ قەرز بکه م و خانووی پئ بکریم.

(راموز) بە تیرامانیکه وە سەری جوولاند و وتی: هەرکاتی دەببستم پیاوئ تووشی بە دەبختی بوو دەزانم که ژنیکی ئەو ی وا لیکردوو.

من ماو هی چل شەو و روژ له خانە ی مەرگ مامەو، لەم ماو هی دە و هک که مترین کریکارە کانی ئەو دامەزراو هەریکی مۆمیایی کردنی لاشە کان بووم، کریکارە کان که دە یانزانی من له چینی ئەوان نیم و بی شانسی منی هینا و تە (خانە ی مەرگ) پیسترین کارە کانیان بە من دەکرد، تا بەم شیو هی تۆ له من بکە نەو که خوێندەواری و پروانامە م هەبوو و لەوان بەرتر بووم.

منیش بە ناچاری فەرمانە کانیانم جیبە جی دەکرد بوئەو هی بتوانم دایک و باوکم مۆمیایی بکه م و تەنها دلخۆشی من ئەو هەبوو که دەمتوانی وهکو یه کئ له دەولە مەندە کان تەرمی هەردووکیان مۆمیایی بکه م.

بە دەستی خۆم بە خوێش و بیستی و دلپاکییەو هە سک و سینە ی باوک و دایکه شیردەرە که م هەلدی و گەدە و ریخۆ له کان و دل و سی و جگە ریان و ئەندامە کانی تری ناو هە یانم دەرکردو ناو سک و سینە یانم پر کرد له قامیشی پر له روژ، بە شیو هی هک که له خانە ی مەرگ کاتی مۆمیایی کردنی لاشە ی فیرەو ن فیری بوو بووم. پاشان وهک شیو هی کاری (راموز) که جاری پئشو له خانە ی مەرگ بینی بووم، میتشکی هەردووکیانم له ریگای کونە لووتیانەو هە دەرکرد و ناو کاسە ی سەریانم پر کرد له روژی مۆمیایی (روژی مۆمیایی ئەو هی که ئیمە قیر - زفت - ی پئ دەلین - وەرگیتر) دایک و باوکم ددانی دەستکردیان نەبوو، هیشتا خوێش ددانی دەست کردم دروست نەکردبوو. ئەگەر زووتر هەستم بەم داهینانە بکردایە، ددانی دەستکردم بو هەردووکیان دروست دەکرد، که له و دنیا بە ئاسو دەییەو هە خواردنی پئ بخۆن^(۵).

ئە ی خوایە کان ئاگادارین که من بو مۆمیایی کردنی تەرمی دایک و باوکم روژ و دەرمان و پارچە کانی خانە ی مەرگم نەدزیو، بە لکو وهک کریکاریکی سووک... وهک بە ندهیهک... له ویدا کارم کردو خواردنی باشم نەخوارد و شەرەم پئ نەنۆشییەو هە بەو مسە ی لهبری کارکردن دە یاندا پیتم، روژ و دەرمان و پارچە م پئ دەکری تا وهکو مۆمیاییه کە یان تەواو بوو.

له (گەرم خانە) هەموو روژە کانی ناو کاسە ی سەر و سینە و سکی تەرمی دایک و باوکم چوو ه گۆشته کە یانەو هە دوایی ئەو گۆشته وشک بوو هەو، هەموو ئاوی ناو گۆشته کە یان بوو بە هەلم.

کاتی قۆناعی دوایی کۆتایی پئ هات و دەبوایە تەرمە کانم ببردایە تە دەرەو، بینیم کیشی جەستە ی دایک و باوکم بوو تە یه ک له سیی کیشی پئشو ریان (واتە ئەو کاتە ی که تازه هینا بوومە خانە ی مەرگەو هە). له و چل شەو و روژە که من له خانە ی مەرگ بووم هەلسوکه وتی کریکارە بی تەرییت و توورە کان له گەلمدا گۆرا و باشتربوون، ئەگەرچی هیشتا هەر جنیوبان دەدا و سووکایە تییان

پن دهکردم، بهلام توورهبیان نه ما و نهوان خوویان بهو بی رتیبیهوه گرتبوو و نه یاندهتوانی رهفتاری خوویان بگوین. کاتی زانیان دهمهوی تهرمی بهختوکه رهکانم لهوی بیهمه دهرهوه، یارمه تییان دام و پیستیتیکی مانگای باشیان به پارهی خووم بۆ کریم و لاشه ی دایک و باوکم خسته ناویهوه و به سیرمه دووریمهوه.

نهو روژهی ویستم له خانهی مهرگ پروم (راموز) وتی: لیره مهرۆ و تاکوتایی ته مهنت لیره به، چونکه دهرامه تی کریتکارانی ئیره له پزیشکیکی پاشایه تی که متر نییه و نه گهر تو نیوهی دهرامه ته که ت پاشه که وت بکه ی له هی کاتی پیریدا دهتوانی وه کو کاهینیک ژیان به سهر به بیت و بهنده و که نیت هه بی و. خه لکی چونکه له کار کردنی ئیره بیتزارن پیشبرکیی ئیمه ناکن.

بهلام من نه مدهتوانی لهوی بمینمهوه، له بهر نه وهی وام بیر ده کردهوه پیاوی که بتوانی کاریکی گه وره تر بکات نابی به کاریکی بچوو که وه خه ریک بیت. له نیوان قسه ی ناشیرین و پیکه نین و گالته ی کریتکاران خواحافیزیم له (راموز) کرد و پیستی مانگاکه، که لاشه ی دایک و باوکی تیدابوو کرده سهرشانم و لهوی هاتمه دهرهوه. خه لکی له کۆلانه کاندایم دوور ده که وتنه وه و لووتی خوویان ده گرت که بونی من نه کن، چونکه وه ها بونی خانهی مهرگم لی دههات که هه موو که سیک بیزار ده کردو دهیترساندن.

ته بهس دوو شاری گه وره ی هه بوو، که یه کتیکیان شاری زیندوووه کان بوو و نه وهی تر شاری مردوووه کان. شاری مردوووه کان که وتبووه نه وه ری نیل و له کاتی شه ودا شاری مردوووه کان که ده کاته چه قی گوژه کان باشتر له شاری زیندوووه کان پارتیزگاری لی ده کرا. من دهمزانی که به هیج شیوهیه ک ناتوانم بچمه شاری مردوووه کانه وه، له بهر نه وهی پاسه وانه کان یه کسه ر دهیان کوشتم، بهلام ده کرا بچم بۆ (دۆلی دهسه لاتداران)^(۶) و نهو دۆلش له و بهر نیله وه بوو، بهلام له سه رووتری شاری مردوووه کان و له لای باشوور بوو و هه موو فیرعه ونه کانی میسر له سه ره تایی

جیهانه وه تا نه مرۆ له دۆلی دهسه لاتداران نیترابوون.

کاتی شهو دۆلی دهسه لاتداران وه ک شاری مردوووه کان پاسه وانی لی نه ده کرا، له بهر نه وهی پاسه وانه کان و خه لکیش ده زانن که کاهینه کان کاتیک فیرعه ونیک ده خه نه ناو گوژه که وه، به شیوهیه ک ئارامگاکه ی ته له سم ده کن که هه ر که سیک بیه ویته بچیتنه ناویهوه، دهمریت، من باوه ریم به ته له سم نییه و لهو باوه رده دانیم بتوانی مروث بکوژی، بهلام واهه ست ده که م کاهینه کانی میسر پاش ناشتنی فیرعه ون ده رگا و دیوار و هه موو که ل و په له کانی ئارامگاکه ته نانه ت داره تهرمه که ی فیرعه ونیش جوژه زه ریکی به هیزی لی ده دن که به درتیزی کات کاربگه رتیبیه که ی دهمینی و نه گهر که سی به مه به سستی دزی بچیتنه ناویهوه و بیهوی که ل و په له گرانبه ها کانی بیات به هو ی نهو زه ره وه دهمری. من داواکاری مردن بووم و پیشوازم لی ده کردو به خووم دهوت نه گهر بتوانم گوژیک بۆ دایک و باوکم په یدا بکه م مردنی من گرنگ نییه، گرنگ نه وه یه نهو دووانه له ناو نه چن و لهو دنیا زیندوو بینه وه و رتیره وییه دوور و درتیره که یان ده ست پن بکه ن و بوئه وهی له ناونه چن ده بی لاشه که یان له گوژیکدا بشارد رتیه وه نه گه رنا نهو تهرمه مؤمیایی کراوانه له بهر گه رمیی هه وا تیک ده چوون.

له کاتی روژدا لاشه کانم خسته سهرشانم و برده بیابان تا له دیدی خه لکی به دووریم. کاتی شهو داها ت وه ستام که که میکی پی بچی تا وه کو چه قه ل و که متیاره کان بکه ونه ده نگه دنگ، نه وسا گه رامه وه شار و قولینگیکم بۆ هه لکه ندنی زهوی کری. کاتی گه بیستمه دۆلی دهسه لاتداران نیوه شهو بوو و هه رچه نده ده مبینی ماره کان به بهینی بنچکه گیایه کاندایهاتوچویان ده کرد، بهلام لییان نه ده ترسام و له هندی شویندا دوویشکی گه وره م ده بینی که له وانیش مه ترسیم نه بوو، چونکه ئاره زووی مردنم له خوابه کان ده کرد و بنچینه ی گشتی نه وه یه که کاتی مروث خوازیاری مردن بیت، مهرگ به لایه وه نایه ت.

من له شوینی بازگه کانی چاودیری نهوی ناگادار نه بووم و نه مدهتوانی

خۆمییانی لئی دووربخه مه وه، به لآم هیچ کامیکیان میان نه بیینی و ریگیان لئی نه گرتم، له وه شه میان بینیی و وایان زانییی یه کیتک له مردوه و هکانم که خواردنه که ی خۆی به کۆله وه یه و به ناو گۆری فیرعه ونه کاندایا هاتو چۆده که م. ماوه یه که له نیوان گۆری فیرعه ونه کاندایا سوورامه وه و به دوا یی ئارامگه یه که ده گه رام که بتوانم ده رگا که ی بکه مه وه و تهرمی دایک و باوکم بکه مه ناوی، به لآم زانییم که هه موو ده رگا کان داخراون و کردنه وه یان گومان دروست ده کات و پاسه وانه کان یه کسه ر ههستی پئی ده که ن که مردوه یه کیان له گۆری فیرعه و نندا ناشتووه. من له مردن نه ده ترسام و له و شته ی ته له سمی⁽⁷⁾ فیرعه و نیان پئی ده وت پئی باک بووم و نه گه ر بمتوانیا یه گۆری کیان بۆ په یدا بکه م خه یاللم ئاسووده ده بوو، نه گه رچی دوا یی یه کسه ر بمر دمایه.

کاتی تیگه ی شتم که ناتوانم ده رگای هیچ گۆری کیان بکه مه وه له به رده م یه کیتک له ئارامگه کاندایا له ده ره وه ی گۆره که به و پاچه ی له گه ل خۆمدا هینا بووم گۆریکم له سه ر زه وییه لمییه که هه لکه ند و بۆ لبردی خا که که جگه له هه ردوو دهستم هیچی ترم پئی نه بوو و به هۆی لئی خشاندن و لابرندی ورده به رده کانه وه دهستم برینداریوو، به لآم گویم نه ده دایه.

نه وه نده زه وییه که م هه لکه ند تا بووه چالکی گه وره به نه ندازه ی قه باره ی هه ردوو تهرمه که و دوا یی پیستی مانگا که م کرده چاله که وه و خۆلم به سه ردا کرد و له به رته وه ی به رده م گۆری فیرعه ون زیخ (چه و) بوو له ناو بردنی ئاسه واری هه لکه نندن ئاسان بوو. نه وسا هه ناسه یه کی ئاسووده م هه لکیشا، چونکه دلنیا بووم که دایک و باوکم له به رته وه ی له نزیک فیرعه ونه ون له و دنیا له رووی خواردنه وه سه غله ت نابن، چونکه به رده وام له گه ل فیرعه و نندا به سه رده به ن و نان و گوشت و شه رابی نه و ده خۆن.

کاتی که خه ریکی خۆل به سه ردا کردنی تهرمه کان بووم دهستم به ر شتیکی ره ق که وت و کاتی هه لم گرتوه زانییم گۆیه کی بچووکی گرانبه هایه و که ورده

به ردی به نرخیان به بانییه وه نووساندبوو و زانییم له و که ل و په لانه یه که له کاتی ناشتنی فیرعه ون بۆ ناو گۆره که یان هینا وه و له وی که وتوووه دوا یی به هۆی دروست کردنی ئارامگه که یه وه که وتۆته ژێر خاک.

گۆیه که م هه لگرته وه و دهستم هه لپری و خواحافی زیم له دایک و باوکم کرد و وتم ئومیده وارم لاشه که تان بۆ هه میشه بمینیته وه.

کاتی له دۆلی ده سه لاتداران هاتمه ده ره وه و خۆم گه یانده که ناری نیل سپیده ی دابوو و قولینگه که م فری دایه ئاوی رووباره که وه له که ناری ئاوه که راکشام، به لآم به هۆی ماندویتییه وه له شم زۆر به ئازاریوو و نه مده توانی بنووم، تائه و کاته ی له به ر هیلاکی زۆر ناگام له خۆم نه ماو نووستم و کاتی دهنگی مراوییه کان هات به خه به ر هاتمه وه و بینیم هه تا و به رزبۆته وه و که شتیوانه کان له رووباردا خه ریکی هاتو چوون و ژنه جل شۆره کان له که ناری رووباره که دا قسه یان ده کرد و خه ریکی کاربوون. به یانییه کی رووناک و ئومیده به خش بوو، به لآم دلئی من په ژاره ی هه بوو و نه وه نده خه م بار بووم که ههستم به له ش و لاری خۆم نه ده کرد، کراسه که م ته نیا بریتی بوو له سینه پۆشیک و گه رمای هه تا و پشتمی سووتاندبوو، که رته مسیکیشم نه بوو که نان و ئاوی جۆی پئی بکرم. له شم بۆنی بۆگه نی خانه ی مردوه کانی لئی ده هات چونکه هیشتا له نیلدا خۆم نه شۆریبوو. من به و باره به زه یی هینره وه نه مده توانی روو له دۆسته کانم بکه م و داوای یارمه تییان لئی بکه م، چونکه نه گه ر میان بینیا یه ده یانزانی من گرفتاری تووره یی خوا یه ک بوومه و هه ره ها هه موو ده یانزانی من خانووی خۆم و خانووی باوک و دایکم و ته نانه ت ئارامگه که شیانم به ژنیک فروشتوو و نه مده توانی به م به دناوییه وه خۆمیان لئی نزیک بکه مه وه.

له و بیره دابووم که چی بکه م و چۆن سکی خۆم تیربکه م که له نا کاو ههستم کرد مرۆقی له نزیک منه وه ده جوو لایه وه، نه وه نده چاره ی نه و پیاوه ترسناک بوو که سه ره تا تی نه گه ی شتم که مرۆقه، چونکه له جیاتی لووتی کونیکی به رین له

ناوه‌پراست دهم و چاویدا ده‌بینرا و گوټچکه‌ی نه‌بوو و دیار‌بوو که گوټچکه‌کانیان برپوه‌ته‌وه. ئەو کابرایه لاواز ده‌هاته‌به‌رچاو و ده‌ستی گه‌وره و گری‌گریی هه‌بوو و کاتی زانیی من هه‌ستم به‌وکردووه، پرسیی: چی له ناو مشتته به‌ستراوه‌که‌ت دایه؟

من په‌نجه‌کانم کرده‌وه و ئەو گۆبه‌که‌ی فی‌رعه‌ونی بینی و ناسیی و وتی: ئەمه بده به‌من بوټه‌وه‌ی به‌ختم بگریته‌وه، چونکه زۆر پی‌ویستیم به‌شانس هه‌یه و بیستومه هه‌رکه‌سی گۆی و هه‌ای هه‌بیته‌به‌خته‌وه‌ر ده‌بی.

وتم: من پی‌او‌یکی هه‌ژارم و جگه له‌مه هه‌چم نییه و ده‌مه‌وی هه‌لی بگرم بوټه‌وه‌ی بی‌ته‌هوی به‌خته‌وه‌ریم.

پی‌اوه‌که وتی: ئەه‌رچی من هه‌ژارم، به‌لام له‌به‌رئه‌وه‌ی ده‌بینم تۆش نه‌بووی ئاماده‌م له جیاتی ئەو گۆبه‌هه‌له‌که‌ی کی زیوت بده‌می.

دوایی هه‌له‌که‌ی کی زیوی له ژیر پشته‌ینه‌که‌یه‌وه ده‌ره‌ینا و بو‌می در‌تژکرد و من وتم: گۆبه‌که‌م نافروشم.

وتی: تۆ له بی‌رت چوو که‌من ده‌متوانی به‌بی به‌رامبه‌ر ئەم گۆبه‌هه‌له‌ تۆ بستینم. چونکه تۆ له‌هه‌ودابووی و ده‌متوانی بتکوژم و گۆبه‌که‌هه‌له‌ بفرینم.

وتم: به‌گۆی و لووته‌هه‌راوه‌کان‌تدا واده‌رده‌که‌وی که پی‌او‌یکی تاوانبار بو‌یته و دوای برینه‌وه‌ی گۆی و لووتت بو‌کارکردن ناردرابیتی بو‌(کانگه) و ئیستا له‌وی هه‌له‌هاتووی، ده‌بی به‌زووی لی‌ره‌برۆی، چونکه ئەه‌ر ئی‌شکچی بیته و لی‌ره‌بتینی ده‌ستگیرت ده‌کات و ده‌تگه‌رینیتته‌وه‌ بو‌(کانگه) و ئەه‌ر منت بکوشتایه، به‌قاچ هه‌لیان ده‌واسیی تا‌کو ده‌مردی.

کابرا وتی: تۆ خه‌لکی کویتت و له‌کوټه‌هه‌له‌ دیتت که هه‌یشتا نه‌ترانیوه هه‌موو ئەو به‌ندانه‌ی که له‌کانگه‌کاندا کاریان ده‌کرد ئازادکراون.

وتم: چۆن شتی واده‌بیته، به‌نده‌کان چۆن له‌کانگه‌کان ئازاده‌کرتین؟ پی‌اوه‌که وتی: فی‌رعه‌ونی نو‌ی که تازه له‌سه‌ر ته‌خت دانیش‌تووه و پی‌شته‌ر

جینشین بوو، دوای هاتنه‌سه‌رته‌خت هه‌موو به‌نده‌کانی له‌کانگه‌کان ئازادکرد و له‌مه‌به‌دوا ته‌نیا ئەو که‌سانه‌ی که ئازادن له‌کانگه‌کارده‌که‌ن و پاداشت وهرده‌گرن.

به‌فکری خو‌م بو‌ی چووم که ئەو پی‌اوه‌راست ده‌کات، چونکه من چل شه‌و و چل روژ له‌خانه‌ی مه‌رگدا بووم و له‌هه‌یج جی‌گایه‌که هه‌وا‌لم نه‌بیستبوو و، نه‌مه‌دزانی فی‌رعه‌ونی جه‌وان و نو‌ی ئەوانی له‌کانگه‌کان ئازاد کردووه.

پی‌اوه‌که وتی: ئەه‌رچی من به‌نده‌بووم و له‌کانگه‌کارم ده‌کرد، به‌لام له‌خوایه‌کان ده‌ترسیم و هه‌ر له‌به‌ر ئەوه‌ش کاتی خه‌وتبووی تۆم نه‌کوشت و ئیستا ئەتوانی گۆبه‌که‌ت رابگری و بو‌ده‌ستکه‌وتنی خو‌شه‌ختی که‌لکی لی‌ وهربگری.

به‌لام من لام سه‌یربوو که فی‌رعه‌ونی نو‌ی واته (ئامن هوتب)ی چوارم چۆن به‌نده‌کانی له‌کانگه‌کان ئازاد کردووه، ئایا نازانی که هه‌رگیز پی‌او‌یکی ئازاد ناچیت له‌کانگه‌کاربکات. مرۆف ئەه‌ر شیت نه‌بیته‌وه‌ به‌ندانه‌ی که‌له‌ناو کانگه‌کاندا کارده‌که‌ن ئازاد ناکات، چونکه له‌ناکاودا ئیش و کاری کانه‌کان ده‌هه‌ستت. هه‌روه‌ها زۆربه‌ی به‌نده‌کان که‌له‌ویدا کارده‌که‌ن له‌تاوانباره‌کان و ئازادبیان ده‌بیته‌هۆی په‌یدا‌بوونی ئازاوه‌ی گه‌وره.

پی‌اوه‌گۆی و لووت‌هه‌راوه‌که‌هه‌ک بل‌یی له‌بی‌کردنه‌وه‌که‌م تی‌گه‌یشتی وتی: من واده‌زانم که خوای فی‌رعه‌ونه‌نو‌یبه‌که‌مان خوایه‌کی شیتته..

وتم: بو‌چی؟!

وتی: له‌به‌رئه‌وه‌ی خوا، فی‌رعه‌ونی نو‌ی ناچارکردووه که هه‌موو تاوانباران ئازاد بکات و ئیستا ئەوان به‌ئازادییه‌وه‌ له‌ناو‌شار و بیابانی می‌سردا ده‌سوورپینه‌وه‌ و ئیتر له‌کانه‌کان یه‌ک (دین) کانزا ده‌رناکری و می‌سر تووشی هه‌ژاری و نه‌بوونی ده‌بیته. ئەه‌رچی من بی‌گوناح بووم و به‌ناهه‌ق منیان حوکم داو له‌کانگه‌کاندا کاریان پی‌کردم، به‌لام له‌جیاتی هه‌ر بی‌تاوانی هه‌زار تاوانباری راسته‌قینه‌هه‌و کانگانه‌دا کاریان ده‌کرد که ئیستا ئازادبوونه.

لهو کاتهی ئەو پیاوه قسهی دهکرد دهپروانییه ئەندامهکانی لهشم و ههستم کرد که بۆنی خانهی مه‌رگ که له‌منه‌وه دههات له‌لای ناخۆش نه‌بوو و وتی: هه‌تاو پێستی له‌شی سووتاندوو‌یتته، به‌لام من رۆنم هه‌یه و ده‌توانم له‌شتی پێ چه‌ور بکه‌م.

کاتێ که له‌شی منی به‌رۆنه‌که ده‌شیتلا وتی: من پێم سه‌یره بۆچی پارێزگاری له‌تۆ ده‌که‌م، چونکه کاتێ که له‌ منیان ده‌داو له‌شم بریندارده‌بوو و جنیوم به‌ خواجه‌کان ده‌دا که بۆچی منیان دروست کردوو و گرفتاری سته‌می خه‌لکیان کردووم، هه‌یج که‌سه‌ی پارێزگاری لێ نه‌ده‌کردم.

من ده‌زمانی هه‌موو تاوانبارکراوه‌کان و به‌نده‌کان خۆیان به‌ بێ گوناح ده‌زانن و ئەو پیاوه‌شم وه‌ک ئەوان ده‌هاته به‌رچاو، به‌لام چونکه ئەو چاکه‌ی له‌گه‌ڵ کردبووم و له‌شمی به‌رۆن چه‌ور کردبوو سه‌ره‌پرای ئەوه له‌وکاته‌دا ته‌نیا‌بووم، لێم پرسى: ئەو زۆردارییه‌ی له‌گه‌ڵ تۆدا کردیان چی بوو و ئەم جه‌وره‌م بۆ باس بکه‌ بۆئه‌وه‌ی منیش هاوبه‌شی خه‌مه‌که‌ت بم.

پیاوه‌که وتی: من که ئیستا به‌رامبه‌ره‌تۆ له‌سه‌ر زه‌وی دانیشتووم و لووت و گویم نییه‌ رۆزگاری بوو خانوو و کیلگه‌ و مانگام هه‌بوو و له‌ مالمدا نان و گۆزه‌ی ئاوی جۆم هه‌بوو، به‌لام له‌به‌ر چاره‌په‌شی له‌ ته‌ک خانوو‌ه‌که‌ی مندا پیاویکی لێ ده‌ژیا که ناوی (ئانوکیس) بوو، ئەم پیاوه ئەوه‌نده زه‌وی و زارو کیلگه‌ی هه‌بوو که چاو بری نه‌ده‌کرد کۆتاییه‌که‌ی ببینی و مانگای زۆری هه‌بوو و ژماره‌ی به‌نده و خزمه‌تکاره‌کانی ئەو له‌ زیخی بیابانه‌کان زۆرتریوو، به‌لام من له‌ خواجه‌کان داواکارم لاشه‌ی پرزین و هه‌رگیز سه‌فه‌ره‌که‌ی دواى مه‌رگی ده‌ست پێ نه‌کات. ئەو کابرایه به‌و هه‌موو کیلگه‌و مانگایه‌ی که هه‌یبوو، چاوی له‌ کیلگه‌ بچووکه‌که‌ی من بریبوو و بۆئه‌وه‌ی له‌ژێر ده‌ستم ده‌ری به‌هینی به‌هانه‌ی پیده‌گرتم و هه‌موو سالی له‌وه‌رزى پاییز دواى هه‌لچوونى ئاوی نیل کاتێ که ئەندازیاره‌کان ده‌هاتن زه‌وییه‌ کشتوکالییه‌کانیان ده‌پێوا من به‌سه‌رسورمانه‌وه ده‌مروانی

کیلگه‌که‌م بچووکه‌م بۆته‌وه و ئەندازیاره‌کان که (ئانوکیس) دیاری ده‌دا پێیان له‌ زه‌وییه‌که‌ی منیان ده‌خسته‌سه‌ر زه‌وی (ئانوکیس) و له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا من به‌رگرم ده‌کرد و ئاماده‌نه‌بووم زه‌وییه‌که‌ی خۆم به‌رامبه‌ر به‌ چه‌ند حه‌لقه‌ زێر و زیوی بده‌م به‌و.

له‌و سه‌رده‌مه‌دا خواجه‌کان پێنج کور و سێ کچیان داپێم و کچه‌ بچووکه‌که‌م له‌ هه‌موویان جوانتریوو و هه‌رئه‌وه‌نده (ئانوکیس) کچه‌ بچووکه‌که‌ی منی بینی، شه‌یدای بوو و یه‌کێ له‌ به‌نده‌کانی خۆی نارده‌ لای من و وتی کچه‌ بچووکه‌که‌ت بده‌ به‌من، ئیتر وازت لێ ده‌هینم. من که ده‌مویست جوانترین کچه‌که‌م بده‌م به‌ می‌ردێ که له‌کاتی پیریدا یارمه‌تیم بدات، کچه‌که‌م نه‌دا به‌ ئانوکیس. تا ئەوه‌ی رۆژیکیان (ئانوکیس) هه‌رله‌خۆبه‌وه وتی (من له‌ سالی‌کدا که دانه‌ویله‌ که‌م بوو ده‌غڵ و دانم داوه‌ به‌تۆ و، تۆ هه‌یشتا قه‌رزه‌که‌ت نه‌داوه‌ته‌وه به‌من). من سویندم به‌ خواجه‌کان خوارد که وانیه‌، به‌لام ئەو هه‌موو به‌نده‌کانی خۆی شایه‌تی بو‌دان و له‌ هه‌مان رۆژدا به‌نده‌کانی له‌ کیلگه‌که‌دا دایان به‌سه‌ر منداو ویستیان بمکوژن و منیش جگه‌له‌ دارێک هه‌یج شتیکی ترم پێ نه‌بوو که پارێزگاری له‌ خۆم بکه‌م و داره‌که‌م دا به‌ته‌وقی سه‌ری یه‌کێک له‌و به‌نده‌ و مرد.

دواى منیان گرت و گوێ و لووتیان بریم و منیان نارده (کانگه‌) و ئەو پیاوه خانوو و زه‌وییه‌که‌ی منی له‌ بری قه‌رزه‌ خه‌یالییه‌که‌ی خۆی داگیرکرد و ژن و منداله‌کانی فرۆشت، به‌لام کچه‌ بچووکه‌که‌ (ئانوکیس) ی کرپیه‌وه و دواى ئەوه‌ی ماوه‌یه‌ک وه‌ک که‌نیز خزمه‌تی خۆی پێ کرد، کردیه‌ ژنی یه‌کێک له‌ به‌نده‌کانی. من ده‌سال له‌ کانگه‌ کارم کرد، تائه‌وکاته‌ی به‌ فه‌رمانی فی‌رعه‌ونى نوێ منیان ئازادکرد و کاتیک که‌ گه‌رامه‌وه خانوو و کیلگه‌که‌ی خۆم، هه‌یج ناسه‌واریکى لێ نه‌ما‌بوو و کچه‌ بچووکه‌که‌م که خوشکی (ئانوکیس) بوو دیارنه‌ما‌بوو و ده‌لین له‌ ته‌به‌س له‌ مالی‌کدا وه‌ک خزمه‌تکار کارده‌کات. ئەو کاته‌ی له‌ کانگه‌دا کارم ده‌کرد (ئانوکیس) مرد و له‌ شاری مردوو‌ه‌کان ناشتیان، به‌لام من زۆر حه‌زده‌که‌م

برۆم و بزائم له سهر گۆره كهی چی نووسراوه، چونكه بئ گومان تاوانكارىبه كانى ئەو پىاوه له سهر گۆره كهی نووسراوه، به لام له بهرئه وهی خوینده واريم نىبه ناتوانم نووسينه كانى سه رگۆره كهی بخوینمه وه.

وتم: من خوینده واريم هه یه و ئەتوانم نووسينه كانى سه رگۆره كهی (ئانوكيس) بخوینمه وه و ئەگەر هه زت لىبه ده توانم له گه لتدا بيم بۆشارى مردووه كان و هه رچىبه كه له سهر گۆره كهی نووسراوه بۆتى ئەگيرمه وه.

پىاوه كه وتى: ئومیده وارم ته رمه كه ت هه مىشه بمىنى و ئەگەر ئەم چاكه يه م له گه لتدا بكه ی خو شحالم ده كه ی.

وتم: به خو شحالىبه وه ئاماده م له گه لتدا بيم بۆشارى مردووه كان و نووسراوه كه ت بۆ بخوینمه وه، به لام مه گه ر نازانى به م وه زعه نا هیلن بچینه شارى مردووه كانه وه.

پىاوه لووت براوه كه وتى: من تىگه يشتم كه تو ئاگات له هىچ شتى نىبه، چونكه ئەگه ر ئاگادار بووتايه ده تزانى فیرعه ونى نوئى دواى ئازادکردنى به نده كان برپارى داوه له بهرئه وهی چهنه سالتيكه له دیدارى مردووه كانى خو بان بئ به ش بوونه ما فیان هه یه بچنه ئەو شاره و مردووه كانى خو بان به سه ربكه نه وه.

من و ئەو بهرئى كه وتين تاگه يشتینه شارى مردووه كان و ئەو پىاوه كه نىشانه ی گۆره كه ی وه رگرتبوو، منى برده سه رى و بىنيم له بهر ده م گۆره كه ی هه ندى گوشتى كولاو و ميوه و گۆزه يه ك شه راب داندرابوو، پىاوه لووت براوه كه هه ندى شه رابى خوارده وه و به منيشى داو داواى كرد نووسينه كه ی بۆ بخوینمه وه و من وام خوینده وه:

((من كه " ئانوكيس " م گه نمم توو كرد و نه مامم چاند و به رو بوومى زه وى و باخه كه م فراوان بوو، چونكه له خوايه كان ده ترسام و (پىنج يه كى) ⁽⁸⁾ ده رامه ته كه م ده دايه خوايه كان و رو بارى نيل يارمه تىبى دام و به رده وام ئاوى ده گه يانده زه وىبه كانم و كه س له كىلگه كانى مندا برسى نه بوو و هىچ يه كىك له

جيرانه كانى زه وىبه كانيشم تووشى برسیتى نه ده هاتن، چونكه له و سالانه ی به رو بووم باش نه بوو يارمه تىبى هه مو يانم ده داو دانه وىلتم ده دا پىيان... من فرمىسكى چاوى هه تىوانم ده سه ربىبه وه و هه ولتم نه ده دا قه رزه كانم له و بىوه ژتانه بستىنمه وه كه مپرده كانيان لىيان قه رزكردبووم و هه ركاتى پىاوئىك ده مرد بۆته وهی ئازارى ژن و منداله كانى نه ده م داواى قه رزه كه م لىيان نه ده كرده وه و له بهرئه مه ش له سه رتاسه رى ولا تدا خه لكى به چاكه ناوبان ده هىنم و له من رازى بوون. ئەگه ر مانگای يه كى ديارنه بووايه من مانگایه كى ساغ و قه له وم له جياتى ئەوه ی خو بان پى ده به خشى و نه مده هيشت ئەندازياران زه وىبه كشتوكالىبه كان به نا هق پىتون و زه وىبى يه كىكى تر بخه نه سه ر ئەوه يتير... ئەمه يه كاره كانى من (ئانوكيس) كه ئەنجام داوه، بۆ ئەوه ی خوايه كان لىم رازى بن و له سه فه ره دوور و درىژه كه ی دواى مردن يارمه تىم بدن...))

كاتى كه گه يشتمه كو تايى خویندنه وهی ئەم نووسراوه، كابرالووت براوه كه ده ستى به گريان كردو، من پرسيم: بۆچى ده گريت؟

وتى: له بهرئه وهی ده زانم له باره ی (ئانوكيس) وه هه له بوومه، چونكه ئەگه ر ئەم پىاوه كابرایه كى چاكه كار نه بووبى له سه ر گۆره كه ی وا نه ده نووسراو، ئىستاش هه رچىبه ك لىره نووسرابى راست و دروسته و تادنيا بمىنى خه لك ئەم نووسراوه له سه ر گۆره كه ی ده خویننه وه و له بهرئه وهی ته رمى پىاوچاكىكه هه رگىز له ناوناچىت و زىندوو ده مىنىتته وه، به لام من دواى مردن نامىنمه وه، چونكه لاشه ی خراپه كاران ده خه نه ناو نيله وه و ئاو ده يانباته ناو ده رىاوه و ده بمه خو راكى گىانه وه رانى ده رىا.

من له م قسه يه ی پىاوه لووت براوه كه سه رم سو رما و ئەو كاته تىگه يشتم كه چۆن نه فامىبى جو رى مرو ف هه رگىز له ناو ناچىت و له هه مو سه رده مپىكدا ده تواندى كه لك له نه زانى و پروبووچ په رستى خه لكى وه ربگىردى. هه زاره ها ساله كاهينه كانى مىسر به هوى نووسينه كانى كتىبى مردووه كان كه خو بان

نووسیویانه و دهلین له لایهن خوایه کانه وه هاتوه، خه لکیان کردۆته بهندهی خۆیان و هه موو سووده کانی میسر هی ئه وانو، بۆئهو هی نه هیلن نه فامی خه لکی چاک ببیته وه دهلین هه ر وشه یه ک له کتیبی مردووه کان، جگه له وهی له سه ر زه وی نووسراوه ته وه له ئاسمانیش له لای خوایه کان هه یه و پاریزراوه وه هه رگیز له ناو ناچیت.

ههروه ها بۆئهو هی باوه ری خه لکی به کتیبی مردووه کان نه گۆری وای ده رده خه ن که هه ر نووسراویک، له به رئه وهی نووسراوه، راسته وه به شیوه یه ک ئه م باوه رده یان له میشکی خه لکیدا به هیز کردوه که پیاویکی وه ک ئه و بوونه وه ره به ده بخته که گوی و لووتی نییه، له گه ل ئه وه شدا که به هۆی دوژمنایه تی و ویستی خراپی (ئانوکیس) کردوویانه ته به نده و ده سال له کانگه بووه، کاتی ده بینئ له سه ر گۆره که ی (ئانوکیس) ئه م شتانه نووسراوه، واده زانی راسته وه له هه له دا بووه که ئانوکیس به پیاویکی بئ به زه بی و سته مکار له قه له م دابوو.

پیاوه گوی براوه که فرمیسه که کانی سپیه وه و گوشت و میوه که ی ئه وپی هینایه پیتشه وه و وتی: بخۆ .. سکی خۆت تیر بکه، چونکه ئه مرۆ که رۆژی ئازادی به نده کانی کانگه یه و ریگامان پئ ده دن بینه ئیره ده توانین له م خواردنانه بخۆین.

دوای ئه وهی به هۆی خواردنی گوشت و میوه و شه راب هاته وه سه رکه یف، رووی کرده گۆره که ی (ئانوکیس) و وتی: ههروه کو له سه ر گۆره که ت نووسراوه، تۆ پیاویکی باش بوویت و شیاوه که هه ندی له کاسه زپینه کان و کاسه زیو و مسیهی کانی ناو گۆره که ت به ی به من و ئه مشه و دیم و لیتی وه رده گرم.

من له ترسا هاوارم کرد: ئه ته وی چی بکه ی؟! ئایا ده ته وی ئه مشه و بییت و دزی له م ئارامگه یه بکه ی؟ مه گه ر نازانی هیچ تاوانی له وه گونا هتر نییه دزی له گۆری خه لکی بکه ی؟ ئه م تاوانه له لایهن خوایه کانه وه لی خۆش بوونی نییه.

پیاوه لووت براوه که وتی: بۆچی قسه ی به لاش ده که ی، مه گه ر تۆ له سه ر

گۆره که ی نه تخوینده وه که ئانوکیس چه ند پیاویکی چاکه کار بووه و ئه م پیاوه که به پیی فه رمانی خوایه کان هه لسه که وتی کردوه هیچ رازی نابیت قه رزاری من بییت و ئه گه ر زیندوو بووایه خۆی قه رزه که ی منی ده هینایه وه، چونکه گومانی تیدانییه ئه و خانوو و زه وی و مال و مندالی منی کرده هی خۆی و مال و ژن و منداله که می فرۆشت و کچه بچوو که که می وه ک که نیزی له خزمه ت خۆیدا راگرت، که واته ئانوکیس که قه رزاری من به خۆش حالیه وه قه رزه که ی خۆی ده داده ته به من و ئه مشه و بۆ وه رگرتنه وهی داواکارییه که م دیم و تۆش ده توانی له گه ل مندا بییت و به شیکت به رکه وییت، چونکه ئه و ده بییت قه رزه که م بداته وه و ئه وهی لپی ده ستیتم بۆمن حه لاله و ده توانم دوای ئه وهی لیم سه ند هه ندی له و داراییانه م بده م به تۆ و خۆت له ئارامگه که دا ده ری به ینی.

ئازادی به نده کانی کانگه و ریگا پیدانیان بۆ شاری مردووه کان به ته واوی رووخسارو ئارامی شاری مردووه کانی شیواندبوو و ئه و شاره ی، که له جیگای زیندوووه کان زیاتر پاریزگاری لی ده کرا، له و شه وه دا که وته به ر تالان کردن. من و به نده که پیکه وه چوینه ناو ئارامگا که ی ئانوکیسه وه و هه رچه نده ی توانیمان له و قاپ و که ل و په له زپین و مسی و شته به نرخه کانی ئارامگه که مان هه لگرت. به نده ئازادکراوه که ده یوت ئه وهی من ده بیسه م مافی خۆمه و کاره که ی من دزی نییه. کاتی که زپیر و مسه کافمان ده گواسته وه بینیم هه موو پاسه وانه کان که ئه رکیان گرتنی دز و گومان لیکراوه کان بوو وه ک به نده کان ده ستیان کردبوو به تالان و کاتی گه یشتینه وشکانی نیل هیشتا له شاری مردووه کان دزی و تالان به رده وام بوو.

کاتی خۆره له لاتن، ئیمه گه یشتینه وشکایی که ناری نیل و له و کاته دا هه ندی له مامه له چیه کانی سووریا له وه به ر رووباره وه چاوه ری بوون که ل و په له تالان کراوه کان له دزه کان بکرنه وه. ئه وهی ئیمه هینابوومان له لایهن کپاریتیکی سووریا وه به چوارسه د (دیین) کپرایه وه. له م زپیره دووسه د (دیین) به رمن که وت

و ئه‌وه‌ی مابوو به‌ربه‌نده لوت بر او هه‌که کهوت و وتی: بۆ به‌ده‌ست هینانی زێر و پاره ریگیایه‌کی ئاسانمان په‌یدا کرد چونکه ئه‌گه‌ر په‌نجای ساڵ له‌م داره رایانه‌ی که‌ناری نیل چه‌مالیمان بکر دایه نه‌مانده‌توانی ئه‌م هه‌موو زێره به‌ده‌ست به‌ینین.

دوای ئه‌وه‌ی زێره‌کانمان به‌ش کرد له‌ به‌کتر جیابووینه‌وه و ئه‌و به‌ره‌و لایه‌ک چوو و منیش به‌ره‌و لایه‌کی تر رویشتم. بۆ ئه‌وه‌ی بۆنه‌که‌ی له‌شم نه‌هیتلم هه‌ندی کافور و بیخه‌که‌م (بیخه‌ک جوهره گیایه‌که که دوای ئه‌وه‌ی ده‌یکوتن به‌کاری ده‌هینن و، وه‌ک سابوون که‌ف ده‌کات و مرۆف پاک ده‌کاته‌وه - وه‌رگێر) کړی و له‌ که‌ناری نیل خۆم پێ شۆری و به‌ته‌واوی بۆنی خانه‌ی مه‌رگم لێ رویشتم و ئیتر خه‌لکی خۆیان لێ دوور نه‌ده‌خستمه‌وه. دوایی کراسیکم پێ کړی و چوومه خواردنگه‌یه‌ک نان بخۆم، کاتێ که‌ خه‌ریکی خواردن بووم گویم له‌ ده‌نگه‌ ده‌نگی شاری مردوو هه‌کان بوو و سه‌یرم کرد نه‌فیر لێ ده‌ده‌ن و گالیسه‌که جه‌نگیه‌کان که‌وتنه‌رێ. له‌وانه‌ی ئاگادار تر بوون پرسیم: ده‌نگ و باس چییه‌؟

وتیان: رمداره‌کانی تابه‌ت که‌ پاسه‌وانی فیره‌وونن پێیان سپێردراوه که‌ به‌نده ئازادکراوه‌کان سه‌رکوت بکه‌ن که‌ له‌وه زیاتر شاری مردوو هه‌کان تالان نه‌که‌ن. ئه‌و رۆژه پێش ئه‌وه‌ی خۆرئاوا بێت زیاتر له‌ سه‌د که‌س له‌ به‌نده ئازادکراوه‌کان که‌ پێشتر له‌ کانگه‌ کاریان ده‌کرد سه‌ره‌و خوار له‌ دیواره‌کانی شاری گبس هه‌لئوسران و مردن و له‌ دوای ئه‌وه ئازاوه و تالانی شاری مردوو هه‌کان دامرکایه‌وه. ئه‌و شه‌وه له‌ خانویه‌کی گشتیدا مامه‌وه و مه‌به‌ستم ئه‌وه‌بوو که‌ خۆم سه‌رگه‌رم بکه‌م، به‌لام له‌و ماته‌م خانه‌یه‌دا ته‌نیا خه‌مه‌کانم زیادێ ده‌کرد.

دوای هاتنه‌ ده‌ره‌وه‌م له‌ خانه‌ گشتیه‌که‌دا چوومه میوانخانه‌یه‌ک و نووستم و به‌یانی رۆژی دوای به‌ره‌و خانویه‌که‌ی پیشووی خۆم که‌وتمه‌رێ که‌ قه‌رزه‌که‌ی (کاپتا) بده‌مه‌وه و سوپاسی بکه‌م، چونکه ئه‌گه‌ر ئه‌و پاشه‌که‌وته که‌مه‌که‌ی خۆی نه‌ده‌دا پێم نه‌مه‌توانی تهرمی دایک و باوکم به‌مه‌ خانه‌ی مه‌رگ.

کاپتا کاتێ که‌ منی بینی که‌وته گریان و وتی: گه‌وره‌م.. وام زانی مردووینه،

چونکه له‌ دلی خۆمدا ده‌موت ئه‌گه‌ر زیندوو بووایه ده‌هات بۆ ئه‌وه‌ی دیسانه‌وه پاره مسم لێ بستین، له‌به‌رئه‌وه‌ی تۆ جاری پاره‌ت و مست لێ سه‌ندوووم و ئه‌و که‌سه‌ی جاریک کانزا بداته یه‌کیک ده‌بی هه‌تا ماوه هه‌ر پاره‌ی بداتی. من ئه‌گه‌رچی وام ده‌زانی مردووینه، به‌لام دوورین بووم و بۆ یارمه‌تی تۆ له‌ گه‌وره‌ نوێیه‌که‌م و دایکی (که‌ خواجه‌کان لاشه‌که‌ی په‌رش و بلاویکه‌ن) دزیم ده‌کرد و دایکی ئه‌و به‌رده‌وام دارکاری ده‌کردم و به‌م زوانه هه‌ره‌شه‌ی ئه‌وه‌ی لێ کردم که‌ ده‌مفرۆشی و له‌به‌رئه‌وه‌ی ئیستا تۆ هاتوی و اباشه که‌ به‌یه‌که‌وه خۆمان لێره قوتاریکه‌ین و پرۆینه جیگیایه‌ک که‌ له‌م تیمساحه به‌دوورین.

من له‌ وه‌لام دانه‌وه‌ی دوو دل بووم و ئه‌و وتیه‌وه: گه‌وره‌م ئه‌گه‌ر بۆ خه‌رجی ژیا‌نت ته‌نگای من هه‌ندی پاره‌م هه‌یه و ده‌توانین سه‌رفی بکه‌ین و کاتێ که‌ پاره‌که ته‌واوو من کارده‌که‌م و ناهیتلم تۆ برسی بیت، به‌مه‌رجی تۆ له‌ده‌ست ئه‌م ژنه (که‌وه‌ک تیمساحه) و کوپه‌ گه‌وجه‌که‌ی رزگارم بکه‌ی.

وتم: کاپتا من ئه‌م‌رۆ بۆ ئه‌وه‌ هاتومه‌ته ئیتره که‌ قه‌رزه‌که‌ت بده‌مه‌وه، چونکه ده‌زانم ئه‌وه‌ی تۆ دات به‌من سه‌رجه‌می پاشه‌که‌وتی چه‌ند ساڵه‌ی تۆ بوو.

دوایی هه‌ندی پاره‌ی زۆر له‌وه‌ی خۆی زیاتر پێدا له‌ بری قه‌رزه‌که‌ی و، ئه‌و له‌ خۆشیا که‌وته سه‌ماکردن و دوایی تینگه‌یشت که‌ هه‌لپه‌رکێ بۆ یه‌کیکی وه‌ک ئه‌و به‌سالاچوو جوان نییه‌و، وه‌ستایه‌وه و وتی: گه‌وره‌ی من دوای ئه‌وه‌ی کانزاکانم دا به‌تۆ ده‌ستم کرد به‌ گریان چونکه وامده‌زانی جاریکی تر چاوم پێیان ناکه‌وتیه‌وه، به‌لام گله‌یی له‌ من مه‌که له‌به‌رئه‌وه‌ی که‌سه‌ی که‌ هه‌موو ته‌مه‌نی به‌نده بووبی دلێکی به‌هیتزی نییه‌ و ناتوانی کانزاکانی خۆی بداته یه‌کیکی تر و ئاسووده بیت، ئه‌گه‌رچی ئه‌وه‌که‌سه‌ پێشتر گه‌وره‌ی بووبی.

وتم: کاپتا جگه‌له‌وه‌ی قه‌رزه‌که‌تم دایه‌وه له‌ جیا‌تی ئه‌و چاکه‌یه‌ی له‌گه‌ل من کردت ده‌مه‌وێت تۆ له‌ خاوه‌نه‌که‌ت بکرمه‌وه و ئازادت بکه‌م.

کاپتا وتی: تۆ ئه‌گه‌ر من بکریته‌وه و ئازادم بکه‌ی من هیچ جیگیایه‌که‌م نییه

بۆی بچم و کەسێ کە هەموو تەمەنی بەندە بووبێ ناتوانی بە ئازادی بژیت، من بەندەیهکی یەک چاوم کە دەبێ بەردەوام (گەورە)م هەبێت و بە بێ خواوەن لە مەریتکی یەک چاوی بێ شوان دەچم، من ئامۆژگاریت دەکەم کە کازاکانت بۆ کرپنی من بەخۆراپی بەفیرۆ مەدە، چونکە من هی تۆم و دەتوانی من لەگەڵ خۆتدا ببە. دوایی تاکە چاوهکهی لێ داگرتم و وتی: گەورە بەخشندەکەم، من چونکە دوورین بووم هەموو روژی لە بارە بەرپیکەوتنی کەشتییەکان لێرە زانیاریم بەدەست هیناو دەزانم لەم کاتەدا کەشتییەکان لێرەو بەرە (ئەزمیر) دەروات و ئیمە دەتوانین سواری ئەم کەشتییە بین و خۆمان بگەیهینە ئەزمیر و تاکە گرفتێ کە دەمیتێتەو ئەوێه کە بەر لە رویشتمان دەبێ دیارییەک بە خوایەکان بدەین بۆئەوێ بە ساغی بگەینە شوێنی مەبەست و، من دوای ئەوێ باوەرم بە (ئاموون) ئەما هیشتا خوایەکی ترم نەدۆزیووەتەو کە دیاری بدەم و لە خەلکیشم دەپرسی ئایا دەکرێ رینوماییم بکەن و خوایەکم نیشان بدەن کە بتوانم بپه‌رستم و دیاریی بدەم؟ ئەوان وتیان (خوای فیرعه‌ون بپه‌رسته کە ناوی ئاتوونە...) پرسیم: ئەم خوایە (ئاتوون) بەچی دەژیت و خاواوەندی دەکات؟ وتیان (خوای ئاتوون بەهۆی راستییەو دەژیت و خاواوەندی دەکات...) من تیگەیشتم کە ئەم خوایە بەکەلکی من نایەت، چونکە خوایەک کە بیه‌وێ بە راستەقینە حەقیقەت بژیت و خوایەتی بکات بێ گومان خوایەکی سادەو بێ ئاگایە، ئەگەر نا دەیزانی کە راستی شتیکی کە هەرگیز جیبەجێ نابێت. ئیستا گەورەم تۆ دەتوانی پێم بلێی چ خوایەک بپه‌رستم.

من گۆبەکەیی خۆم کە لە بەردەم ئارامگەیی فیرعه‌ون و لەکاتی ناشتنی بەختیو کەرەکانم دۆزیوومەو دەم پیتی و وتم: ئەم خوایە بپه‌رسته.

کاپتا وتی: ئەمە چیبە..؟

وتم: فیرعه‌ون باوەرێ بەم خوایە بوو و وای هەست دەکرد کە مایه‌ی بەختەوهریبە و منیش لەو روژەیی دەستم کەوتوو هەست دەکەم بەرەو بەختەوهری

دەچم، چونکە بوومەتە خواوەن زیڕ و ئەگەر تۆش ئەم گۆبە لەلای خۆت رابگری لەوانەیه بەختەوهری رووت تی بکات و منیش لەو بەختیاریبەت کەلک وەربرگم. کەواتە ئیستا کە ئەم گۆبەت هەیه خۆت بگۆرە و کراسی وەک دانیشتووانی سووریا لەبەر بکە کەبەو کەشتییەیی، دەلێتی ئامادەیی بەرێ کەوتنە برۆین و من وابیردەکەمەو کە قسەکەت راستە کە دەلێتی نابێ پارەکەت بە کرپنی من بەفیرۆبەدی، چونکە لێرەو تا ئەزمیر خەرجیمان دەوێت و دوای گەیشتمان بۆ ئەو شارە دەبێ هەندێ کازامان هەبێت کە خەرجی بکەین تاکو من دەست بە پزیشکی دەکەم. دەبێ پیت بلێم منیش بەپەلەم کە هەرچی زووتر لەم شارە برۆم، چونکە کاتی لە کۆلانی تەبەس هەنگاو دەنیم واهەست دەکەم هەرکەسێ دەمبێنی جنیوم پێ دەدات و دوای ئەوێ لەم شارە رویشتم هەرگیز ناگەریمەو.

(کاپتا) وتی: گەورەم، هیچ کات لە بارە داهاوتو بریاری یەکجاری مەدە، چونکە تۆ نازانی کە لە ئاینده‌دا چی دەبێ و چی روودەدات و لەبەرئەوێ لە ئەمروێ بریاری نەگەرانه‌وێ بۆ تەبەس مەدە، چونکە لەوێه روژی بیت گەرانه‌وێت قازانجی فراوانی تێداییت. سەرپرای ئەوێه هەرکەسێ بە ئاوی نیل تینویتی خۆی بشکیتێ ناتوانی بەردەوام لە ئاوه‌کانی تر خۆی تیرئاو بکات و نیل بەرەو خۆی رایده‌کشیتەوێ. من نازانم تۆ لێرە تووشی چ کردەوێه‌ک بووێتە کە بەم شپۆه‌یه (تەبەس)ت لەبەر چاوه‌وتوو، بەلام بریاری لێرە رویشتمەکەت بەشتیکی ژیرانه‌ دادەنیم. سینۆه‌ه من دلنیات دەکەم کە ئەم کردەوێه‌ت هەرچییه‌ک بیت فەرامۆشی دەکەیی، چونکە گەنجەکان دوای چەندین سال رووداوه‌کانی رابردوو لە بیردەکەن و کەسانی پیریش ئەگەر وەک گەنجەکان تەمەنی درێژیان هەبووایە رووداوه‌کانی رابردووین لەبیر دەکرده‌و، بەلام چونکە تەمەنیان درێژ نابێت مەجالی بەیاد سپاردنی رووداوه‌کانی رابردووین دەست ناکەوێت. هەر کردەوێه‌ک کە لە مرۆف رووبدات وەک بەردێک وایه‌ کە فرپیی

بدنه ناو دهریاوه، ئەم بەرده دواى ئەوهى كهوته دهریاوه دهنگیتكى گهوره دروست دهكات و ناوهكه دهشله قینى و مروث و ابیرده كاتهوه كه ههركیز ناوسه واری ئەو په شوكان و شله قاندنه له ناو ناچیت، به لام دواى چهند ساتیک ناوهكه ئارام ده بپتتهوه به شپوهیهك كه مروث به خوی دهلی به هیچ شپوهیهك ئەم ناوه بەردى تی نه كه وتوووه ئەگەر نا ئەوها هیمن نه ده بوو. توش دواى چهند سال به ته و اوته تی ئەم رووداوهى كه له م شاره به سهرتدا هاتوووه له بیرده كهى و به دهولمه ندى و دهسه لاتوه دهگه پیتتهوه ته بهس و ئەگەر تائه و كاته ناوى من له لیستی بهنده ههله توه كان بوو تو ده توانی پارێزگاریم لی بکهیت و نه هیتلی تازارم بدنه.

وتم: ههركاتی دهسه لات و دهولمه ندىم هه بى نامادهم كه پشتگیریت لی بکهم، به لام من بوئه وه لیتره دهروم كه هیچ كات نه گه پتیمه. لهم كاته دا دایكى گهوره كهى كاپتا بانگی كرد و ئەویش پیش ئەوهى پروات پیتی وتم: له پیچی كۆلانه كه دا چاوه پتیم بکه كه میكى تردیم. من له بهرامبهر قاپیبه كه دووركه و قهوه وه له پیچی كۆلانه كه دا له چاوه پروانى ئەودا وه ستام. ئەوه ندهى پی نه چوو كاپتا هات و سه به ته یه كى به دهسته وه بوو و كلاویكى گهوره بارانى له بان سهرى دانا بوو و بینیم له دهسته كهى تری چهند حهلقه مسیكى پی بوو و نیشانى منى داو وتی: ئەم ژنه كه دایكى هه موو تیمساحه كانه من بو شت كړین دهنیتریته بازار، به لام من هیچى بو ناکرم چونكه كهل و پهلی تاییه تی و پتویستی خۆم كه بزم هه لده گیردی هیناومه و كر دوومه ته ئەم سه به ته یه وه كه لیتره برۆین و، ئەم حهلقه مسانه سه رمایه كه مان بو دابین كردنی خه رجی سه فەر زیاد دهكات.

سه یرم كرد له سه به ته كه یدا كراسیك و قژیكى دهستكردیشی پی بوو. كه له خانوو كه دووركه وتینه وه و گه یشتینه كه نارى نیل جله كانی گۆرى و قژه كهى كرده سهرى. منیش دارىكى تاشراوم بو كرى، چونكه بینیبووم خزمه تكارى پیاوه

به رزه كان داربه دهسته وه دهگرن، دواى له داره راى كه شتیبه كانی سووریا نزیك بووینه وه و سه یرم كرد كه شتیبه ك ناماده یه و خه ریکه به ری ده كه وى. كه شتیوانه كه خه لکی سووریا بوو و كاتی زانیی من پزیشكم و دهچمه ئەزمیر به خوشحالیبه وه من و كاپتاى وه رگرت، له به رته وهى له كه شتیبه كه یدا هه ندى له مه له وانه كان نه خۆش بوون و به ئومید بوو من له ریگا چاره سه ریان بکه م. دهركه وت كه گۆیه كهى باسمان كرد به خته وهرى بو هینا بووین، چونكه كاره كانمان ئاسان بوو و دهمان توانی به ئاسانى سه فه ربه كین و كاپتا كه كاربه گه ریتی گۆیه كهى بینى وهك خوایه كى راسته قینه كه وته په رستنى.

***

- ۱- مه به ست له گۆزه شكاندن مه راسیمی ژن هینانه كه ئەوسا وا باو بووه - وه رگپری كوردی .
- ۲- له كۆن كریكاره كان ناماده نه بوون له كانگه كاریكهن و كانزا دهریه تین، له به رته وه به نده كانیان به زۆر دهخسته سه رته م كاره قورسه - وه رگپری.
- ۳- دین : پیتوانه ی میسرى - نزیكه ی یهك گرام - وه رگپری .
- ۴- كه گه یشته ئەم به شه له بیروه دهبیه كانی سینۆه به پینووسى (میکا فالتارى) گریانم هات و هۆی گریانه كه م ئەوه بوو كه له بنه ماله یهك كه من یه كیتك بووم له ئەندامه كانی گه نجیكى وهكو سینۆه هه موو شتیكى خۆی له پیتناوى هه واو هه وهس داناو هه ژاركه وته وه - وه رگپری .
- ۵- سینۆهه پزیشكى میسرى هه روه كو خۆی له په رتوو كه كه یدا دهلی داهینتیه رى ددانى دهستكردوه و بیگومان ئەو یه كه م كه سه كه توانیویه تی ددانى دهستكرد له مادده یهك جگه له شفره ی فیل دروست بكات و، ئەگەر پیش ئەویش ددانى دهستكرد هه بوو بیهس به شفره فیل دروست كراوه و له به رته وهش هه ژاران نه بانده توانی له ته مه نى پیریدا تا قسمى ددان بکه ن، چونكه پارهى شفره یان پی نه ده درا- وه رگپری.

۶- وادی السلاطین .

۷- ته له سم : جادوو

مسهکه‌ی زۆر دلگران بوو.

ئەم رووداوانە ماوەیەکی خایاند تاکو سەول لێدەرەکان کە تا ئەو کاتە لە نیل و لە دەریادا سەولیان لێ دەدا دەستیان هەلگرت و مەلەوانەکانی کەشتی بۆ بەردەوامی بەرەو پێش چوونی کەشتییە کە چارۆگەکانیان هەلکرد. لەو کاتەدا هەموو شتێ ئارام بوو و ئیتر مەلەوانەکان دەموچاوی خۆیان بریندا نەدەکرد و رییوارەکانی دەریا بانگی خوایەکانیان نەدەکرد. دواى ئەو‌ی چارۆگەکان هەلگران کەشتییە کە خیراتربوو و گرفتاری جوولە‌ی شەپۆلەکانی دەریابوو. کاپتا کاتێ کە بینی کەشتییە کە بەو شێوەیە تەکانی دەدا ترساو یەکتێ لە گوریسەکانی کەشتییە کە بە قایم گرت و دواى چەند ساتێ بە نالەو بە منی وت: بە شێوەیە ک گەدەم بەرز دەبیتەو کە خەریکە لە دەمەو دەیتە دەری و بێ گومان دەمەم.

کاپتا وای دەزانی دەمرێ و بە منی وت: گەورەم لە تۆ دلرەنجاو نیم، چونکە تۆ منت بۆ ئیتر نەهیناوه، بە لکو خۆم بووم کە بە تۆم وت دەبێ لە تەبەس دەریچین و برۆینە شارێکی تر. کاتێ کە مردم لاشە کەم فری دەره ناو دەریاوه، چونکە ئاوی دەریا شۆرەو وەک حەوزەکانی خانە‌ی مەرگ وایەو ناھیتلێت لە شەم پەرت و بلاو بیت.

مەلەوانەکانی کەشتییە کە لە زمانی میسری تی دەگەیشتن کاتێ ئەم قسانەیان گوێ لێ بوو، کەوتنە پینکەنین و پێیان وت: ئە‌ی کابرای یەک چا و لەم دەریایەدا گیانەوهری وەها هەیه کە ددانەکانی لە ددانی تیمساح گەورەتر و تیژترەو پێش ئەو‌ی لاشە کەت بگاتە بنی دەریاوه کەرت کەرت دەکەن و قووت دەدن.

کاپتا کە تیگە‌یشت تەرمە کە‌ی لە ئاوه سوێرە کە‌ی دەریادا نامینیتەو و دەبیتە خۆراکی گیانەوهران، دواى بیستنی قسە کە‌یان دەستی بە گریان کرد. دوا‌ی پاش کەمێکی تر کەوتە رشانەو و لە دواى ئەو رییوارانی کەشتییە کە چ میسری و چ سربانی هەموویان گرفتاری رشانەو بوون و هەرچی بەک لە گەدەیان

بەشی دەهەم

نەخۆشییەکی پەره‌سین و نەناسراو

کەشتییە کە کەوتەری و ئیمە ماوە‌ی بیست و چوار رۆژ بەسەر ئاوی نیلەو رۆیشتن تا گە‌یشتنە دەریا. لەم بیست و چوار رۆژەدا بە بەردەم شارو پەرسنگە و کیلگە و میگە‌لی زۆردا تیپە‌رین. بەلام من لە بینینی دیمەنی ئەو دەولە مەندیانە‌ی میسر چیژم وەر نەدەگرت، چونکە بە پەلەبووم هەرچی زووتر لەو ولاتە برۆم و خۆم بگە‌یەنمە جیگایە کە لەوێ نەمناسنەو. کاتێ لە نیل چوینە دەرهو و کەشتی کەوتە دەریاوه، ئیتر کاپتا نەیدەتوانی وشکاوییەکانی نیل ببینی و پەرتیشان بوو و بە منی وت: ئایا باشتر نییە لە کەشتی دابەزین و بە وشکاوییدا برۆین بۆ ئەزمیر؟

وتم: رێگای وشکانی چەتە‌ی لیبە و هەرچی بەکمان هەبێ لیمانی دەستین و لەو‌یه بەمان کورژن.

مەلەوانەکانی کەشتییە کە کاتێ دەریایان بینی وەک خوی پێشوویان دەم و چاوی خۆیان بە بەردی تیژ رنیه‌و تاکو خوایەکان بەکەنە دۆستی خۆیان و بەسەلامەتی بگە‌نە جیتی مەبەست. رییوارەکانی کەشتییە کە کە زیاتر خەلکی سووریا بوون بە دیتنی ئەم دیمەنە کەوتنە مەترسی و میسر ییەکانیش کە لەو کەشتییەدا بوون ترسان. میسر ییەکان لە خوای خۆیان (ئاموون) داوای یارمەتییان دەکردو سربانییەکان هاواریان بو (بەعل) دەکرد و کاپتاش خوایە کە‌ی خۆی دەرھینابوو و لە بەردەمیدا دەگریا و بۆ ئەو‌ی دەریا بەکاتە دۆستی خۆی حەلقە‌یەکی مسی خستە ئاوه کەو، بەلام دوا‌ی بۆ لە دەست چوونی

دابوو هاته دهرهوه و رهنگیان رهش ههلههات و دوایی سهوز ههلهگهرا.

من به بینینی نهخوشییه به کۆمهلهکهیان سهرم سوپما، چونکه لهخانهای ژیان مامۆستاکانمان ئەم نهخوشییهیان به ئیمه نهوتبوو و نهمدهزانی ئەو نهخوشییه چیبه و نهخوشییه ههمهگیرهکان که له ناکاودا کومهلی زۆر تووشی دهبوون ناسراو بوون و ههموو پزیشکهکانی دهرچووی خانهای ژیان لیتی بهئاگابوون. ههزارهها سال بوو که ئەم نهخوشییهیان ناسراو بوون و دهرمانیسی ههبوو و نیشانهکانی ئەو نهخوشییهیان دیاربوون و دهناسرانهوه، بهلام ئەم نهخوشییه له هیچ یهک لهو نهخوشییهیان نهدهچوو و من وام ههست کرد که ئەگه ههموو پزیشکهکانی پاشایهتی کۆبنهوه ناتوانن ئەو نهخوشییه ههمهگیره بناسنهوه که له ناکاو ههموو گهشتیارانی گرتهوه.

ئەو نهخوشییه نه پهتای سک چوون و رشانهوه بوو و، نه تاعوون و نه ئاوله، چونکه له ههریهکه لهم سێ نهخوشییه نهخۆشه که تاي لێ دیت، بهلام ئەو کهسانه دیارنهوه تاو ژانهسه ریشیان نهبوو. من بۆنی ده میانم کرد که بزائم ئایا وهک نهخوشییه پهتا ده میان بۆنی ناخۆشی لێ دیت، بهلام هیچ بۆنیک له ده میان نهدههات و، نه رماوی رانیانم پشکنی که بزائم ئایا وهک نهخوشییه تاعوون لهتهک رانیانهوه غودهیهک هاتۆته دهری، بهلام غودهشم نه دی و لهسه ر رووی لهشیانیش تلۆقی تاییهت به ئاوله به دی نهدهکراو ته نانهت له ناو ههموو ئەوانه دی دهرشانهوه یهکیتکیان نیوچاوانی گهرم نهبوو.

پێم سهیربوو که ئەمه چ نهخوشییه که که نیشانهکانی له هیچ کام له کتیبه کۆنهکاندا نه نووسراوو و، به ترسهوه چوومه لای کهشتیوانه که و وتم: له کهشتییه که تدا نهخوشییه کی ترسناک پهیدا بوو که تا ئەمڕۆ نمونه دی نهبوو، چونکه من که پزیشکیکی میسری و دهرچووی خانهای ژیانم لهم نهخوشییه بێ ئاگام و پیت دهلیم که به زووترین کات به رهو وشکانی برۆ بۆئهوه دی نهخۆشه کان بگهیه نینه وشکانی.

کهشتیوانه که وتی: مه گهر توۆ تا ئیستا له دهریادا سه فهرت نه کردوو ه؟

من وتم: نا...

وتی: ئەم نهخوشییه که پزیشکیکی میسری وهکو توۆ لیتی بێ ئاگایه بیماری دهریابه و هۆی دروستبوونی ئەم نهخوشییه زۆر خۆرییه و، لهم کهشتییه دا ئەو ریبوارانه دی که حه زیان لێ بیت لهسه ر خهرجی نووسینگه ی سربانی که خاوه نی ئەم کهشتییه یه خواردن دهخۆن و خهرجی خواردنه که بیان له گه ل کرتی سواربوونی کهشتییه که ی پیکه وه داوه، بهلام توۆ (سینۆهه) کاتی هاتییه کهشتییه که وه وت لهسه ر حسابی خۆم خواردن دهخۆم و ههر له بهر ئەوهش له خواردنی زۆر خۆت پاراستوو هه ئیستا که هه موو نهخۆشن توۆ ساغی، بهلام ئەمانه که ده زانن خواردنه که بیان لهسه ر حسابی نووسینگه که یه تا بتوانن سکی خۆیان پر له خواردن دهکن تا گوايه هه لئه خه له تابن. تا کاتی که بهسه ر نیله وه بووین زۆر خواردنیان زیانی نه بوو، چونکه نیل رووباره و شه پۆلی نییه، بهلام ئیستا که هاتوینه ته دهریابه ئەمانه دوای ههر ژهمی خواردنی زۆر تووشی ئەم نهخوشییه ده بنه وه و ئەوه دی کردوویانه ته گه ده یانه وه به هۆی رشانه وه دیتته دهره وه که هۆبه که ی ته کانهکانی کهشتییه که یه که ئەویش به هۆی شه پۆلهکانی دهریابه یه.

وتم بۆچی لهم ههوا ناخۆشه توۆ فانییه دا کهشتی لێ دهخوری که ریبواران تووشی ئەم نهخوشییه بن؟

وتی: ئەم ههوا یه توۆ فاناوی نییه، به لکو باشتترین ههوا یه بۆ کهشتیوانی، چونکه تا با هه لئه کات ناتوانی که لک له چارۆگه کان وه ربگری.

دوایی وتی: سینۆهه، ئەگه رچی توۆ پزیشکیکی میسری بهلام ئەم زانسته له من فیریه که چاره سه ری نهخۆشی دهری ته نیا کهم خواردنه و ئەگه ر ریبوارانی کهشتی خواردن کهم بخۆن دوو چاری ئەم نهخوشییه نابن.

وتم: ئایا ئەمانه دی نهخۆش دهکهون دهرن؟

کهشتیوانه که وتی: کاتی گه یشتینه وشکانی و ئەمانه دابه زین له هه موو ئەو

که‌سانه‌ی له وشکانیدان ساغتر دهن، چونکه قورسایه گه‌ده‌یان به‌هۆی رشان‌وه یه‌ک له دوای یه‌که‌کانه‌وه نامینێ و نه‌خۆشیهی ده‌ریا به‌س ئه‌و کاتانه هه‌یه که که‌شتی له‌سه‌ر ده‌ریا ده‌روات و، که‌گه‌شته وشکانی نامینێ.

له‌م قسانه‌دا بووین که شه‌وداهات. له کاتێکدا که‌له‌هیچ لایه‌که‌وه وشکانی دیارنه‌بوو، به که‌شتیوانه‌که‌م وت: له‌م شه‌وه تاریکه‌دا چۆن رینگاکه‌ت ون ناکه‌یت و له جیاتیه‌ی ئه‌وه‌ی بۆ ئه‌زمیر بچی بۆ سه‌رزه‌مینیه‌ی مرۆف خۆره‌کان ناچی؟^(۱) وتی: من یارمه‌تی له‌ خوایه‌کان وه‌رده‌گرم و رینگا ون ناکه‌م. تا کاتێ که‌ رۆژه‌ خوای خۆر یارمه‌تیم ده‌دات و کاتیه‌ شه‌و خوای مانگ و خوای ئه‌ستیره‌کان یارمه‌تیم ده‌دن و ناهیلتن به‌ره‌وشوینیه‌ی زه‌لام خۆره‌کان بپۆم.

پاشان که‌شتیوانه‌که‌م به‌جێ هه‌شت و چوومه گۆشه‌یه‌که‌وه که‌ بنووم، به‌لام تا به‌یانیه‌ به‌هۆی رۆشینه‌ی که‌شتیه‌که‌وه ده‌نگی چارۆکه‌کان و شه‌پۆله‌کانی ده‌ریا خه‌وم لێ نه‌که‌وت. رۆژی دوایی هه‌ندی خواردم بۆ کاپتا برد و ئه‌و نه‌یخوارد و ئه‌وسا دلنیا‌بووم که‌ ده‌مری، چونکه هه‌رگیز رووی نه‌دا‌بوو که‌ کاپتا هۆو ده‌رفه‌تیه‌کی بۆ خواردن ده‌ست بکه‌وتایه‌وه که‌ له‌کی لێ وه‌رنه‌گرتبێ. هه‌وت شه‌و و هه‌وت رۆژ ئیمه‌ له‌ ده‌ریادا بووین و له‌ رۆژی هه‌شتمه‌ ئه‌زمیر ده‌رکه‌وت. کاتیه‌ گه‌یشته‌ینه ناو به‌نده‌ره‌که‌ چارۆکه‌کانیان هه‌تایه‌ خواره‌وه و مه‌له‌وانه‌کانی که‌شتیه‌که‌ سه‌ولیان به‌ده‌سته‌وه گرت که‌ که‌شتیه‌که‌ بگه‌یه‌ننه‌ په‌راویز و، من به‌ سه‌رسورمه‌انه‌وه سه‌یرم کرد به‌نده‌که‌م و هه‌موو رێبواران که‌ بێ هه‌یزبوون، هه‌رئه‌وه‌نده‌ که‌شتیه‌که‌ گه‌یشه‌ به‌نده‌ر هه‌لسان و به‌رێ که‌وتن و هه‌موویان ده‌یانوت برسیمانه و داوای خواردنیه‌یان ده‌کرد.

من هه‌یچ کاتیه‌ نه‌م بینیبوو که‌ کومه‌لێ نه‌خۆش که‌ وات ده‌زانی ده‌مرن له‌ نا‌کاو به‌وشیه‌یه‌ ساغ ببنه‌وه و بکه‌ونه‌رێ و قسه‌بکه‌ن و پێ بکه‌ن. ئه‌وسا که‌ زانیم که‌ زانست کۆتایی نییه‌وه مرۆف هه‌رچه‌نده‌ شت فیه‌یه‌ هه‌شتا داماره‌ و پێبوستیه‌ به‌ فیه‌بوونی تره‌، چونکه ئه‌گه‌رچی ئیمه‌ی پزیشکی میسری باشترین

پزیشکه‌کانی جیهانین، به‌لام هه‌شتا به‌قه‌ده‌ر که‌شتیوانیه‌کی نه‌خوینده‌وار زانیاریان نییه‌ و هاوکاره‌کانی من له‌ ته‌به‌س له‌ بوونی نه‌خۆشیه‌کی ئه‌وتۆ که‌ له‌نا‌کاو دا چاره‌سه‌ر ده‌یه‌ بێ ئا‌گابوون^(۲).

سووریا به‌ ولاتی سوور ناسراوه‌و میسر به‌ ولاتی ره‌ش (به‌هۆی ره‌نگی خا‌که‌که‌یان) و هه‌روه‌کو ره‌نگی خا‌کیان جیا‌وازه‌، هه‌موو شتیکی سهربانییه‌کان له‌گه‌ڵ میسرییه‌کان جیا‌وازه‌.

میسر ولاتیکی ته‌خته‌و چیا‌ی نییه‌، به‌لام سووریا ولاتیکی شا‌خاوییه‌ و له‌ نیوان دوو چیا‌دا ده‌شتیه‌که‌ هه‌یه و له‌هه‌ر ده‌شتیه‌که‌ له‌و ده‌شتانه‌ گه‌لیک ژیان به‌سه‌ر ده‌به‌ن و، پاشایه‌کیان هه‌یه‌وه هه‌موو ئه‌م پاشایانه‌ خه‌راج (سه‌رانه‌)یان ده‌دا‌یه‌ فیه‌رون.

له‌ که‌ناره‌کانی سووریا خه‌لکی به‌هۆی ماسیگرتن و ده‌ریاوانی ده‌ژیان و له‌ ناو زه‌وییه‌کان هۆی ژیان کشتوکا‌ل و چه‌ته‌یه‌ی (رینگری) بوو و له‌شکره‌که‌ی فیه‌رون هه‌رگیز نه‌یتوانیبوو رینگه‌کانی سووریا سه‌رکوت و بن بریکات.

له‌ میسر خه‌لکی زیاتر رووت بوون، به‌لام له‌ سووریا خه‌لکی سه‌رتاپا پۆشته‌ بوون و جل و به‌رگی خۆیان له‌ خوری ده‌چنی، به‌لام هه‌مان خه‌لکی که‌ سه‌رتاپا پۆشرا‌بوون کاتیه‌ که‌ ده‌یانویست پێبوستیه‌ سه‌روشتیه‌کانی خۆیان جیه‌ه‌جێ بکه‌ن به‌بێ ئه‌وه‌ی بپۆنه‌ جیه‌گایه‌کی تایبه‌ت و ئه‌م کاره‌یان له‌وێ بکه‌دا‌یه‌ له‌ هه‌موو جیه‌گایه‌که‌دا بێ ره‌چاوکردنی دید و بینینه‌ی خه‌لکی کاره‌که‌یان ده‌کرد و گوتیان نه‌ده‌دا‌یه‌.

پیاوه‌کانی سووریا ریش و قژی درێژیان هه‌یه و هه‌ر شارێ له‌ ولاته‌که‌یان خوایه‌کی تایبه‌تی هه‌بوو و مرۆفیه‌یان بۆ خوایه‌کان قوربانی ده‌کرد. هه‌ندی له‌ کرده‌وه‌کان که‌ له‌ میسردا ناشیرینه‌، له‌ سووریا رینگای پێ دراوه‌ و له‌وانه‌ دۆستایه‌تی و هه‌لسوکه‌وتی ژن و پیاوه‌ و، له‌ هه‌ندی له‌ جه‌ژنه‌کان پیاوه‌کان و ژنه‌کان به‌ شپوه‌یه‌کی ئاشکرا تیکه‌لی یه‌کتر ده‌که‌ن.

هەر جارى فيرعهون كاربه دهستىكى دهنارد كه له پاشاكانى سووربا سهرانه وهربگرئ، ئهو كاربه دهسته ئهم فه رماندهى به دوورخستنه وه ده زانى، چونكه ميسرىبه كان جگه له كه ميكيان ئهوانى تر نه يان ده توانى له گه ل وه زعى ژيانى دانىشتوانى سووربا بسازين. له گه ل ئه وه شدا له ئه زمير په رستگايه كى لي بوو به ناوى (ئاموون) و ميسرىبه كانى دانىشتووى ئه و شاره ديارىيان بو ئهم په رستگايه ده برد.

ماوهى دووسال من له ئه زمير مامه وه و له م ماوه يه دا زمان و خه تى بابلى فيرېووم، چونكه پييان گوتم يه كئ كه زمان و نووسينى بابلى بزاني ده توانئ بو هه موو ولاته به ناوبانگه كانى دنيا سه فه ربكات و له هه موو شوينئ له گه ل خه لكى خوئنده وار قسه بكات. خه تى بابلييان له سه ر له وحه ي خاكى (رؤس) كه له شپوهى هه ويره ده نووسى، پاشان له وحه كان كه به په يكان (شتىكى نووك تيز) له سه رى نووسرابوو ده يانكرده ئاگره وه و وه ك خشت ره ق ده بوو. من له پيشا پيم سه يرېوو بؤچى خه تى بابلييان وه ك خه تى ميسرى له سه ر پاپيروس نه ده نووسى، به لام دوايى تيگه يشتم كه كاغه ز له ناوده چيئ، به لام له وحه ي له كووره گه رم كراو ده مايه وه و ئه مه نيشانى ددها كه پاشاكان و ده سه لاتداران به چ خيرايبه ك په يمان و به ئينه كانيان فه راموش ده كن.

يه كئيك له و شتانه ي له سووربا هه يه و له ميسر نيبه ئه وه يه كه له سووربا پزىشك ده بئ بچئ بو مالى نه خوئش و هه رگيز نه خوئش نانيئرئ به شوين پزىشكدا. كاتئ پزىشك ده چيئته مالى نه خوئش وا تيده گه ن كه خوايه كان ئه ويان ناردووه و ده ست هه قى پزىشكه كه پيش چاره سه ركردن ده دن و ئهم بابه ته به قازانجئ پزىشكه، چونكه نه خوئش كاتئ كه چاره سه ركرا كرى پزىشكه كه له بېرده كات.

هه ريه كه له ده وله مه نده كانى سووربا پزىشكى تايبه ت به خوئيان هه بوو و تا كاتئ كه ساغ بن ديارى ده دهنئ، به لام دواى ئه وهى نه خوئش كه وتن ديارىبه كه ي

كه ده بئ بېده نئ ناميئنه تائه وكاته ي دووباره چاك ده بيتته وه. به نده كه ي من له و رۆژهى كه هاتينه ناو ئه زميره وه منى ناچار كرد هه ندي له هه قده سته كه م بده م به و كه سانه ي بو شوينه جياجياكانى شارده رۆن، بوئنه وهى بليمه تبي من له پزىشكيدا به خه لكى رابگه به نن.

كاپتا ده يگوت: ئه گه ر له م شارهدا ناوبانگت هه بئ مه جبوور نابى بو چاره سه رى نه خوئشه كان بچئ بو ماليان، به لكو ئه وان خوئيان دين بؤلاى تو.

هه رچه نده من ده مگوت له سووربا نه خوئش ناچيئته مالى پزىشك به لكو پزىشك ده بئ بچيئته لايان، نه يده سه لماند و ده يگوت: له سه ره تادا وايه، به لام پاش ئه وهى خه لكى له سه رى راهاتن ئيتر ئه وان دين بؤلاى تو، له به رئه وهى خه لكى نه زانن و به زوويى ملكه چى مؤديلى رۆژ ده بن، به تايبه تى ئه گه ر ئه و مؤديله له ولاتيكي بيانيبه وه هاتبي، ئه وان هه ر ئه وه نده بزائن كه رويشتن بو مالى پزىشك بووه ته مؤديلى رۆژ، ئيتر واز له راهاتنه كه ي پيشوويان ده هين و شپوهى باوى ميسرى ده گره به ر.

يه كئيكى تر له كاره كانى كاپتا كه به منى كرد ئه وه بوو كه له كوئان و شه قامه كان بچمه لاي پزىشكه سووريبه كان (چونكه ئه و پزىشكانه كه ناچاربوون بچن بو مالى نه خوئشه كانيان هه ميشه له كوئان و شه قامه كاندا ده بينران) و پييان بلئيم:

(من .. پزىشكى ناسراوى ميسرىم كه خوئندم له خانه ي ژيان ته واو كردووه و له هه موو دنيا دا ناوبانگم هه يه و ئه وه نده زانستم هه يه كه ئه گه ر خوايه كان به ئيلن مردوو زيندوو ده كه مه وه و كوئر بينا ده كه م، به لام زانست له هه موو جيگايه ك وه ك يه ك نيبه و نه خوئشيبه كان له هه ر ولاتي جوئيكى تايبه تيان هه يه. بؤبه هاتوومه ته شارى ئيوه كه نه خوئشيبه كانى ئهم شاره بناسم و چاره سه ريان بو بدؤز مه وه و له زانستى ئيوه ئاگاداريم. من نامه ويئ پيشبركى له گه ل ئيوه بكم، چونكه بو په يدا كردنى زئير و پاره نه هاتووم و زئير و زبو له لاي

من وهک ئەم خاکەى ژيتر پيتم وايه . كهواته ههركاتى ئيوه بينستان خوايه كان له به كيتك توورهن و تووشى نه خووشيه كى بى عيلاجيان كردهوه بينيرنه لاي من به لكو به كيرده كەى خوّم بتوانم چاره سهرى بكه م، چونكه ده زانم ئيوه هه رگيز بو چاره سهرى نه خووشه كانتان كيرد به كارناهيئن. ئەگەر توانيم ئەو نه خووشانهى كه ئيوه رهوانهى لاي منى ده كهن به كيرد چاكيان بکه مه وه، هه رچييه ك زيتر و پارهم وهرگرت له گه لتاندا نيوهى ده كه م و ئەگەر نه متوانى چاره سهريان بکه م ده يان نيرمه وه لاي خوۆتان و ئەگەر شتيكيشم بدهنى هه مووى ده ده مه وه به خوۆتان).

كاتى به م شيوه به له گه ل پزيشكيكى سوورى قسه م ده كرد ئەو ريشى خوۆى ده خوراند و ده يوت: گومانى تيدانييه كه خوايه كان زانستيان داوه به تو، چونكه وته كانت به تاييه تى ئەو به شهى له مه ر نيوه كردنى زيتر و پاره كانه دلخوشكه ره و له به ره وهى تو به كيرد چاره سهرى نه خووش ده كهى، ئەگەر بشته وى ناتوانى له گه ل ئيمه دا كه نه خووش به ده ره مان چاره ده كه ين پيشپرکى بکهى. ئيمه له و باوره داين نه خووش به كيرد چاره سه رناكرى، به لكو ده مرى و ته نها. راسپارده يه كت پى ده ليين و ئەويش ئەوه به كه هه رگيز به هوۆى جادوو گه ريه وه كه س چاره سه رمه كه ، چونكه ئەگەر بته وى به هوۆى جادوو وه خه لكى چاك بکه يته وه له و كه سانهى كه له تو فيلبازترن دوا ده كه وى.

من باوه رى به م قسه به ده كرد و ده مزانى له سووريا جادوو گه ره كان له شه قام و كو لانه كاندا وهك پزيشك ئە سوورينه وه به و پيشه به خه لكى ساكار و خووش باوه ر چاره سه ر ده كهن . ئەوانيش يان ده مردن يان به هوۆى به سه راچوونى كات چاك ده بو نه وه .

له ميسرى ئيمه ش جادوو گه رى هه به ، به للام له لاي ئيمه جادوو گه رى هونه ريته تاييه ته به كاهينه كان و ته نها كاهينه كان، ئەويش له ناو په رستگا كاندا جادوو ده كهن و ئەگەر به كيتك له ده ره وهى په رستگا جادوو يكات سزايه كى سه خت ده درى.

ئاكامه كانى شيوه ي چاره سه ر كرده كه م له ئەزمير زور سه نج راكيش بو و ئەوه ندهى پى نه چوو ناوبانگم كه وته ناوه وه و ده ره وهى شار. من له گه ل ئەو پزيشكانهى كه نه خووشه بى چاره سه ره كانيان ده نارده لام به دروستى ره فتارم ده كرد و ئەوهى لتيانم ده ستاند نيوه م ده دا به ئەو پزيشكه سريانويهى كه نه خووشه كهى ده نارده لام و به نه خووشه كه شم ده گوت بچيته لاي پزيشكه كه و پيى بلتى چهندت پاره داوه به من.

كه ره سه تهى چاره سه ر كرده كهى من كيرد بو و هه موو جارى پيش به كارهيان له ئاگردا خاوينم ده كرده وه و هه ره سه ر شيوه ي كارى خانه ي ژيان خووشم خاوين راده گرت.

روژتيكان پياويكى كو تر هاته لام و دياربوو كه ماوه به ك بوو لاي پزيشكه سووريه به كان چاره سه ر ده كرا، به للام خراپتر بوو بوو. ئەوهى كه ئەوان بو چاره سه رى چاوى به كاربان هيئابوو تف و خوۆ بوو كه تيكه ليان ده كرد و ده يان خسته بان چاويه وه. به للام من بو چاك كرده وهى ئەو پياوه ده رزيم به كارهيئا و له پيشا ده رزيبه كه م كرده ئاگره وه و دواى خاوين بو نه وه به و ده رزيبه چاويم چاك كرده وه و بينايى هاته وه. به راده به ك ئەم بابته يارمه تى ناو ده ر كردهى دام كه له ته واوى شارى ئەزمير منيان به نوينه رى خوايه كان ده زانى و ده يانگوت (چون خوايه كان ده توانن چاو به نابينا به خشن، سينۆهه ش ئەوها ده توانن چاويان پييه خشى).

بازرگانه كان و ده و له مه نده كانى سووريا له بازرگان و ده و له مه نده كانى لاي ئيمه زورخورتى بوون و روژانه چهند ژهم خواردنى كو لاويان ده خوارد و ئەو خواردنه كو لاوه له شيانى قه له و كر دبوو و گرفتارى نه خووشيه گه ده و ته نگه نه فه سى كر دبوون.

ئه مانه له دواى ناوه ر كردهى من به بى ئەوهى له پيشا بچنه لاي پزيشكه كانى تر، به كراست ده هاتنه لاي خوّم و من، به كيرد چاكم ده كرده وه و خوينه كه يانم

وهك خويټنى بهراز كه سهرى دهبرى دهړژانده خواره وه. من دهرمانه كانم به گوټرهى تواناى نه خوښ دفرؤشت و نه گهر بمزانيايه نه خوښيک زهنگينه دهرمانه كه م به گران پى دفرؤشت و نه گهر بمبنييايه دهرامه تى نيبه و فه قيره زور به هه رزان دهرمانه كه م ددها پيټى و له و باوه رده ابوم كه ده پى له دهوله مند بسه نى و بيدهى به هه ژار، به تايبه تى نه گهر له چيني به نده كان و كړيکاره كان بووايه.

به نده كهى منيش (كاپتا)، ديارى له نه خوښه كان وهرده گرت و زور له نه خوښه كان پيش نه وهى بيټه لای من دهچوونه لای كاپتا كه به هوى نه وه وه زياتر وردبينى و يارمه تيدانى من بو خوږيان به ده دست به پين. كاپتا هه موو روژى هه ندى له دهروزه كره كانى له مالى مندا ميواندارى ده كرد و خواردنى ددها پيټيان كه پرون له دهوړوبه رى شار باسى چاره سهره موعجيزه ناساكانى من بكن و بلاوى بكنه وه كه نه پزيشكه ميسريبه له جيهاندا هاوتای نيبه.

من زيتړ و پاره يه كى زورم ده ست كه وت و زيادهى نه و زيتړ و كانزايانم له كوټمپانياكانى كه شتيوانى ده خسته گهر. له سووريا كوټمپانياى زور هه بوو كه سهرمايه كهى بو به شى بچووك دابهش كرابوو و نه م به شه بچووكانه له لايه ن خه لكيبه وه ده كړدرايه وه. به شه بچووكه كانيش ديسانه وه بو چنه د به شتيكى بچووكتر دابهش ده بوون و ناوى يه ك له دهو. يه ك له سه دو. يه ك له هه زاريان لى نابوو. هه موو دانيشتووانى نه زمير ته نانه ت سوال كره كانيش نه م به شه بچووكانه يان ده كړى و له ناكامدا شه ريكى سهرمايه كى كوټمپانياكانى كه شتيوانى ده بوون. هه ندى جار كه شتى دواى چوونه ده رباوه نو قوم ده بوو و نه ده گه پرايه وه، به لام كاتى ده گه پرايه وه قازانجيكى به رچاو بهر خاوه ن سهرمايه كان ده كه وت. من تا له توانامد ابو له م به شانم كړيبه وه كه له سووده كهى به شدار بم.

له ميسردا نه م شتيويه باونه بوو و هه ر له به رنه وه ش كه شتيى گورهى وهك كه شتييه كانى سوورباى لى نه بوو. له ولا ته كهى نيمه دا له گه ل مردنى خاوه ن كه شتييه كه، كه شتييه كهى له ناوده چوو، به لام له سووريا له به رنه وهى كه شتييه كه

هى كوټمپانيا بوو و خه لكى له سهرمايه كه يدا به شدارن، مردنى يه ك يا چنه د كه سيك كار له بارودوخى كه شتيوانيبه كه ناكات و له نه زمير من كوټمپانياى وه هام ده بينى كه پينچ سه د سال به سهر ته مه نيدا تيده پهرى. يه كيك له سووده كانى به كارخستنى سهرمايه كه م له كوټمپانياكاندا نه وه بوو كه هيج كاتى زيتړ و كانزاي زورم له ماله وه نه ده هيشته وه كه دزه كان ته ماحى تيدا بكن و به مه به ستى دزنى بين و بمكوژن.

له كاتيكدا كه من دهوله مند ده بووم كاپتاش قه له وه ده بوو و جل و به رگى جوانى له به رده كرد و له شى به روڼى بوڼ خوښ عه تراوى ده كرد و له گه ل نه وه شدا كه به سالچوو بوو به لام ژنى گه نجى له باوه ش خوږدا ده خه واند و زياى ده خوارد و جارى وا ده بوو و هه له خوږباى ده بوو كه ته نانه ت به رامبه ر به منيش خوږى به شت ده زانى و له و كاتانه دا ده ست م ده دايه گوچانه كه م و چنه داريكى به هيزم ده كيشا به شان و مليدا.

نه وه نده زيتړ و پارم ده ست كه وت كه هه ندى كات بو به كارخستنى تووشى گرفت ده بووم و نه مده زانى چى له و هه موو كانزايانم بكم. هوى سهر كه وتنى من دوو شت بوو، يه كه م نه وهى كه له گه ل پزيشكه سووريبه كاندا پيشبركيم نه ده كرد، چونكه به شتيويه كى گشتى نه و نه خوښانم چاره سهرده كرد كه نه وان روخسه تيان دابوون. دووم نه وهى كه له به كار هيتانى كيردا نه ترس بووم، چونكه كاتى پزيشكيتكى سوورى نه خوښيكي نيزن ددهاو ده يگوت ده مرى، خه لكى نه و نه خوښه يان به مردوو له قه له م ددهاو، نه گهر من دواى به كاربردنى كيرد سهر كه وتنم به ده ست به پينايه و چاك بسوايه ته وه هه موو زانسته كه ميان به رز ده نر خاند و نه گه ريش نه خوښه كه بمردايه كه س به خراپه باسى منى نه ده كرد، چونكه ده بانزاني نه خوښه كه له مردن دايه.

له به رنه وه به پى خه م و بى ترس له مردنى نه خوښه كه، كيرده كه م له له شياندا به كارده هينا. هه ندى كاتيش له زانستى پزيشكه كانى سووريا سوودم وهرده گرت،

چونکه هندی له زانینه کانیان به تایبه تی له باره ی به کارهیتانی کانزاکان که توانای گهرم بوونیان هه یه بو چاک کردنه وه ی برینه کان، که لکی لی وهرده گیرا. کاتی که نه ونده زیرم دست کهوت که ئیتر ههستم کرد پیوستیم پی نه ماوه، زیر له بهر چاوم کهوت و له وه به دوا هندی جار نه خو شه هه ژاره کانم ته نها له بهر نه وه چاره سه رده کرد که زانیاری خومی پی زیاد بکه م. له ماوه ی نه دوو ساله دا که له نه زمیر بووم له ته نیایی نازارم ده چیشته، چونکه ژنیکم دست نه کهوت له گه ل سروشتمدا کوک بووایه و له ژنه کانی هه موو شوینی بیزار بووم، چونکه (نه فرنه فرنه فر) به جوریک منی له و ژنانه، که بو زیر و زیو و مس به حيله و فیل چاوپیکه و تنیان له گه ل پی اوداده کرد رق نه ستور کردبوو، که ته نانه ت به بیستنی ناوی نه و جو ره بوونه وهرانه رقم لییان هه لده ستا. له نه زمیر پی اوی که بیوستایه ژنیک بو ماوه یه کی کاتی بهینیت ده چوو ه پرستگه، به لام من کاتی که له پرستگه شدا بووم سهیری ژنه کانم نه ده کرد.

سووریا خوی زوری هه بوو که ناسراوترینیان ناوی (به عل) بوو. (به عل) خوییه کی خوین مژ بوو که پیوستی به قوریانی هه بوو و نه م خوییه دزی کردنی ناسایی قه دهغه کردبوو و له جیاتی نه وه دزیبه که فرت و فیلی تیدا به کارهاتین نازاد کردبوو. له نه زمیر نه گهر یه کیک بو تیرکردنی سکی ژن و مندالی خوی ماسیبه کی بدزیبایه ده یانبرده پرستگای (به عل) و له بهرده نه و خوییه (به عل) کهرت کهرتیان ده کرد، به لام نه گهر یه کیک زبوی تیکه لی زیر بکر دایه و دواپی نه و حه لقه کانزاییه ی به زیری په تی بدایه به خه لکی، کهس ره خنه ی لی نه ده گرت، چونکه فیلی تیدا به کارهیتاوه و له سووریا هه لده تاندن و فیل لی کردن هونه ریکی ده ستخوشی لیکه ر بوو. هه رله بهر نه وهش له م ولا ته دا هه موو له ناسینه وه ی زیر و کانزا وه ستابوون و که حه لقه ی زیر، یان کانزای تریان به دهسته وه بگرتایه یه کسه ر ده یانزانی په تیبه یان شتیکی تیکه ل کراوه. خوییه میبه که ی دانیشتونانی نه زمیر خوییه که ناوی (عشتار) ه که هه موو

روژی کراسه که یان ده گوژی. نه و خوییه له پرستگه یه کی گهرده نایسته جی بوو و له و پرستگه یه دا سه دان کیژله ی جوان پیسپیدر اوی نه رکی خزمه تگوزاری نه و بوون. به لام نه مانه ته نها به شیوه یه کی ره سمی خزمه تگوزاری (عشتار) بوون و به پیچه وانه ی ناوه که یان نه رکی نه وان نه وه بوو که له شیوه ی ری و ره سمی خویان میواندارییان له و که سانه ده کرد که ده هاتنه پرستگه که.

له نه زمیر پرستگای (عشتار) وه ک خانووه کانی رابواردنی ته بهس بوو و ژنه کان له ویدا میواندارییان له پی اوه کان ده کرد و هه ر چیه ک پی اوه کان بیان دایه به وان له پاریزگاری کردنی (عشتار) دا سه رف ده کرا. له میسر نه گهر پی اوی له ناو پرستگادا له گه ل ژنیک کو بیوایه ته وه، پی اوه که یان بو کارکردن ده ناره کانگه و ژنه که یان له پرستگه ده رده کرد، به لام له نه زمیر نه م جو ره په یوه ندیبه له ناو پرستگه ی عشتاردا نازاده و سریانیبه کان ده لین له بهر نه وه (عشتار) نه م کرده وه یه له پرستگه که یدا نازاد کردوو که به م شیوه یه ده رامه تیکی زوری ده ست که ویت و نه گهر پی اوی نه یه ویت بچیته پرستگای (عشتار)، ته نها ده مایه وه یان ده بوایه ژنی بهیتایه یان که نیزیکی بکریبایه.

له وه یه له هیچ جیگایه کی جیهان به نه اندازه ی سووریا که نیز و به نده ی فروشتنی لی نه بیت، چونکه هه موو روژی که شتیوانه کان له شوینه دووره کانه وه ده هاتن و نه و به نده و که نیزانه ی که له گه ل خویاندا ده یان هینان، بو فروشتن ده یان ناردنه بازار. له نیوان ژنه که نیزه کاندایه پی تارزه زوی هه رپی اویک هه موو جو ره ژنیک هه بوون و به ها که یان گران نه بوو و هه موو که سی ده بیتوانی که نیزی به دلی خوی بکری و بیبته ماله وه.

به نده و که نیزه که م نه دامه کان له لایه ن حکومتی نه زمیره وه ده کردرایه وه. نه م کو بلانه به به هایه کی زور که م ده کردان و میری نه وانی بو کارکردن یان جوانی نه ده ویست، به لکو مه بهستی نه وه بوو بیانیات بو پرستگه ی (به عل) و له ویدا له بهرده م نه و خوییه بیانکه ن به قوریانی. نه و حکومته ته له و باوه رده دابوو که

(به‌عل) ناتوانی تیبگات که ئەوان فریبوی ددهن و ژن یان پیاویکی کهم ئەندامی بۆ قوربانی ده‌کەن. هه‌ندی کات که که‌نیزه‌کان یان به‌نده‌کان زۆر پیربوناوه و ددان له ده‌میاندا نه‌بوواوه، کاتی که ده‌یانویست له‌و په‌رستگه‌یه‌دا قوربانیان بکه‌ن پارچه‌یه‌کیان به‌دهم و چاوی (به‌عل) دا ده‌دا بۆ ئەوهی قوربانییه‌کانی خۆی نه‌بینیت. منیش له‌به‌ر ئەوهی دانیشتوانی ئەزمیر ریزم لی بگرن قوربانییم بۆ خوای (به‌عل) ده‌کرد، به‌لام من له جیاتی کوشتنی به‌نده یان که‌نیز، به‌های قوربانییه‌کانم به‌پاره ده‌دا به‌په‌رستگه‌که‌و، ئەو زی‌ر و پارچه‌یه‌ی من پێشکه‌شی په‌رستگه‌که‌م ده‌کرد زیاتر له قوربانی کردنی ئەو به‌نده‌و که‌نیزانه له‌به‌رچا و بوو.

ئەو ژنانە‌ی له په‌رستگای (عه‌شتار) دابوون جوانییه‌کی بی وینه‌یان هه‌بوو، چونکه ری و ره‌سم وابوو که جوانترین که‌چه‌کانی سووریا بۆ خزمه‌تگوزاری له‌و په‌رستگایه‌دا هه‌لده‌بژێردان و کاتی که ده‌گه‌یشتنه ته‌مه‌نی پێ گه‌یشتن هه‌ندی هونه‌ری دل‌پاندنیان فێرده‌کردن که بزانه‌ن چۆن سه‌رنجی ئەو پیاوانه راده‌که‌یشن که دینه ئەوی، بۆ ئەوهی زی‌ر و زیویکی زیاتریان بۆ په‌رستگاکه لی بسه‌ن. هه‌رکاتی ده‌رۆیشتمه په‌رستگای (عه‌شتار) له‌گه‌ڵ یه‌کی له که‌چه‌کانی په‌رستگا ده‌مبهرده سه‌ر. من ئیتر ئەو سینۆهه ساده و شه‌رمه نه‌بووم که‌شه‌وان بۆ جیگا‌کانی راباردنی ته‌به‌س ده‌چووم، به‌لکه‌و شاره‌زاییه‌کی ته‌واوم له چیژ و هه‌گرتن له ژنان په‌یا کردبوو و ده‌مزانی که کاتیک پیاویک ده‌یه‌ویت له‌گه‌ڵ ژنی‌که‌دا رابویری چۆنی سوودی لی وه‌رگری.

دوای ئەوهی چه‌ند جاری چوومه په‌رستگه‌ی عه‌شتار بینیم ژنه‌کانی ئەوی هه‌ریه‌که‌یان به‌ جو‌ریکی تاییه‌تی خزمه‌تی میوانه‌کان ده‌کەن و ئەمه‌ش یه‌کیک بوو له سووده‌کانی ئەو ری و ره‌سمه بۆ ده‌ستکه‌وتنی ده‌رامه‌تی زیاتر. ئەو که‌سانه‌ی ده‌چوونه په‌رستگه‌که هه‌ر جاره‌و به‌ره‌رووی سه‌رگه‌رمییه‌کی تازه ده‌بوونه‌وه و هه‌ر ئەمه‌ش وای کردبوو که دیسانه‌وه بۆ کات برده‌سه‌ر بچنه ئەوی.

من له ژنه‌کانی ئەوی زۆرشت فیربووم و ورده ورده له هه‌لسوکه‌وت کردن له‌گه‌ڵ خه‌لکیدا شاره‌زاییم په‌یدا کرد. له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا که هه‌ر جاری ده‌چووم بۆ په‌رستگه هه‌ستم به‌ئاسووده‌یی ده‌کرد، به‌لام له دل‌مدا له ژنه‌کانی ئەوی بی‌زاربووم، چونکه ده‌مزانی که له‌گه‌ڵ ژنه ئاساییه‌کانی ته‌به‌سدا جیاوازن. کاپتا رۆژیکیان به وردی روانییه من و وتی: ئەی گه‌وره‌م ئەگه‌ر چی لاوی، به‌لام له ده‌م و چاوت چرچ و لۆچی به‌دی ده‌کری.

وتم: وانیه...

وتی: با وایه... و هۆیه‌که‌شی ئەوه‌یه‌که تۆ له‌گه‌ڵ ئەو ژنانه‌دا راده‌بویری که له دل‌مدا خۆشت ناوین و ئەگه‌ر یه‌کی هه‌و ده‌مه‌که‌ی خۆی خۆش بویت له هاونشینی کردن له‌گه‌ڵیدا پیر نابیت. من له دوو شت ده‌ترسم، یه‌کیکیان ئەوهی که تۆ به‌هۆی هه‌لسوکه‌وت کردنی ئەوانه‌ی له‌گه‌ڵیاندا بی‌گانه‌ی پیر بی، چونکه ده‌زانی که دۆستی تۆ نین، دووه‌م ئەوهی که رووداوی (نه‌فر نه‌فر) دووباره بی‌ته‌وه‌و فریوده‌ریکی بی به‌زه‌یی ئەسیری خۆیت بکات و دیسانه‌وه تیک بشکیتین.

وتم: دل‌نیابه که جاریکی تر من ناکه‌ومه داوی (نه‌فر نه‌فر) و نمونه‌ی تری وه‌ک ئەو.

کاپتا وتی: تا ئەو رۆژه‌ی که پیاویک وزه‌ی پیاوه‌تییه‌که‌ی بیتی دوورنییه بکه‌ویتته داوی ژنیکی بی ویزدان و ته‌ماحکار و هه‌موو شتیکی خۆی له کیس بدات. من به‌ته‌مام بۆ ئەوهی تۆ له مه‌ترسیی ژنه دنیا په‌رسته‌کان دووربخه‌مه‌وه که‌نیزیکت بۆ بکرم.

پینج رۆژ دوای ئەوه، شه‌و که چوومه ژووره‌که‌ی خۆمه‌وه، روانیم کاپتا له‌گه‌ڵ ژنیکی گه‌نجدا هاته ژووره‌وه. ژنه‌که نه‌ میسری بوو، نه‌ خه‌لکی سووریاش بوو و، زیاتر له هۆزه زه‌لام خۆره‌کان ده‌چوو، چونکه قژی زه‌رد و ده‌موچاوی سپی و چاوه‌کانی شین بوون. هه‌روه‌ها نه‌ بالابه‌رز و نه‌ لاوازیش بوو و سینگی بچووک

بوو و من وام بیرکردهوه که ئەگەر هه‌موو ژنه‌کانی زه‌لام خۆره‌کان وه‌ک ئەو ژنه بوونایه، سه‌رزه‌مینی ئادهم خۆره‌کان له‌خانه‌ی خوایه‌کانیش خۆشتر ده‌بوو.

کاپتا کاتێ که هینایه ژووره‌که‌ی منه‌وه کراسه‌که‌ی له‌به‌ر دا‌که‌ند که وه‌کو خۆمان (وه‌ک می‌سرییه‌کان) بێت و دوایی ده‌ستی کرد به‌باسکردنی جوانییه‌کانی و وتی: ئەم ژنه‌که‌نیزیکه‌که‌ ده‌رباو‌انه‌کانی ئیمه‌ له‌که‌ناره‌کانی گه‌له‌ ئاده‌م‌خۆره‌کانه‌وه‌ رفاندوویانه‌وه‌ من ئە‌م‌رۆ له‌بازاری کۆیله‌ فرۆشه‌کان له‌مه‌ جوانتر هیچ که‌نیزیکم نه‌دی.

هیچ نیشانه‌یه‌کی ترس له‌ژنه‌که‌دا به‌دی نه‌ده‌کرا و پێ ده‌که‌نی و ددانه‌ سپی و بریقه‌داره‌کانی نیشان ده‌دام و هه‌ندی له‌ ئە‌ندامه‌کانی تری له‌شی، که‌ ئاماژه‌ پێ کردنی جوان نییه‌ ئە‌و ئیشاره‌تی بو‌ده‌کرد و من بۆم ده‌رکه‌وت که هه‌تا ژنی له‌و گه‌له‌ کیتی و زه‌لام خۆزانه‌ نه‌بیت به‌و شپوهیه‌ بێ شه‌رم نابیت.

ئهم ژنه‌ به‌زویی به‌شپوهیه‌ک خوی به‌منه‌وه‌ گرت که بوونی ئە‌و ببووه‌ زه‌حمه‌تیکی به‌رده‌وام بۆمن، چونکه‌ ئە‌و ده‌یه‌ویست هه‌میشه‌ بو‌هه‌ر شوینی پرۆم له‌گه‌لمدا بێت، به‌لام من که له‌ ده‌ست و پیتیگرییه‌که‌ی بیزاریبووم ئە‌وم به‌کاپتا به‌خشی. به‌لام ژنه‌که‌ له‌گه‌لمدا هه‌لی نه‌ده‌کرد و له‌ (کاپتا) ی ده‌داو له‌لای ئە‌و هه‌لده‌هات و ده‌هاته‌ لای من. کاتێ که من لێم ده‌دایه‌وه‌ خۆش‌حاله‌ ده‌بوو و ده‌یوت: له‌به‌رئه‌وه‌ی تۆ به‌هه‌تتری باشتر ده‌توانی له‌گه‌لمدا رابوێری.

په‌وه‌ندییه‌کانی ئیمه‌ و ئە‌م ژنه‌ به‌م شپوهیه‌ به‌رده‌وام بوو تاوه‌کو رۆژی یه‌کنی له‌ پاشاکانی سووریا، که‌ باسم کرد ژماره‌یان زۆره‌، گه‌یشه‌ ئە‌زمیر و بۆ چاره‌سه‌ر هاته‌ لای من و که‌ چاوی به‌ که‌نیزه‌که‌م که‌وت حه‌په‌سا، من وا تیگه‌یشتم که‌ ره‌نگه‌ سپییه‌که‌ی پیتی و قژه‌ ئالتوونییه‌که‌ی بوو که‌ زیاتر سه‌رنجی راکیشا، چونکه‌ که‌نیزه‌که‌ی من له‌ دیدی ئە‌و پاشایه‌ که‌ هه‌رگیز ژنیکی بیانی نه‌دیوو بوونه‌وه‌ریکی سه‌یر ده‌هاته‌ به‌رچاو.

من که‌ بینیم چاو له‌ ژنه‌که‌ هه‌لناگری به‌ئوم ناساند و به‌ که‌نیزه‌که‌م وت

خواردنه‌وه‌ی بۆ به‌یتنی و دوای ئە‌وه‌ی پاشا زانیی که‌نیزی منه‌ وتی: سینۆهه‌ ده‌مه‌وی ئە‌م که‌نیزه‌ له‌ تۆ بکرمه‌وه‌ هه‌ر چه‌ندت بوی له‌ باتی ئە‌و زیتر و کانات ده‌ده‌می.

هه‌تا ئە‌و رۆژه‌ له‌ ده‌ست و پێ گیری که‌نیزه‌که‌م بیزاریبووم که‌ وه‌ک سیبه‌ر به‌رده‌وام به‌دوامه‌وه‌ بوو. به‌لام هه‌ر ئە‌وه‌نده‌ که‌ زانیم ئە‌و پاشایه‌ داوای ده‌کات لام حه‌یف بوو ئە‌و که‌نیزه‌ جوانه‌ی خۆمی به‌ده‌می، چونکه‌ ده‌مزانێ هه‌ر چۆنی بێت هه‌ندی شه‌و پیتوستم پیتی ده‌بوو و ئە‌گه‌ر ئە‌وم له‌لا نه‌بوايه‌، ناچار ده‌بووم بۆ په‌رستگای عه‌شتار پرۆم و له‌گه‌ل ژنه‌کانی ئە‌ویدا جووتیم. جگه‌له‌وه‌ش هه‌ر ئە‌وه‌نده‌ ئە‌و پاشایه‌ داوای که‌نیزه‌که‌ی کردم ئیتر ریزو به‌هاکه‌ی له‌لام زیادێ کرد، چونکه‌ تاکاتی که‌ شتومه‌کی مرۆف کپاری نه‌بیت له‌ به‌رچاویدا بێ به‌هایه‌، به‌لام هه‌رئه‌وه‌نده‌ کپاریکی بۆ په‌یدا‌بوو ئیتر دیته‌وه‌ به‌رچاوی.

ئێستا کاتی ئە‌وه‌ هاتوه‌ که‌ ده‌بی چه‌ند وشه‌یه‌ک له‌ باره‌ی داهه‌تانه‌که‌ی خۆم بلێم: من ئە‌وه‌کاته‌ی له‌ خانه‌ی مه‌رگ کارم ده‌کرد هه‌ستم به‌وه‌کرد که‌ ئە‌گه‌ر بکری ددانه‌کان به‌ رووکه‌شیک داپۆشریت، له‌ تیکچوون و رزین پارێزراو ده‌بیت. کاتیک که‌ له‌ خانه‌ی مه‌رگ مردوه‌ ده‌وله‌مه‌نده‌کانیان مۆمیایی ده‌کرد ددانه‌کانیان به‌ رووکه‌شیک ته‌نکی زیتر داده‌پوشی و ئە‌م رووکه‌شه‌ زیتره‌ به‌گۆشتی پووکه‌وه‌ ده‌نووسا. له‌ ئە‌نجامی ئە‌وه‌ له‌ دوا‌رۆژدا کاتیک که‌ ئاسه‌واری رزین له‌ مۆمیایی کردنه‌که‌دا ده‌رده‌که‌وت ددانه‌کان له‌ پووکی ناو‌ده‌م جیانه‌ده‌بوونه‌وه‌ و دوای هه‌زاره‌ها سال‌ ریزی ددانه‌کان وه‌ک دۆخی یه‌که‌م جاری ده‌مایه‌وه‌. ددانه‌کانی مردوو دوای مۆمیایی کردن خراب نابن، چونکه‌ ددان دوای مردن نارزیت، به‌لام له‌ پووکی جیاده‌بیته‌وه‌ و له‌به‌رئه‌وه‌ به‌ زیتر به‌ پووکی ناو‌ده‌مه‌وه‌ ده‌یانلکاند که‌ لیک جیانه‌بیته‌وه‌.

من وام بیره‌کرده‌وه‌ که‌ ئە‌گه‌ر ددانی مرۆقیکی زیندوو به‌ رووکه‌شیک زیتر داپۆشریت، له‌ ره‌شبوونه‌وه‌ و کلۆربوون پارێزراو ده‌بیت.

تا کاتی که له ته بهس بووم دهرامه تم ریگای پی نه ده دام دهست له نارایشته وهریده و تاقی بکه مه وه، به لام دواى نه وهی رویشتم بو نه زمیر و له وی زپ و پاره له لام بی بایه خ بو، بریارم دا نه م بابه ته تاقی بکه مه وه و دواى بووم دهرکه وت که پوشاندنی ددانه کان به و رووکه شه زیه ددان له تیچکچوون ده پاریزیت. نه و پاشایه ش که باس م کرد بو چاره سه رکردن هاتبووه لام، دهیوبست ددانه کانی چاک بکه مه وه و رازی بو که به و رووکه شه نالتونوییه ددانه کانی داپوشم بو نه وهی له داهاتوودا نه رزن.

دواى نه وهی ددانه کانیم به و رووکه شه جوانکاری کرد، به شیوه یه ک که به کیچک به سه ر ددانه کانی سه ره وه و نه وهی تر به سه ر ددانه کانی خواره ودا، وتی: سینوهه تو زور به من وه ماندوو بوویت و ددانه کانت له تیچکچوون پاراست و نه و دهست هقه ی من داومه به تو نه گه رچی زوره به لام به قه دهر زانسته که ی تو نابیت. سینوهه، نه گه ر چی مافت به سه رمه وه هه یه، به لام من له بهر نه وهی پی او پکی راستگوم بیت ده لیم داواکاری که نیزه که تم و نه گه ر نه م که نیزه م پی بفروشی نرخیکی باشت ده ده می و نه گه ریش پی می نه فروشی لیتی ده رفینم و نه گه ریش بته وی به رگری بکه ی ده تکوژم، من تا ئیستا که نیزیکم نه بینویه له گه له زه لام خوړه کان بیت و تو ده بی پی می بفروشی بو نه وهی بیکه مه هاوسه ری خووم و بزنام که ئایا له زه تی رابواردن له گه ل ژنه چاوپره ش و پرچ ره شه کان خوشره، یان کوپوونه وه له گه ل ژنیک که له هوزه زه لام خوړه کان بیت و پرچی زهر د بیت.

کاتی که پاشا نه م قسانه ی ده کرد، (کاپتا) که له دواى هاتنی بو سووریا له مامه له چییه کانی نه وی فیری بازار گه رم کردن بو بو، بو نه وهی بازاری مامه له که مان گه رم بکات و هانی پاشاکه بدات که به هایه کی زیاتر به و که نیزه بدات، که وته شیوه ن کردن و وتی: نه مرؤ شوومترین روژی ژیانى گه وره که مه. خوژگه له سکی دایکم دهر نه ده چووم و نه م روژم نه ده بینى، چونکه له م روژدها تو دته وی کو تایی به ژیانى گه وره که م بهینى و له تاقه یارمه تیده و

به رده سستی که ره که ی بی به شی بکه ی و نه و که نیزه ی که هه موو شه وی له با وه شی خویدا ده یخه وینیت لیتی بستینى و من ده زانم که هه رگیز هیچ ژنیکی تر ناتوانیت وه کو نه م ژنه دلئ گه وره که م رازی بکات، چونکه ژنی و هها جوان له هیچ جیگایه کدا نییه. سه یرکه و پروانه ده موو چاوی له مانگی باز نه بی شه وی به در جوانتره و دوو گو به که ی سه ر سینگی له نارنجه کانی نه زمیر بچوو کتره. ئایا سکه سافه که یه بینویه که هیچ هه لا و ساوییه کی تیا دا به دی ناکریت و ئایا له ناوه راستی سکیدا چالا ییه که ی ناوکی ده بینى، پروانه له هه موو له شی نه م ژنه دا ته له موویه ک نادوژیته وه و له شولاری نه م ژنه له شیرى مانگا سپیتر و له پاقله ی کولا و نه رمتره و من دلنیام که خوایه کان هه موو ره نگه قه شه نگه کانیا ن کوژدو ته وه و له ده موو چاوو له شی نه م نافرته دا به کاریان هینا وه. چونکه قژی نالتونی و چاوه کانی شین و لیتی سوور و نینوکه کانی خه نه بی و له شی سپی و نووکی گو به کانی سه ر سینگی نه رخنه وانیه.

کاتی که به نده که م به و شیوه یه که وته بازار گه رمی، پاشا به راده یه ک بو نه و که نیزه شیرزه بو که له تاو دلگرتنه که ی هه ناسه برکی پی که وتبوو و وتی: سینوهه من ده زانم که نیزه که ت زور جوانه، به لام من هه ر چه ندیکت بویت ده تده می و نه گه ر به فروشتنیشی رازی نه بی ناچارم بتکوژم.

من دهستم به رز کرده وه که به نده که م وا لی بکه م بیده نگ بیت و دواى نه وهی دهستی له شیوه ن کردن هه لگرت، رووم کرده پاشا، که له وکاته دا ده سه لاتداری ولاتی (تامورؤ) بو له سووریا و تم: نه م ژنه به لای من وه زور نازیزه و نه گه ر له بری زپ پیتی بفروشم خیانه تم له خووم کردوو و هه ر له بهر نه وه ش حه ز ناکه م ناوی فروشتنی لی بنیم، به لام ناماده م به بی به رامبه ر پیشکه شتی بکه م بو نه وهی بتوانی بیکه ی به هاوسه ری خووت و وه کو خووت ده لیتی به خته وهر ببیت.

پاشای (تامورؤ) که زانی من ناماده م که نیزه که ی خوومی بده می به راده یه ک خو شحال بو که هاواری کرد: (سینوهه)، من له و باوه رده ا نه بووم که خه لکی

میسر به خشندهیه کی تیدابیت، چونکه له مندالییه وه تا ئەمرو هەر میسر بیتکم بینیی، فەرمانبەری فیرعون بوونە که دەهاتن بۆ سەندنی سەرانه و بەردەوام دەستیان بۆ وەرگرتن درێژدەکرد و هەرگیز دەستیان نەدەبرد شتی بدن بە کەس. بەلام تۆ یە کەم میسریت بە منت سەلماند که لەوێهە لە میسردا کەسانت هەبن سەخی بن و ئەگەر روژتیک ببیت بۆ ولاتی (ئامورۆ) من پەیمانت دەدەمێ که تۆ له لای راستی خۆمه وه دادەنیشینم.

دوایی بەندە کەم کراسی بۆ کەنیزه که هینا و ئەویش لە بەری کرد و لە گەڵ پاشای (ئامورۆ) دا که پیاویکی گەنجی بەهێزو کە له گەت بوو و ریشیکی درێژی هەبوو چوو دەرهوه و کاتی که دەرویشتن هەستم کرد کەنیزه کەم بە بینینی ئەو پیاوه بەهێزه که یف خۆش بوو که لەمه و دوا دەبیته گورهی نوێی ئەو.

دوای رویشتنی پاشا، (کاپتا) سەرزنشتی کردم و وتی: بۆچی هیچت له پاشای (ئامورۆ) نەسەند له کاتیکدا که ئەو ئاماده بوو هەرچییه کت بووستایه بیدایه پیت.

وتم: من له و رووهوه کەنیزه کەم بەبێ بەرامبەر داپیتی که هیچ کەسی ناگاداری دواروژ نییه و نازانی ئەم دنیا به چی لێ دیت و بوونی دۆستی گوریه بۆ روژی تەنگانه سوودمەنده و لەوێهە روژتیک دابیت بۆ دلنیا بوون له مەترسی دوزمان بچم بۆ ولاتی ئەوان و ئەگەرچی ئەو پیاوه ولاتیکی بچووکی هەیه و له سنوره که یاندا جگه له مەرو گویدرێژ هیچ شتیکی تر دەست ناکه ویت، بەلام دۆستایه تی ئەو بۆ من له کاتی بەره و روو بوونە وهی مەترسیدا دەستکه و تپکی به بایه خه.

پاشای ئامورۆ تا سێ روژی تر له ئەزمیر مایه وه و کاتی که ویستی له وێ بروات بۆ خواحافیزی هاته لای من و وتی: سینۆهه ئەگەر تۆ هه موو زێر و زبوی میسرت بدایه به من به ئەندازی ئەم کەنیزه ی داوته پیم دلخۆشت نەدەکردم، چونکه ئەم کەنیزه خوشه ویستترین ژنیکه که من تا ئیستا بینومه و دلنیا که

هەرگیز لێی جیا نایه وه، ئەگەر تۆش روژی ببیت بۆ ولاتی من هەر چییه کت بوی دەتدهمی جگه له دوو شت، به کتیکیان ئەم کەنیزه یه و ئەوی تریان ئەسپه، چونکه له ولاتی مندا ئەسپ زۆر کەمه و ئەو ژماره کەمه ی که له ویدا هەیه بۆ گالیسکه جهنگییه کانی من پتویستن. لەم دووانه به ولاره هەر چییه کت بوی من ئاماده م و هەر کەسیکت بوی بۆتی دەکوژم و ئەگەر کەسانیک هەن که له ئەزمیردا دوزمنایه تیت دهکەن پیم بلێ که بەدستی به کتیکیراوه کانی خۆم لەم شارهدا بیانکوژم و دلنیا به کەس ناوی تۆ ناهینێ.

دوای ئەم قسانه منی ماچ کرد و رویشت، بەلام من دوای چەند روژی له دووری کەنیزه کەم خەمبار بووم، چونکه هەندی شتم فیرکردبوو و له زۆر بهی کاته کان به تاییه تی کاتی هاتنی نەخۆشه کان یارمه تیده ری من بوو و هەرچه نده زۆر جار رپی لێ دەگرتم و زۆر بلتیییه کانی تووریه ی ده کردم، بەلام هاوده میتیییه که ی خوشحالی ده کردم.

بەزوویی ههوا به ره و گهرمی رویشت و کەوتینه نیوهی به هار و گولەکان پشکووتن و په ره سیلکه کان که وتنه فرین و کەشتییه کان له به نده ری ئەزمیر ئاماده ی به رپکه وتن بوون بۆ ولاتانی تر که له ویتوه به نده و کەنیز و کەل و پەل بهین. له نیوهی به هاردا شاری ئەزمیر که وته جموجوول، چونکه جهژنی ده رهینانی خوای ته مووز له ژیرخاکه وه نزیک ببۆوه. قەشه کانی سووریا هه موو سالتی له وه رزی پاییزدا خوای ته مووزیان به خاک ده سپاردو له نیوهی به هار، له روژتیکي گهرمدا له ژیرخاک ده ریان ده هینایه وه.

روژی ده رهینانی په یکه ری خوای ته مووز، روژی شادمانیی گشتی بوو و لەم روژهدا ژن و پیاو له شار ده چوونه ده ره وه بۆ بیابانه کان و تا خۆرئا و ابوون خه ربکی خواردن و خواردنه وه و هه لپه رکێ و شادی ده بوون.

من له و روژهدا چومه بیابان بۆ ئەوهی بزانه خه لکی چی ده کەن و بینیم قەشه کان په یکه ری خوای ته مووزیان له ژیر خاک هینایه ده ره وه و خه لکی که وتنه

خویشی و هه‌لپه‌رکی و ده‌یانگوت : خوای ته‌مووز زیندوو بوته‌وه و نه‌و خوای گه‌رمایه و هه‌روهک چۆن زه‌وی و هه‌وا گه‌رم ده‌کاته‌وه گه‌رمیش ده‌داته له‌شی مرۆف و نه‌م گه‌رمییه نه‌و هه‌یزه ژبان به‌خشه‌یه که ژن و پیاو ده‌خاته که‌یف خویشی و شادی.

له‌و کاته‌ی که خواجه‌که‌یان ده‌رده‌هینا بینیم هه‌ندی له‌ژنه‌کان گالیسکه‌یه‌کیان راده‌کیشا و له‌سه‌ر گالیسکه‌که بتی یه‌کتیک له‌ئه‌ندامه‌کانی له‌شی پیاو، که ناوه‌یتانی جوان نییه، دانرابوو که نه‌م بته‌یان له‌دار تاشیبوو.

من سه‌رم سوپما که مه‌به‌ستیان له‌م کاره‌ چییه، تا کاتییک که له‌ناکاودا ژن و پیاوه‌کان تیک رژان و به‌بج نه‌وه‌ی شه‌رم له‌یه‌کتیری بکه‌ن له‌گه‌ل یه‌کتربدا جووت بوون و نه‌م کرداره‌ ناژده‌لانه‌یه هه‌تاوه‌کو شه‌و به‌رده‌وام بوو.

وه‌حشیتی هه‌ندی له‌گه‌ل و هه‌زه‌کان له‌ نه‌م جوژه‌ ئاکاران‌ده‌ده‌که‌و‌یت، چونکه له‌میسر که گه‌لیکی شارستانی هه‌یه، له‌م جوژه‌ ره‌فتاران‌ه‌ روونادات.

هه‌ندی له‌پیریژنه‌کان که نه‌یان‌توانیبوو که‌س په‌یا بکه‌ن، له‌پیاوه‌کان ده‌پارانه‌وه که بیبه‌شیان نه‌که‌ن و له‌به‌ر نه‌وه‌ی که من وه‌ک ته‌ماش‌اچییه‌ک له‌و‌ی بووم، زیاتر دا‌وایان له‌من ده‌کرد، به‌لام من به‌نه‌فره‌ته‌وه نه‌و ژنه به‌سال‌اچ‌وانه‌م له‌خۆم ده‌وور ده‌خسته‌وه و پیم ده‌وتن: خواجه‌کان سنوور‌یکیان بو‌ژنان داناوه و کاتییک که ته‌مه‌نی نه‌و ژنه له‌و قو‌ناغه‌ تیپه‌ری، ئیدی نابیت بیر له‌وه بکه‌نه‌وه که له‌گه‌ل پیاواندا رابو‌یرن.

چونکه نه‌گه‌ر خواجه‌کان بیانویستایه‌ ژنه‌کانیش وه‌کو پیاوان تا کو‌تایی ته‌مه‌نیان له‌گه‌ل جنسی تر‌دا کو‌بینه‌وه، سروشتیان سنوور‌دار نه‌ده‌کرد.

***

۱ - له‌چواره‌زار سال له‌مه‌وبه‌ر نه‌ته‌وه‌کانی دانیشتووی باکووری ده‌ریای ناوه‌راست نیوه‌ کیتیوی بوونه و میسر‌یه‌کان وایان زانیوه، زه‌لام خۆرن - وه‌رگێر .

۲ - ده‌ریا به‌رده‌وام شه‌پۆلی هه‌یه و که‌شتی ته‌کان ده‌دات و ته‌کانی که‌شتی دوو جووله‌ دروست ده‌کات، یه‌کتیکیان له‌ راسته‌وه بو‌چه‌پ و به‌ پیچه‌وانه‌وه‌و، نه‌وی تریشیان له‌ پیشه‌وه بو‌ دواوه و به‌ پیچه‌وانه‌وه، نه‌م دوو جووله‌یه ده‌بیتته‌ هه‌ی رشانه‌وه‌ی به‌رده‌وامی گه‌شتیاران و بچ‌ تاقت ده‌بن و من خۆم (وه‌رگێری فارسی) دوو‌جار له‌سه‌فه‌ری ده‌ریایی تووشی نه‌م رووداوه‌ بوومه‌ که نه‌خۆشی ده‌ریای پی‌ ده‌لین. به‌لام هه‌رئه‌وه‌نده‌ که که‌شتییه‌که گه‌یشته‌ که‌نار یان به‌نده‌ر (که شه‌پۆلی تیدان‌یییه) هه‌موو نیشانه‌کانی نه‌خۆشییه‌که ده‌ره‌وینه‌وه‌و ریبواران هه‌ست به‌سه‌لامه‌تی ده‌که‌ن. له‌ فرۆکه‌کانی نه‌م‌رۆش له‌کاتی بای به‌هیز جووله‌ دروست ده‌بیت و نه‌وانه‌ی جاری یه‌که‌م و دووه‌میانه به‌ فرۆکه‌ سه‌فه‌ر ده‌که‌ن تووشی نه‌م رووداوه‌ ده‌بن که بیماری ده‌ریای ناوه‌ که‌شتیوانه‌که‌ی سینۆه له‌هه‌له‌دابوو که ده‌یگوت هه‌یه‌که‌ی زۆرخۆرییه، چونکه نه‌وه‌ی خوار‌دنیش نه‌خوات له‌وانه‌یه تووش بی، به‌لام کاتی رشانه‌وه‌ زه‌رداو له‌ ده‌میان دیتته‌ده‌ری و، له‌ ناو که‌شتییه‌ گه‌وره‌کاندا که دیواری تیدایه و دریتی دیواری قه‌دی که‌شتییه‌که ۳۰۰ مه‌تره‌ گه‌شتیار تووشی نه‌خۆشی ده‌ریا نابچ چونکه یه‌کتیک له‌ دوو جووله‌کان دروست نابیت که پیش و پاشه‌که‌یه، به‌لام جووله‌ی تر که راست بو‌چه‌پ و به‌ پیچه‌وانه‌وه‌یه دروست ده‌بیت و به‌ یه‌کتیک له‌و جوولانه‌ نه‌م نه‌خۆشییه‌ دروست نابیت - وه‌رگێر .

(هورم هههه) ناشنای رابردوو

له دواى ئەم جەژنە لە مەرزى سووریاوه ههوال گەیشت که هۆزهکانى خەبیری دیسانهوه هێرشیان کردۆتهوه. هێرش بردنى ئەم هۆزانه شتیکی تازه نهبوو، چونکه ههموو کاتى به گەیشتنى وهزى بههار دهستیان بهدهستدریژی دهکرد بهلام لهو سالهدا توند و تیزییان زیاتر بوو و دهگەیشتنه ههرشویتیکی سهربازانى سهربازگهى میسر بیان دهکوشت و، له ههندیک شوین تهنا ته سهرۆکی ناوچهکهشیان دهکوشت. له شاریکی بچووکدا پاشا و تهواوی دانیشتوانی تهنا ته ژن و مندالیشیان دهکوشت. ئەم ههواله کاتى گەیشته فیرعهون بو بەرهنگاربوونهوهی هۆزهکانی خەبیری لهشکرکی له میسرهوه ناردە سووریاو، من زانیم که له نیتوان لهشکرى میسر و هۆزهکانی خەبیریدا شهپتیکی خویناوی روودهات. من له هیچ کاتیکدا مهیدانی شهرم نه دبوو و له بارودۆخی بریندارهکانی مهیدانی شهپ زانیاریم نهبوو و نه مدهزانی گورز و شمشیر و نه یزه چ برینیک له لهشدا دروست دهکات و پیتویستی لیکۆلینهوه له بارودۆخی بریندارهکانی جهنگ هانی دام که ئەو گۆرهپانه ببینم و هههله بهر ئەوهش له ئەزمیر بهرپکهوتم و له شاریکی بچووک بهناوی (ئورشه لیم) گەیشتمه لهشکرى میسر، که له پهراویزگهی نیلهوه هاتبوون. ئەم لهشکره به پێچهوانه ی ناویانگه که یهوه زۆر بههیزیش نهبوو و پیکهاتبوون له دهسته یهک گالیسکهی جهنگی و دوو ههزار تیرهاویژ و نه یزه دار. ئەو رۆزه ی چوومه کومه لگاکه ویستم فهرماندهی لهشکره که ببینم و پرسیم: فهرماندهی ئەم لهشکره کییه، بۆ ئەوهی رووخسته تی لى وهربگرم که له مهیدانی جهنگدا پزشکی و برین پێچی بکه م.

پیتیان وتم: فهرماندهی ئەم هیزه پیاویکی گەنجی جوانه که ناوی (هورم هههه) له من داوام لیکردن بمه نه جیگاکه ی ئەو که له دووره وه سه رنجم دا ههستم کرد له لام نامۆ نییه و کاتیک که نزیکى که وتمه وه بیرم هاته وه (هورم هههه) ه کوره گەنجه که یه که ئەو رۆزه ی من له گه ل جینشینی میسر چوومه بیابان ئەو له کاتی خۆره لاتن به خۆی و هه لۆیه که ی ده رکه وتن، دوا یی چووه ریزی لهشکرى جینشین، واته فیرعه ونی نوتی میسر.

(هورم هههه) منی ناسییه وه وتی: ئای... (سینۆهه).. تو چی ده که ی لیره؟ له میسر خه لکی هه موو ده لێن تو مردوویت و ده لێن نه فره تی دایک و باوکت که گۆره که یانت فرۆشتبوو تو ی له ناو بردوو ه.

دوا یی به سه رهاتى منی پرسى و منیش تا ئەو شوینە ی پیم کرا بۆم روون کرده وه و وتم: من بووم به به لاو گپری ژنیک که ناوی (نه فر نه فر) بوو.

(هورم هههه) وتی: منیش له گه ل ئەو ژنه دا خه وتم، ده یوبست هه رچییه کم هه یه لیمی بستیتی، به لام من به پێچه وانە ی تو وه خانوو و گۆری دایک و باوکم پێ نه فرۆشت و، به لکو به م قامچییه ی له دهستم دایه دارکارییه کی باشم کرد. (سینۆهه) ده بی پیت بلیم که ژن تا ئەو کاته شایانی ریزه، که نه بووی به تیمساح و، هه رکاتى له چاو چنۆکیدا وه ک تیمساحی لى هات ده بی وه کو سووکتربن به نده کان ره فتاری له گه لدا بکه یت.

دوا یی من له بارودۆخی میسر و ته به س پرسیارم لى کرد و (هورم هههه) وتی نازانم گه لی میسر چ گونا چکیان هه یه که خوایه کان گرفتاری پاشایه تی ئەم فیرعه ونه یان کردوو ه، چونکه ئەم فیرعه ونه بی عه قل و شیتته. ئەو خوایه ش که فیرعه ون رینومایی لى وه رده گری وه ک خۆی شیتته و هه ندی شت ده لى که شیتته کانیش نایلین. ئایا بیرت ماوه کاتى که ئەم فیرعه ونه بوو به پاشا هه موو به نده کان که له کانگه کاندایان کرد ئەو نازادی کردن؟ ئایا بیستت یان بینیت که نازادی به نده کان چ نازاوه یه کی نایه وه و به چ شیه وه یه ک بۆ دابین

کردنی ئاسایش له ته بهس ناچار بووین بیانکوژین؟

وتم: به لئێ . . کاتی که بهندهکانیان نازاد کرد، من له ته بهس بووم و بینیم چون هه لمه تیان برد بو شاری مردوه کان و هه موو شتیکیان تالان کرد.

(هورم هه ب) وتی: له گه ل ته وه شدا که فیرعه ون بینیی نازادکردنی ته و به ندانه ی له کانه گه کاندای کاربان ده کرد چ ئاشوو بیکی نایه وه، به لام هیشتا له قسه و بریاره کانی خو ی پاشگه ز نه بو ته وه وه ده لئێ له نیوان به نده یه ک و شازاده یه کدا هیچ جیاوازییه ک نییه و به نده کان و گه وره کان له لای خوی ته و یه کسانن و نابیت ته وان ناچار بکرتین له کانه گه کاندای کاربکه ن. من دلنیام کاتی که فیرعه ونه کانی پیشووی میسر که له قووچه که کاندان ته م قسانه ده بیستن دینه له رزه، چونکه له سه ره تای جیهان تا وه کو ته مرۆ هیچ پاشایه ک نه بووه که بلئێ له نیوان به نده و شازاده دا جیاوازی نییه و ته مه وه ک ته وه وایه که بلئین له نیوان عاره ق و هه نگوین جیاوازی نییه. یه کیک له قسه سه یه ره کانی ته م فیرعه ونه ته وه یه که به منی ده وت هۆزه کانی خه بییری به شیوه یه ک دا برکینه وه که خوینی تیدا نه پرژئ. ئایا به بی خوین رشتن دره نده کان مائی ده بن؟ (سینۆهه) ته که پزیشکی، ئایا ده توانی به بی رژانی خوین سکی یه کیک هه لبدری و ریخۆله زیاده که ی تیدا ده ربکه ی بوئه وه ی نه بیته هۆی مردنی نه خو شه که ت؟ فیرعه ون دهنگی شه ری ته م هۆزانه ی نه بیستووه و نازانی که له دهنگی درنده کان ترسناکتره هه تا تی بگات که له گه ل ته مانه دا ناتوانی به هیمنی ره فتار بکرت.

دوای ته م قسه یه (هورم هه ب) پیکه نی و وتی: به لام من گو ی ناده مه وته ی فیرعه ون و به شیوه یه ک خوینیان ده رژیتم که هه موویان په شیمان بنه وه که بوچی له دایک بوونه. من وام بریاردا وه که به جوریک ره گی ته م هۆزانه بسوو تینم که له داها توودا هه رگیز نه توانن له وه رزی به هاردا هه لمه ت به ن. به لام، (سینۆهه) ته هه قت به گه ردنی منه وه هه یه، چونکه من له بییری ناکه م ته و رۆزه ی له گه ل جینشین له بیابان گه راینه وه و ویستیان من بکوژن ته هه ندی قسه ت کرد و

نه ته یشت ته م کاره بکه ن و له و رۆزه دا ته به ژیری خۆت گیانی منت کرپیه وه. له به ره ته وه ئیستا من له له شکره که ی خۆمدا ریز له ته ده گرم و رووخسه ت ده ده م که له جه نگدا ئاماده بیی و سه ربازه کان چاره سه ر بکه ی و ده سه ته قی ته وش له گیرفانی فیرعه ون ده ده م و هه رکاتی که من بی ئیش بووم ته له گه ل مندا ده بیت و نان خواردمان به یه که وه ده بیت.

له و کاته دا (هورم هه ب) جامی شه را بی نوشییه وه و وتی: کاتی هه والی هیرشی خه بیریه کان گه یشته ته به س فیرعه ون ویستی له شکریک بنیترته سووریا، هیچ یه کیک له و سه ردارانه ی له ته به س بوون ئاماده نه بوون فه رمانده یی ته م هیزه بگرته ته ستۆی خو یان، چونکه ده یانزانی هۆزه کانی خه بییری خه لکیکی خوینمژ و شه رکهن و، هه ربه که یان به به هانه یه ک له و فه رمانه خو یان به دوورگرت. له به ره ته وه ی جگه له وه ی ترسی کوژرانیان هه بوو ده شیانزانی که له زی و مس و کازاکانیا ن دوورده که ونه وه، چونکه له بیابانه کانی سووریا دا زیر و پاره نییه، به لام له ده وروبه ری فیرعه ون دا ته و شتانه به دی ده کرت، بو یه من له گه ل ته وه شدا که له هه موو سه رداره کانی فیرعه ون گه نچتر بووم، ته م ته رکه م گرته ته ستۆی خۆم بوئه وه ی مه ترسیی خه بیریه کان له ناو بیهم و کاریک بکه م که ئیتر نه توانن هیرش به نه سه ر سووریا. سه رداره کانی فیرعه ون که زۆر زه نگیین، له گه ل کاهینه کاندایا وه ده ست بوونه و هه ولده دن ده سه لاتی خوا یه که یان (ئاموون) له ناو نه چیت. ته مرۆ له میسر دا له نیوان خوی فیرعه ون، واته (ئاتوون) و خوی کوئی میسر (ئاموون) رکه به رایه تییه کی زۆر هه یه و هیشتا دیار نییه که کامیان سه رده که وی. هه ره که کو من تیی گه یشتووم، (ئامی) دادوه ری گه وه ی میسر که کاهینی خوا (ئاتوون) به ته مه یه (ئاموون) له میسر دا له ناو بیات و له م کاره یدا فیرعه ون پالپشتی لی ده کات. فیرعه ون ده زانیت که خوا (ئاموون) له میسر دا به راده یه ک به هیزبووه که کاهینه کانی (ئاموون) گو ی رایه لیی فه رمانی فیرعه ون ناکه ن و له هه ر کاتی کدا که

فەرمانەكەى فیرعەون دژی بەرژەوئەندى ئەوان بێت فەرمانێك بەناوى (ئاموون) ەو ە دەردەكەن كە فەرمانەكەى فیرعەون ەلئوئەشپنیتەو ە.

فیرعەون و دادوئەرى گەورە كە ناتوانن لەمە زیاتر لە ژێر فەرمانپەرەواى (ئاموون) و كاهینەكانى ئارام بگرن، ەوئ دەدەن كە خوا (ئاتوون) بەرادەبەك گەورەبكەئەو ە كە (ئاموون) لە ناو بچیت و لەبەر ئەوئ فەرمانیان بەمن داو ە كە لەم سەفەرەمدا گەشتمە ەەر شارێك، پەرستگەبەك بۆ خواى (ئاتوون) دروست بكەم و من یەكەم پەرستگەم لەم شارى ئورشەلیمەدا دروست دەكەم. من نە باوئرم بە (ئاموون) ە و نە بە (ئاتوون)، بەلام وابیردەكەمەو ە كە فیرعەون لەم بەشەدا ەلئە ناكات و رامیاریبەكەى راستە، چونكە لەگەل ژبیریدا ناگونجی فیرعەون پاشای میسر بێت و كاهینەكانى (ئاموون) لە جیاتى ئەو فەرمانپەرەواى بكەن. مەبەستم ئەوئە كە سەردارەكانى میسر لەو رووئەو ە كە لەگەل كاهینەكانى ئاموون دەستیان تێكەل كەو ە و ئیستا بەرژەوئەندیبەكانیان لە مەترسى دەبینن نایانەوئیت لەم كاتە ناسكەدا لە میسر دوور بكەوئەو ە و بەرگرى لە سووئە تاییبەكانیان نەكەن. ئەگەر ئەوان لە گۆرانكارى سىاسى لە میسردا مەترسییان نەبووایە ئەوئە یەكێكان فەرماندەبى ئەم ەیزى بخستایەتە ئەستۆ و لە میسر دەریچووایە و بەرەو سووریا بەتایە.

وئەم: من دژی سىاسەتەكەى فیرعەون نیم و بگرە مافیشى پێ دەدەم كە ببەوئیت لە ەیزی كاهینەكانى ئاموون كەم بكاتەو ە، ئەو شتەى لەگەل باوئرى مندا یەك ناگریت ئەوئەو ە كە فیرعەون دەلئیت ەز دەكەم راستەقینە (حەقیقەت) فەرمانپەرەوا بێت، من لەم بابەتە مەترسىم ەبە، چونكە (حەقیقەت) وەك شمشیرێكى تیز وایە كە ەرگیز نابیت ببەیتە دەست مندالێك، جا نەخوازە ببەدەستى پیاوێكى شیتى وەك فیرعەون.

كاتى كە شو داھات لە یەكێك لە خیمەكان، نزیك خیمەى (ھورم ەب) پشوو داو سەربازەكان كاتى كە زانییان من پزىشكەم ەولیان دەدا ببە ھاوئرم،

لەبەرئەوئەى ەموو سەربازى ەز دەكات كە دۆستایەتیبى پزىشكێك بۆلای خۆى رابكیشى بۆئەوئەى لەكاتى برینداریدا چارەسەرى برینەكەى بكات.

سبەبى رۆژى دواتر نەفیرەكان دەنگیان بەرز بوو ەو ە و سەربازەكانى لەخەو ەلستاند و ەەر سەر دەستەبەك بەرامبەر بەشەكەى خۆى راوئستا. كاتى ریزى سەربازەكان رێكخرا، (ھورم ەب) كە قامچیەكەى بەدەستەو ە بوو لە خیمەكەى خۆى ھاتە دەرو ە و بەندەبەك چەترىكى بەبان سەربەو ە راگرتوو ە و بەندەبەكەى تر باوئشیتى دەكرد كە مئشەكانى لى دوور بكاتەو ە.

(ھورم ەب) بەرامبەر بە سەربازەكان بەم شتوئەو ە داو:

(ئەى سەربازانى میسر كە لە نئوانتاندا، رەش پئستە پئس و پۆخلەكان و نەبەزدارە تەوئەلەكانیش ەن و ەمووتان ەەر لەشكرى میسر و وەك گایەك دەبۆرئین. . من ئەمرو دەمەوئیت بتانبەم بۆ مەیدانى جەنگ، بۆئەوئەى ببینم لەگەل خەبیریەكاندا شەرتان پێ دەكریت یان نا. . ئەگەریش توانای شەركردن لەگەل ئەوانتان نەبیت ھیوادارم تا دوایین كەستان بكوژرئین بۆئەوئەى ناچارنەبم لەش و لارە ناقولاكانتان لەگەل خۆمدا ببەمەو ە بۆ میسر و بە تەنھا خۆم پۆم و لەگەل دەستەبەك لە سەربازانى راستەقینە بگەرئیمەو ە...) (ھۆو... تۆ، سەربەلى لووت قلیشاو، شەقێكى قایم لەو سەربازە نەفامە بەوئەوئەى لەكاتى كە من قسە دەكەم با داوئەى خۆى نەخورئینى و لەمەوبەدا لە كاتى ئاخاوتنى مندا خەربكى خۆخوراندن نەبیت...) (ئەمرو لە كاتى كەدا كە ەیرش دەكەینە سەر خەبیریەكان، من لە پئشەوئەى ەمووتان دەبم و لەگەل ئیو ە لەگەلئاندا دەجەنگم و ئاگام لە ەەر ەمووتان دەبیت، بۆئەوئەى بزائم چ كەسى لە مەیدانى شەردا پاشەكشى دەكات، یان بە باشى شەركات.) (دلئباتان دەكەمەو ە كە ئەمشەو لەم قامچیەى من خوئین دەتكیتەو ە و ئەم خوئینە لە لەشى ئەو كەسانە دئتە دەرو ە كە لە گۆرەپانى شەردا بەباشى ناچەنگن و دلئبابن قامچیەكەى من لە نەبەزى خەبیریەكان ترسناكترە، چونكە نەبەزى ئەوان پەيكانى مسى پئوئەو ە و

زوو دهشکیت. (خه بیریه کان له پشت ئەم چیا به وهن که ده بیین و ئەمشه و پێ سپێردراوه کانی پشکنینی من رویشتن که بزائن ژماره یان چه نده، به لام ترسان و هه لهاتن و نه یان توانی ژماره یان به دروستی بزائن...) (خه بیریه کان ته نها یه ک شتی ترسانکیان هه به، ئەویش دهنگیانه، به لام ئەگەر له دهنگیان ده ترسن هه ویری گلی سوور بکه نه گویتانه وه بو ئەوهی دهنگیان نه بیستن، به لام له بهر ئەوهی ئەم هه ویره ده بیته هژی ئەوهی گویتان له دهنگی فه رمانده کانتان نه بیت، هه روا باشتره که واز له مهش بهین.) (واي بو ئەو که سهی که له خۆرایی و بێ نیشان گرتن تیره اوژی بکات...) (له شهردا سه رکه وتن ته نها ئەوه نییه که سه ربا ز دلیر بیت، به لکو ئەوه شه که سه ربا زه کان وه ک ئەوهی یه ک جهسته بن گوێراییه لی فه رمانی بهر په سه کانیان بن) (ئه گه ر ئیوه ئەمرو سه رکه وتن، ده بنه خاوه نی هه موو مال و سامان و مانگا و مه ری خه بیریه کان و من نه حه لقه یه کی زی و زبوم ده ویت و نه مانگا و مه رومالاتیان) (خه بیریه کان له م کاته دا زۆر ده و له مه ندن، چونکه شار و گوندیکی زۆریان تالان کردوه و ئەگه ر سه ربه کوهن هه موو سامانی ئەوان بهر ئیوه ده که ویت...) (هه و ره ها ئەگه ر سه رکه و تووبن هه موو ئەندامانی خێزانه که شیان ده بنه مو لکی ئیوه و ده توانن دواتر بیانفرۆشن. به لام ئەگه ر تیک بشکین قامچییه خوین مژه که ی من ئەمشه و میوانداریتان لی ده کات).

سه ربا زه کان کاتی ئەم قسانه یان بیست شمشیرو نه یزه کانیان ئەدا به قه لغانه کانیاندا و که وانه کانیان بهر زده کرده وه و هوره بهر زییان ده نواند.

(هورم هه ب) وتی: ده بینم مه یلی ئەوه تان هه یه هه رچی زووتر له گه ل خه بیریه کانه بجه نگن، به لام ئیمه بهر له وهی بو شه ر بچین ده بیت لی ره په رستگه یه ک بو خوای فیرعه ون دروست بکه ین. خوای فیرعه ون که ناوی (ئاتون) هه خوایه کی جهنگی نییه و به که لکی ئیوه نایه ت، چونکه یارمه تیتان نادات و له بهر ئەوه پتوبست ناکات بو مه راسیمی بینا کردنی ئەم په رستگه یه

هه مووتان لی ره بن و ته نها پاشه وه کانی له شکر لی ره ده میتنه وه و ئەوانی تر ئیستا ده بی بهر پێ بکه ون. ئیوه ئەمرو ده بیت ریگا بهر نه هه تاکو ده گه نه هۆزه کانی خه بیریه، به لام پتوبسته بزائن کاتیک که ماندوون ده بی له گه لیاندا نه بهر د بکه ن، بو ئەوهی که ستان ده رفه تی خو قوتار کردنی نه بیت.

دوایی (هورم هه ب) قامچییه که ی راته کاند و سه ربا زه کان که و تنه ری و هه ر دهسته یه ک له دوایه نی شان ه کانی خو یان ده رویشتن. نی شان ه ی هه ندی له دهسته کان کلکی شیربوو و دهسته کانی تر به دوای سه ری تیمساحه وه ده رویشتن. له پێش و پاشی سه ربا زه کان، گالیسه که جهنگییه کان ده رویشتن بو ئەوهی بیت به قه لغانی سه ربا زه کان و نه هیلتی بهر شالای له ناکاوی دوژمن بکه ون.

کاتی که سه ربا زه کان رویشتن، پاشه وه کانی له شکر له گه ل (هورم هه ب) و هه ندی له بهر په سه کان به ره و ئەو جیگایه ی په رستگه ی (ئاتون) یان لی دروست کردبوو بهر پێ که وتن و منیش له گه لیاندا بهر پێ که وتم و گویم لی بوو لی په رسراوه کان به یه که وه گفتوگۆیان ده کرد و ده یانگوت: ئەم شتیه ی جهنگه نو پیه ی ئەمرو (هورم هه ب) دا پرشت له گه ل ژیری ناگونجی، چونکه ئەوه نده ی ئیمه بزاین له کاتی جهنگدا گه و ره لی په رسراوه کانی له شکر ده بیت له دوایه وهی سوپادا جیگیرین و له که ژاوه کانه چاودیری سه ربا زه کانیان بکه ن که هه لته یه ن، به لام ئیستا (هورم هه ب) ده لیت خو م له پێشه وهی سه ربا زه کان له گه ل دوژمندا ده جه نگم و ئیمه ش ده بی چا و له و بکه ین و بچینه پێشه وه، جا به م شتیه یه چ که سی پێش له هه لهاتنی سه ربا زه کان ده گرت و کی کرده وه کانیان تو مار ده کات؟ خو سه ربا زه کان خو یان خوینده وارییان نییه که هه لسوکه وتی هاو رپیکانی خو یان بنووسن و ته نها پله داره کان خاوه ن نووسین و ده توانن بنووسن که کام سه ربا ز نازییه تی زیاتری نواندوه و کامیان ترسنۆک بووه یان رای کردوه.

(هورم هه ب) که له پێشه وه ده رویشتن ئەم ده رپینانه ی گوئی لی بوو و هه ندی جار قامچییه که ی ده جوولانده وه و بزیه کی ده هات، تا کاتی که گه یشتینه

(هورم هه‌ب) یش وه‌ک سه‌ربازه‌کانی بیری ده‌کرده‌وه و فیرعه‌ونی به‌شیت ده‌زانی. دواپی کاهینتیکی گه‌نج که قژی سه‌ری نه‌تاشیبوو و سوخمه‌به‌کی که تانی له‌به‌ردا بوو هات و گۆزه‌یه‌ک شه‌راب و ده‌فری رۆنی زه‌یتوون و چه‌پکی گیای تازه‌ی به‌هاری خسته‌ په‌رستگه‌که‌وه و دواپی ده‌ستی به‌خویندنی سرود کرد. ده‌یانگوت: ئەو سروده‌ خودی فیرعه‌ون بو‌ خوایه‌کی خۆی هۆنیوبه‌تییه‌وه و ئیمه له‌و سروده‌ هیچ تینه‌گه‌یشتین و دیاره سه‌ربازه‌کانیش که نه‌خوینده‌واربوون هه‌ر تینه‌ده‌گه‌یشتن. له‌م سروده‌دا باسی ئەوه‌ی ده‌کرد که (ئاتوون) خوایه‌که که نابینری، به‌لام له‌ هه‌موو شویتیکدا هه‌یه و به‌ رووناک و گه‌رمیی خۆی زه‌وی رووناک و گه‌رم ده‌کات و هه‌موو خویشیه‌کان و خه‌لاته‌کانی سه‌رزه‌وی و رووباری نیل هی ئەون.

هه‌روه‌ها وتی: ئەگه‌ر ئاتوون نه‌بیت شیر ناتوانیت له‌ شه‌ودا راوبکات و مار له‌ کون و جوجک له‌ هیلکه نایه‌ته ده‌روه و ئەگه‌ر ئاتوون نه‌بیت خوشه‌ویستی نایه‌ته کایه‌وه‌و هیچ پیاویک ناتوانی ژنی بکاته هه‌وسه‌ری خۆی و هیچ مندالی له‌ سکی دایکی هه‌نگاو نایته سه‌ر زه‌وی^(۱).

کاهینه‌ گه‌نجه‌که له‌ دوا‌ی ئەم وتانه‌ وتی: پاشای میسر کوری خوایه و وه‌ک باوکی به‌ ده‌سه‌لاته و له‌ ولاتی میسر و ولاته‌کانی تر که له‌ لایه‌ن میسه‌روه به‌رپوه‌ ده‌بردری و پشتگیری لی‌ ده‌کری فه‌رمانه‌وایی ده‌کات.

کاتی که سه‌ربازه‌کان ئەم وته‌یه‌یان بیست شمشیر و نه‌یزه‌کانیان کوتا به‌ قه‌لغانه‌کانیان و به‌م شیوه‌یه شادیی خۆیان ده‌رپری، چونکه ئەوان ته‌نها له‌م به‌شه به‌باشی تیگه‌یشتبوون، له‌به‌رئه‌وه‌ی ده‌یانزانی گومانی تیدانییه که فیرعه‌ونی میسر کوری خوایه، چونکه به‌رده‌وام وابوو و له‌ داها‌توشدا پاشای میسر کوری خوا ده‌بیت.

به‌م شیوه‌یه مه‌راسیمی کردنه‌وه‌ی په‌رستگه‌ کوتایی پیهات و دواپی ئیمه به‌ری که‌وتین. مه‌به‌ستم له‌ ئیمه، پاشه‌وه‌کانی سوپا و پله‌داره‌کانه که به‌

خوایه‌کی نائاسایی (بو‌ میسر ییه‌کان)

په‌رستگه‌که بچووک بوو و، به‌بۆنه‌ی نه‌بوونی ماوه نه‌په‌رژان سه‌قفی بو‌ دروست بکه‌ن و هه‌ندئ دار و (گلی سوور) یان بو‌ دروستکردنی بیناکه به‌کاره‌ینا. کاتی گه‌یشتینه به‌رده‌م په‌رستگه‌که و چوینه ژوره‌وه بینیمان په‌یکه‌ری خوایه‌کی تیدانییه. سه‌ربازه‌کانی پاشه‌وه زیاتر له‌ ئیمه له‌ نه‌بینینی خوا سه‌ریان سووما و به‌ یه‌کتریان ده‌گوت: ئەمه چ په‌رستگه‌یه‌که، که خوی نییه؟ منیش وه‌ک سه‌ربازه‌کان پیم سه‌یربوو، چونکه تا ئەو رۆژه په‌رستگه‌ی بی خوام نه‌دیوو و هه‌موو جاری که ده‌چوومه ئەو شوینانه بتی خوایه‌که‌م ده‌دی.

(هورم هه‌ب) که هه‌ستی به‌ سه‌رسورمانی هه‌مووان کرد، وتی: ئەو خوایه‌ی که فیرعه‌ونی ئیمه ده‌په‌رستی خوایه‌کی سه‌یره که من ناتوانم پیتانی بناسیم، چونکه خوشم نازانم که ئەم خوایه چۆنه. ئەم خوایه سه‌رسوره‌ینه‌ره نه‌چاوی هه‌یه و نه‌ ده‌م و نه‌سک و نه‌ ده‌ست و پی و نه‌ ده‌خوات و، شه‌راب و بی‌ره‌ش نانوشیته‌وه‌و فیرعه‌ون ده‌لیت خوی ئەو وه‌ک مرۆف نییه و نابینریت، به‌لام ئەگه‌ر ئیه‌ ده‌تانه‌ویت بیناسن ده‌توانن شتیکی بازنه‌یی وه‌ک خۆر به‌ینه به‌رچاوی خوتان.

سه‌ربازه‌کان سوورانه‌وه و سه‌یریکی خۆریان کرد و به‌نا‌ره‌زاییه‌که‌وه که‌وتنه ورته ورت و ئاگام لی‌ بوو ده‌یانگوت: فیرعه‌ون شیت بووه، چونکه ئەگه‌ر په‌کیک تووشی شیتی نه‌بووی خوی بی‌ چاو و ده‌م و سک و ده‌ست و پی ناپه‌رستی.

فهرماندهیی (هورم هه‌ب) به‌رئ که‌وتین.

(هورم هه‌ب) به سواری گالیسکه جه‌نگییه‌که‌ی خۆی له پیشه‌وه‌ی هیژه‌که‌دا ده‌رۆ‌بیش‌ت و له‌دوایه‌وه هه‌ندی له به‌رپرسه‌کان و دواتر سه‌ربازه‌کان و له دوا‌ی ئه‌وانیسه‌وه هه‌ندیکی تر له که‌ژاوه‌دابوون. به‌لام من سواری گو‌تدریژتیک بووم و سندووقی داو و ده‌رمان و که‌رسته‌کانی نوژداریشم له‌گه‌ل خۆمدا هه‌لگرتبوو.

ئیمه تا کاتێ که سی‌به‌ره‌کان دريژ بوونه‌وه ریگامان پری و ته‌نها له ناوه‌راستی رۆژدا که‌می راوه‌ستاین بۆ نان خواردن و، پاقله‌ی زه‌ردکراومان خوارد که رۆنی زه‌یتوونیان پێدا کردبوو. هه‌ندی جار چه‌ند سه‌ربازتیکي ماندوو یان په‌که‌که‌وته دوا‌ده‌که‌وتن و له قه‌راغی ریگا که داده‌نیشتن و له‌وکاته‌دا به‌رپرسه‌کان که له دوا‌وه ده‌هاتن به قامچی ده‌که‌وتنه گیانیان.

جاریکیان بینیم گالیسکه‌ی جه‌نگی یه‌کتیک له لی‌پرسراوه‌کان له به‌رده‌م سه‌ربازتیکي ماندوو راوه‌ستا، که له قه‌راغ ریگادا له‌سه‌ر پشت راکشابوو و ئه‌و به‌رپرسه له گالیسکه‌که‌ی خۆیه‌وه به‌هه‌ردوو پیتی بازی دایه سه‌ر سکی سه‌ربازه‌که، به‌شپوهیک که له‌دوا‌ی ئه‌م بازدا‌نه به‌هیژه سه‌ربازه‌که یه‌کسه‌ر گیانی سپارد، به‌لام که‌س ره‌خه‌نی لی نه‌گرت، له‌به‌رئه‌وه‌ی ئه‌و سه‌ربازه‌ی که بۆ شه‌رکردنی مه‌یدانی جه‌نگ به‌کرئ ده‌گیردئ نابئ ته‌مه‌لی بکات.

کاتێ سی‌به‌ره‌کان دريژ بوونه‌وه گه‌یشتی‌نه هه‌ندی گرد، که سه‌ره‌تای هه‌ریمتیکي شاخاوی بوو و له نا‌کاودا بارانی تیر به‌سه‌ر سه‌ربازه‌کاندا باری و ده‌رکه‌وت که هه‌ندی له خه‌بیرییه‌کان له پشت گه‌رده‌کانه‌وه بۆسه‌یان بۆ سه‌ربازه‌کانی ئیمه دانابوو. له‌به‌ر ئه‌و تیربارانه ئه‌و سه‌ربازانه‌ی خه‌ریکی گۆرانی وتن بوون، وسکت بوون، به‌لام (هورم هه‌ب) بایه‌خی به‌و تیربارانه نه‌ده‌دا له‌به‌رئه‌وه‌ی ئیمه به‌به‌شی گرنگی سوپاکه‌وه لکابوون و سه‌ربازه‌کانی پیشه‌وه و پاشه‌وه‌کان و ناوه‌ندی له‌شکره‌که به‌یه‌که‌وه بوون.

(هورم هه‌ب) فه‌رمانی دا سه‌ربازه‌کان خیراتر برۆن و له‌وی دووربکه‌ونه‌وه

بۆئه‌وه‌ی بتوانن هه‌لمه‌ت به‌نه‌سه‌ر به‌شی گرنگی هیژی خه‌بیری و کات و وزه‌که‌یان به ده‌سته‌وه‌به‌خه‌بوونی تیرهاو‌یژه‌کانی قه‌راغ ریگا به‌فیرۆ نه‌چیت.

گالیسکه جه‌نگییه‌کانی ئیمه به‌یه‌ک هه‌لمه‌ت تیرهاو‌یژه‌کانی له قه‌راغ ریگا دوورخسته‌وه و ئیمه به‌رده‌وام بوون له به‌ره‌وپیش چوون. له ته‌نیشت منه‌وه به‌رپرسیکی لی بوو که سواری گو‌ی دريژتیک بوو و لی‌پرسراوی ئازووقه‌ی سوپا بوو و له‌به‌رئه‌وه‌ی له به‌یانیه‌وه تا ئیواره له ته‌نیشت یه‌که‌وه ریگامان ده‌پری له‌گه‌لیدا ببوومه هاو‌رئ و داوای له من کرد که ئه‌گه‌ر کوژرا من هه‌ول بده‌م لاشه‌که‌ی له ناونه‌چیت و ته‌رمه‌که‌ی بگه‌یه‌مه که‌س و کاره‌که‌ی که مۆمیایی بکه‌ن.

ئه‌و ده‌یگوت: خه‌بیرییه‌کان خه‌لکانیکی ئازاو بی به‌زه‌بین و تا کاتی تاریک بوونی هه‌وا هه‌موومان ده‌کوژن. هیشتا یه‌ک له‌سه‌ر چواری رۆژ ما‌بوو که ده‌شتیکي فراوان له ناوه‌راستی گه‌رده‌کانه‌وه ده‌رکه‌وت و دیاربوو که ئه‌وی خپوه‌تگه‌ی خه‌بیرییه‌کانه و تا چاو پری ده‌کرد خپمه‌ی ره‌شی یه‌ک له دوا‌ی یه‌کی لی هه‌لدرابوو. له‌به‌رده‌م خپمه‌کاندا خه‌بیرییه‌کان به قه‌لغان و نه‌یزه‌ی بریقه‌داره‌وه هاواریان ده‌کرد به شپوهیه‌ک که نه‌عه‌ریان له بیاباندا ده‌نگی ده‌دایه‌وه و مه‌ترسی ده‌خسته ناو دلّه‌وه.

(هورم هه‌ب) سه‌ربازه‌کانی خۆی ریک خست و رمدا‌ره‌کانی کرده ناوه‌راسته‌وه و تیرهاو‌یژه‌کانی له هه‌ردوولای له‌شکره‌که‌یدا جیتیگر کردو دوا‌یی فه‌رمانی به گالیسکه جه‌نگییه‌کان دا که له‌گه‌ل فه‌رمانی من هه‌لمه‌ت به‌ن و ئیمه له دوا‌ی ئیوه‌وه ده‌گه‌ینه سه‌ریان. چه‌ند گالیسکه‌یه‌کی قورسیشی له‌گه‌ل خۆی هیشته‌وه و پیتی وتن: به‌رده‌وام له‌گه‌ل بن و لی‌م دوور نه‌که‌ونه‌وه.

(هورم هه‌ب) چونکه تینگه‌بیش‌ت سه‌ربازه‌کانی له هات و هاواری خه‌بیرییه‌کان و بریقه‌ی قه‌لغان و نه‌یزه‌کانیان ترساون، هاواری کرد: ئه‌ی پی‌اوانی میسر و سووریا ئیوه ئه‌ی ره‌ش پیسته‌کان ئه‌ی سوپای میسر.. ترستان له ده‌نگی

هاواریان نه بیت چونکه هه چهنده دهنگیان زل بیت هه بایه که و ناتوانی زیانتان پی بگه یه نیت و بزائن که ژماره ی سه ربازه کانی ئەوان زۆر نییه . ئەم خپوه تانه ی ده بیین جینگای ژن و منداله کانیانه و ئەو دووکه لانه نیشانه ی ئەوه یه چیشت لی دهنن و ئەگه ر ئپوه نازایه تی بنویتن ئەمشه و چیشته که یان ده خۆن و ژنه کانیان ده بیته هی ئپوه، منیش وهک تیمساحیکی برسی وام و هه زده که م شه ر هه رچی زووتر به سه رکه وتنی ئیمه کوتایی پی بیت که بتوانم شیو بخۆم.

به رله وهی (هورم هه ب) فه رمانی هیرش بردن بدات سه ربازه خه بیرییه کان به دهنگیکی گوئی که پرکه روه هیرشیان کرده سه رمان و من بینیم که ژماره ی سه ربازه کانیان له سه ربازه کانی ئیمه زیاتره . کاتی که رمدا ره کانی ئیمه ئەو سه ربازه ترسانا کانه یان دی که نزیک ده که ونه وه سه یریکی دوا وه یان کرد و منیش وهک ئەوان ناوړیکم بۆ دوا ی خۆمه وه دایه وه که بزائم له چ ریگایه که وه ده کری پیاو خۆی قوتار بکات، به لām له دوامانه وه ئەفسه ره کانی به ش قامچییه ترسانا که کانی خۆیان ده سووړانده وه که به ردیان به سه ره وه به ستبوو و شمشیره کانیان ئەدره وشایه وه و سه ربازه کانی ئیمه تیگه یشتن که ریگای راکردن نه ماوه و جگه له وهش هه موویان ماندوو و برسی بوون و ده یانزانی که ئەگه ر رابکن سه ربازه خه بیرییه کان چالا کانه ده یانگه نی و هه موویان ده کوژن. ئەوه بوو که بیرو که ی راگردنیان گوژی و له یه کتر نزیک بوونه وه که که لینیان نه مینی و دوژمن نه توانی به نیوانیاندا تی په یریت.

کاتی له ئیمه نزیک بوونه وه تیره هاوێژه کانی ئەوان تیره کانیان هاویشت و ئەهه رچی دهنگی ووززز... ووززز... ی تیره کانیان هوره روو خپنه ربوو و مردن هه ر چرکه یه ک هه ره شه ی له مروفت ده کرد، به لām من له و دهنگانه زیاتر ده خرۆشام له به رئه وه ی ئەو دیمه نه ی ده مبینی و ئەو دهنگانه ی ده مبیست تا ئەو کاته گویم لی نه بوویوو و نه مدییوو.

(هورم هه ب) له م کاته دا قامچییه که ی خۆی هه لپری و داینه وانده وه و که رده نا

لی دراو یه کسه ر دوا ی ئەوه گالیسکه جه نگییه تیژره وه کان که وتنه ری و له دوا وه ی ئەوان هه موو سه ربازه کانیان که وتنه ری و به شپوه یه ک نه عه ربه یان لی ددها که هه ستم کرد دهنگی ئەوان له دهنگی شه رکه ره خه بیرییه کان به رزتر بوو.

من که ده مزانی سه ربازه کانی ئیمه بۆ دوو رخستنه وه ی مه ترسی له خۆیان، هاواریان ده کرد وهک ئەوان منیش که وتنه نه عه ره لیدان و له کاتی هاوارکردندا هه ستم ده کرد که ناترسیم. سه ربازه خه بیرییه کان ئەهه رچی نازابوون، به لām گالیسکه ی جه نگیان نه بوو و گالیسکه کانی ئیمه قلیشینیکی له نیوانیاندا دروست کرد که ریگای بۆ نه یزه داره کان خۆش کرد و هه ر ئەوه نده نه یزه داره کان هاتنه ناو که له به ره که وه ئیتر له سه ر فه رمانی (هورم هه ب) تیره هاوێژه کانی ئیمه که وتنه تیربارانی دوژمن.

له مه به دوا سه ربازه کانی دوو به ره ی شه ر تیک رژان. له دوو ره وه کلاو خوده که ی (هورم هه ب) دیاربوو که په ری درپژی (حوشتر مورغ) ی (۲) پپوه کردبوو و به رده وام له پپشی پپشه وه ی سه ربازه کاندای شه ری ده کرد. گویدرپژه که ی من له هات و هاواری مه یدانی جه نگ توقی بوو و خۆی خستبووه ناوه ندی گوپه پانه که و هه رچه نده ویستم پپشی لی بگرم نه متوانی و ده مبینی سه ربازه کانی خه بیری به چه له نگییه وه ده جه نگان و کاتی ده که وتنه سه ر زه وی هه ولیان ددها به شمشیر یان نه یزه ئەسپ و سه ربازه کانیان بکوژن.

ده مپروانییه هه ر لایه ک هه ر خوینم دده ی و ئەوه نده کوژراو و بریندار که وتبوون که له ژماره نه ده هاتن، له نا کاو دا سه ربازه کانی خه بیری هاواریکیان کرد و پاشه کشه یان کرد و هۆبه که ی ئەوه بوو که گالیسکه کانی ئیمه توانیبوو یان ریزه کانیان تیک بشکینن و خۆیان بگه یه ننه خیمه کان و ئەوی ناگر تی به ریده ن. خه بیرییه کان کاتی بینییان ژن و مندال و مانگا و مه ره کانیان که وتوونه ته به ر مه ترسی، بۆ رزگارکردنیان به راکردن به ره و خپوه ته کانیان ده رویشتن و هه ر ئەم کاره یان بووه هۆی له ناوچوونیان، چونکه گالیسکه کانی ئیمه به ره و ئەوان

گه پانه وه و سه ربازه كانمان كه له دواي گاليسكه كانه وه بوون گه يشتن و خه بيرييه كان له نيوان دوو تاقي هيرش بهر قه تلوعام کران، به شپوه بهك كه به وه همموو نازايه تيبه ي كه هه يانبوو شكان و نه وانهي زيندوو مانه وه له ترسي گيانيان هه له اتن. هه ر سه ربازيكي خه بيري كاتج كه ده كوژرا له لايه ن سه ربازه كانه وه ده پشكنرا و هه ر چيبه ك كه به كه لك با لتيان ده دزي و ده ست يكي شيان لي ده كرده وه بوئه وه ي دواي ته و او بووني شه ر له خيپوه تگه ي ميسرييه كاندا له به رده م جيگاي فه رمانده ي سويا كه له كه ي بكه ن.

دواي نه وه ي ده ركه وت خه بيرييه كان له شه ردا شكاون و تواناي به رگرييان نه ماوه درنده يي سه ربازه كانى داگرته وه و نه وه ي ده جوولايه وه ده يانكوشت و ته نانه ت مييشكي منداليان به گورز پرژ و بلاو ده كرد و مانگا و مه رومالاته كانيش له و زبانه به دوور نه بوون.

نه و كاته (هورم هه ب) نه مري كرد كو تا يي به شه ر به يئيري و له كوشتني زيندوو هه كانى پاشماوه ي شه ر ده ست هه لبگر و ته نها به دليل بيانگرن بو نه وه ي دوايي بتوانن نه و گيراوانه به روژشن. تا كو تا يي شه ر، گوئ دريژه كه م هه ر بو نه ملا و نه ولا راكه راكي بو و جووته ي ده هاويشت و من به زه حمه ت خو م له سه ر پشتي راده گرت بو نه وه ي نه كه وم، له و كاته دا يه كج له سه ربازه كانى ئيمه به داري نه يزه كه ي خو ي كيشاي به لموزي گوئدر يژه كه م و نارامي كرده وه و من توانيم دابه زم و سه ربازه كان كه له و روژه دا بينيبويان ولاخه كه م مني زور ماندوو كر دبوو له وه به دوا ناوي كوري كه ريان لي نام.

له و كاته ي كه سه ربازه كانى ديكه سه رقالي كو كرده وه ي مانگا و مه ره كان و تالاني سه رو ساماني خه بيرييه كان و ده ست به سه راگر تني ژنه كانيان بوون، من له مه يداني شه ردا به هاوكاري چه ند سه ربازيك برينداره كانم تيمار ده كرد و كاتج كه شه و داها ت، له رووناكبي تاگره بريسكه داره كاندا برين پيچيم ده كرد كه نه و تاگرانه له كه نار ريگاكاندا هه ل كرابوون. نه يزه و شمشيرو گورزي خه بيرييه كان

هه ندي له سه ربازه كانى ئيمه ي به سه ختي زامدار كر دبوو و من ده بووايه بوچاره سه ر كر دنيان هه ول م بدايه و ده ست و بر دم بكر دايه .

له و كاته ي برينداره كانى من له تيني نازاره كانيان ده ياننانلاندا، گوئ بيستي هاوار و ناله ي به رز له لاي خيپوه تگاوه بووم كه ده نكي نه و ژنانه بوو كه سه ربازه كانمان له نيوان خو باندا به شيان ده كرد و سووديان لي وه رده گرتن. هه ندي جار من ناچار بووم پيستي سه ري برينداره كه كه كه وتبووه سه ر چاوي به رزي بكه مه وه و بيدوورمه وه و هه ندي جار يش ريخوله ي سه ربازيكي ترم ده خسته وه ناوسكي و ته قه لم له سكي ده دا. كاتيكيش كه ده مزاني يه كيكيان ئوميدي چاك بوونه وه ي نيبه هه ندي تريايي زورم ده كرده ناو ده ماريه وه و ناوي جو م ده رخوا رد ده دا كه به يي هه ست كردن به نازار گيان بدات.

من ته نها سه ربازه ميسرييه كانم چاك نه ده كرده وه، به لكو برينداره خه بيرييه كانيشم چاره سه رده كرد، له به ره نه وه ي به زه ييم پتيان ده ها ته وه، به لام له دواي نه وه ي چه ند برينداريكي سه ختم چاره سه ر كرد و برينه كانيانم پيچايه وه، نه وان ده نكي نه و ژنانه يان بيست كه كه وتبوونه بهر ده ست در يژي سه ربازه كانى ئيمه و په روي برينه كانيان لي ده كرده وه كه له زامه كه يانم پيچابوو و دوايي به هو ي خوي ن به ربوون گيانيان ده رده چوو .

من له و رووه وه به زه ييم پتيان ده ها ته وه كه ده مزاني سه ركه وتني سوياي ميسر به سه ر نه واندا، بو له شكري ميسر و فيرعه ون مايه ي شانازي نه بوو، چونكه خه بيرييه كان چه كداري سه ربازي نه بوون، به لكو به عه شاي له قه لم ده دران و برسيتي واي لي كر دبوون بكه ونه تالان كردن و نه وانيش وه كو دانيشتواني تري سووريا له لايه ن فيرعه ونى ميسره وه پالپشتييان لي ده كرا. يه كيكي له و شتانه ي جيگه ي داخ بوو، نه وه بوو كه بينيم هه موو سه ربازه كانى خه بيري چاويان عه بيداره و من له نيوانياندا ته نانه ت يه ك كه سي چاو ساغم نه بيني و بو م ده ركه وت كه نه خو شي چاو له ناوياندا نه خو شيبه كي گشتيبه .

ئەو شەو سەربازەکان پشوویمان داو تەنھا پاسەوانەکان بەخەبەرمانەو، چونکە مەترسی دەکرا ئەو بەشە خەبیریانەى ھەلھاتبوون بەشەو ھێریشان بەکەنە سەر. بەلام لەو شەویدا ھیچ شتێ رووی نەدا و من تا بەیانى خەریکی برین پێچی بووم و بەیانى زوو (ھورم ھەب) لە خەو ھەلسا و لەبەرئەو ھى زانى تا بەیانى بەخەبەر بوومە منى بانگ کردە لای خوێ و وتى: من دوینی بینیم تۆ بەبێ چەک بە چ بێ باکیبەکەو خۆت خستە ناوجەرگەى شەپەکەو، بەلام دەبێ پیت بلیم ئەرکی پزیشک لە دواى شەپەو دەست پێ دەکات و پتوبست ناکات پزیشک خوێ گیرۆدەى ئەو تیک بەربوونە بکات و لەمەو بەدوا ھەرکاتێ بۆ جەنگ چووین تۆ پشوو بەدە تا ئەو کاتەى شەپە کۆتایی پێ دیت و دواى خەریکی چارەسەرى بریندارەکان بە.

من چونکە ماندوو بووم، (ھورم ھەب) ملوانکە یەکی زێرى داپیم و وتى: ئەمە پاداشتی ئازایەتیبە کەى دوینی و بیداریبە کەى شەو رابردووتەو ئیستا برۆ بنوو.

من ھەرچەندە ھیلاک بووم، بەلام ھەستم نەدەکرد بتوانم بنووم، چونکە کاتێ کە رووناکبى رۆژ دەرکەوت مرۆف خەو لە چاوی دەزێ. وتم: (ھورم ھەب) من دوینی تۆم بینی و سەیرم کرد بەردەوام لە پێشەو ھى سەربازەکاندا شەپ دەکەیت و لەگەڵ ئەو شەدا کە ھەموو تیرەکان بەرھەوروی تۆ بوو، چونکە دەیانزانی تۆ فەرماندەى سوپای میسرى، بەلام ھیچ تیریکت بەرنەکەوت.

(ھورم ھەب) وتى: لەبەرئەو ھى ھەلۆکەم بەردەوام بەبان سەرمەو ھە فریندایەو من لە مەترسی دەپاریزیت و ھەرگیز تیر بەرمن ناکەو پیت و ھیچ سەربازیکى دوژمن ناتوانێ تیر یان شمشیر یان گورزی لەمن بوەشین، چونکە من لەو ھى کە لە دیدى خەلکیدا بە پیاویکی ئازا دەبینریم ھەست بە لە خوایی بوون ناکەم، چونکە دەزانم من ئەو ئازایە نیم کە خەلکی لیبى تێ گەشتوو ھەو لە باو ھەپاندایە. ھەر کەسێکی تریش لە جیاتى من بیت دەتوانێ ھەک من ئازایەتى

بنوینى. من لەبەرئەو ھە پێشەو ھى سەربازەکان دەجەنگم بۆ ئەو ھى سەربازە میسریبەکان لەگەڵ شەپەکردندا رابھینم، چونکە ئیستا نزیكەى چل سالی کە میسریبەکان جەنگیان نەکردوو ھەو ئاشتی درێژخایەن ھەلسوکەوتى شەپەرانى لە بیریان بردۆتەو ھەو من ھەرئەو ھەندە سەربازەکانم راھاتن و خووی جەنگیان گرت کە لە دوژمن نەترسین، ئیترو ھەک سەردارەکانى تری میسر لە کەژاوەدا دادەنیشم و لە دواو ھى شەپەدا جیگێردەبم و لەو ھى جەنگ بەرپۆ دەبەم.

وتم: (ھورم ھەب) ئاخەر چۆن ھەلۆبەک کە لە بان سەرتەو ھە ئاسماندا دەفرێ تۆ لە زیانى تیر و شمشیر و گورزەکان دەپاریزى؟

(ھورم ھەب) وتى: من باو ھەر ناکەم پارێزەرەم ئەم ھەلۆبە بیت، بەلکو ئەم ھەلۆبە تەنھا ھیما یە کە دەبھینیتەو ھە یادم، تا ئەو رۆژەى سەرم نەھاتوو ھە ناکوژریم و لەبەر ئەو ھەش بێ مانایە من بترسیم. من دەزانم مرۆف زیاتر لە یەک جار ناکوژرێ و کەس نیبە کە دوو جار بمرێ و لەسەر ئەم بنچینەبە نابیت بۆ رووداویک کە تەنھا یەک جار روودەدات مرۆف ھەموو تەمەنى لە مەترسیدا بەسەرببات، لەبەر ئەو ھى کە لە خۆمدا رینگا بە ھەراس نادم و چونکە ترسم نیبە مەرگ بە سۆراغەو ھە نایەت تائەو رۆژەى سەرە دەگاتە من و، لەو رۆژەدا چ ئازا بیت و چ ترسنۆک مەرگ یەخەت پێ دەگریت.

من تیگەیشتم (ھورم ھەب) راست دەکات و ئەو ھۆبە وای کردوو ھە مەرگ دەستى لیبى گیر نەبیت، ئەو ھى کە بوێرە و سەربازە بەختەو ھەکان ھەمیشە ئەوانەن کە شەھامە تیان ھەبە و خۆشەختیبە کە یان ئەو بەغیرە تیبە یانە، ئەو سەربازەى ئازایەتى و شەھامەتى نەبیت بەختى نیبە و لەشەرى یە کەمدا دەکوژریت و ئارەزووی تالانى و ملوانکە و زێر و ژنى جوان دەباتە ژیر گلەو ھە.

دواى لە (ھورم ھەب) جیابوو ھەو ھە رویشتم کەمى نووستم و پیتش نیو ھەرۆ لە خەو ھەلسام و بینیم سەربازەکان خەریکی نیشان نەو ھەو رابواردن و نیشانە کە یان سەربازە بریندارەکانى خەبیریبەکان بوو، چونکە دەیانزانی ئەو

سەربازانە چاک نابنەووە و بەکەلکی بەندەیی نایەن و ناتوانن دوایی بیانفرۆشن. ئەو روژە و شەوی دواییش سەربازەکانی ئێمە نەیانھێشت خیزانی خەبیریەکان ئاسوودە بن و هەندێ لەو ژنانە بوئەوێ گرفتاری سەربازەکان نەبن بە کەزێە (پرچە) درێژەکەیان خۆیان خنکاندبوو. شەوی سێیەم بۆنی لاشەیی سەربازە میسری و خەبیریەکان کە لە بیاباندا کەوتبوون هەوای بۆگەن کردبوو و بە زەحمەت هەناسە دەدرا و تا بەیانی نەمانتوانی لەبەر دەنگە دەنگی چەقەل و کەمتیارەکان بنوین، کە خەریکی لاشەخۆری بوون.

بە (هورم هەب) م وت: ئەگەر لەم بیابانەدا بمینینەووە هەموومان بەهۆی بۆنی لاشەیی کوژراوەکان نەخۆش دەکەوین. بۆیە ئەویش رازی بوو کە سوپاکەیی بکەوێتەپرێ و بریندارە سەختەکان بە گالیسکە بیەنە (ئورشەلیم) و وتی: لەبەرئەوێ خەبیریەکان لە کاتی هەڵهاتن خۆیەکی خۆیان بردوووە و پێی سپێردراوەکانی پشکینی ئێمە دەلێن ئەوان لەم دەورووبەردان، من دەبێ پرۆم و خۆیەکیان لێ بسەنم.

روژی دوایی ئەوێ بریندارەکانمان رەوانەیی ئورشەلیم کرد، (هورم هەب) بە چەندین گالیسکەیی تێژرەو کەوتەرپێ و منبشی لە گالیسکەکەیی خۆی سوارکرد و وتی: دەمەوێت تۆ بکەمە شەریکی خۆم لەم شەپەدا، کە ببینی چۆن لموزی پاشماوەی خەبیریەکان لە خاکدا دەگەوزینم.

کاتی کە ئێمە پاشماوەی هۆزی خەبیریەکانمان لەناکاودا دەورەدا، ئەوان خەریکی گۆزانی وتن بوون و مانگا و مەرەکانیان (کە ئێمە دەمانزانی ئەو میتگەل و رانانەیان لە جووتیارەکانی سووریا بە تالان هینابوو) پیش خۆیان داوو و دەروێشتن و ئێمە وەک تۆفان دامان بەسەرباندا و بەرلەوێ بتوانن بەرگری لە خۆیان بکەن گالیسکەکانی ئێمە گەنج و پیری خستە ژێر خۆبەووە و ئێسکەکانیان تێک شکاند و سەربازەکان هەر کەسێکیان دەست دەکەوت دیانکۆشت، بە شێوەیەک کە خەلکی لە ترسی گیانی خۆیان وازیان لە مەر و

مالاتەکەیان هینا و رایان کرد.

(هورم هەب) فەرمانی دا مانگا و مەرەکانی بیابان کۆیکەنەووە، کە پەرت و بلاو بوون و دوایی خۆی خەبیریەکانی لەزەوی هەلگرتەووە و گەراپینەووە و رێگای ئورشەلیم - مان بە هەموو هێزەکەووە گرتەبەر. (هورم هەب) لە یەکەمین شوێنی حەسانەووە خۆی خەبیریەکانی لەبەر چاوی سەربازەکان کەرت کەرت کرد و فرییدا. سەربازەکان هەستیان بە شادی کرد، چونکە دەیانزانی کە خەبیریەکان ئیتر خویان نییە و لەبەرئەوێ لە هەموو کاتی زیاتر هەژاربوونە و تا ئەو شوێنی بە بیرم بیت خۆیەکیان پەیکەرێکی لە دار دروست کراویوو کە (یەهود) یان (یەهو) یان پێ دەگوت.

کاتی من چوووە ئورشەلیمەووە، سەرم سوورما کە بۆچی هەندێکی زۆر لەو بریندارانەیی کە من تەداویم کردبوون مردبوون، ئەگەرچی دەمانزانی برینەکیان مەترسی لێ نەدەکراو چارەسەردەکران. نەهینی ئێمە بابەتەم دوایی بۆ ئاشکراوو و ئەویش بەم شێوەیەبوو کە بە پیتی فەرمانی (هورم هەب) هەموو دەستکەوتەکانی شەریان بردبوو ئورشەلیم و لەگەڵ کەنیز و بەندەکاندا فرۆشراوون و هەرچی زیتر و زیو و مسی کە لە فرۆشتنی ئەو دەستکەوتانەدا پەیدا بوو بوو بەسەر سەربازەکاندا دابەش کراو. لێپرسراوی ئازووقەیی لەشکرەکە کە لەگەڵ مندا دۆست بوو وتی: لە هەموو شەپەدا هەرۆا دەکرێ و سەربازەکان هاوێرێ بریندارەکانی خۆیان بە بی داودەرمان و نان و ئاو جێ دەهێلن کە بمەن، چونکە دەزانن هەرچەندە ژمارەیان کەمتر بیت زیاتر سوود لە دەستکەوتی شەپەکە وەرەگرن و کەنیزەکانی زیاتریان بەردەکەوێت.

کۆمەلێکی زۆر لە مامەلەچیەکانی سووریا لە ئورشەلیم کۆبوونەووە و دەستکەوتەکانی شەریان دەکریبەووە و هەر کامیکیان هەندێ ژنی لەگەڵ خۆیدا هینابوو و، سەربازەکانی ئێمە زیتر و مسیان لە بری دەدا و هەندێ لەوانیان دەکرد بە هاوسەر و هەندێکی تریان بەکەنیز دەکری و ئەم زیتر و مسە دەبوو

دهستکه وتی مامه له چیبه کان.

له سبهینخ تا ئیوارو، له شهو تا بهیانی له ئورشه لیم دهنگی ته نبور و زورنا و سنج و ته پل و عوود ده هات و شه راب و بیره له گۆزه کانه وه ده پڑانه ناو جامه کانه وه و سه ربازه میسر بیه کان کاته کانی خو بان به خوشگوزهرانی و خوار دنه وه ده برده سه ر.

هه ندی کات له نیوان سه ربازه کاندای شه ری تر سناک رووی ده دا و کیره ده کان به سینه و سکیاندا ده چوو و گۆزه کان بهر ته و قی سه ری هه ندی کدا ده که وت. له و کاته دا (هورم هه ب) که فه رمانده یان بوو چه ند که سیکی سه ره و ژیر هه لواسی و له بهر نه وه ی نا کوکییه که یان هه موو روژی دووباره ده بوونه وه، روژنه بوو چه ند که سی به داره وه هه لئه واسرین. سه ربازه کان له گه لئه وه شدا که ده یانبینی هاروی شه رانییه کان یان هه لئه واسرین ته می نه ده بوون، چونکه هه تا ئه و کاته ی له جیهاندا شه راب و زبیر و پاره و ژن هه بی و، هه ندی له سه رخوشه کان له سه ر ئه و زبیر و پاره و ژنه دژایه تیی به کتر بکه ن و به شه ربین، کوشتا ر به رده وام ده بیت و بکوژه کان له سیداره ده درین. ئه و شتانه ی سه ربازه کان له تالانیدا ده ستیان که وتبوو و که میش نه بوو، هه موویان له جیتی کرینی شه راب یان که نیز خه رج کرد و بهر پر سه میسر بیه کانیش وه ک سه ربازه کان به شه که ی خو بان له شه راب و ژندا سه رف کرد.

ئه و که سانه ی له خیزان و ئازبزه کانی خو بان دوور که وتبوونه وه و له و ماوه یه دا سه رگه رمی شه ربیون له م روژانه دا که کاتی پشودان بوو، بو به سه ربردنی کاته کان یان هه ولیان ده دا سوود له هه موو ده رفه تیک و هه موو هه یه ک وه ربگر ن بوئه وه ی که می دللی خو بان شاد بکه ن. له نیوان لیپرسراوه کانی سوپادا ته نها (هورم هه ب) ی فه رمانده سه رنجی نه ده دایه ژنه کان و من له م خو راگرته ی ئه و سه رسام بووم، چونکه (هورم هه ب) کورپکی جوان و گه نج بوو و ده ی توانی حه زی له هه ر ژنیک بیت بیکاته هاوسه ری خو ی، به للام ئه و پیاوه له و خه یاله دا نه بوو.

(هورم هه ب) له و ده ستکه وت و کوپلانه هیچی هه لئه گرت، به للام له جیاتی ئه وه سوودی له مامه له چیبه کان وه رگرت. به م شتیه یه ی که کاتی مامه له که یان کو تایی پی هات و ده یانویست ئه و مال و کوپلانه ی کر یبوویان هه لی بگر ن و برۆن، (هورم هه ب) وتی: هه ر بازگانی ده بی له سه دا ده ی به های گشتی ئه و شتانه ی کر یبه تی له بری مافی پاراستنی ئاسایشیان بیداته من. هه روه ها وتی: له هه موو ئه و کاتانه ی که ئیوه سه رگه رمی مامه له بوون هیچ که سی له سه رباز و دانیشتوانی ئه م شاره نه یانویراوه ده ستر پیژی بکه نه سه ر داراییه کانتان. چونکه من شه وو روژ تا گاداریوم که که س سامان و کوپله و کانزای ئیوه نه دزی و ئه گه ر من نه بوو مایه ئیوه نه ک هه ر نه تانده توانی دارایی و کوپله و کانزاکانتان لیتره بیه ن، به لکو ئه م سه ربازه سه رخوش و خوینمژانه خودی ئیوه شی ده کوشت.

ئه م وته یه ی (هورم هه ب) راست بوو، ئه و به جوژیک هیمنی پاراستبوو که یه ک حه لقه مسیش له مامه له چیبه کان نه دزرا بوو. مامه له چیبه کان که بینیان ئه گه ر به ره زامه ندییه وه (له سه دا ده ی) داراییه که یان نه دن له وه یه هه موو شتیکیان له کیس بچی. باجه که یان دا به (هورم هه ب) و مال و گیانیان به سه لامه تی له ئورشه لیم به ده ر برد و منیش که به بوئه ی کو تایی هاتنی شه ره که کارم نه ما بوو چومه لای (هورم هه ب) که خوا حافیزی لی بکه م و بگه ریمه وه بو ئه زمیر.

له کاتی خوا حافیزیدا (هورم هه ب) به منی وت: دوینی په یکی به کاغه زیک (پاپیروس) له لایه ن فیرعه ونه وه هاتووه و، فیرعه ون له م نامه یه دا سه رزه نشتی من ده کات که بوچی خوین ریژیم کردووه و خه بیریه کانم کوشتووه. من ده مه ویت به فیرعه ون بلیم ئه وه ی که سه روود بو خوا یه که ی خو ی ده لیت و واده زانی که ده توانی میسرو سووریا به ناشتیخوازی و خوشه ویستی و سوژی چونیه کی به ریپوه بیات، هیشتا دیه نی هه لمه ت بردنی هۆزه کانی خه بیری نه بینیه که په لاماری شار و گونده کان ده دن و ئه گه ر ده دیدی چۆن ئه م هۆزانه هیرش ده که نه

سەر ئەو شارانە و پیاو و ژن و مندال دەکوژن و ژنەکانیان بەو پەپەری سووکیبەو
 بەدیل دەگرن و دوایی دەیانکەنە کەنیز کە بیفرۆشن، ئەوسا دەیزانی کە ناتوانی
 زەوی بە ناشتیخوازی و خوشەویستی و سۆزەو بە پێوەبیات. چونکە رووی
 نەداوێ یەکی هێز و پێویستی کوشتن و تالانی هەبووی و کەلکی لێ
 وەرنەگرتی. تەنھا لە یەک باردا پیاویکی بەهێز، کە دەتوانی خەلکی بکوژیت
 و سامان و دارایی و ژنەکانیان داگیربکات، دەسەلاتەکە ی بەکارناهییت،
 ئەویش لەو کاتەدا یە کە پێویستی بە دارایی و ژنی جوان نەبیت. من ئیستا
 سەربازەکانی خۆم دەگەرێنمەو بە میسر و دلنیام فیرعەون دەلێت سەربازەکان
 روخسەت بدە، بەلام من ئیزنیان نادەم، چونکە لە سەرتاسەری میسر دا تەنھا
 یەک سوپای جەنگ دیدە و تا قی کرەو هەیه، ئەویش لەشکرەکە ی منە.

وتم: (هورم هەب) ئایا وابیردە کە یتهووە کە میسر پێویستی بە سوپایە؟
 چونکە میسر ئەو نەندە بەهێز و دەوڵەمەندە کە دوژمنی نییە کە ناچار بێت
 سوپایەکی ئەزموون دیدە و کارامە ی بۆ رابگریت.

(هورم هەب) وتی: ولاتیکی وەکو میسر کە دەیان پاشای سووریا لە ژێر
 پاراستنی ئەودان، پێویستی بە هێزیک هەیه کە لە نیوان دەسەلاتدارەکانیدا
 ناشتی بچەسپێنێ و من لەم ماوەیەدا بیستوومە پاشای ولاتی (ئامورۆ) لە
 سووریا خەیاڵی یاخی بوونی هەیه.

وتم: نا.. من ئەم پاشایە دەناسم، لەبەرئەوێ لە رابردوودا ددانەکانیم چاک
 کردۆتەووە ئەو کە نێزە جوانەکە ی منی بینی و دلێ کە و تەسەری و منیش
 پیشکەشم کرد و خۆم بێ ژن مامەو.

(هورم هەب) وتی: سینۆهە ئایا تۆ ئامادە ی هاوکاریم بکەیت، واتە
 سەفەرێکی گەورەم بۆ بکە ی و لە جیاتی ئەو هەرچەندە زێرت دەوی دەتدەمی.

وتم: بۆچی دەتەوی سەفەرت بۆ بکەم؟

(هورم هەب) وتی: تۆ پیاویکی پزیشکی و ئازادی، دەتوانی بۆ هەموو

جیگایەکی بچی و لەبەرئەوێ پزیشکی هەموو باوەرت پێ دەکەن و من دەزانم
 کە لە ولاتی هاتی و بابل ریزیکی زۆر لە پزیشکە میسرێبەکان دەگرن. من
 لەبەرئەوێ فەرماندە ی سوپای میسر دەبێ بزانی چەکی جەنگی گەلانی تر
 بە تاییەتی هاتیبەکان و بابلیبەکان چۆنە. لەمەر چەکە جەنگیەکانی هاتی و
 بابل هەوایی ترسناکم پێگەیشتوو و لەوانە بیستوومە کە (هاتی) یەکان نەیزە و
 شمشیرەکانیان لە کازایەکی رەش دروست دەکەن کە ناوی (ئاسنە) و کەس
 نازانیت کە ئەوان ئەم کازایەیان لە کوێ دەست کەوتوو، بەلام لە شمشیر و
 نەیزەکانیان ترسینەرتر گالیسکە جەنگیەکانیانە و بیستوومە کە ئەوان
 گالیسکە جەنگیەکانیشیان لەم کازا رەشە دروست دەکەن و ئەو نەندە ئەم
 گالیسکانە بەهێز کە کاتی بەر گالیسکە مسییبەکانی ئیمە دەکەون وەک دار
 تێکیان دەشکێنن و بۆ وەرگرتنی زانیاری لەمەر ئەم کازایە و چەکی ولاتی تر
 و گالیسکەکانیان کەسی تر نییە لە تۆ شیاو تر بێت. لەبەرئەوێ تۆ پزیشکی و بۆ
 هەموو جیگایەکی دەچیت و لەو رووێ کە زمانی نێو دەوڵەتی بابلی دەزانی،
 دەتوانی لە گەل هەموو کەسیکدا قسەبکە ی و کەس هەست ناکات کە تۆ
 جاسوسی سەربازیت، چونکە کەس لەو باوەردا نییە کە پزیشکی لە کاروباری
 سەربازیدا زانیاری هەبیت. جگە لەمانەش تۆ پیاویکی هوشیار و ژیری و
 دەزانی چ جۆرە زانیاری بۆمن سوودمەندە و خەلکانی تر بێ هەست و نەفامن
 و کاتی کە فیرعەون بۆ کوژدەوێ زانیاری دەیاننێریتە شوینی تەنھا لەمەر
 ریشی پاشای بابل و ژنەکانی ئەو زانیاری بۆ فیرعەون دەنێرن، بەلام تۆ دەتوانی
 لە ولاتی تر زانیاری کوژکەیتەووە کە چەند سەربازیان هەیه و چەکی
 سەربازەکانیان چییە و ئاسن چ شتیکی و چۆن دەست دەکەوێت و ئایا دروست
 دەکریت یان وەک مس لە ژێر زەوی دەست دەکەوێت و، تۆ دەتوانی تیبگە ی کە
 توانای جەنگی ئەو گەلانی چەندەو دوا ی دەستکەوتنی ئەو زانیارییانە لە میسر
 بپێتەووە میسر بۆ لای من و ئەوێ دەزانی پێمی بلێی.

وتم: (هورم هەب) من ئیتر ناگەرێمەو بە میسر.

(هورم هه ب) وتی: تۆ له ههله دايت، ئه و كهسهی كه ئاوی نیل بخواته وه ناتوانی دل له میسر ههلبكهتی و ئه م وته بهی تۆ له گویتی مندا وهك گیزه گیزی میس بی بایه خه، چونكه به دلنیا بهیه وه ده زانم كه رۆژی دهگه پیتته وه میسر و من و ابیرده كه مه وه كه ئه گهر تۆ به پیتنیاره كهی من رازی بیت و له باره ی پاشاكان و له شکر و چهك و مه شقه كانی سه ربازی ولاتانی تر زانیاریم بۆ كوئكه یته وه من له و كارهت كه لكیكی زۆر وه رده گرم. چونكه من ئومیده وارم كه له داها توودا بتوانم له م زانیاریانه بۆ فراوان كردنی ولاتی میسر و ملكه چ كردنی پاشاكانی تر سوود وه ربگرم. ئه مرۆ میسر به ئه و پله و پایه بهی شیاویتی نه گه یشتوه، له بهرئه وهی گه لی میسر هه لئبارده ترینی گه لانی جیهانه و خواجه كان له بهرئه وه گه لی میسر یان له گه لانی دیکه ی جیهان له پیتتر داناوه كه بینه فرمانه وای ئه وانی تر. به لآم میسر بهیه كان له بهر ته مه به لئ نایانه ویت له م تایبه تمه ندیه سوود وه ربگرن و فیرعه ونی ئیمه له جیاتی ئه وهی بۆ ولاتانی تر له شکر کیشی بکات به هۆی دوودلی و تهلقینی خواجه کی نادیار باس له ئاشتی و خوشه ویستی هاوړه گه زایه تی ده کات.

کاتێ که (هورم هه ب) ئه م قسانه ی ده کرد من به وردی لیمیم دهروانی و ههستم کرد له بهرچاوم گه و ره بووه، چونکه هه تا به کیك خاوه ن ئاماده بهیه کی وا گه و ره نه بیت نابیتته خاوه ن ئه م بیه و بۆچونه وه هه موو شتیکی ئیمه له دایکبووی بیرورامانه و ئه و کهسه ی ئه ندیشه به کی گه و ره ی هه یه و ئاماده بیت هزره که ی خۆی دابه زینیتته سه ر قوناغی جیبه جی کردن، پیاویتی گه و ره به.

ئه وه بوو که پیم گوت: (هورم هه ب) تا ئه مرۆ من تۆم ته نه ها به پیاویتی جهنگی لیها توو ده زانی و له و باوهره دانه بووم توانای به رتیه بردنی ولاتیشته هه بیت، به لآم ئیستا توانایه کی وا له تۆدا ده بینم که له وه به له فیرعه وندا نه بیت.

(هورم هه ب) وتی: ئایا ئاماده ی من به گه و ره ی خۆت بزانی و پیتسهاته کانی ژبانی خۆت به پیتسهاته کانی منه وه به ستیتته وه؟

وتم: به لئ ئاماده م...

(هورم هه ب) وتی: (سینۆهه) تۆ له ئیستا به دواوه له ولاته کانی تر ده بیته چا و گویتی من و به هۆی تۆوه من له بارو دۆخی هه ریمه بیانییه کان ئاگادارده م و ئه گهر من سه رکه و توو بووم و گه یشتمه پله ی به رزتر تۆ له و به خته وه ری و سه رکه و تنه ی من شه ریک ده بیت و ئه گه ریش ده سته که وتی گه و ره م نه بوو و به پیتچه وانه وه دابه زیم، تۆ هه یج زیانیك ناکه یته. چونکه وه ک پیتشوو پزیشکیته و ده توانی به و پیتسه به زی و پا ره په یدا بکه ی و گه و ره یی من و به نده یی تۆ له وه به بۆ تۆ قازانجی هه بیت، به لآم زه ره ری نییه.

دوای ئه وه (هورم هه ب) زیتیکی زۆری داپیم که زۆر له وه زیاتر بوو که من چاوه پروانی بووم و کۆمه لئ سه ربازی راسپارد که بمه نه وه بۆ ئه زمیر بۆته وه ی که س له ریتگادا زیتیه کانم به تالان نه بات.

کاتێ گه یشتمه ئه زمیر زیتیه کانم دا به چه ند کۆمپانیایه ک و له جیاتی ئه وه له وحه ی خاکی رۆسم (گلی سوور) وه رگرت که له ئاگردا گه رم کرابوو و له سه ر ئه و له و حانه چه ندیتتی ئه و زیتیه ی له سه ر نووسرابوو که دابووم به هه ربه که له و کۆمپانیایانه و جگه له خۆم که سیکی تر نه یده توانی ئه و زیتیه له ولاتی بابل یان ولاتی (هاتی) به کان وه ربگرت و له بهرئه وه ئه گهر دزه کان له ریتگادا ئه و له و حانه یان لی بسه ندما به هه یج نرخیکی بۆته وان نه بوو و منیش زه ره رم نه ده کرد چونکه ده متوانی بگه ریمه وه و له وحه ی تر له و کۆمپانیایانه وه ربگرم.

من له و باوهره دام که به کیك له سووده گه و ره کانی ئه م سه رده مه ی ئیمه له چا و سه رده مه کانی وه حشیتتی ئه وه به که ئیمه ده توانین زیتیکی زۆر له گه ل خۆماندا هه لبرگین له شپوه ی له وحه به کی گلی سوورو، ناچار نه بین زیتیه کانمان به کۆله وه بگرین که مه نجه لی ته ماحی دزه کان به یینیتته جۆش و ئه وه ی هه مانه و به گشتی به ری ره نجی هه موو ته مه نما نه لیمانی بستین.

***

۱- لیره دا مه به ست خوا ی تاک و ته نه ها و نه بینراوه و میژوو ده ری ده خات که ئه م فیرعه ونه بۆ

به زرده بووهوه، چونکه له تهواوی په رستگاکاندا مانگا و مه ری قوربانینیان لێ
ده نا.

هموو شتی به رده وامیتی ئاسایی خۆی هه بوو، واته دهوله مهنده کان سال به
سال زهنگینتر و هه ژاره کان سال به سال هه ژارتر ده بوون، چونکه خواجه کان و ایان
دانا بوو که هه موو سالی سامانی دهوله مهنده کان زیاد بکات و هه ژاران دواي
هاتنی هه ر سالیکی نوێ خۆیان له سالی رابردوو کهم ده رامه تتر ببینه وه.

من له و باوه رده دام که له و کاته دا خواجه کانیش وه ک زهنگینه کان و کاهینه کان
له ش ساغ و قه له و بوون و رۆژگاریان به خوشتی ده برده سه ر، چونکه کاتییک
ناشتی بالی به سه ر زه ویدا بکیشیت، کاری خواجه کان که متر ده بیت و ده توان
کاتیکی زیاتر خۆیان به پشوودان و خوشتیه وه خه ریک بکه ن.

ئه مرۆ من خه م بو ئه و رۆژگاره ناخۆم، چونکه خه م خواردن و خۆزگه خواستن
کاری پیاویکی ژیر و دنیا دیته نییه و به حسرت کیشان مرۆف ناتوانی دۆخی
رابردوو بگه رپنیتته وه، به تایبه ت ئه گه ر ئه و شتانه توانای بو رابردوو گه رانه وه ی
نه بیت، چونکه که س ناتوانیت ته مه نی گه نجیتی بگه رپنیتته وه.

پیش ئه وه ی سه فه ره که م ده ست پێ بکه م وه ک باس م کرد، گه رامه وه ئه زمیر و
(کاپتا) که منی بینی به راکردن به ره ولام هات و فرمی سک له تاکه چاوه که یه وه
هاته خوارێ و وتی: ئه مرۆ پیرۆزترین رۆژه کانی ته مه نی منه که ده بینم تو
گه راپیتته وه بو مال. من وام ده زانی تو له شه ردا کوژراوی و من جارێکی تر تو
نابینه وه و به په رۆش بووم که لاشه ی تو چی لێ دیت و کێ مۆمیایی ده کات،
به لام به خۆم ده گوت له به رئه وه ی تو مردوویت هه موو ده وله مهنديه که ی تو له
کو مپانیایانی که شتیوانی به من ده پریت. ئه مرۆ که گه راپیتته ته وه له هاتنه وه ت
خۆش حال م، چونکه به بی تو ئه گه رچی ده وله مهنده ده بووم به لام وه ک مه ریک
ده بووم که خاوه نه که ی خۆی ون کردبێ و ئیستا وه ک مه ریکی خاوه ندارم لێ
هاتوه. له و کاته ی تو لیره نه بووی، من زیاتر له و کاتانه ی که خۆت لیره بووی

به شی سیان زه یه م

سه فه ره درێژ خایه نه که م

ئیس تا به ر له وه ی باسی ئه و شتانه بکه م که له ولاتانی ده ره وه دا بینیم،
حه زده که م ئه وه بزانی که ما وه ی ئه م سه فه ره درێژ خایه نه ی من به یه کییک له
خۆشترین رۆژگاره کانی ته مه نم له قه له م ده دریت و ده زانم که چی تر ئه و رۆژگاره
نابینه وه. چونکه له و کاته دا جحیل و به هیزبووم و خۆر له به ر چاوم رۆشنا یه کی
زیاتری هه بوو و زیاتر هه ستم به فینکایی نه سیم ده کرد و ژنه کان جوانتر ده هاتنه
به رچاوم. خۆر و نه سیم و ژنه کان ناگۆردرین، به لام مرۆف له سه رده می
به سالا چوو ییدا ئه وان به شیوه یه کی تر ده بین.

ئه و کاته ی من ده ستم به سه فه ر کرد، دنیا چل سال بوو له ناشتیدا ده ژیا و له
هه موو شوینی کاروانه کان به ئازادی هاتوچۆیان ده کرد و که شتییه کان له رووبار و
ده ریاکان به بی مه ترسیی چه ته ده رباییه کان، هاتوچۆیان ده کرد. له و ولاتانه دا
جووتیاره کان به هۆی به رده وام بوونی ئارامی، به رووبوومیکی زۆریان له
کیلگه کاندای ده ست ده که وت و ته سلیمی خاوه ن زه وییه کانیا ن ده کرد و له هه موو
شوینی (نیل) ئاسمان، له جیاتی (نیل)ی سه ر زه ویی میسر، باخ و
کیلگه کانی تیرئاو ده کرد.

مانگا و مه ره کان له ناو له وه رگاکاندا ده له وه ران و شوانه کان پالیان به داری
به رزه وه ده دا بو ئه وه ی شمخال بو مه ره کانیا ن بژهن و ئه وانیش به وردی گوئیان بو
ده گرت. له داره میوه داره کان به رووبوومیکی زۆر ده ست ده که وت و ئه و دارانه له
ژیر باری میوه ی زۆر دا چه میبوونه وه. له سه ر هه موو په رستگه کاندای دوو که لێ درێژ

دزیم لی نه ده کردی و زور هه ولندا مالله کهت بی عیب بمیتیته وه و داراییه کهت پهرت و بلاو نه بیت، بویه ئیستا که گه راویته وه ده بینی وهک پیش رویشنتت خانووه کهت ریگ و پیکه.

دوایی ئاوی هیئاو قاچی شوشتم و ئاوی به ده موچاومدا کردو له گه لئ نه وه شدا ههر قسه ی ده کرد. من پیتم گوت: نه وه ندده قسه مه که و له جیاتی نه مانه برۆ کهل و په لی سه فه رم بو ئاماده بکه چونکه به ته مای سه فه ریگی درپژخایه نم.

(کاپتا) که بیستی به ته مای سه فه رم که وته وه گریان و سه رزه نشتی خوایه کانی کرد که بوچی هیئاویانه ته سه ر ئه م دنیا یه و ده یگوت: نازانم بو من وا دروست بوومه که هه رگیز بو ماوه یه کی درپژ به خته وه ری به خومه وه نه بینم. ئاخه ر من زور هه وللم داوه بو ئه وه ی خوم به م شیوه یه قه لئ وه بکه م و ئیستا له به رئه وه ی تو ده ته وی ئه م ژبانه خو شه به جی به یلی و برۆی من ناچارم له گه لندا بیتم و له ریگا له ر و لاواز ده به وه.

وتم: تو مه جبوور نیت له گه لئ مندا بیبت و ده توانی لی ره بمیتیته وه.

(کاپتا) وتی: نه گه ر سه فه ره کهت یه ک دوو مانگی پی بجوایه لی ره ده مامه وه، به للام له به رئه وه ی سه فه ره کهت درپژه ده کیشیت، ناچارم له گه لندا به ری بکه وم چونکه نه گه ر من نه یه م و ری نوماییت نه که م تو وه ک گو لکیک و ای که دز ده ست و قاچی به ستبیته وه و خستبیتیه سه رشانی که بیبات و گو لکه که ش توانای به رگری نه بیت، یان وه ک یه کیک و ای که چاویان به ستبیته وه و توانای ریگای نه بیت و هه ر هه نگاوی بنیت بکه ویت و نه گه ر من له گه لئ تو دا نه بم هه موو که سی نه وه ندده ی بتوانی زی و پاره و شتی ترت لی ده دزی، به للام نه گه ر به س من له گه لندا بم به ته نها من دزیت لی ده که م و دزینه که ی من، که یه ک که سم له هی دزه کانی تر باشتره له به رئه وه ی خه لکی کاتی که دزی له تو ده که ن ره چاوی هیچ شتییک ناکه ن. به للام من به ریژه ی چه ندیتی ده ولله مه ندیه کهت دزیت لی ده که م و هه میشه به شه زوره که ی

داراییه کهت بو خوت به جی ده هیلم. ئایا باشتر نییه لی ره له نه زمیر له مالی خو ماندا بمینینه وه و خو اردنی خو ش بخوین و که لک له زی و پاره که ی خو مان وه ریگرن و خو مان تووشی زه حمه ت و ماندویتی سه فه ر نه که ی.

کاپتا به هو ی به سه رچوونی کاته وه به شیوه یه ک بی شه رم ببوو که و ای ده زانی له گه لئ مندا ها وپشکه و باسی (خانووه که مان) و (خو اردنه که مان) و (زی و پاره کافانان) ی ده کرد و من بو ئه وه ی به بی ری به یتمه وه که نه و به ندده ی منه، نه ک شه ریکه به شی داراییه که م و، هه روه ها له به رئه وه ش که گریانه که ی هو یه کی راسته قینه ی هه بیت، گو چانه که م به رز کرده وه و چه ند داریکی به هیتم به پشت و ناوشانیدا کوتا و وتم: (کاپتا)، تو له سه ر ئه م چا وچنوکییه ی بو دزی کردن هه ته روژی دیت له سی داره ت ده دن و ده بینم چون سه ره و ژیر هه لئنده واسن.

(کاپتا) هه ر چو نی بیت رازی بوو که مل به م سه فه ره بدات و که ل و په لی سه فه رمان پیچایه وه و که وتینه ری.

نه گه ر (کاپتا) م له گه لئ نه بوایه من له ریگای ده ریا وه خوم ده گه یانده لوینان، به للام (کاپتا) وتی: نه گه ر بمکوژی له وه باشتره که سواری که شتیم بکه ی. خوم سواری که ژاوه یه ک بووم و گو ی درپژیکم بو (کاپتا) کری، به للام له به رئه وه ی کاپتا به شی دو اوه ی له شی برینیکی پیوه بوو حه زی به سواری بوون نه بوو و هه ندی له ریگا که ی به پی بری و ده یوت پیاده ره ی له سواری بوونی گو ی درپژ باشتره.

کاتی گه یشتینه لوینان، له وی داری به رزی (سه در) م بینی و نه و دارانه نه وه ندده به رزیوون که نه گه ر وه سفی بکه م که س له میسر دا باوه رم پی ناکات و هه ر له به رئه وه ش واز له باس کردنی ده یتم. له و دارستانانه داره (سه در) هکان بو نیکی خو شیان لی ده هات و جو گه له ی ئاوی زولال به دارستانه که دا ده رویشت و من به خوم ده گوت له ناوچه یه ک که نه وه ندده بو خوش و رازاوه بیت که س به دبه خت نییه. تا گه یشتینه جیگایه ک که به ندده کان خه ریکی برینه وه ی قه دی داره (سه در) هکان بوون و ده یانخسته سه رشانیان و له ریگا شاخاوییه کانه وه

دهیانهیتنایه خوارهوه تا دهگه‌یشتنه کهناری دهریا، بۆ ئه‌وه‌ی له‌و‌په‌ به‌ که‌شتی باری بکه‌ن.

کاتیک که ئەندامه برینداره‌کانی له‌شی به‌نده‌کانم بینی و روانیم می‌ش تییداوه، تیگه‌یشتم که له‌و ولاته جوان و سه‌وزه‌شدا خه‌لکانی چاره‌په‌ش زۆر هه‌ن. دوایی له‌ لوبنان دهرچووین و ریگای ولاتی (میتانی) مان‌گرت‌به‌ر. له‌ میتانی، کاپتا زۆر هه‌ستی به‌شادی کرد، چونکه له‌و رۆژه‌وه که هه‌نگاو مان نایه ئه‌و ولاته، خه‌لکه‌که‌ی به‌ گه‌رمی پیش‌سوزاییان لی‌ کردین و له‌به‌رئ‌وه‌ی که ده‌یانزانی (کاپتا) به‌نده‌ی منه خواردن خۆشیان ده‌داپیتی و، کاپتا ده‌یگوت: واباشه هه‌رگیز له‌م ولاته نه‌رۆین و هه‌ر لی‌ره بمینینه‌وه. به‌لام من که بۆ کۆکردنه‌وه‌ی زانیاری سه‌ربازی هاتبووم نه‌مده‌توانی له‌وئ بمینمه‌وه و ده‌بووایه دوای وهرگرتنی زانیاری، بۆ هه‌مان مه‌به‌ست به‌ره‌و ولاتی بابل بچووایه.

له (میتانی) ئه‌و شته‌ی له‌ هه‌مووی زیاتر سه‌رنجی راکیشاین، جوانیی ژنه‌کانیان بوو و هه‌موویان بالابه‌رز و به‌هیز و قه‌شه‌نگ بوون و هه‌ر ئه‌وه‌نده زانیان که من پزیشکیکی میسریم، هاتنه لام و گله‌بیان له‌ سارد و سپری می‌رده‌کانیان ده‌کرد و ده‌یانگوت: پیاوه‌کانمان ناتوان هه‌موو شه‌وی له‌گه‌لماندا کۆبینه‌وه و ئه‌م بابته ده‌بیته هۆی دل‌ه‌نجانی ئیمه.

من بینیم پیستی له‌شی ئه‌و ژنانه ئه‌وه‌نده سپیه که هاتوچۆی خوینی ناو ده‌ماره‌کانیان به‌ رهنگیکی شین له‌ ژیر پیستیانه‌وه دیاربوو. پزیشکه‌کانی میسر له‌ کۆنه‌وه بۆ چاره‌سه‌رکردنی دیارده‌ی که‌م توانایی جووت بوون به‌ناوبانگ بوون و له‌ هیچ ولاتیکی به‌ ئەندازه‌ی میسر له‌ چاک‌کردنه‌وه‌ی ئه‌م دیارده‌یه‌ شاره‌زا نه‌بوون و من هه‌موو جارێ که ده‌رمانیکم بۆ یه‌کیک له‌و ژنانه ده‌برپیه‌وه، که دهرخواردی می‌رده‌که‌ی بدات. ده‌مزانی که ئاکامیکی باشی هه‌بووه و ژنه‌که دوای چهند رۆژی ده‌هاته لام و سوپاسی ده‌کردم و ده‌یگوت: ئیستا وه‌زعی می‌رده‌که‌م باشه و هه‌موو شه‌وی دیته‌لام. به‌لام ناتوانم بلێم که له‌دوای ئه‌وه‌ی ده‌رمانه‌که‌م

ده‌دا به‌و ژنانه، ئه‌وان دهرخواردی می‌رده‌کانی خۆیانیان ده‌دا، یان ده‌یاندايه خۆشه‌ویسته نه‌یینه‌که‌ی خۆیان. چونکه له‌ (میتانی) ژنه‌کان وا راهاتبوون که جگه له‌می‌رده‌کانی خۆیان، له‌گه‌ل پیاویکی تریشدا په‌یوه‌ندیان هه‌بیته.

من سه‌رنج‌م دا ئه‌گه‌ر چی ژنه‌کانیان که‌له‌گه‌تن، به‌لام به‌ ده‌گه‌من مندالیان هه‌یه و تیگه‌یشتم که خواجه‌کان له‌ گه‌لی (میتانی) توورهن، چونکه کاتیک مندال له‌ دایک نه‌بوو به‌شیکی زۆری خه‌لکی بریتی ده‌بیته له‌ پیره‌می‌رد و پیره‌ژنه‌کان و ئه‌و گه‌له له‌ ناو ده‌چیت. ئه‌گه‌ر چی چاک‌کردنه‌وه‌ی گرفتی سارد و سپری پیاوه‌کان به‌را‌ده‌یه‌کی زۆر بووه هۆی دهرکردنی ناوبانگم، به‌لام چاره‌سه‌رکردنی یه‌کیک له‌ ده‌وله‌م‌نده به‌سال‌اچووه‌کانی (میتانی)، سه‌رکه‌وتنه‌که‌می به‌ته‌واوی گه‌یانده‌ لوتکه.

ئو پیاوه پیره‌می‌ردیکی زه‌نگین بوو که به‌ ده‌ست سه‌رئیشه‌وه ده‌ینالاند و ده‌یوت به‌رده‌وام له‌ گوێچکه‌مدا گویم له‌ ده‌نگیکه که وه‌ک گرمی هه‌وره بروسکه وایه و ده‌یگوت: چوومه‌ته لای هه‌موو پزیشکه‌کانی (میتانی)، به‌لام نه‌یان‌توانیوه چاکم بکه‌نه‌وه.

رۆژیکیان پیم وت که بیته ماله‌وه بۆئ‌وه‌ی له‌وئ بروانه سه‌ری و دوای هاتنی، دام نیشاندا و به‌ په‌نجه‌ ده‌مدا به‌سه‌ر به‌شه جیاجیایکانی سه‌ری و ده‌یگوت هیچ جیگایه‌کی نایه‌شیت. دوایی چه‌کوشم به‌ده‌سته‌وه گرت و به‌هیتوایی ده‌مدا به‌سه‌ر به‌شه‌کانی سه‌ری. له‌ ناکاودا هاوارتیکی کرد و بوورایه‌وه و تیگه‌یشتم که عه‌یه‌که‌ی سه‌ری له‌و خاله‌ دایه، که چه‌کوشه‌که‌ی لی‌ که‌وتوووه و ئه‌و جیگایه‌م نیشانه کرد و دوایی به‌ پزیشکه‌کانی (میتانی) م‌گوت: به‌ته‌مام سه‌ری ئه‌و پیاوه نه‌شته‌رگه‌ری بکه‌م.

ئه‌وان گوتیان: ئه‌گه‌ر سه‌ری کون بکه‌ی ده‌مریت.

وتم: منیش به‌لین نادهم که چاکي بکه‌مه‌وه من ده‌لیم ئه‌گه‌ر سه‌ری نه‌شته‌رگه‌ری نه‌که‌ین و غوده‌که له‌سه‌ریدا بمینینه‌وه، بیگومان ده‌مریت.

پزیشکه‌کانی ئه‌وئ بوونی غوده‌یان له ناو سه‌ری پیاوه‌که نه‌سه‌ماند. دوا‌یی له‌گه‌ل خودی نه‌خۆشه‌که دانیشتم و قسه‌م کرد و ئه‌و وتی: به‌م تازاره‌ی سه‌رمه‌وه من هه‌موو رۆژێ ده‌جار ده‌م‌رم و ئه‌گه‌ر سه‌رم کون بکه‌ی و به‌یه‌کجاری به‌رم رزگارم ده‌بیت.

رۆژتیکمان بۆ نه‌شته‌رگه‌رییه‌که دیاری کرد و بریارمان وابوو هه‌ندی له‌ پزیشکه‌کان بین و نه‌شته‌رگه‌رییه‌که ببین، به‌مه‌رجی ده‌ست له‌ کاره‌که وهر نه‌دن. خۆم و نه‌خۆشه‌که‌م خاوتین کرده‌وه هه‌ندی زیوم په‌یدا کرد، که له‌ دوا‌ی هه‌لگرتنی ئیسکی سه‌ر له‌ جیتی ئیسکه‌که دای بنیم. دوا‌یی تریاکم کرده‌ ده‌ماری نه‌خۆشه‌که‌وه که هه‌ست به‌ تازار نه‌کات و ئه‌و خاله‌ی ده‌مزانی غوده‌که‌ی تیدایه ئیسکه‌که‌یم دوا‌ی لابرندی پیستی سه‌ری هه‌لگرت و، میتشکی ده‌رکه‌وت.

نه‌خۆشه‌که‌هه‌یچ هه‌ستی به‌تازار نه‌ده‌کرد و ته‌نانه‌ت چاوه‌کانیشی کراوه‌بوون. که میتشکی ده‌رکه‌وت بانگی پزیشکه‌کانم کرد که بینه‌ پێشه‌وه و هه‌موو بینیان غوده‌یه‌ک له‌سه‌ر میتشکی پیاوه‌که‌دایه که به‌ ئه‌ندازه‌ی هه‌یلکه‌ی په‌رسه‌یلکه‌یه‌ک ده‌بوو.

وتم: ئه‌م غوده‌یه‌که بۆته‌ هۆی ژانه‌ سه‌ره‌که‌ی، ئیستا له‌ سه‌ر میتشکی لای ده‌به‌م و ده‌ری ده‌که‌م.

له‌و کاته‌ی خه‌ریکی لی‌ کردنه‌وه‌ی غوده‌که‌ بووم (کاپتا) که هه‌ندی له‌ کاره‌کانی نه‌شته‌رگه‌ری و قالب گرتنم فیر کردبوو، له‌سه‌ر ئیسکه‌که براه‌که‌ قالبی دروست کرد و زیوی کرده‌ قالبه‌که‌وه و که‌رتی زیو به‌ قه‌ده‌ر ئیسکه‌که‌ شکاوه‌که‌ له‌ قالبه‌که‌ی هاته‌ ده‌روه.

من ئه‌و زیوهم دوا‌ی سارد بوونه‌وه‌ خسته‌ سه‌ر کونی کاسه‌ی سه‌ری نه‌خۆشه‌که‌ و پیستی ئه‌م لاو ئه‌و لای سه‌ریم هه‌تایه‌وه‌ یه‌ک و دووریمه‌وه و مه‌لحه‌م به‌سه‌ردا کرد و پێچامه‌وه و له‌ نه‌خۆشه‌که‌م پرسى: وه‌زعت چۆنه‌؟

پیاوه‌که‌ هه‌لسایه‌وه‌ و وتی: هه‌یچ هه‌ست به‌ تازار ناکه‌م و چه‌ند سا‌له‌ ئه‌مه

یه‌که‌مین جاره که خۆم به‌ ئاسوده‌یی و بی‌ تازار ده‌بینم.

پیم وت: تا کاتی که برینی سه‌رت چاک نه‌بۆته‌وه ناییت شوینی نه‌شته‌رییه‌که بجوولینیت و باشتتر وایه رابکشیتی و چه‌ند رۆژێ پشوو بدیت. ئه‌و پیاوه برینه‌که‌ی چاک بووه‌وه و به‌ ته‌واوی هه‌لسایه‌وه و بریاری دا له‌ جیاتی کاته‌کانی رابردوو که توانای رابواردن و خۆشگوزهرانی نه‌بووه‌وه ژانه‌سه‌ر نه‌یه‌یتشتبوو به‌م کارانه‌وه خه‌ریک بیت، ده‌ست بکاته‌وه به‌م سه‌رگه‌رمییانه‌وه خه‌ریکی خۆشگوزهرانی بیت و شه‌ویکیان که به‌بۆنه‌ی گه‌رمیی هه‌وا له‌سه‌ر سه‌ریان ده‌پخواره‌وه، له‌به‌ر سه‌رخۆشی به‌ر ده‌بیتته‌وه و ده‌مریت.

به‌لام هه‌موو خه‌لکی به‌تایبه‌ت پزیشکه‌کانی ئه‌وئ دانیان به‌و راستییه‌دا نا که هۆی مردنه‌که‌ی مه‌ستی بووه و په‌یوه‌ندی به‌ منه‌وه نه‌بووه، چونکه‌ چاکم کردبووه و له‌ ژانه‌ سه‌ر و مه‌رگ رزگارم کردبوو و ئه‌م چاره‌سه‌ره به‌شپوه‌یه‌ک له‌ (میتانی) ناوبانگی ده‌رکرد که ده‌نگ دانه‌وه‌که گه‌یشته (بابل) یش. ئه‌و هه‌ریمه‌ی له‌ ژێرده‌سه‌لاتی (بابل)ه‌ چه‌ند ناویکی هه‌یه و هه‌ندی جار (که‌لده‌)ی پێ ده‌لین و جاری واش هه‌یه پێی ده‌لین (خوسی)، به‌لام من، بابلی پێ ده‌لیم چونکه‌ کاتیک که ناوی بابل وترا هه‌موو که‌سی ده‌زانیت مه‌به‌ست کویتیه.

بابل ولاتیکی به‌پیتته‌وه زه‌وییه‌کانی ته‌خته‌وه هه‌رچه‌نده‌ لێی پروانی هه‌ر زه‌وییه هه‌موار ده‌بینرێ و شاخی تیدانییه. له‌ میسر ژنه‌کان بۆ گه‌نم هارین، ئه‌ژنۆ له‌سه‌ر زه‌وی داده‌نێن و به‌ردی ئاشه‌که (ده‌ستار) ده‌سوورین، به‌لام له‌ بابل، ژنه‌کان له‌ کاتی گه‌نم هارین به‌ پێوه‌ ده‌هستن و دوو به‌ردی ئاش له‌ دوو لای دژ به‌یه‌که‌وه ده‌خولیننه‌وه و ئه‌م کاره‌ی ئه‌وان له‌وه‌ی ژنه‌ میسریه‌کان سه‌ختتره.

له‌ بابل ئه‌وه‌نده‌ دار که‌مه، که ئه‌گه‌ر یه‌کیک دارێک بپرتته‌وه‌ گرفتاری تووریه‌ی خوايه‌کان ده‌بیت. هه‌موو دانیشتووانی بابل قه‌له‌و بوون و خوارنه‌کانیان چه‌ور بوو و ئاردی گه‌نمیان تی ده‌کرد. له‌ بابل بالنده‌یه‌کی سه‌یرم بینی که نه‌یده‌توانی بفری و ئه‌م بالنده‌یه‌ له‌ زۆریه‌ی ماله‌کاندا هه‌بوو و

(ماکیان) یان پین دهگوت^(۱).

ماکیان نه گه رچی قه باره ی گه وره نه بوو، به لّام هیلکه کانی به نه ندازه ی هیلکه ی تیمساح ده بوو و دانیشتووانی بابل هیلکه ی نه م بالنده یه یان ده خواردو سه یر نه وه بوو، ماکیان، هه موو روژی هیلکه یه کی ده کرد، به لّام تیمساح یان بالنده کان له کاتیک ی دیاری کراودا هیلکه یان ده کرد.

دانیشتووانی بابل به هیلکه ی نه م مریشکه خواردنی جوړاوجوړیان دروست ده کرد، به لّام من له و خواردانانم نه ده خوارد و نه و چیشتانم به س بوو که خوم ده مناسین. بابلیه کان ده یانگوت: ولاته که یان کونترین و گه وره ترین شاری جیهانه، به لّام من باوهرم به نه م قسه یه یان نه ده کرد، چونکه (ته به س) له بابل گه وره تر و کونتر بوو، به لّام ده توانم بلّیم که بابل له ته به س شکومه ندر بوو و نه و دیوار و بالاخانانیه که له بابل هه بوو له ته به س به دی نه ده کرا.

له بابل دیواره کان نه وه نده به رزبوون که له کیتو ده چوون و خانووه کان چوار یان پینج قات بوون و له هیچ جینگایه ک ته نانه ت له ته به سیش خانه بازارگانییه کان به نه ندازه ی خانه کانی بازارگانی بابل گه وره نه بوون.

خوای دانیشتووانی بابل ناوی (مهردوک) بوو، به لّام (عه شتار) یشیان ده په رست و دروازیه کیان بو ساز کردبوو که دروازیه ی (عه شتار) یان پین ده گوت و نه م دروازیه له دروازیه په رستگه ی (ئاموون) ی ته به س به رزتربوو.

له نه م دروازیه وه شه قامیک هه بوو که به بورجی (مهردوک) کوتایی پین ده هات و نه م بورجه یان به شیوه یه ک دروست کردوه که شه قامیک به ده وری دا ده سوپرتیه وه هه تا ده گاته لوتکه ی بورجه که و نه وه نده نه م شه قامه پانه که چند گالیسکه ده توانن له ته نیشته یه که وه پیدایا برۆن. له بان نه م بورجه به رزه دا نه ستیره ناسه کانی لئ بوو و نه وان جوولیه نه ستیره کانیاں ده پیتوا و روژه کانی به خت و روژه خراپه کانیاں ده ست نیشان ده کرد و خه لکی به پیتی روژ ژمیری نه وان کاریان ده کرد.

ده لّین نه ستیره ناسه کان ده توانن له سه ر نه ستیره کان رووداوه کانی ناینده ی خه لکی پیشبینی بکن، به لّام به مه رجی نه و که سه ی ده یه ویت تاگاداری رووداوه کانی داهاتووی بیت، ده بی بزانی که له چ روژ و سه عاتیکدا له دایک بووه و من له بهر نه وه ی روژ و کاتی له دایک بوونم نه ده زانی نه مده توانی بجمه لای نه وان. له دوا ی چوونم بو بابل به هو ی له وحه گلّه سووره کانه وه که له گه لّ خومدا هیئابووم هه رچه نده زیرم پیویست بوو له خانه بازارگانییه کانی بابلم وه رگرت. پاشان له میوانخانه یه کی گه وره و چند نه مو می نریک دروازیه ی (عه شتار) نیشته جی بووم. نه م میوانخانه یه جینگای مانه وه ی نه و ده ولّه مه ندانه بوو که له بابل خانوویان نه بوو، بو نمونه سه روکی خیلّه کان کاتی له ولاتانی تره وه ده هاتنه بابل و له و میوانخانه یه نیشته جی ده بوون به که ژاوه ی گه وره ی میوانخانه که، که چل که س هه لّیان ده گرت ده چوونه لای پاشای بابل.

هه موو ژووره کانی نه م میوانخانه یه دیواری نه خشیتراوی هه بوو که وه ک شووشه وایه و کاتی که ده ست به سه ر خسته کانیدا ده هیئنی وه ک نه وه وایه که ده ست بکیشی به بان ئاودا وه ست به زبری و ناریکی ناکه یت. بنمیچی نه م میوانخانه یه که له ئاستی زه و بییه وه زور به رز بوو گولئی لئ چیتندرابوو و نه گه ر یه کئی خو ی نه بیئنی باوه ر ناکات و وا ده زانی نه فسانه ی بو ده گپرمه وه.

نه م میوانخانه چند قاته که ناوی (کو شکی عه شتار) بوو به میوانه کان و خزمه تکاره کانییه وه نه وه نده قه ره بالغه که به قه در گه ره کیتی شاری ته به س خه لکی تیدا بوو. کاتی که له ته به س بووین پینان ده گوتین بابل که وتوتته قه راغ دنیاوه و له و دیوبه وه هیچ جیهانیک نییه. دوا ی نه وه ی چوومه بابل وه و له گه لّ خه لکی که وقه گفتوگو، بیستم ده یانگوت: بابل چه قی دنیا یه و له لای روژه ه لّاتی بابل نه وه نده زه و ی و ولاتانی لییه که نه گه ر شه ش مانگ به رده وام شه و و روژ به ریډا برۆی ناگه یته کوتایی نه و زه و بیانه.

من باوهرم به م قسه یه کرد، چونکه له بابلدا هه ندی نه ته وه م بینی که هیچ

یه کیکیان له میسردا نه ده بینران و ته نانهت هه ندی که سم بینی که رهنگیان زهره
 بوو به بی ئه وهی ده م و چاویان رهنگ کردیج و هه موو بازرگان بوون و باره که بیان
 جوړتیک پارچه ی ناسک بوو که له بابلدا ده یان فرۆشت و ، من له بابلییه کانم
 بیست که ده یان گوت: ئه و پارچه ته نکانه ، نه له خوری مه ر دروست بووه و نه له
 په مو ، به لکو له تالی کرمیکی تایبته ئه و پارچانه دروست کرابوون و ، من له م
 و ته یه زور سه رم سوړما ، چونکه تا ئه و روژه نه م بیستبوو که له تالی کرم پارچه
 بریسی.

بابلییه کان گه لیکي بازرگان و هه موویان سه رگه رمی بازرگانی بوون و
 ته نانهت خوابه کانی ئه وانیش به مامه له وه خه ربیک بوون. ئه وان له جهنگ
 بیزاربوون ، چونکه شه ر ده بووه هوی به ستنی ریگا بازرگانییه کان و بار و کهل و
 په لی کاروانه کانی ده گه رانده وه. ئه وان ده یانوت: پتویسته ریگاگان بو بازرگانی
 له گه ل هه موو جیهاندا کراوه بیت و خه لکی نازادانه بو هه موو شو تینیک بین و
 بچن .

ئه وان بو به رگری کردن له بابل ، سه ربازیان به کری گرتبوو و له سه ر بوج و
 شووره کانی بابل پاسه وانییان پی ده کردن. دیمه نی ریکردنی سه ربازده کان که
 خووده ی زی و ته لی کانزاییان به سه ره وه بوو سه رنجراکیش بوو. من له پیشا وام
 زانی کلاو و خووده کانیان یه کپارچه زی یان ته له ، به لام دوایی بو م ده رکه وت
 خووده کان له (حه وجوش) دروست کرابوون و دوایی رووکه شی زی ، یان ته لیان
 به سه ره وه ده کردو سه ربازده کان ده سکی شمشیره کانیان له زی ، یان زیو دروست
 ده کرد بوئه وهی وای نیشان بدن که زهنگین.

گالیسکه جهنگییه کانیشیان جوان بوون که من هاوتای ئه وانم له ولاتانی تر
 و له میسریشدا نه دیبوو و بابلییه کان پتییان ده وتم: ئه ی میسری... ئایا له هیج
 چیگایه ک گالیسکه ی وا قه شه نگت دیوه ؟
 منیش له وه لامدا ده مگوت: نا..

پاشای بابل گه نجیک بوو که هیشتا موو له ده م و چاوی نه هاتبوو ، بوئه
 کاتیک که ده ستنی به پاشایه تی کرد ریشیکی ده ستردی به چه ناگه به وه
 نووساند ، که وا نیشان بدات پیاویتی پیگه یشتوو و کاتی چوومه بابله وه
 بیستم که هزی به شتی یاری و داستانی پیکه نیناوییه .

له ولاتی میسردا قوتابخانه ی پزیشکی له خانه ی ژباندا بوو و ئه و دامه زراوه
 خاوه ن ناوه ندیتی زانستی بوو ، به لام له بابل ناوه ندی زانستی شار ، بورجیکی
 بهرز (مهردوک) بوو و هه موو پزیشکه گه وره کان و ئه ستیره ناسه پایه بهرزه کان
 له ویدا بوون و من هه ر زو له گه ل هه ندی له پزیشکه کان و ئه ستیره ناسه کان
 قسه و باسم کردو بو م ده رکه وت له بابلدا ئه وه ندی بایه خ به ئه ستیره ناسی ده دن
 ئه وه ندی پزیشکی سه رنجی رانه کیشاون.

هه ره ها له بابل زانستی پزیشکی ته نها ده خویندرا و به عه مه لی کاری له سه ر
 نه ده کراو من دوای ئه وهی چوومه بورجی (مهردوک) وه ، بینیم پزیشکه کان
 له سه ر چاره سه ری نه خو شیه کان خه ربیکی گف تو گو بوون به بی ئه وهی له سه ر
 لاشه کان و نه خو شه کان کار بکه ن و له خانه ی ژبان لی کولینه وه و تو یکاری
 گرنگییه کی تایبته ی هه یه و پزیشک تا ئه و کاته ی به ده ستنی خو ی ته رمه که شی
 نه کاته وه فیتری زانیاری زانستی نابیت.

من ویستم له م به شه دا چند تیبینییه ک بده مه پزیشکه کانی بورجی
 (مهردوک) ، به لام له بهرئه وهی تازه هاتبوومه بابله وه وام بیرده کرده وه که ده بیته
 هوی دلره نجاندنیان و وا هه ست ده که ن که من ده مه ویت خو م هه لیکیشم یان بو
 ئه وه هاتوومه سووکایه تییان پی بکه م.

***

۱- مه به ست له ماکیان ، مریشکه که وادیاره ئه و بالنده یه ئه و کات له میسردا نه بووه - وه رگپری